

חמשה חומשי תורה

כתב יד ספרדי קדום (קודקס הללי)
מאוסף הסמינר התאולוגי בניו-יורק

חשיבותו הרבה של כתב היד טמונה בעובדה שלפנינו השריד
היחידי למסורת עתיקה של כתבי יד מקראיים שהיתה רווחת
בספרד במאות ה-11 וה-12. מסורת ספרדית זו הסתמכה על
כתב יד קדום ומדויק של מקרא שהיה ידוע בספרד על שם
מעתיקו הקדמון ר' הילל בן משה בן הילל. כתב היד נעתק
בטולידו בשנת 1241. על פי עדות הסופר נעתק והוגה מתוך
נוסח היללי הקדמון שהיה ידוע עדיין בטולידו, והוא השריד
החשוב ביותר של מסורת נוסח זו.

דברי מבוא מאת

פרופ' נ. מ. סרנא

אוניברסיטת ברנדייס, ארה"ב

כל הזכויות שמורות להוצאת מקור בע"מ
ת"ד 7383 ירושלים

Makor Publishing Ltd.,
P.O.Box 7383 Jerusalem, Israel

הכנת הלוחות : גרפיקה אורות בע"מ, ירושלים

THE PENTATEUCH

EARLY SPANISH MANUSCRIPT (CODEX HILLELY)
FROM THE COLLECTION OF THE JEWISH THEOLOGICAL
SEMINARY, NEW YORK

THE GREAT IMPORTANCE OF THIS MANUSCRIPT LIES IN THE FACT THAT IT CONSTITUTES OUR ONLY EVIDENCE OF AN ANCIENT TRADITION OF BIBLICAL MANUSCRIPTS THAT WAS CURRENT IN SPAIN IN THE XI AND XII CENTURIES. THIS SPANISH TRADITION BASED ITSELF UPON AN ANCIENT AND ACCURATE MANUSCRIPT OF THE BIBLE, KNOWN IN SPAIN BY THE NAME OF ITS VERY EARLY COPYIST, R. HILLEL B. MOSES B. HILLEL. THE MANUSCRIPT WAS COPIED IN TOLEDO IN THE YEAR 1241. ON THE EVIDENCE OF THE SCRIBE IT WAS COPIED FROM AND CHECKED AGAINST THE ANCIENT "HILLELITE VERSION" WHICH WAS STILL KNOWN IN TOLEDO. THUS, THIS MANUSCRIPT CONSTITUTES THE MOST IMPORTANT REMNANT OF THIS TEXTUAL TRADITION.

Introductory remarks by
PROF. NAHUM M. SARNA
BRANDEIS UNIVERSITY

חמשה חומשי תורה

כתב־יד היללי

סיכום דברי המבוא (באנגלית) מאת

פרופ' נ. מ. סרנא

אוניברסיטת ברנדייס, ארה"ב

"מגילת ספר", עשויה מפפירוס או מעור בהמה, היתה הצורה הרווחת בכתיבה העברית הקדומה¹. אף שבתקופה הרומאית תפסה צורת הקודקס (הספר הכרוך) את מקומה של המגילה בכנסיה הנוצרית, שאימצה צורה זו של כתיבה והשתמשה כמעט אך ורק בה לכתבי הקודש שלה, נשתמרה צורת המגילה בעולם היהודי, והפכה לסימן היכר של כתב יד עברי. רק במאה השמינית לספירה נזכר לראשונה הקודקס (הספר הכרוך) המקראי בספרות העברית: הוא נקרא בשם "מצחף" השאול מערבית ומופיע לראשונה בהלכות מגילה שבהלכות גדולות.

"קודקס היללי" הוא טופס דוגמא של טקסט מקראי לשימושם של סופרים ומגיהים. על מציאותם של טפסים לדוגמא של מקרא ידוע לנו כבר מתקופת בית שני: הספר היה מופקד בגנזי המקדש (ספר העזרה) ושימש כנוסח מחייב שעליו נסמכו המעתיקים². בטופס דוגמא זה היו משתמשים מגיהי הספרים, שהיו מעמד ידוע בירושלים, וחבריו היו נוטלים את שכרם מתרומות הלשכה³.

לרוע המזל לא נשתמרו טפסי הדוגמא הקדומים, והראשונים שהגיעו אלינו מוצאם כבר משלהי ימי הביניים. לפירסום רב זכו כתבי היד הספרדיים של המקרא בשל מהימנותם הרבה, ורבים ביקשו לרוכשם⁴, ובמיוחד יצא שמם של הספרים שנכתבו בטולידו שנתפרסמו בדיוקם ובחשיבותם⁵.

מהדורה פקסימילית זו של כתב היד המפורסם מגנזי בית המדרש לרבנים בניו יורק הידוע בשם קודקס היללי מוצגת בזה לראשונה לפני הקורא⁶. לפי עדות סופרו הועתק כתב היד מתוך טופס הדוגמא הידוע על שם מעתיקו הקדמון והנעלם ר' הילל בן משה בן הילל, בשם "כתב יד היללי". כתב יד היללי הקדום נחשב כ"טופס לדוגמא" מעולה ביותר של נוסח המקרא ומעתיקים ספרדיים רגילים

1 ראה למשל ירמיהו ל"ו ב', ד'. יחזקאל ב' ט', תהילים מ' ח'.

2 משנה מועד קטן ג', ד'. ירושלמי סנהדרין ב' ר'. כ' ע"ג.

3 ירושלמי שקלים ד' ג'. בבלי שקלים ד' ע"ב. בבלי כתובות ק"ו ע"א.

4 השווה הגהות מימוניות, הלכות ספר תורה ח' ב'—ד'.

5 השווה מסורת המסורת, מהדורת גינצבורג, עמ' 93.

6 ספרית בית המדרש לרבנים בניו יורק, כת"י מס' 44a, מס' רכישה 01748.

כלל את נוסח התנ"ך כולו אך במרוצת הימים אבדו הכרכים שהכילו את נביאים וכתובים. כתב היד מהווה דוגמא מעולה בת שבע מאות שנה לאמנות הסופרים הספרדית, וכפי שמוכח על ידי ההערות המרובות, גם לנוסח מקרא שהוגה בדיקנות על פי דוגמת כתב יד היללי הקדמון שמונח היה לפני הסופר בטולידו.

-
- 7 על העדויות החשובות באשר לר' הילל הקדמון עורכו של טופס הדוגמא המקורי נמנות עדויותיהם של ר' אברהם בן שמואל זכות בספר יוחסין שלו (מהדורת פריימאן עמ' 220) וכן הבאוריו של ר' דוד קמחי.
- 8 ראה לדוגמא דברי ר' יעקב ספיר בספרו אבן ספיר ח"א ט"ו, ע"ב; ח"ב קצ"ט, ר'—רי"ג.

חמשה חומשי תורה

כתב־יד היללי

33	יד, 7	-	יד, 17	67	כו, 26	-	כז, 3
34	יד, 17	-	טו, 5	68	כז, 3	-	כז, 16
35	טו, 5	-	טו, 18	69	כז, 16	-	כז, 29
36	טו, 18	-	טז, 8	70	כז, 29	-	כז, 38
37	טז, 8	-	יז, 4	71	כז, 38	-	כח, 3
38	יז, 5	-	יז, 15	72	כח, 3	-	כח, 13
39	יז, 15	-	יז, 26	73	כח, 13	-	כט, 2
40	יז, 26	-	יח, 10	74	כט, 2	-	כט, 13
41	יח, 11	-	יח, 23	75	כט, 13	-	כט, 26
42	יח, 23	-	יח, 32	76	כט, 26	-	ל, 2
43	יח, 32	-	יט, 9	77	ל, 2	-	ל, 16
44	יט, 9	-	יט, 19	78	ל, 16	-	ל, 30
45	יט, 19	-	יט, 30	79	ל, 30	-	ל, 39
46	יט, 30	-	כ, 3	80	ל, 39	-	לא, 8
47	כ, 3	-	כ, 12	81	לא, 8	-	לא, 18
48	כ, 13	-	כא, 6	82	לא, 19	-	לא, 31
49	כא, 6	-	כא, 17	83	לא, 31	-	לא, 41
50	כא, 17	-	כא, 28	84	לא, 41	-	לא, 52
51	כא, 28	-	כב, 5	85	לא, 52	-	לב, 9
52	כב, 5	-	כב, 14	86	לב, 9	-	לב, 19
53	כב, 14	-	כג, 2	87	לב, 20	-	לב, 31
54	כג, 2	-	כג, 14	88	לב, 31	-	לג, 10
55	כג, 14	-	כד, 5	89	לג, 10	-	לד, 2
56	כד, 5	-	כד, 14	90	לד, 2	-	לד, 14
57	כד, 14	-	כד, 25	91	לד, 14	-	לד, 25
58	כד, 25	-	כד, 36	92	לד, 25	-	לה, 4
59	כד, 36	-	כד, 47	93	לה, 4	-	לה, 15
60	כד, 47	-	כד, 58	94	לה, 16	-	לה, 29
61	כד, 58	-	כה, 3	95	לה, 29	-	לו, 13
62	כה, 3	-	כה, 16	96	לו, 13	-	לו, 24
63	כה, 16	-	כה, 26	97	לו, 24	-	לו, 40
64	כה, 27	-	כו, 4	98	לו, 40	-	לז, 9
65	כו, 4	-	כו, 15	99	לז, 9	-	לז, 20
66	כו, 15	-	כו, 26	100	לז, 20	-	לז, 31

1 פתיחה

2 פתיחה

3 פתיחה

בראשית

4 א, 1 - א, 12

5 א, 12 - א, 24

6 א, 24 - ב, 1

7 ב, 1 - ב, 11

8 ב, 12 - ב, 23

9 ב, 23 - ג, 9

10 ג, 9 - ג, 19

11 ג, 19 - ד, 6

12 ד, 6 - ד, 18

13 ד, 18 - ה, 5

14 ה, 5 - ה, 18

15 ה, 18 - ו, 10

16 ו, 10 - ו, 31

17 ו, 31 - ז, 11

18 ז, 11 - ז, 23

19 ז, 23 - ח, 10

20 ח, 10 - ח, 21

21 ח, 21 - ט, 11

22 ט, 11 - ט, 23

23 ט, 23 - י, 10

24 י, 10 - י, 26

25 י, 26 - יא, 8

26 יא, 8 - יא, 20

27 יא, 20 - יב, 11

28 יב, 11 - יג, 3

29 יג, 3 - יג, 14

30 יג, 14 - יד, 6

מפתח - הדפים

170	כא, 12	-	כא, 27
171	כא, 27	-	כא, 37
172	כא, 37	-	כב, 10
173	כב, 10	-	כב, 26
174	כב, 26	-	כג, 11
175	כג, 11	-	כג, 23
176	כג, 23	-	כד, 1
177	כד, 1	-	כד, 11
178	כד, 12	-	כה, 8
179	כה, 8	-	כה, 20
180	כה, 21	-	כה, 32
181	כה, 32	-	כו, 3
182	כו, 3	-	כו, 12
183	כו, 12	-	כו, 24
184	כו, 24	-	כו, 35
185	כו, 35	-	כז, 8
186	כז, 9	-	כז, 20
187	כז, 20	-	כח, 8
188	כח, 8	-	כח, 21
189	כח, 21	-	כח, 30
190	כח, 30	-	כח, 41
191	כח, 41	-	כט, 9
192	כט, 9	-	כט, 20
193	כט, 20	-	כט, 28
194	כט, 28	-	כט, 40
195	כט, 40	-	ל, 6
196	ל, 6	-	ל, 16
197	ל, 16	-	ל, 30
198	ל, 30	-	לא, 6
199	לא, 6	-	לא, 17
200	לא, 17	-	לב, 8
201	לב, 8	-	לב, 17
202	לב, 17	-	לב, 27
203	לב, 27	-	לג, 2
204	לג, 3	-	לג, 12
205	לג, 12	-	לד, 1

134	ח, 2	-	ח, 12
135	ח, 13	-	ח, 21
136	ח, 22	-	ט, 4
137	ט, 4	-	ט, 14
138	ט, 14	-	ט, 24
139	ט, 24	-	ט, 35
140	ט, 35	-	י, 9
141	י, 9	-	י, 17
142	י, 17	-	י, 29
143	י, 29	-	יא, 9
144	יא, 9	-	יב, 11
145	יב, 11	-	יב, 19
146	יב, 19	-	יב, 28
147	יב, 28	-	יב, 39
148	יב, 39	-	יב, 51
149	יב, 51	-	יג, 12
150	יג, 12	-	יג, 21
151	יג, 21	-	יד, 10
152	יד, 10	-	יד, 19
153	יד, 19	-	יד, 28
154	יד, 28	-	טו, 9
155	טו, 9	-	טו, 19
156	טו, 20	-	טז, 3
157	טז, 3	-	טז, 11
158	טז, 12	-	טז, 23
159	טז, 23	-	טז, 33
160	טז, 33	-	יז, 7
161	יז, 7	-	יח, 1
162	יח, 1	-	יח, 12
163	יח, 12	-	יח, 21
164	יח, 21	-	יט, 4
165	יט, 4	-	יט, 15
166	יט, 16	-	יט, 25
167	יט, 25	-	כ, 12
168	כ, 13	-	כ, 22
169	כ, 22	-	כא, 12

101	לז, 31	-	לח, 9
102	לח, 9	-	לח, 18
103	לח, 18	-	לח, 29
104	לח, 29	-	לט, 9
105	לט, 9	-	לט, 20
106	לט, 20	-	מ, 5
107	מא, 29	-	מא, 41
108	מא, 42	-	מא, 52
109	מא, 52	-	מב, 6
110	מב, 7	-	מב, 19
111	מז, 24	-	מזח, 2
112	מזח, 3	-	מזח, 14
113	מט, 15	-	מט, 29
114	מט, 29	-	נ, 7
115	נ, 7	-	נ, 17
116	נ, 17	-	נ, 26

ש מ ו ח

117	א, 1	-	א, 15
118	ב, 16	-	ב, 5
119	ב, 5	-	ב, 15
120	ב, 15	-	ב, 2
121	ג, 2	-	ג, 10
122	ג, 10	-	ג, 18
123	ג, 18	-	ד, 6
124	ד, 6	-	ד, 16
125	ד, 16	-	ד, 27
126	ד, 27	-	ה, 7
127	ה, 7	-	ה, 19
128	ה, 19	-	ו, 7
129	ו, 7	-	ו, 16
130	ו, 16	-	ו, 29
131	ו, 29	-	ז, 10
132	ז, 10	-	ז, 20
133	ז, 20	-	ח, 1

מפתח הדפים

277	יט, 23	-	יט, 37
278	יט, 37	-	כ, 10
279	כ, 10	-	כ, 21
280	כ, 21	-	כא, 3
281	כא, 3	-	כא, 15
282	כא, 15	-	כב, 3
283	כב, 3	-	כב, 14
284	כב, 14	-	כב, 25
285	כב, 25	-	כג, 6
286	כג, 6	-	כג, 16
287	כג, 17	-	כג, 26
288	כג, 27	-	כג, 37
289	כג, 37	-	כד, 3
290	כד, 3	-	כד, 14
291	כד, 14	-	כה, 4
292	כה, 4	-	כה, 14
293	כה, 15	-	כה, 27
294	כה, 17	-	כה, 38
295	כה, 38	-	כה, 49
296	כה, 44	-	כו, 6
297	כו, 6	-	כו, 17
298	כו, 17	-	כו, 29
299	כו, 29	-	כו, 40
300	כו, 40	-	כז, 3
301	כז, 3	-	כז, 13
302	כז, 14	-	כז, 26
303	כז, 26	-	כז, 34

במדבר

304	א, 1	-	א, 18
305	א, 18	-	א, 27
306	א, 27	-	א, 37
307	א, 38	-	א, 50
308	א, 50	-	ב, 8
309	ב, 8	-	ב, 21
310	ב, 21	-	ב, 34

240	ו, 7	-	ו, 18
241			
242	ז, 31	-	ח, 4
243	ח, 4	-	ח, 15
244	ח, 15	-	
245			
246	ה, 32	-	ט, 7
247	ט, 7	-	ט, 19
248	ט, 19	-	י, 5
249	י, 5	-	י, 14
250	י, 14	-	יא, 4
251	יא, 4	-	יא, 16
252	יא, 16	-	יא, 29
253	יא, 29	-	יא, 41
254	יא, 31	-	יב, 5
255	יב, 5	-	יג, 5
256	יג, 5	-	יג, 16
257	יג, 16	-	יג, 27
258	יג, 27	-	יג, 36
259	יג, 36	-	יג, 49
260	יג, 49	-	יד, 57
261	יד, 57	-	יד, 8
262	יד, 8	-	יד, 16
263	יד, 16	-	יד, 27
264	יד, 27	-	יד, 37
265	טו, 5	-	טו, 18
266	טו, 18	-	טו, 29
267	טו, 29	-	טז, 8
268	טז, 8	-	טז, 17
269	טז, 17	-	טז, 26
270	טז, 26	-	טז, 34
271	יז, 1	-	יז, 1
272	יז, 10	-	יח, 4
273	יח, 4	-	יח, 17
274	יח, 17	-	יח, 30
275	יח, 30	-	יט, 13
276	יט, 13	-	יט, 23

206	לד, 1	-	לד, 10
207	לד, 10	-	לד, 21
208	לד, 22	-	לד, 31
209	לד, 31	-	לה, 8
210	לה, 8	-	לה, 22
211	לה, 22	-	לה, 32
212	לה, 32	-	לו, 5
213	לו, 5	-	לו, 15
214	לו, 15	-	לו, 26
215	לו, 27	-	לו, 38
216	לו, 38	-	לז, 12
217	לז, 12	-	לז, 23
218	לז, 23	-	לח, 6
219	לח, 6	-	לח, 17
220	לח, 17	-	לח, 26
221	לח, 26	-	לט, 5
222	לט, 5	-	לט, 16
223	לט, 16	-	לט, 26
224	לט, 26	-	לט, 38
225	לט, 38	-	מ, 7
226	מ, 7	-	מ, 19
227	מ, 19	-	מ, 30
228	מ, 30	-	מ, 38

ויקרא

229	א, 11	-	ב, 3
230	ב, 3	-	ב, 14
231	ב, 15	-	ג, 9
232	ג, 9	-	ד, 3
233	ד, 3	-	ד, 12
234	ד, 12	-	ד, 23
235	ד, 23	-	ד, 32
236	ד, 32	-	ה, 5
237	ה, 6	-	ה, 13
238	ה, 14	-	ה, 23
239	ה, 23	-	ו, 7

מפתח הדפים

385	בו, 50	-	בו, 62
386	בו, 62	-	בז, 7
387	בז, 7	-	בז, 19
388	בז, 19	-	בח, 8
389	בח, 8	-	בח, 19
390	בח, 19	-	בט, 1
391	בט, 1	-	בט, 12
392	בט, 12	-	בט, 23
393	בט, 23	-	בט, 36
394	בט, 36	-	ל, 8
395	ל, 8	-	לא, 1
396	לא, 2	-	לא, 12
397	לא, 12	-	לא, 23
398	לא, 23	-	לא, 36
399	לא, 36	-	לא, 49
400	לא, 49	-	ב, 5
401	לב, 5	-	לב, 17
402	לב, 17	-	לב, 27
403	לב, 27	-	לב, 38
404	לב, 38	-	לג, 8
405	לג, 8	-	לג, 35
406	לג, 35	-	לג, 51
407	לג, 51	-	לד, 4
408	לד, 4	-	לד, 17
409	לד, 17	-	לה, 4
410	לה, 5	-	לה, 15
411	לה, 15	-	לה, 27
412	לה, 27	-	לו, 2
413	לו, 2	-	לו, 12
414	לו, 12	-	לו, 13
ד ב ר י ם			
414	א, 1	-	א, 7
415	א, 28	-	א, 39
416	א, 39	-	ב, 4
417	ב, 4	-	ב, 14
348	יג, 33	-	יד, 10
349	יד, 11	-	יד, 21
350	יד, 21	-	יד, 31
351	יד, 31	-	יד, 43
352	יד, 43	-	טו, 11
353	טו, 11	-	טו, 24
354	טו, 24	-	טו, 33
355	טו, 33	-	טז, 3
356	טז, 3	-	טז, 14
357	טז, 14	-	טז, 25
358	טז, 25	-	טז, 35
359	טז, 35	-	יז, 10
360	יז, 10	-	יז, 21
361	יז, 21	-	יח, 3
362	יח, 3	-	יח, 11
363	יח, 11	-	יח, 21
364	יח, 21	-	יח, 31
365	יט, 14	-	כ, 8
366	כ, 8	-	כ, 17
367	כ, 17	-	כ, 29
368	כ, 29	-	כא, 10
369	כא, 10	-	כא, 23
370	כא, 23	-	כא, 35
371	כא, 35	-	כב, 9
372	כב, 10	-	כב, 20
373	כב, 20	-	כב, 30
374	כב, 30	-	כב, 38
375	כב, 38	-	כג, 10
376	כג, 10	-	כג, 22
377	כג, 22	-	כד, 4
378	כד, 5	-	כד, 16
379	כד, 16	-	כה, 5
380	כה, 5	-	כה, 18
381	כה, 18	-	כו, 10
382	כו, 10	-	כו, 24
383	כו, 25	-	כו, 37
384	כו, 37	-	כו, 50
311	ב, 34	-	ג, 12
312	ג, 12	-	ג, 26
313	ג, 26	-	ג, 38
314	ג, 38	-	ג, 47
315	ג, 47	-	ד, 8
316	ד, 8	-	ד, 16
317	ד, 16	-	ד, 27
318	ד, 27	-	ד, 37
319	ד, 38	-	ד, 49
320	ד, 49	-	ה, 12
321	ה, 13	-	ה, 20
322	ה, 21	-	ה, 30
323	ה, 30	-	ו, 11
324	ו, 11	-	ו, 21
325	ו, 21	-	ז, 5
326	ז, 6	-	ז, 17
327	ז, 18	-	ז, 30
328	ז, 31	-	ז, 42
329	ז, 43	-	ז, 55
330	ז, 55	-	ז, 67
331	ז, 67	-	ז, 80
332	ז, 80	-	ז, 89
333	ז, 89	-	ח, 11
334	ח, 11	-	ח, 21
335	ח, 21	-	ט, 5
336	ט, 5	-	ט, 14
337	ט, 14	-	י, 2
338	י, 2	-	י, 13
339	י, 13	-	י, 29
340	י, 29	-	יא, 4
341	יא, 4	-	יא, 16
342	יא, 16	-	יא, 24
343	יא, 24	-	יא, 32
344	יא, 32	-	יב, 10
345	יב, 10	-	יג, 9
346	יג, 9	-	יג, 23
347	יג, 23	-	יג, 33

מפתח הדפים

492	כח, 56	-	כח, 64	455	יד, 6	-	יד, 21	418	ב, 14	-	ב, 25
493	כח, 64	-	כט, 4	456	יד, 21	-	יד, 29	419	ב, 25	-	ב, 36
494	כט, 4	-	כט, 15	457	יד, 29	-	טו, 9	420	ב, 36	-	ג, 8
495	כט, 15	-	כט, 23	458	טו, 9	-	טו, 18	421	ג, 9	-	ג, 18
496	כט, 23	-	ל, 5	459	טו, 19	-	טז, 6	422	ג, 18	-	ג, 27
497	ל, 5	-	ל, 15	460	טז, 6	-	טז, 15	423	ג, 27	-	ד, 6
498	ל, 16	-	לא, 3	461	טז, 15	-	יז, 2	424	ד, 6	-	ד, 15
499	לא, 4	-	לא, 12	462	יז, 2	-	יז, 11	425	ד, 15	-	ד, 24
500	לא, 12	-	לא, 19	463	יז, 11	-	יז, 19	426	ד, 25	-	ד, 32
501	לא, 19	-	לא, 28	464	יז, 19	-	יח, 9	427	ד, 33	-	ד, 42
502	לא, 28	-	לב, 7	465	יח, 9	-	יח, 21	428	ד, 42	-	ה, 3
503	לב, 8	-	לב, 18	466	יח, 21	-	יט, 8	429	ה, 3	-	ה, 14
504	לב, 18	-	לב, 30	467	יט, 8	-	יט, 17	430	ה, 14	-	ה, 24
505	לב, 30	-	לב, 41	468	יט, 17	-	כ, 6	431	ה, 24	-	ה, 33
506	לב, 41	-	לב, 50	469	כ, 6	-	כא, 17	432	ה, 33	-	ו, 11
507	לב, 50	-	לג, 9	470	כ, 17	-	כא, 6	433	ו, 11	-	ו, 22
508	לג, 9	-	לג, 21	471	כא, 6	-	כא, 16	434	ו, 22	-	ז, 6
509	לג, 21	-	לד, 2	472	כא, 16	-	כב, 3	435	ז, 6	-	ז, 14
510	לד, 3	-	לד, 12	473	כב, 3	-	כב, 14	436	ז, 14	-	ז, 24
511-532	מסורה			474	כב, 14	-	כב, 23	437	ז, 24	-	ח, 7
				475	כב, 23	-	כג, 3	438	ח, 7	-	ח, 18
				476	כג, 3	-	כג, 14	439	ח, 18	-	ט, 5
				477	כג, 14	-	כג, 25	440	ט, 5	-	ט, 13
				478	כג, 25	-	כד, 8	441	ט, 13	-	ט, 22
				479	כד, 8	-	כד, 19	442	ט, 22	-	י, 2
				480	כד, 19	-	כה, 7	443	י, 2	-	י, 11
				481	כה, 7	-	כה, 19	444	י, 11	-	י, 22
				482	כה, 19	-	כו, 8	445	י, 22	-	יא, 9
				483	כו, 8	-	כו, 16	446	יא, 9	-	יא, 18
				484	כו, 16	-	כז, 4	447	יא, 18	-	יא, 27
				485	כז, 4	-	כז, 15	448	יא, 27	-	יב, 3
				486	כז, 15	-	כח, 3	449	יב, 3	-	יב, 11
				487	כח, 3	-	כח, 9	450	יב, 11	-	יב, 20
				488	כח, 9	-	כח, 24	451	יב, 20	-	יב, 29
				489	כח, 24	-	כח, 35	452	יב, 29	-	יג, 6
				490	כח, 35	-	כח, 48	453	יג, 6	-	יד, 14
				491	כח, 48	-	כח, 56	454	יג, 15	-	יד, 6

חמשה חומשי תורה
THE PENTATEUCH

[illegible]

ש לית סכנת בית החכם השלם ה' משה ואבנר
בית הכנסת של חת ה' ואני ראש מאי יתלה
לכתוב הסימן שבו. ולא ה' מ' הנוטין
ומעל נמצאת העיל אחוה. ובדבר הזה תאריך ימים

ספר זה נכתב כפי חזונו מצדק נעתק ממנו
כאור שמש יזה נעקד כמלאכה ונמכר כחלכה
נשמר באור מותקטנות ורצויות במלא ובחסר
ותקון בלי חסר פתוחות וסתומות כדעו עתה משה
בתעמל מלמוד וסמיונות נמור פסוקין נמורים
והענין הסודי נקוד אוריות לבי סוד מעיות
והענין של שעה ברה בונה ברה ואוריות חונות
בדכיהם מונות עלותה בעתה בעתה בעתה
כמאמר הקצנים במיטת הענינים נמורים ואין
מפר בעניני שפר מאשר איש יראה ואיה
שלחה נפתלי ואשר אמתה יראה נכר
כיצתם וסודי נקוד הייתה והפר יראה
ובקניני נמורים
יפריד

בראשית כרא אלהים
את השמים ואת הארץ
והארץ היתה תהו ובהו
והשר על פני תהום ורוח
אלהים מרחפת על פני
המים ויאמר אלהים יהי
אור ויהי אור וידא אלהים
את האור כי טוב ויברך
אלהים בבין האור ובין החשך
ויקרא אלהים לאור יום
ולחשך קרא לילה ויהי
ערב ויהי בקד יום אחר

ויאמר אלהים יהי רקיע
בין המים ויהי כן
מיה למים ויניח אלהים
את הרקיע בין המים
והמים אשר עליו ויהי

המים אשר תחת הרקיע
ויהי כן ויקרא אלהים
לרקיע שמים ויהי ערב
ובקר יום שני
ויאמר אלהים יקו והמים
מתחת השמים אל המקום
אחד ותר ארץ בישה ויהי
כן ויקרא אלהים ליבשה
ארץ ולמקוה המים קרא
ימים וירא אלהים כי טוב
ויאמר אלהים תרשא הארץ
דשא עשב מזרע ערעעץ
פרע עשה פרי לבעו אשר
זרעו ובעל הארץ ויהי כן
והי ארץ דשא עשב
מזרע ערעע למינהו ועץ
עשה פרי אשר זרעו בו
לבעו וירא אלהים כי

אֱלֹהֵינוּ כִּי טוֹב וְיִהְיֶה יָצֵד
וְיִהְיֶה בְּקֶרֶם יוֹסֵר בִּינִי

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל צוּהָכִים
יִשְׂרָאֵל נִפְשָׁהּ חַיָּה וְעוֹף יַעֲוֹף
עַל הָאָרֶץ עַל פְּנֵי רִקְיָה
הַשָּׁמַיִם וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
אֶת הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֶת
כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמִשָּׁה
אֲשֶׁל יִשְׂרָאֵל צוּהָכִים לְמַעַן
וְאֶת כָּל עוֹף כָּנָף לְכַנְהוּ
וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב וַיְבָרֶךְ
אֶת הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר פְּרוּ
וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת הָאָרֶץ
בְּיִמֵּיכָהּ וְעוֹף יִרְבֵּה בָּאָרֶץ
וְהַגְּדֹל וַיְהִי בֹקֶר יוֹם
רִשִׁיט
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּזְנֶה הָאָרֶץ

[illegible]

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְיִשְׂרָאֵל מִלֵּאכֶתוֹ אֲשֶׁר
 עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי
 מִכָּל מְלָאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
 וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם
 הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשֵׁהוּ כִּי
 בְּיוֹמֵנוּ מְלָאכֶתוֹ
 אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת

אלה תולדות השמים
והארץ בפראם ביום
עשאת יתה אלהים ארץ
ושמים וכל טיה חסדה
טרכ יהיה בארץ וכל עש
היטה טרם ינחכילא
הבטיח יהיה אלהים על
הארץ וארכ און לעבד
אתה ארמיה ואר יעלה

מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־
פְּנֵי הָאָרֶץ וְיִצְלַח הוּא
אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם יַעֲרֹךְ
כִּן־הָאָרֶץ וְיַפֵּחַ בְּאֶפְיוֹ
נִשְׁמַת חַיִּים וְיִהְיֶה הָאָדָם
לִנְפִישׁ חַיִּים וְיִטֵּן יְהוָה
אֱלֹהִים נֹכַח עֵינֵי כִקְדָם
וְיִשֶּׁם יִשָּׁם אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר
יַעֲרֹךְ וְיִצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים
כִּן־הָאָרֶץ כִּלְעֵין נִחְמֵךְ
לְמַדָּא הוּא וְטוֹב לְמַאֲבָל
וְיִצְן הַחַיִּים כִּתְּוֹךְ הַיָּעֵן
הַדִּינֵת טוֹב וְדִינֵת הַיָּעֵן
כִּי עֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת־הַיָּעֵן
וְכִי שֶׁל־פֶּרֶד וְהִי הָאָרֶץ
רִאשִׁית יִשָּׁם הָאָדָם פִּי שֶׁל־
הוּא חֲפֵנֵב אֶת־כָּל־אֶרֶץ
הַיָּעֵן הוּא אֲשֶׁר שֶׁל־מִתְּוֹךְ

1. The first part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 1, 1863. It is a very long letter, and it contains a great deal of information about the state of the country at that time.

וזה הארץ והוא טוב
שסהרל הוא אבן שהם
ושסהנהר השני נידון
הוא הסוכ את כל ארץ
בושיו שסהנהר השלישי
חרקל הוא ההלך קדמת
אשור והנהר הרביעי הוא
פרתיו וקחיהוה אלהים
את הארס וינחהו בנזעו
לעבר ההול שמהו ויעו
יהוה אלהים על האדכ
לאמר מכל עיוהנו אבל
תאבלי ומידן הרע תטוב
ועל אתה מכל ממנו כי
ביום אכל ממנו ברת
עמיתו ויהוה אלהים
לאמר ויהוה אלהים
אין שם עושה ויהוה

יהוה אלהים סן האדמה
כל חית השרה הוא וישעו
השמים ויבא אלה האדם
לדאות מה קרא לו וכו
אשר יקרא לו האדם
נפש חיה הוא שבו ויקרא
האדכ שמות לברכה מהמה
וליעוה השמים ולכל חית
השרה ואלהם לאכיל
עור כננו וויפל יהוה
אלהים תרומה יעלה אדכ
וישן ויקח אחת כי ענין
ויסגר בשר תחתנה ויבן
יהוה אלהים ארץ העדע
אשר יקראו אדם אשה
ויבא אלה האדם ויאמר
האדם זאת הפייכ ענה
מעצמי ובשר כבשר

וזה הארץ והוא טוב שסהרל הוא אבן שהם ושסהנהר השני נידון הוא הסוכ את כל ארץ בושיו שסהנהר השלישי חרקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרתיו וקחיהוה אלהים את הארס וינחהו בנזעו לעבר ההול שמהו ויעו יהוה אלהים על האדכ לאמר מכל עיוהנו אבל תאבלי ומידן הרע תטוב ועל אתה מכל ממנו כי ביום אכל ממנו ברת עמיתו ויהוה אלהים לאמר ויהוה אלהים אין שם עושה ויהוה

SECRET

100

4
□ □
2
10
1999
L
1
1
1999
7.4
1999
1999
1999

12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
84

9

וְאֵל לִחְסֵךְ שׁוֹכֵן אֶרֶץ
הָאֲדָמָה כִּי מִנֵּה לִחְסֵךְ
כִּי עַם אֶתְּהוּ וְאֵל עַם
תִּשְׁכַּח אֶתְּהוּ אֲדָמָה
אֲשֶׁר חָחָה כִּי הוּא הוּא
אֲסִיף הוּא עַם יְהוָה
אֲלֵהֶם לְאֵם וְלֹא שְׂחָה
כִּנְעָת עַד וְלִבְשָׁם
וְיֵאמֶר יְהוָה אֲלֵהֶם הֵן
הָאֲדָמָה כִּי אֲחֵד מִנֵּה
לִדְעַת טוֹב וְרָע וְעֵתָהּ
יִשְׁלַח יְהוָה וְלִחְסֵךְ מִיָּן
הַחֲסִי וְאֵל לִחְסֵךְ
וְיִשְׁלַח יְהוָה אֲלֵהֶם
כִּנְעָת וְלִעַבְדָּתָהּ
אֲשֶׁר לִחְסֵךְ וְיִשְׁלַח
אֶתְהוּ וְיִשְׁכַּח

לִעַד וְאֶתְהוּ כִּי
לִטְחָח וְלִחְסֵךְ
לִשְׁכַּח אֶתְהוּ עַם
וְהָאֲדָמָה
יִדְעַתְהוּ אֲשֶׁר הוּא
וְיִלְד אֶתְהוּ אֲמֵר קֵנִי
אֲשֶׁר אֶתְהוּ וְיִסְכֵּךְ
לִידָה אֶתְהוּ אֲהֵךְ
וְיִשְׁכַּח לִי עַד יֵאֵן וְיִסְכֵּךְ
יִדְעַתְהוּ אֲמֵר וְיִסְכֵּךְ
מִקֵּץ יִסְכֵּךְ אֲמֵר
הָאֲדָמָה כִּי יִסְכֵּךְ
וְיִסְכֵּךְ אֲמֵר וְיִסְכֵּךְ
יִסְכֵּךְ וְיִסְכֵּךְ וְיִסְכֵּךְ
אֲלֵהֶם לְאֵם וְלֹא שְׂחָה
כִּנְעָת וְלִעַבְדָּתָהּ
אֲשֶׁר לִחְסֵךְ וְיִסְכֵּךְ
אֶתְהוּ וְיִשְׁכַּח

הוא אסתיטיב שאת הוא נכחית מן המסוקנעם וברכה בם הוא אחיד רעם כשעם
הוא יאמר פתחם הוא אמרתי לכם לאמר וזהו אשר יפתח את הלא ירעם כי נחש הלא נחשנו הלא אנו אתה

חרה לך ולמחנך פנך
חלוא אסתיטיב שאת
ואסלא תטיב לפתח
חטאת רבין ואליך תשוקתו
ואתה תמשל בו ויאמר
קח אלה כל אחיו וירח
בהיותם בשדה ויקסמין
אלה כל אחיו ויהרגו
ויאמר יהוה אל קין אי
חבל אחיך ויאמר לא
ידעתי השמר אחי אנכי
ויאמר מה עשית קול
דני אחיך צעקים אלי מן
האדמה ויענה ארור אתה
מזה האדמה אשר פעתה
אתה פיה לקחת את דמי
אחי מדדי פיה ענב את
וירמח ל אתסך ויתנב

לך מעונך תהיה בארץ
ויאמר קח אליהוה נדול
עוני ממשואיהן נרשת אתה
היום מי על פני האדמה
ומפניך אסתר והייתי נע
ונד בארץ וזהו כל מיצא
יהרגני ויאמר לו יהוה לכן
כל הרג קין שבעתים יקב
וישם יהוה לקין אות לבית
הכות אתו כל מיצא ויצא
קין מלפני יהוה וישב בארץ
נוד קדמת עדן וידע קין
את אשתו ותלד ותלד את
חנוך ויהי בנה עיר ויקרא
שם העיר כשם בנו חנוך
ויולד לחנוך את עירר
ויניח ילד את מחויאר
וכה ילד את מתישאל

ועתה נ וסמנתון חלוא דמילס ודמילס מידו לא תספק ותנכחה את כל ידבר אשר אעביי תספק רוחם ועקני
ה חנן קדש ו תל יד וסמנתון מהיאל וכהיאל קדש העדה יקרא היורה כנחת קטאות הוא כסות קטאות היא
עלם נתינס הכה תכח את העם חנן וכהיאל כפיטראל אם לא תגידו ואם תגידו את בלתי עריות בלתי עריות תחתיות

הכל ו פת ומכנה
שם ו קצר ומכנה

ויהי גם הוא יליד נביא ומכנה כחם אותה יין טובל בשחרותו לירדות ב' חס'
בשעת ליאל היסודית אשר ימקרה רוחא אל בית עם יהודה שתקצר ביטת נמוחות י'

וּמִתִּישָׁא לִילֵד אֶת־לֶמֶד
וַיִּקְחֵהוּ לֶמֶד שְׁתֵּי נָשִׁים
שֵׁם הָאֶחָת עֵדָה וְשֵׁם
הַשֵּׁנִית צִלָּה וְתֵלֵד עֵדָה
אֶת־יָבֵל הוּא אֲבִי יִשָּׁב
אֶחָד וּמִקְנֶה וְשֵׁם אֶחָד
יָבֵל הוּא אֲבִי בִלְתַּפֵּשׁ
כְּנֹד וְעֹנֵכִי וְצִלָּה גַם הוּא
יֵלְדָה אֶת־תּוֹבֵל קִין לִטִּישׁ
בְּלַחֲרֵשׁ נַחֲשֶׁת וּבְרוּל
וְאַחֹת תּוֹבֵל קִין נַעֲמָה
וַיֵּאמֶר לֶמֶד לְנָשָׁיו עֵדָה
וְצִלָּה שִׁמְעַן קוּלִי נָשִׁי
לֶמֶד הָאֻנָּה אֲמַדְתִּי כִּי
אִישׁ חֲדָנִתִּי לִפְנֵי וַיֵּלֶד
לְחֶבְדֵי תִּיפִי שְׁבַע תִּסְיָקִים
קִין וְלֶמֶד שְׁבַע תִּסְבִּיעָה
וַיִּרְעֵא אֶרֶס עוֹד אֶת־אִשְׁתּוֹ

ותלד בנותקרא את שמו
שתביטתלי אלהים ורע
אחר תחת הכל כי חרעקין
ולשת נסה הוא ילד בן ויקרא
את שמו אנוש או הוחל
לקרא בשם יהוה
זה ספר תולדת
אדם ביזם ברא אלהים
אדם בדרמות אלהים עשה
אתיוזכר ונקבה בראם
ויברך אתם ויקרא את
שבים אדם ביזם הבראם
ויחי אדם שלשים וזאת
שנה וילד בדרמותו בצהר
ויקרא את שמו שתיוחי
כי אדם אחרי הולידו את
שת שמנה מאת שנה
וילד בצהר ובנה ויהיו ב

שְׁמִי שֶׁנֶּחֱמָה הוּא וְכֵן הָיָה שֶׁכֵּן כֵּן
 וְכֵן הָיָה שֶׁכֵּן כֵּן וְכֵן הָיָה שֶׁכֵּן כֵּן
 וְכֵן הָיָה שֶׁכֵּן כֵּן וְכֵן הָיָה שֶׁכֵּן כֵּן
 וְכֵן הָיָה שֶׁכֵּן כֵּן וְכֵן הָיָה שֶׁכֵּן כֵּן
 וְכֵן הָיָה שֶׁכֵּן כֵּן וְכֵן הָיָה שֶׁכֵּן כֵּן

[illegible][illegible][illegible]

14

וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וְעַתָּה שָׁנָה

וּמִלֵּד אֶת־הַנֶּעַד וְיַחֲיֶה

אחד חוליו את חנוך

מאמר מאת משה שניידמן

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

בְּנֵי אֲבֹתֵינוּ הָיוּ כְּפָרִים

יֵרֵד שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים שָׁנָה

וּתְשַׁעֲמָאוֹת שָׁנָה וְיָבֵרְתִּי

ויחי תנעך חמש

וּמִיִּזְמֵה מִשְׁעָה וּמִזְכָּר צֶה

מבין המעורבים בפרשת ארבעת הרוצחים, נמנה גם שמואל ארנסט, מנהל המוסדות היהודיים בארצות הברית, שגורש מארצות הברית בשל מעורבותו בפרשת ארבעת הרוצחים.

מתוך חזון עזרא

את הארזים אחר הולך

אתמתי שלח של שמא

שנה וילד בנס ובנתיווה

הל'י חוד חמש וששים

מִיִּבְרָה וְיִזְמַחֲמוֹם מִיִּבְרָה

שְׁמוֹנֶה עָשָׂר

וַיִּתְּנָהּ לְחֵן אֶת־אֲדָמָה

וְאֵינֶם בְּיָדְךָ אֱלֹהֵינוּ

וְחִסְדֵּי שֵׁלֶחַ

שבעה שמנים שנה ומאת

שחרור אתלטים

מבוגרים אחרים חוליו

על כל פנים, הנה נראה כי המצב הכלכלי של ישראל, כפי שמתגבש, אינו מוביל אותה למצב של "מדינת רווחה" כפי שרואים במדינות אחרות. המצב הכלכלי של ישראל, כפי שמתגבש, אינו מוביל אותה למצב של "מדינת רווחה" כפי שרואים במדינות אחרות.

אמר דין שאמר שמואל

שנה ושבוע מאת שנה

וילד בנים ובנות ויהיו כל

ימי מלחמת העולם השנייה

שנה וישיע מאות שנה

נימח

100

למך שחננו ושמנו שנה

וכאשר יגלה ויורד בקוויקדא

אֶת־שְׁמוֹנֶה־עָמָר זֶה

יִחַמְנוּ בְּכַעֲשָׁנוּ וּמִעַצְבוֹ

יְרוּמוֹתֵיכֶם אֵינִי

אברהם יצחק ויחזיקנו אמן

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

הוֹדוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

שנת וחמ"ש מאת שנה

וילד בנעם ובנות ויהי כל

בחרו וסימנהו ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו מבנות עיליהם תחת כי שנאודותיהם חרבותיהם חרבו
כל אורית עליהם כלב ויתנעב לאסוף להלל וטלכיו וכתו ארלכו כלב עליו הלא אתה קטן וישענאלי

ימלמד שבע ויטבעים
שנה ושב צמאות שנה
וימת ויהי נחבן
חמש מאות שנה ויולד נח
את שם את חס ואת יפת
ויהי כי החלה הארס לרב
יעלפני הארמה ובעות ילדו
להם וידאו בני האלהים
את בנות הארס כי טובה
הנה ויקחו להם נשים מכל
אשר בחרו ויאמר יהוה
לא ידון רוחי באדם לעלם
בשר הוא בשר והיו ימיו
קצרים שנים ונפלים
היו בארץ בימי שהם סונס
אחריו אשר יבאו בני
האלהים אל בנות הארס
וילדו להם תמה הנפלים

אשר מעולך אנשי השם
וירא יהוה בירבה רעת
הארס בארץ וכל יצר
מחשבת לבו דקרין כל
היום וינחם יהוה כי עשה
את הארס בארץ ויתעצב
אל לבו ויאמר יהוה אברה
את הארס אשר בראתי
מיעלפני הארמה מאד
יערבהמה עדרמיט ועד
עוף השמים כי נחמתי כי
יעשית כי נחמתי כי נחמתי
יהוה
אלה תולדת נח נח איש
צדיק תמים היה בדרכיו
אתה אלהים התהלך נח
וילד נח שלשה בנים את

לעולם זה חס ואם יחל לעולם לא ידון ויהי בארס והשכיח ילדו והענין הארס והאלהים יתחילו
לעולם בפיגור בני ישראל יתחילו חס ויהי חס בארס והשכיח ילדו והענין הארס והאלהים יתחילו
באחזתו והקמתו אתם אסוף להלל וטלכיו וכתו ארלכו כלב עליו הלא אתה קטן וישענאלי

לתכה ואל אמה תכלנה
מלמעלה ופתח התכה
בצורה תשים תחתנים שנים
וישלשים תעשה ואתה תנוני
מביא את המכול מים על
הארץ לשחת כל בשר
אשר בו רוח חיים מתחת
השמים כל אשר בארץ
ינוע ויהקמתי את בריתי
אתך ובאת אל התכה
אתה ובנך ואשתך ונשי
בנך אתך וכל החי מכל
בשר שנים מכל תביא אל
התכה להחית אתך וזכר
ונקבה יהיו מה עוף למינהו
ומן בהמה למינה מכל
דמש האדמה למינהו שנים
מכל בא אליך להחיות

החלטת הוועדה להעביר את המסמך למשרד המשפטים, להחליט על
האופן שבו יתבצעו הפעולות הנדרשות.

וְשִׁחַתְקוֹ לְסֵם מֵאֵל
אֲשֶׁר יֵאָמֵר וְסֵפֶת אֶלֶּךָ
וְשִׁחַתְקוֹ לְסֵם אֶלֶּךָ
וְעַתָּה כִּי אֲשֶׁר צִוָּה
אֶתְּמוֹתֶיךָ עֲשׂוּ יֵאָמֵר
עַתָּה כִּי אֲתָּה וְכִי
בִּינְךָ אֶתְּמוֹתֶיךָ אֶתְּ
רֵאֵת עֲשֵׂה לִּי בְּרוּר
הַחֵסֶם לְבַתְּמוֹתֶיךָ
תִּקְחֶנּוּ אֶתְּמוֹתֶיךָ
אֲשֶׁר אֲשֶׁר וְכִי הַחֵסֶם
אֲשֶׁר לְאֶתְמוֹתֶיךָ הוּא שֵׁם
אֲשֶׁר אֲשֶׁר וְכִי הַחֵסֶם
הַחֵסֶם שֵׁם אֲשֶׁר שֵׁם
וְכִי הַחֵסֶם לְאֶתְמוֹתֶיךָ
פֶּתַח הַחֵסֶם לְאֶתְמוֹתֶיךָ
יֵאָמֵר שֵׁם אֲשֶׁר שֵׁם
עַל הַחֵסֶם וְכִי הַחֵסֶם

וְאַרְבַּעַם לִילָהּ וּמַחֲרִי
אֶת־פְּלִיָּקוֹם אֲשֶׁר יִגְשֶׁה
מִן־פְּנֵי הָאֲדָמָה וְיִעֲשֶׂה
כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וְנָח
בְּשִׁשְׁמֵאוֹת שָׁנָה וְחִמְכוּ
הַיְּהוּדִים עַל־הָאֲרֶזִּים
נָח וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְנָשֵׁי בָנָיו
אֵתוֹ אֶל־הַתְּבֹה כִּפְנֵי
הַמִּפְּלָא מִן־חֶמְדַּת־הַטְּהוֹרָה
וּמִן־חֶבְדָּהּ אֲשֶׁר אֵינָהּ
טְהוֹרָה וּמִן־הַיֶּעָף וְכִלֵּאֲשֶׁר
רָמַשׁ עַל־הָאֲדָמָה יִשְׁכֹּב
שְׁנַיִם בָּאוּ אֶל־נָח אֶל־הַתְּבֹה
זָכָר וּנְקֵבָה כֹּאֲשֶׁר צִוָּה
אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְיִהְיֶה לְשִׁבְעַת
הַיָּמִים וְכִי־הִכּוּלֵּהוּ יַעַל
הָאֲרֶזִּים בִּשְׁנַת־שִׁשְׁמֵאוֹת
יִשָּׁה לְחַיֵּינָח בְּחַד־יָחִיד

[illegible]

בשבע עשר יום לחדש
ביום ה' נבקע כל מעינת
תחום רכה וארבת השמים
נפתחו ויהי הנשם על
הארץ ארבעים יום וארבעים
לילה ויבקע נסחיוס ההוא
מחוץ סווחם ויפת בנח
ואשת נחו ושלשת נשיבנו
אחם אל התבה והמה וכל
החיה למינה וכל הבחמה
למינה וכל הרמש הרמש
על הארץ למינה וכל העוף
למינה כל צפור כל כנה
ויבאו אל נח אל התבה שנים
שנים מכל הבשר אשר
בזרחה חיים ויוחבאים וזכר
ועקבה מכל בשר נאונא אשר
צוה אתו אלהים ונסע יהוה

בערתי ויהי חסבל ארבעים
יום על הארץ ויהי תמים
וישאו את הסכר ויהיה
מיעל המדבר ויהי עמים
סכסכמאד על הארץ ויהי
פיתוח על פני המים ויהי כ
נכרו מאד מאד על הארץ
ויכסו כל החדים הגבהים
אשר תחת כל השמים
חמש עשרה אמה
מלמעלה נכרו המים וינפו
ההרים ויעו כל בשר
הרמש על הארץ בעוף
ובבהמה ובחיה ובכל השרץ
השרץ על הארץ וכל האדם
כל אשר נשמה רוח חיים
באפו מכל אשר בחדרה
בתיו וימח את כל היקום

וְיִזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נֶחֱדָה וְיִזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת אֲבֹתָם וְיִזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת רַחֲלֵל אֶת בְּרִיתָם
וְיִזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת הַחַיִּים וְיִזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת הַמֵּתִים וְיִזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת הַחַיִּים וְיִזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת הַמֵּתִים

אֲבָרָה עַל פְּנֵי הָאָדָמָה מֵאֵדֶם
עַד מִדְּמוֹת עֲדָרִים שׁוֹעֵר
עַתָּה שְׂמִי שִׁמְיוֹ מִן
הָאָרֶץ וְיִזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת
אֲבוֹתָיִם וְיִזְכֹּר אֱלֹהִים
עַל הָאָרֶץ חֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵה
יָמִים וְיִזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת
וְאֶת כָּל הַחַיִּים וְאֶת כָּל
הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּתֵבָה
וְיִזְכֹּר אֱלֹהִים רוּחַ עַל
הָאָרֶץ וְיִזְכֹּר אֱלֹהִים וְיִזְכֹּר
מֵעֵת תְּהוֹם וְאֶרֶב
הַשָּׁמַיִם וְיִזְכֹּר אֱלֹהִים
הַשָּׁמַיִם וְיִזְכֹּר אֱלֹהִים
מִן הָאָרֶץ חֲלֹךְ וְשׁוֹב
וְיִזְכֹּר אֱלֹהִים מִקְצֵה
חֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵה יָמִים וְיִזְכֹּר
הַתֵּבָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי

בַּשְּׁבִיעִי עֶשְׂרִי יוֹם לַחֲדָשׁ
עַל הָרִי אֲרֵרְטִי וְהַמִּסְחָז
הַלֹּךְ וְחֲסוֹר עַד הַחֲדָשׁ
הָעֲשִׂירִי בְּעֶשְׂרִי בְּאֶחָד
לַחֲדָשׁ אֲרֵרְטִי אֲשֶׁר הָיָה
וְיִזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת אֲרֵרְטִי
וְיִזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת חֲלֹן הַתֵּבָה
אֲשֶׁר עָשָׂה וְיִזְכֹּר אֱלֹהִים
הָעֶרֶב וְיִזְכֹּר אֱלֹהִים וְיִזְכֹּר
יְבֵשֶׁת הַמִּים מֵעַל הָאָרֶץ
וְיִזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת הַיּוֹנָה מֵאֶתֶר
לְרֹאשׁ הַקִּלּוֹה מִים מֵעַל
פְּנֵי הָאָדָמָה וְיִזְכֹּר אֱלֹהִים
הַיּוֹנָה מֵנֹחַ לִכְפֹּר רָגְלָהּ
וְיִזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת הַתֵּבָה כִּי
מִים עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ
וְיִזְכֹּר אֱלֹהִים וְיִזְכֹּר אֱלֹהִים
אֶת הָאָדָמָה וְיִזְכֹּר אֱלֹהִים

וְיִזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת הַחַיִּים וְיִזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת הַמֵּתִים וְיִזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת הַחַיִּים וְיִזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת הַמֵּתִים
וְיִזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת הַחַיִּים וְיִזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת הַמֵּתִים וְיִזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת הַחַיִּים וְיִזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת הַמֵּתִים

[illegible]

חֲאֵלֶם כִּי יֵעָלֶה הָאָדָם
 רַע מִמֶּנּוּ וְיִזְוֶה אֶת־עֵד
 לַחֲכֹת אֶת־חֵי כְּאִשֶּׁר
 עָשִׂיתִי עַד כְּלִימֵי הָאָרֶץ
 זֶרַע וְקִצִּיר וְקָדְרוֹם וְקִיץ
 וְחֹרֶף וְיוֹם וְלַיְלָה לֹא יִשְׁכַּח
 וַיִּכְרַד אֱלֹהִים אֶת־נַחֲוֹתָא
 בְּעֵינָיו אָמַר לְהַסְפּוֹ זֶרַע
 וְכָל־אֶת־הָאָרֶץ וְיִמְדֹּאנֶם
 וְחֲתָמָם יִהְיֶה עַל־כָּל־חַיַּת
 הָאָרֶץ וְעַל־כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם
 בְּכִי אֲשֶׁר תִּרְמָשׁ הָאָדָם
 וּבְכִי־הַסִּבִּיבֶם מִנִּי
 כִּלְדָּם שֶׁאֲשֶׁר הוּא הֵן
 לָכֶם יִהְיֶה לְאִבֵּי הַכִּדָּק
 יִשְׁכַּחְתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־
 אֲדָבָר בְּנֶפֶשׁ וּדְמוּת לֹא
 תֵאכְלוּ וְאֶת־דְּמֵיכֶם

לִנְפְשֵׁיכֶם אֲדִישׁ כִּיד
 כִּלְחִיָּה אֲדִישְׁנִי וּמִיד
 הָאָדָם מִיֵּד אִישׁ אַחִיז
 אֲדִישׁ אֶת־נֶפֶשׁ הָאָדָם
 שֶׁפָּרַדְתָּ הָאָדָם בָּאָדָם
 דְּמוּתִי שֶׁפָּרַדְתָּ בִּנְיָן אֱלֹהִים
 יַעֲשֶׂה אֶת־הָאָדָם וְאַתָּה
 פְּרוּד בּוֹ שֶׁרַע וְבִאֲדִי וְדִי
 בְּחֵי וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים אֲלֵנָּה וְאֵל בְּנֵי
 אֶת־וְלֹא־מִדּוּאֵי הַנְּעִימִים
 אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְאַתָּה
 זֶרַעְכֶם אַחֲרֵיכֶם וְאַתָּה
 נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם
 בִּיעוֹשׁ בְּכֹהֲמֶיהָ וּבְכֹל־חַיַּת
 הָאָרֶץ אִתְּכֶם מִכָּל־יֵצֵא
 הַתָּבֵר לִדְלִידֵי הָאָרֶץ
 וְהִקְבֵּיתִי אֶת־כִּידֵי אִתְּכֶם

וְהִקְבֵּיתִי אֶת־כִּידֵי אִתְּכֶם
 וְהִקְבֵּיתִי אֶת־כִּידֵי אִתְּכֶם
 וְהִקְבֵּיתִי אֶת־כִּידֵי אִתְּכֶם

ויחי נכח חכנעני מצידן
 באכה נדרה עד עיה נאנו
 סרמה ונעמרה וארמה
 וינכיס עד לשעי אלהבני
 חס למי שפחתם ללשנתם
 באר צתם בנייהם
 ולשם ילד נס הוא
 אבי כלבני עבר אחי יפת
 הנדולי בני שם עילס ואשור
 וארפכשד וילוד וארם
 ובני ארם עיון וחול ונתר
 ומשיו ארפכשד ילד את
 שלח ויילד ילד את ענר
 וליעבר ילד טיבני טכ
 האחר פלנכי בימי נפלה
 הארץ ויטכ אחי יקטן
 ויקטן ילד את אלכודר
 וארשלה הוא את דנרמו

[illegible]

וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ
הִבֵּה נֹלֶכֶת לִבְנוֹנוֹ שֶׁרָפָה
לִשְׂרָפָהּ וְתִהְיֶה לָּהֶם חֲלִבָּה
לֵאכֹן וְהָחֲמִדָּה הִיא לָהֶם
לֶחֶם וַיֹּאמְרוּ הִבֵּה נֹכַח
לְנוּ עֵד וּמִנְדֹּל וְרֹאשׁוֹ
בִּשְׁמִיסוֹנִי שֶׁהָלַנּוּ יָשָׁם
פָּנָפוּיָן יַעֲלֶפֶנּוּ כִּלְהָאָרֶץ
וְיִדְרֶה וְהָלַרְאָתָא תִּהְיֶה עֵד
וְאֵתָּה מִנְדֹּל אֲשֶׁר בְּנוֹכַח
הָאָדָם וַיֹּאמְרוּ יִהְיֶה הָיָן עֵד
אַחֲרָיו שֶׁפָּה אַחַת לִכְלִם
וְזֶה הַחֲלָם לִיעֲשׂוֹת וְיִצְחָק
לֹא יִבְעַר מֵהַכֹּל אֲשֶׁר
יִזְכּוּ לִיעֲשׂוֹת הִבֵּה נִדְרָה
וְנִכְלָה יָשָׁם שְׂפָתְךָ אֲשֶׁר
לֹא יִשְׁכַּח עוֹ אִישׁ שְׂפָתוֹ
רֵעֵהוּ וַיִּפְּיָן יַחְזֹק אֶתְּמִשְׁטָם

וּאֶת־רַחֲיוֹ אֶת־חֲדָרָם וְאֶת־
אֶחָד וְאֶת־דְּרָקָלָהּ וְאֶת־
עֹבֵל וְאֶת־אֲבִימָל וְאֶת־
שִׁבְאִי וְאֶת־אֹפֶר וְאֶת־
חַוִּילָה וְאֶת־יוֹכָבֵד לֵאלֹהֵי
בְנֵי קַטָּן וְיִהְיֶה מִיִּשְׁבָּם
מִמִּשְׁאֲבֵי כַחַס פְּרִיהֶרֶר
הַקָּדָשׁ אֱלֹהֵי בְנֵי שֵׁם
לְמִשְׁפַּחְתָּם לְלִישְׁנָתָם
בְּאַרְצָתָם לְבִיּוּהֵם אֱלֹהֵי
מִשְׁפַּחַת בְּנֵי נַח לְתִילְדָתָם
בְּבִיּוּהֵם יִכֹּא אֱלֹהֵי נַפְרָרוֹ
הַנּוֹסֵם בְּאַרְץ אַחֲרֵי הַמְּבֹל
וְיִהְיֶה כִּלְהָאָרֶץ שֶׁפָּה אַחַת
וּדְבָרִים אַחֲרֵים וְיִהְיֶה בְּנִסִּים
מִקֳּדָשׁ וַיִּמְצְאוּ בַקְעָה
בְּאַרְץ שֶׁנֶּעַר וַיִּשְׁבוּ שָׁם

[illegible]

מדינת ישראל

ז
 מ
 מ
 ז
 ז
 ז

၁၁၁

igro

[illegible]

למטה ה' וסמך וי' ערעב כפר הארץ ויסת את דוד בהם הלוא אני אמרת למנות בעלים יאבבן עדיו
למטה מיני קום ט רצ פט וסד התחיל בארץ א' פנה האדם קום קרשאת העם ל' צהרתי קוסדר קוסדרית א' אלעזר

וְרָאָה מִזֶּדֶם מָקוֹם אֲשֶׁר
אָתָּה שָׁם עֹפֶנָה וְנֹכַח
וְקִדְמָה וַיֹּמַחֲיָם אֶת כָּל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָתָּה רָאָה
לֶךְ אֶתְנֶנָּה וְלֹדֶעַךְ עַד
עֵלֶם וַיִּשְׁמַתִּי אֶת זֶרְעֶךָ
בְּעֹפֶר הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵאֵם
יִכָּל אִישׁ לִמְנוֹת אֶת עֹפֶר
הָאָרֶץ וְגַם זֶרְעֶךָ יִמְנֶתֶנּוּ
חֶתְלֶךָ בָּאָרֶץ לְאַרְבֵּה
וְלִרְחֹבָהּ כִּי לֶךְ אֶתְנֶנָּה
וַיֵּאָהֵל אֲבָרָם וַיָּבֹאוּ וַיֵּשֶׁב
בְּיַלְעֵם מִדְּרָא אֲשֶׁר בְּחֶבְרֹן
וַיִּבְנוּ שָׁם כְּבוֹכָה לַיהוָה

וְתַרְעַל מֶלֶךְ נֹיִסִי עֲשׂו
מִלְחָמָה אֶת־כָּרַע מֶלֶךְ
סֹדֶם וְאֶת־כָּרַע מֶלֶךְ
עַמְרָה שָׁנָא בְּמֶלֶךְ אֲדָמָה
וְיִשְׂמָא בְּמֶלֶךְ עֲבִי־סֻבִּי
בָּלַע הִיא עֵרִיכָל אֱלֹהִי
חֲכִירֵי אֱלִי עֶמֶק הַשָּׂדִים
הוֹאִים הַמֶּלֶךְ יִשְׁתִּים
יִצְטָרֵה שְׁנֵה עֲבָדָיו אֶת־
כָּדָרֵל עַמְרֵי וְשִׁלְשִׁי עֲטָרָה
שְׁנֵה מֶרְדֵּי וְיֹבֵא אֲרָבִי לִישׁוֹה
שְׁנֵה בֶּאֱכָדֵרֵל עַמְרֵי וְהַמֶּלֶךְ
אֲשֶׁר אֲתוֹ וַיְכּוּ אֶת־רָפָאִים
בְּעִשְׁתֵּרֶת קֶרֶנִּים וְאֶת־
הַחֲזִיִּים בַּהֶכָּ וְאֶת־הָאִמִּים
בִּישׁוֹה קֶרֶיִתִּים וְאֶת־הַחֲרִי
בְּהַרְדֵּם שְׁעִיר עֵד אֵל
פֶּאֶרְזֵי אֲשֶׁר עַל הַמִּדְבָּר

ויהי בימי ה' וסיסנהון ויהי בימי אמרמלך שמעדיהי בימי אחזבן יתם בימי יהויקים שפטתשפטים אחזשוחש
אלמא ביתא כתי' אלן ל כותה' הרח' ל כותה' הפרה ל כותה' וערה ל כותה' וחנורה ל כותה' פתורה ל כו'
ערה ל וחפרה ל כותה' ח ובארבע ב רח פסו וסיסנה ובארבע עשרה שנה בא כדל' צד' לכך חזקיהו ח

אשכנזי חס וסמכות ויבא אל טו' יגד' אבות העברי ויבא עד נחל אשכנז קרני בלערי וקאשר
אכלו הערים ויפנו ויעלו החרה ויבאו אשכנזי תכפר דודי יי' כל אורי חרש חס בלא כל ואת כל החכוש וקרה:

וַיֵּשְׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל עֵינֹם מִשְׁפַּט
הוּא קִרְיַט שׁוֹיכּוֹ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל
הַעֲמִלְקִי וְגַם אֶת הָאֲמֹרִי
הֵיטֵב בַּחֲצֵצֵי חֲמֹר וַיֵּצֵא
מֶלֶךְ סֹדֶם וּמֶלֶךְ עֲמֹרָה
וּמֶלֶךְ אֶדְמוֹה וּמֶלֶךְ צִבְיִים
וּמֶלֶךְ בִּלְעָה הוּא יָצַעַר וַיַּעֲרֻ
אֹתָם מִלְחָמָה בְּעַמְּקֵי הַשָּׂדֶה
אֶת כָּדָד לַעֲמֹר מֶלֶךְ עֵילָם
וְחֵדְעֵל מֶלֶךְ נֹזִים וְאֲמֹרֵי
מֶלֶךְ שֹׁנַעַר וְאַרְיֹךְ מֶלֶךְ
אֶלֶסַר אַרְבַּעַה מְלָכִים אֵת
הַחֲמִשָּׁה וַיַּעֲמֵק הַשָּׂדֶה
בְּאֶרֶת בְּאֶרֶת חֲמֹר וַיִּנְסוּ
מֶלֶךְ סֹדֶם וְעֲמֹרָה וַיִּפְּלוּ
שִׁמְחֵה וְהַגִּישָׁאֲרִים הֶרְחֵנְסוּ
וַיִּקְחוּ אֶת כָּל רֶכֶשׁ כִּי
וְעֲמֹרָה וְאֶת כָּל אֲבָלָם

וילכו ויקחו את לוט ואת
רכשו בן אחי אברם וילכו
והוא יושב בסדס ויבא
הפליט ויצר לאברם העני
והוא שכן באלני ממרא
האמרי אחי אשכנז ואחי
ענר והם בעלי ברית אנוס
ויישמע אברם כי נשבה
אחיו וירק את חניכיו ילידי
ביתו ישמנה יגשר וישליש
מאות וירדף עד דין ויחלוק
עליהם לילה הוא ועבדיו
ויבסו וירפסו ער חובה
אשר משמאל ללחמי שכי
וישב את כל הרכשו וגם
את לוט אחיו ורכשו השבי
וגם את הנשים ואת היצים
ויצא מלך סדס להציל

[illegible]

אֵת הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַבֵּט
 נֹא הִשְׁמִימָה וּסְפֹר חֲמוֹנֶיךָ
 אֲסֹתִיכָל סֹפֵר אֶתֶם
 וַיֹּאמֶר לוֹכֵה יְהוָה זֹרְעֵי
 וְהָאֵמֶן בִּיהוָה וַיִּחַשְׁבֶּהוּ
 עֲדָקָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי
 יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ
 מֵאֶרֶץ כַּשְׂדִּים לָתֵת לָךְ
 אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ
 וַיֹּאמֶר אֲדֹנֵי יְהוָה בְּכִי
 אֲדַעֲכִי אֲרִשְׁנָה וַיֹּאמֶר
 אֵלָיו קַחֲהָ לִּי עַל־הָ
 מִשְׁלֶשֶׁת וַיַּעַן מִשְׁלֶשֶׁת
 וְאֵל מִשְׁלֶשֶׁת וְחָדָשׁ וְנוֹזֵל
 וַיִּקַּח לֹא אֶת כָּל הַחוּצָה
 אֶתֶם כִּתְּוֹ וַיִּתֵּן אִישׁ בֵּיתוֹ
 לִקְרֹאת רֵיעָה וְאֶת הַצֶּפֶר
 לִאֲבֹתָיו וַיִּדְדֵם עַד שֶׁיָּעַל

הַפְּנִימִי וַיֵּשֶׁב אֶתֶם אֲנֹכִי
 וַיְהִי חֲשֵׁמִשׁ לָבוֹא וְתִרְדֵּמָה
 נָפְלָה עַל אֲבֹתָם וְהָיָה אִמָּה
 חִשְׁכָה נִדְלָה נִפְלָה יֵלִין
 וַיֹּאמֶר לֹא כִרְסִידֵי תִדִּיעַ
 כִּינֹר יִהְיֶה זֹרֵעַ בָּאָרֶץ
 לֹא לְהַסִּיב וְכִרְסִידֵי אֲנִי
 אֲרַבֵּעַ כֹּאֲוֹת יִשְׁנֶה וְנֹכַחַת
 הַנּוֹי אֲשֶׁר יֵעֲבֹד וְזֶן אֲנִי
 וְאַחֲרֵי כֵן יֵצֵא מִכְּשִׁנְדוֹ
 וְאֵתָה תָבוֹא אֶל אֲבֹתֶיךָ
 בְּשִׁלּוֹס תִּקְבֹּר בְּשִׁיבָה
 טוֹבֵר יוֹדֵד רַבִּי עֵי יִשְׁבּוּ
 הָיָה כִּי לֹא יִשְׁלַס עֵי הָאֲמִי
 עַד הֵנָּה וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ שָׁבָא
 וַיֵּלֶט הָיָה וְהָיָה תִנּוּר
 עֵשֶׂן וּלְפִיד אֵשׁ אִשְׁרֵי עֵי
 בֵּיתָה מִרְיֵם הָאֵלֶּה בְּיָם

שְׂרֵי אֵימָה בָּאת וְאָנָּה
תֵּלְכִי וְתֹאמַר מִפְּנֵי שְׂרֵי
נִכְרַתִּי אֲנִי בִּרְחֹתִי וַיֹּאמֶר
לָהּ מֵלֶאךָ יְהוָה שׁוּבִי אֵלַי
נִכְרַתְךָ וְהִתְעַנֵּי תַּחַת יְדֵיהִי
וַיֹּאמֶר לָהּ מֵלֶאךָ יְהוָה
הֲרַבְתְּ אֲרֻכָּה אֶת זִרְעֶךָ
וְלֹא סָפַר מִרְבִּי וַיֹּאמְרִיהָ
מֵלֶאךָ יְהוָה הֵנֶךָ הֲרַבְתְּ
וְיִלְדְתְּ בְּזִקְרָאתִי שְׁמוֹ
יִשְׁמַע אֵלַי כִּי שָׁמִיעַ יְהוָה
אֶל עֲנִידוֹ וְהוּא יְהִי פֶּרֶא
אֲדַסִּי וּבְכֹל יוֹד כֹּל בּוֹ
וְעַל פְּנֵי כָל אַחִי יִשְׁכֹּן
וְתִקְרָא שְׁמִי יְהוָה הֲרַבְתְּ
אֵלֶיהָ אֶת־הָאֵלֶּיךָ כִּי
אָמְרָה הִנֵּס הִלַּסְרָאִתִּי
אַחֲרֵי־רֹאִי עַל־כֵּן קִרָּא

לְבָאֵר בְּאֵר לַחִירָאֵי הֵנָּה
בֵּין קִרְיָט וּבֵין בְּרֵדִי וְהָלַךְ
הַגֵּר לְאַבְרָם בֶּן וַיִּקְרָא
אֲבָרָם שֶׁסָּבְנוּ אִשְׂרָאֵל וְהָנָה
הַגֵּר יִשְׁמִיעָאֵל וְאַבְרָם
בֶּן שְׁמֹנִים שָׁנָה וַיֵּשֶׁב שָׁנָה
כְּלֶדֶת הַגֵּר אֶת־יִשְׁמִיעָאֵל
לְאַבְרָם וַיְהִי
אַבְרָם בֶּן־שְׁמֹנֶה עָשָׂר שָׁנָה
וְהָיָה שְׁנֵים עָשָׂר אֶלֶף יְהוָה
אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אֲנִי־אֵל שָׁדִי הִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי
וְהָיָה תָמִיד וְאַתָּה בְרִיתִי
בֵּינִי וּבֵינֶךָ וְאַרְבָּה אוֹתָךְ
כִּמְאֹד מְאֹד וַיִּפֹּל אֲבָרָם
עַל־פָּנָיו וַיִּדְבֹּר אֵת־אֱלֹהִים
לֵאמֹר יְהוָה הֵנָּה בְרִיתִי אִתְּךָ
וְהָיִיתָ לְאַבְרָם בֶּן־חֲמִישִׁים

ראו וישינוק הנפח'ם ילקקרא אבר'ינחק שבאכבא'ישיבינחק ויטלחינא והוא אדכ'ני לאתשרב
בדב' מל' ו' אדסאל ר'א' י' ש' ו' פת' וסימנח' ויקרא נרש'ים בנ'וימרא אברס אדס'ם בנ' י'לש'ם שמר
תס'ם ער חמנה וד'י'ס בנ'והכר' ו'א' מה שבו וכה'סבנ' ב' ב'וי'מאד ו' וסימנ' ואתנה בר'י' והפד'ת אתר'י

שָׁנִים עֶשְׂרֵי נָשִׂיא אֶבְרָהָם
וַתֵּלֶד לוֹ בְּנֵי וְלִי וְאֵת בְּרִית
אֲבִים אֶתֵּינְחָק אֲשֶׁר
תֵּלַד לָךְ יִשְׂרָאֵל לְמוֹעֵד הַזֶּה
בְּשָׁנָה אַחֲרָתִי וְיָכֹל
לְדַבֵּר אֵת וַיֵּצֵל אֱלֹהִים
מֵעַל אֲבִרְהָם וַיִּקַּח אֲבִרְהָם
אֶת־יִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ וְאֶת־בִּי
יִלְדִי בֵיתוֹ וְאֵת כָּל־מִקְנֵת
כֶּסֶף כָּל־זָכָר בְּאַנְשֵׁי בֵית
אֲבִרְהָם וַיְמַלֵּא אֶת־בֶּטֶן
עֶרְלָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא
כְּאִשֶּׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים
וְאַבְרָהָם בֶּן־שְׁעִים וָשֶׁעֶ
שָׁנָה בָּחַל בְּשֶׁר עֶרְלָתוֹ
וַיִּשְׁמָעֵאל בְּנוֹ בֶן־טַלַּח
עֶשְׂרֵה שָׁנָה בָּחַל בְּשֶׁר
בֶּטֶן עֶרְלָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא

[illegible]

הזהנמול אברהם ויטמעאל
בנו וכל אנשי ביתו יליד
בית ומקנת כסף מאת בן
נכר נמלו אתו
וירא אליו יהוה באלני
ממדא והוא ישב פתח
האהל כחם הזכו וישא
עיניו וירא והנה שליטה
אנשים נזכים עליו וירא
וירץ לקראתם מפתח
האהל ויטתחו ארצהו
ויאמר אדני אסנא מצאתי
הזביניך אלנא תעבר
מיעל יצכרך יקחנא מעט
מיסודח צורגליכסוהשענו
תחתה עין ואקחה פת
לחם וסיערו לבכם אחר
תעברו בי ערלם יצברתם

יעל יצברתם ויאמרו בן
הנייטה כאשר דברה
וימהר אברהם האהלה
אליטרה ויאמר מה רייטי
כאיסקמח סלת לוטי
וינייטי ענותיו ואלה בקרין
אברהם ויקח בזבקרין
וטוב וירק אלה הער וימהר
ליניטות אתו ויקח חמאה
וחלב ובזה בקר אשר עשה
וירק לפניהם והוא עמר
עליהם תחת העין ויאבדו
ויאמרו אליו איה יטרה
איתך ויאמר הנה באהל
ויאמר טוב אישך אריך
כיעתחיה והנה בן ליטרה
איתך ויטרה יטמיעת
פתח האהל והוא אחריו

ג
ב
א
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט

ג
ב
א
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט

١٢٢١

הַיְיָ יְהִי לָנוּ עֲדוֹל וַיַּעֲזֹב
וַיִּסְמְכוּ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ
כִּי יִיעָזְבוּ לָמַעַן אִישׁ
יַעֲזֹב אֶת בְּנוֹ וְאֶת בִּיתוֹ
אֲחֵרָיו וַיִּשְׁמְדוּ דָּרְדֵּר יְהוָה
לַיְצִוֹת צִדְקָה וּמִשְׁפָּט
לְכַיֵּץ הַבָּיָהוּז יַעֲלֶה
אֲבָרָהָם אֶת אִשְׁרָדָּבָר
עַל יוֹזֵי אֶמְרֵי יְהוָה וַיַּעֲזֹב
כָּרְסוֹ וַיַּעֲמֵד בִּי רֶבֶה
וַחֲטָאֵת סָבִי כְּבָרָה מֵאֲדָמָה
אֲרָרָהָנָא וְאֲרָרָהָבִינֵינוּ
הַבָּאָה אֵלַי יַעֲזֹב כָּל
וְאֲבָלֵי אֲדָרְיָה וַיִּפְּץ מִשְׁכַּן
הָאֲנִשִּׁים וַיִּלְכוּ כָרְמָה
וְאֲבָרָהָבִינֵינוּ עָמַד לִפְנֵי
יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֲבָרָהָם וַיֹּאמֶר
הָאֵלֶּה סִפָּה צָדִיק יַעֲזֹב

וְיִקְרָא מִשָּׁם יִנְאֻסִים וְיִדְחֻקְלָא אֶת לִבִּי מִדָּעָה וְחִדּוּם מִצִּיּוֹנִם לִי הָיָה לִי הָיָה 26
וְלֵאמֹר הִכְסֵּה אֶנִּי מֵאֲדָרְתִּים וְלִי מִקְדָּר אֶת שִׁדְיָה כְּאִשָּׁר אֲמַר וְסָמַע מִשָּׁה לִּי הָיָה 27
כִּי יִדְרֹתָ וְיִדְרֹתָ הִנֵּה מִשָּׁם הִבֵּא יֵל אֶל אֲבֹתֵינוּ לֵאמֹר יִנְאֻסִים וְיִדְחֻקְלָא אֶת לִבִּי מִדָּעָה וְחִדּוּם מִצִּיּוֹנִם לִי הָיָה לִי הָיָה 28

לשיתם ג וסימניהן
אמר ג קל וסימניהן
חביא ח קל וסימניהן

העדים ופניהן איז געווען אזוי פארשידן, אז ער האט נישט געקענט זעהן דאס צולייגן פון די
ישראלער נעמען על הארץ כיהתכלה ראי' העדים כתב: "נפר ואמר ב' ואנוכי עשר ואמר ילכן אבאכונחתי.

רשעים אולי ישתחמשים
צדיקים בתוך העיר האף
תספהול את שאל מקום
למען חמשים הצדיקים
אשר בקרבה יחלל הלך
מעשת בדבר הזה להמית
צדיק עשר שנים והיה
כצדיק כרשע חלל הלך
השפט כלה ארץ לא
יעשה משפט ויאמר
יהוה אסאמיצא בסדם
חמשים צדיקים בתוך
העיר ונשאתי לכל המקום
בעבורם וייען אברהם
ויאמר הנהנא הואלתי
לדבר אל אדני ואנכי יצר
ואפריאולי יחסדו חמשים
צדיקים שיהיה חטאת

פחמשה את כל העיר
ויאמר לא אשחית אם
אמיצא שם ארביע
והביט והיוסף עוד לדבר
אליזויאמר אולי ימצאון
שם ארביעיס ואמר לא
אינשחבין כבוד הארבעים
ויאמר אלנא יחד לארע
ואדברה אולי ימצאון שם
שלשים ואמר לא אעשה
אם אמיצא שם שלשים
ויאמר הנהנא חזא לתי
לדבר אל ארע אולי ימצאון
שם עשרים ואמר לא
אשחית כבוד העשרים
ויאמר אלנא יחד לארע
ואדברה אך הפעם אולי
ימצאון שם עשרה ואמר

[illegible]

סימן כל קריה הנה קריה בלא פתח וסימניהן הנהנא ארנו כירינא סימן כל קריה ארנו נקוד קריה בלא פתח וסימן לאון ויאמר הנהנא ארנו בלא פתח ויאמר הנהנא ארנו בלא פתח ויאמר הנהנא ארנו בלא פתח

לא אשהית בעבוד העשדה
 וילך יהוה כאשר כלל
 לדבר אל אברהם ואברהם
 שב למקומו ויבאו שני
 המלאכים סדמה בערב
 ולוט ישב בשער סדם
 וראלוט וקס לקראתם
 וישתחו אפים ארצהו
 ויאמר הנהנא ארנו סודו
 נא אל בית עברכם ולינו
 ורחצו רגליכם והשבמתם
 וחרצתם לחרבכם ויאמרו
 לא כי ברחוב נלך וויפער
 בסמאר ויסרו אליו ויבאו
 אל ביתו ווינעש לחם משתה
 ומיצת אשה ויאכלו ויטרם
 ישכבו ואנשי חער אנשי
 סדם נסבו על בית מער

דב
 אר
 כו
 העשדה

דב
 אר
 כו
 העשדה

דב
 אר
 כו
 העשדה

ויערזקן כל העם מקצה
 ויקראו אל לוט ויאמרו
 לו איה האנשים אשר באו
 אליך הלילה הוציאם
 אלינו ונרעה אתם ויציא
 אלהם לוט הפתחה והודול
 סגר אחרי וויאמר אר
 נא אחי תרעו ויהנהנא לי
 שהיבנות אשר לא ידעו
 איש אויז אהנא אתהן
 אליכם וינעשו להן בטוב
 בינעם סדק לאנשי סהא
 אליהם שורר בר יערבן
 באובי לקרתי ויאמרו
 גשה לאה ויאמרו האה
 בא למור וישפט שפוט
 עתה נרע לך כהנא ויפער
 באי שב לוט כהנא וינעשו

דב
 אר
 כו
 העשדה

דב
 אר
 כו
 העשדה

דב
 אר
 כו
 העשדה

והשבתם מליכם ורבים וקשהאיש ונתהוה חסם בברכה
 וקשהאיש ונתהוה חסם בברכה וקשהאיש ונתהוה חסם בברכה
 וקשהאיש ונתהוה חסם בברכה וקשהאיש ונתהוה חסם בברכה
 וקשהאיש ונתהוה חסם בברכה וקשהאיש ונתהוה חסם בברכה

מלחם ו' מל נקד ויטל וראשם את ידם לאנוכל שבענו ויטל וראשם ויתנכלו אנו להמית וינעם
ותנכל מלחם באשרם ויחזקו את בני ישראל זה הדבר ובהמשך לינוס' החיתם לנקבה אסתח'ל'ט' צי'א יי'דו וצ'ל'ט'

לשכר הדלת ויטלחו
האנשים את ירסו ויבאו
את לוט אל יחס חביתה
ואת הדלת סגרו ואת
האנשים אשר פתח הבית
הכופס נורים מקטון ועד
גדול וילאו למצא הפתח
ויאמרו האנשים אל לוט
ער מילד פה חתן ובנו
ובנת רובל אשר לדבעד
הוצא מזה מקום כי מי שחתן
אנחנו אתה מקום הזה כי
גדלה צעקתם את פני
יהוה ויטלחנו יהורר
לשחתה ויצאלו וידבר
אל חתנו ולקחי בנרנו
ויאמר קומי צאו וזה מקום
הזה כי שחית יהוה את

הַיַּעֲרֹוּ וְיִהְיֶיכֶם צַחֲקֵינִי
חַתְּנוֹי וּבְכֹמוֹ הַשְּׁחָרִיעָה
וַיֹּאמְרוּ הַמַּלְאכִים בְּלֹט
לֵאמֹר קוֹסֶקֶחַ אֶת־אִשְׁתּוֹ
וְאֶת־שְׁתֵּי בָנֶיהָ הַנּוֹמְצֹת
פֶּתֶסְפָּה בֵּעֵץ הַיַּעֲרֹוּ
וַיִּתְּמָהּ הָוִי וַיִּחַוּ יְקוֹהָ אֲנָשִׁים
בִּירוֹ וּבִירֹאשָׁתוֹ וּבִירֹשָׁתָהּ
בְּנֵיהָ וּבַחֲמִלָתָהּ הָיָה עָלֶיהָ
וַיִּצְאָהּ וַיִּנְחֶהּ וַיִּנְחֶהּ לַיַּעֲרֹוּ
וַיִּהְיֶה הָוִי צִיָּא אֶת־הַחֲוִיעָה
וַיֹּאמֶר הַמַּלְאכִים עַל־נִפְשָׁךְ
אֶת־כִּיטֵּי אַחֲרֶיךָ וְאַל־
תִּצְמַד בְּכִל־הַכֶּפֶר הַזֶּה
הַמַּלְאכִים פָּתְסָפְהוּ וַיֹּאמֶר
לֹט אֱלֹהִים אֵלֵּנָא אֲדֵנִי
הִנֵּה־נָא מֵצָא עֵבֶרֶךְ חַן
בִּיעֲנֶךָ וְתִגְדֵּל חֶסֶדְךָ אִתִּי

[illegible]

[illegible]

עֲשִׂיתָ עִמָּדִי לַחֲזִירָה
אֶת־נַפְשִׁי וְאֵנִי לֹא אוֹכֵל
לִהְיוֹת הָרֹחַ פֶּן־תִּבְקַעַנִי
הָרֵעָה וּמָתִי הֵנָּה נֹא הֵי עֵד
הִוא אֶת־קִרְבָּה לְנוֹס יִשְׁמָה
וְהִוא מִצִּיר אֶמְלֹתָהּ נֹא
יִשְׁמָה הִלֵּא מִצִּיר הִוא
וְתִחִי נַפְשִׁי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
הֵנָּה נִשְׁאַתִּי פֶּן־נִסְלַחֲדָר
הִזָּה לְבַלְתִּי הַפְּכִי אֶת־
הָעֵד אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי מִהָרִי
הַמֶּלֶט שְׁמָה כִּי לֹא אוֹכֵל
לִעֲשׂוֹת דְּבָרֵי עַד בְּאֶרֶץ
שְׁמָה יַעֲלֶקְרָא שֵׁם
הָעֵד יַעֲזֹר הַשֵּׁם שִׁינָא
יַעֲלֶה אֶרֶץ וְלוֹט בֹּא עֵרְחִי
וְהִזָּה מִטִּיר יַעֲלֶסְדֵם
וְעַל־עֲסָרָה נִפְרִית וְאֵשׁ

מֵאֵתִי הוּא הַמֶּלֶךְ הַשְּׁמַיִם
וַיְהַפֵּךְ אֶת הָעֵרִיס הָאֵל
וְאֶת בִּלְהַפְכֵּר וְאֶת כָּל
יְשֵׁבֵי הָעֵרִיס וְנִמְחָה אֹדְמָה
וְתִכְבַּט אִשְׁתּוֹ בְּאַחֲרֵי וּתְהִי
נִנְיָב מִלְחֻמֵּי שָׂכָם אֲבָרָהָם
בְּבִקְרֵי אֶל־הַמָּקוֹם אִשְׁרֵי
יַעֲמִד שָׁם אֶת־פִּנֵּי יְהוָה
וַיִּשְׁקֶף עַל־פְּנֵי סָדָם וַיַּעֲבֹד
וַיִּזְלַל פְּנֵי אֶרֶץ הַכְּכַדִּימָא
וְהָנָה עַל־הַנָּיִטֵר הָאֶרֶץ
בְּקִיטֵר הַכְּכַדִּימָא וַיְהִי בִשְׁחַת
אֱלֹהִים אֶת־יְרֵי הַכְּכַדִּימָא
וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת אֲבָרָהָם
וַיִּשְׁלַח אֶת־לֹוֹט מִתּוֹךְ
הַחֶפְכָּה בְּהַפֵּךְ אֶת־הָעֵרִיס
אִשְׁרֵי־יִשָּׁב בָּהֶן לֹוֹט וַיַּעֲלֵם
לֹוֹט מִצִּיּוֹר וַיִּשָּׁב בְּהָר

ה' כסלו איתבהון ימיהם עמם וסימניהן הנהאחיה צדקתא קדשה כהר הכליל שמה יהי היום ויבא שמה כיוצא עליה
מן המדבר כחוקת ויעור ראיה לתורת השמש מקום השמש צדק ג' כל בליה ויכנהון כהר הכליל ויכלילת כדור
ג' במסוק א' סבדין יצאה וקור יצא וסימניהן השמש יצא על הארץ כאשר יצא כה שבין דרכיה יצא קרן אחר כעצמה וקור

בסוד ט דעל ומסתחין הנהאייגער עסך יעב בקדוך. הנהא דבש. כיבטסירע העער. לכן הנהאמריי הנע דעמיר.
ברוך בסוד יתה וחבירו קומה יי אלהים הסטבוע בטוב ערך תתחיל עשור.

וַיְהִי כִּאֲשֶׁר הִתְעַן אֲדָמָה
אֱלֹהִים מִבֵּית אָבִי וַאֲמַר
לֵהֲזֶה חֲסִדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה
עִמָּדִי אֲלֵךְ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
נָכוֹא שָׁמָּה אֲמַר לִי אָחִי
הוּא וַיִּקַּח אֲבִימֶלֶךְ צֶאֱן
וּבָקָר וְעֶבְרִים וְשִׁפְחֹת וַיֵּתֶן
לְאַבְרָהָם וַיֵּשְׁבֵהוּ אֶת
שָׂרָה אִשְׁתּוֹ וַיֹּאמֶר
אֲבִימֶלֶךְ הִנֵּה אֶרְצִי לְפָנֶיךָ
בְּטוֹב כִּעֲנִיךָ שָׁבוּ וּלְשָׂרָה
אֲמַר הִנֵּה נָתַתִּי אֵלַי כֶּסֶף
לְאַחִידָהּ הִנֵּה הוּא לְךָ כִּסּוּת
עֵינַיִם לְכֹל אֲשֶׁר אֲתָדָה
וְאֶתְּכֹל וְנִכְחַתְּ וַיִּתֵּן לָהּ
אַבְרָהָם אֱלֹהִים וַיִּצְדָּק
אֱלֹהִים אֶת אֲבִימֶלֶךְ וְאֶת
אִשְׁתּוֹ וַאֲמַחֲתוּ וַיִּלְדוּ

כִּי יַעֲזֹב יַעֲזֹב יְהוָה בְּעַדְכֶם
 רַחֵם לְבֵית אֲבִימֶלֶךְ יִצְחָק
 דְּבַר יִשְׂרָאֵל אֵשֶׁת אֲבִרָהָם
 וַיְהוֹה פֶּקֶד
 אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּאִשּׁוֹ אָמַר
 וַיֵּינֶשֶׁת יְהוָה לִי־יִשְׂרָאֵל בְּאִשּׁוֹ
 דְּבַר יוֹתָנָן וְלֹד יִשְׂרָאֵל
 לֹא־כָרַח סִבּוֹן לִזְקֵנוֹ לְמוֹעֵד
 אֲשֶׁר דִּבֶּר אֱתוֹ אֱלֹהִים
 וַיִּקְרָא אֲבִרָהָם אֶת־שֵׁם
 בְּנוֹ הַנּוֹלֵד לוֹ אֲשֶׁר־יִלְדָה
 לוֹ יִשְׂרָאֵל יִצְחָק וַיִּמַּל אֲבִרָהָם
 אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ בֶן־שְׁמֹנֶת
 יָמִים בְּאִשּׁוֹ יְנוּחָ אֲרִיזוֹ
 אֱלֹהִים יוֹאֵל אֲבִרָהָם בְּמֵת
 יִשְׂרָאֵל הַנּוֹלֵד לוֹ אֶת־יִצְחָק
 בְּנוֹ וַתֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל יִצְחָק
 יֵשֶׁתָּה לִי אֱלֹהִים כִּלְחַשְׁמִי

אף כסף ו סימניהן ו שהם אמר ו יולגני שוקל על פני איש ציבא כפר ו אלף כסף יי בל דצור אתו אותם דבז דכמן
ט רפ ו סימניהן ו למדא אמר דבר דאנו ו ידבר כסות ו אלף כסף ו אח ו יכר רוח יי דאנו ו יחב דבז חיל ו רבתי כשפטי ו אדם
ו חנה ו אמר דבר כסותים ו אלה ו חיל ו אדם ו אדם ו רבתי אותם ו כל דבר ו יחזקל ו דבז ו

והאלהים נסה את אברהם
ויאמר אליו אברהם ויאמר
הנני ויאמר קחנא את
בנך את יחידך אשר אהבת
אתי וקולך אל ארץ
המדיה והעלהו שם לעלה
על אחד ההרים אינך
אמר אלי וישכב אברהם
בבקר ויתביש את חמרו
ויקה את שני מעריו אתו
ואת יצחק בנו ויבקע יצי
עלה ויקכו ילד אלהים
אשר אמר לו האלהים
ביום השלישי וישא אברהם
את עינו וירא את המקום
מרחק ויאמר אברהם
אל מעריו שכולכם פרו
עם חמור ואני והנער

[illegible]

ממעל לעינים וישלח
אברהם את ירוויקח את
המאכלת לשחט את בני
ויקרא אליו מלאך יהוה
מן השמים ואמר אברהם
אברהם ויאמר הנני ויאמר
אלתשלח ירך אל הנער
ואלתעשלו מאומה כי
יעה ירעת כי ירא אלהים
אתה ולא חשכת את בני
את ירך הנני וישא
אברהם את עינו וירא
זונה איל אחר נאחז בפסך
בקרנו וילך אברהם ויקח
אתה איל ויעלהו לעלה
תחת בניו ויקרא אברהם
שם המקום הלא יהוה
יראה אשר יאמר היום

מלכה עד בַּח וּנְשֵׁת חוּרָה
וּנְשׁוּבָה אֵלֵיכֶם וַיִּקַּח
אֲבִרָהָם אֶת־יְצִיחֵלָה
וַיִּשְׁמַע־לֵי זָחָק בְּנֵו וַיִּקַּח
בִּדּוֹ אֶת־הָאִשָּׁו אֶת־הַמֵּאֲבֹלָה
וְלִם־יִשְׁנֶה־סִּיחֲדוּי אָמַר
יִצְחָק אֶל־אֲבִרָהָם אֲבִי
וַיֹּאמֶר אֲבִי אָמַר הַנָּנִי
בְּנֵי אָמַר הִנֵּה הָאִשָּׁו
וְחִינִס וְאִיהֶם הִשָּׁה לְעֵלָה
וַיֹּאמֶר אֲבִרָהָם אֱלֹהִים
יִרְאֶה לּוֹ הִשָּׁה לְעֵלָה בְּנֵי
וְלִבֵּי שְׁנֵיהֶם סִיחֲדוּי וַיָּבֹאוּ
אֶל־הַנִּקְוָה אֵשֶׁר אָמְדוּ
הָאֱלֹהִים וַיִּבְּן שָׁם אֲבִרָהָם
אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־
הַעֲצִים וַיַּזְקֵךְ אֶת־יִצְחָק
בְּנֵו וַיִּשָּׂם אֱלֹהֵי עַל־הַמִּזְבֵּחַ

[illegible]

1. The first part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 1, 1861. It is a very important document, as it is the first official communication from the President to the Congress since the inauguration of Abraham Lincoln. The letter discusses the state of the Union and the challenges facing the country at the time.

א. ב. ג. ד. ה. ו. ז. ח. ט. י. יא. יב. יג. יד. טו. טז. יז. יח. יט. כ. כא. כב. כג. כד. כה. כו. כז. כח. כט. ל. לא. לב.

7
 100
 200
 300
 400
 500
 600
 700
 800
 900
 1000
 1100
 1200
 1300
 1400
 1500
 1600
 1700
 1800
 1900
 2000
 2100
 2200
 2300
 2400
 2500
 2600
 2700
 2800
 2900
 3000
 3100
 3200
 3300
 3400
 3500
 3600
 3700
 3800
 3900
 4000
 4100
 4200
 4300
 4400
 4500
 4600
 4700
 4800
 4900
 5000
 5100
 5200
 5300
 5400
 5500
 5600
 5700
 5800
 5900
 6000
 6100
 6200
 6300
 6400
 6500
 6600
 6700
 6800
 6900
 7000
 7100
 7200
 7300
 7400
 7500
 7600
 7700
 7800
 7900
 8000
 8100
 8200
 8300
 8400
 8500
 8600
 8700
 8800
 8900
 9000
 9100
 9200
 9300
 9400
 9500
 9600
 9700
 9800
 9900
 10000

[illegible]

ה' תש"ח
 ויכנח
 גרוע שבאנשי עולם גרועים ואלו גרועים בארץ א גרוע א גרוע יא פתחתי

לספר לשרה ולביתה
ויקם אברהם מעל פני
מתוידבר אלבני חת
לאמר נרותי שב אנכי
עמכם תנו לי אחות קבר
עמכם ואברהם מתו
מלפני וייצנו בני חת
את אברהם לאמר
לוי ש מענו ארני
משיא אלהים אתה
בתוכנו במכחד קבר
ינו קבר את מתו
איש ממנו את קברו
לאכלה ממך מקבר
מתו ויקם אברהם
ויישקו ויסה ארץ לבני
חתו וידבר אתם לאמר
אם ייש את נפשכם
לקבר את מתו מלפני
שם עוני ופניו
לי בפרחובי צחר ויירט

את מיצרת הכ כפלה אשר
לו אשר בקינה ישרהו
בכסף מלא יתננה לי
בתוככם לאחות קברי
ויצפרון ייטב בתוך בניחת
וייען צפרון החתי את
אברהם באזני בניחת לי
באי יציר צדו לאבד ולא
ארני יצמיצה יצדה נתני
לד ויחמיצה אשר בולד
נתניה לי יצני בני יצמינתה
לד קבר מתדי וייתרחו
אברהם לפני עס הארץ
וידבר אל עפרון באזני עס
הארץ לאמר אד אסאתה
לו יצמיצה נתני כסף השדה
קח ממני ואקברה את מתי
יטמה וייען עפרון את

[illegible]

[illegible]

אלוהי עבד אולי לאתאנה
האשה ללכת אחרי אל
הארץ והוא אתה הטב אשר
אתבנה אלה ארץ אשר
ינאת משפיו אמר אלו
אברהם שהשמר לדן
תטיב אתבני שמה יהיה
אלהי השמים אשר לקחני
מבית אביו מארץ מולדתי
ואשר דבר לי ואשר נשבע
לי לאמר לזרעך אתא
הארץ והוא ישרה
מלאכול פניך וירקחה
אשה לבני משפיו אכל
האפה האשה ללכת
אחר דונקית משבעתי
זאת רק אתבני לאתשר
שמהו וישם העבד את

יחזקיהו בן שילאי
אדנינו שבע לי על הנו
זהו יקח לה עבד ישרה
נמלים מגמלי אדניו וילך
וכל טוב אדניו בידו ויקם
וילך אל ארם נהרים אל
יער נחור ויכרך הנמלים
מחוץ ליער אל באר
המים ליעת יער ליעת נאת
השאת ויאמר יהוה
אלהי אדני אברהם הקוה
נאלפע היוס וינשה חסד
ינס אדני אברהם הנה
אנכי ננצב יניצן המים
ובנות אנשי היער ינאת
לישאב מים ויהיה העיר
אשר אמר אליה הטינא
ברד ואש תה ואמרה

טוב בשוב משוב יא: בלם וסיעתו וזקח היצר וקחואת אביכם וינכם אלתס ואביו ישיחמאת וזיתם
מלאים כל טוב וזחח אשר לא יקצת ידך הוא לאס תאכו ושבעתם חסד יי: הנה יצרי ואורנוני בלדה בנכם
אלהתנו יבשם וילכדי ישים ילד האמנו תבד יתקרב טוב טעם תבלין קריה ייברך ימצוך יי:

ינאת ד בלשן ומכנהון ותנהר בקה וחינאת משה ואת האלה היועצת ושל אדוני און סרין ואין יוצאת היצת
מבין עליה חס א י וכה ג וסיל ובה ארע יסו אבן יקרה ותרד ג חס וסיל ותרד כרה עליה כיעליה ותרד כיל מעל

שתה ונסמליך אשקה
אתה הכחת לעברך
לינח קובה אדעי כי
עשית חסד עם ארני
ויהי הוא טרס כלה לדבר
והנה רבקה ינאת אשר
ילדה לבתואל בן מלכה
אשת נחור אחי אברהם
וכדה על שכמה ויהניע
טבת מראה כאד בתולה
ואיש לא ידעה ותרד
העניה ותמלא ברה ותעל
וירין היגבר לקראתה
ויאמר הגמי אינא מיני
מיכ מכרד ותאמר שתה
ארני ותמהר ותרד כדה
על ידה ותטקרהו ותכל
להטקה ותאמר גם

לנמליך אש אב ער אב
כלו רישת ותמהר ותנע
כרה אלה שקת ותרין
עוד אלה באר ליטאב
ורש אב לבל גמליו והאיש
מיטת אלה מחרייני
לרעת ההיגליח יהוה
דרכו אסלא ויהי כאשר
כלוה גמלים לשתור
ויקחה איש נוס זהב בקני
מיטקלו ויטני עכיריכ
על ידה ויטרה זהב
מיטקלכו ויאמר בת מי
אתה נירינא יי היטבית
אבד מקוב לני לדין
והאמר אליו בת בתואל
אנכי בן מלכה אשר ירה
לנחור ותאמר אליו גם

לשתת ד חס וסיל יקרא סכילי כלא כילי ויאכלו ויאכלו לשתת מיכ דמרה ויסענה וידת בש ישראל אס דני י היפס
וארס ססו וסיל אסלא אבית אבני אסלא ינאתנב אסלא תשמר אסלא אחי דמינמת אסלא תאמר אסלא יסו דרכו
אסלא יסו אסלא תרין חליו ויפסו יכרה פסו ראיוב דנות כלל יאב אסלא מיכ יכבנ ואסלא יסעני בשרה יחליו סוכר
התעליה יגשה ואסלא יקד הכתנת בנך היך בתורתי היקדך דברי התסמר מינות אסלא השמדים היז יפ

אשר לזווישבני ארע
לאמר לא תקח אשה
לבני מבנות הכנעני אשר
אנכי יושב בארצו אם
לא אל בית אבי תלך ואל
משפחתי ולקחת אשה
לבני ואמר אל ארע אלי
לא תלך האשה אחר
ויאמר אלי יהוה אשר
התחלכתי לפניו ישלח
מלאכו אתך והעליה
דרךך ולקחת אשה לבני
ממשפחתנו מבית אבי
אתנקה מאליה כי תבוא
אל משפחתי ואכל איתנו
לך והיית נקי מאליה ואנא
היום אלהי עין ואמר יהוה
אלהי ארע אברהם אב

ישך נא מיניח דרכי אשר
אנכי הלד עליה ונתן אנכי
נניע עלי עין המים נהיה
העלמה היצאת לשאב
ואמרת אליה השקיני
נא מיניעטמים מכרד ואמרה
אלי נסאתה שתה וגם
לנמליך אישאב הוא
האשה אשר הכיח יהוה
לבן ארעני אני טרם אכלה
לדבר אלי לבי והנה רנקה
ייצאת וברה ייטבכמה
והרהר היצנה ורשאב ואמר
אליה השקיני נא וותכר
והורד כרה כי עליה יתאמר
שתה וגם נמליך אישקה
ואשתונכר כי כה שקרה
ואישא אליה ואמלכתני

וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֱלֹהֵינוּ אֶת הַחֶמְדַּת יְדֵינוּ וְאָבָא הָאֵל וְיִסְמְנוּן
הַיּוֹסֵם אֶת הָאֵשׁ אֶל אֵיכְשִׁינָהּ לֹא אָבָא יִכְרֹךְ אֶבְרָם אִירָחִיתָ אֶסְמָכָא בְּחַדְלָבִיתָ 24

והשם ה' חס ושלום ואלה שמות השנים ואשר את הילולתו ואשר שם סקס ואשר דברי בעד ואשר למען...
 ואשר חס ושלום ואלה שמות השנים ואשר את הילולתו ואשר שם סקס ואשר דברי בעד ואשר למען...
 ואשר חס ושלום ואלה שמות השנים ואשר את הילולתו ואשר שם סקס ואשר דברי בעד ואשר למען...

אתה אמר בתבואת לבן
 עוזד אשר ילדה לו מלכה
 ואשר חס ושלום על אפה
 ואשר חס ושלום על יריה ואקד
 ואשר חס ושלום ליהודה ואברך
 את הוה אלהי אדני אנוח
 אשר חס ושלום בדרך אמת
 לקחת את בת אחי אדני
 לבני יצתה אם ייטב
 עשיו חסד ואמת אתאני
 הנדולי ואסלא הערולי
 ואפנה עלימין או על
 שם אליו יען לבן ובתוא
 ויאמר מיהוה יצא הדבר
 לאנוכל דבר אליך דניא
 טובי הנה דבקה לפנך
 קחולך ויהי אש לבן
 אדני כאשר דבר יהוה

והשם ה' חס ושלום ואלה שמות השנים ואשר את הילולתו ואשר שם סקס ואשר דברי בעד ואשר למען...
 ואשר חס ושלום ואלה שמות השנים ואשר את הילולתו ואשר שם סקס ואשר דברי בעד ואשר למען...
 ואשר חס ושלום ואלה שמות השנים ואשר את הילולתו ואשר שם סקס ואשר דברי בעד ואשר למען...

ויהי כאשר שמע עבר
 אברהם את דברי הנושטות
 ארצה ליהוה ויצא הער
 כלי כסף וכלי זהב ובגדים
 ויהי לדבקה ומערת נהן
 לאחיה ולאמה ויאכלו
 וישתו הוא והאנשים אשר
 יצאו וילינו ויקומז בבקר
 ויאמר שלחני לאדני
 ויאמר אחיה הוא אמה השב
 הער את עמי כי אויב עוד
 אחר הלו ויאמר אלהם
 אל תאחרו אתי ויהוה
 היצא דרכי שלחוני
 ואלכה לאדני ויאמרו
 נקרא לער ונשא אלה את
 פיה ויקראו לדבקה
 ויאמרו אליה תלכי עמי

והשם ה' חס ושלום ואלה שמות השנים ואשר את הילולתו ואשר שם סקס ואשר דברי בעד ואשר למען...
 ואשר חס ושלום ואלה שמות השנים ואשר את הילולתו ואשר שם סקס ואשר דברי בעד ואשר למען...
 ואשר חס ושלום ואלה שמות השנים ואשר את הילולתו ואשר שם סקס ואשר דברי בעד ואשר למען...

והשם ה' חס ושלום ואלה שמות השנים ואשר את הילולתו ואשר שם סקס ואשר דברי בעד ואשר למען...
 ואשר חס ושלום ואלה שמות השנים ואשר את הילולתו ואשר שם סקס ואשר דברי בעד ואשר למען...
 ואשר חס ושלום ואלה שמות השנים ואשר את הילולתו ואשר שם סקס ואשר דברי בעד ואשר למען...

[illegible]

אשר יסור מלפני פני
וּבְנֵי מִדְיָן עִמָּהוּ עַל רֹחוֹתָי
וְאֶבֶד עֲוֹלָתָהּ בְּלֹא אֱלֹהִים
בְּנֵי קִטְוָה יוֹיְתָן אֲבִרָהִם
אֶת כָּל אֲשֶׁר לָו לִי צִחְקִי
וּלְבִנֵּי הַפִּלִּי שָׁם אֲשֶׁר
לְאֲבִירָהִם נִתְּן אֲבִירָהִם
מִתַּת יִשְׂרָאֵל מִעַל
יְצִחְקֵנוּ בְּעֹדֶה חִסְדָּהּ
אֶל אֶרֶץ קָדְשׁ אֱלֹהֵינוּ
שֶׁנֶּחֱיֵי אֲבִירָהִם אֲשֶׁר חֵי
מֵאֵת שָׁנָה וְשֶׁבַע עֶשְׂרֵה
וְחֲמִשָּׁן שָׁנִים וְיָנִיעַ עֲוֹנֵתָהּ
אֲבִירָהִם בְּשִׁיבָה טוֹבָה
וְקָו וְשֶׁבַע וְאַסְף אֶל עַמּוּנוֹ
וְיִקְבְּרוּ אֶת יְצִחְקוֹ וְיִשְׁכְּנוּ
בְּנוֹ אֶת מִעֲרַת הַמִּכְפָּלָה
אֶל שֹׁרֵה עַמָּן בֶּן נָחֵל

וַיִּתֵּן אֲשֶׁר יָלַד לְפָנֵי מִכְרָא
 הַשְּׂרָה אֲשֶׁר קָנָה אֲבִרְהָם
 מֵאֵת בְּנֵי חֶתְ שִׁבְהָ קֶסֶר
 אֲבִרְהָם וְשָׂרָה אִשְׁתּוֹ
 וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת אֲבִרְהָם
 וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יִצְחָק
 בְּנוֹ וַיֵּשֶׁב יִצְחָק עַם בָּאֵר
 לְחִירָאִי
 וְאֵלֶּה תֵּלְדֹתַי שְׁמֵעָא
 בֶן אֲבִרְהָם אֲשֶׁר יֵלְדָה
 הַשְּׂרָה בְּצִירַת שְׁפָחָתָהּ
 שָׂרָה לְאֲבִרְהָם וְאֵלֶּה
 שְׁמוֹת בְּנֵי שְׁמִיעָא
 בְּשִׁמְתָם לֵהוֹלִדָתָם סִבְר
 יֵשֶׁע וְצִלְנָת וְקֶרֶר
 וְאַדְבָּא לֹם בִּשְׁסִיזֹם שְׁכִינָה
 וְדֹמָה וּמִשְׁאֵחַ דְּדֹרְגָלָא
 יְנַעַר נָפִישׁ וְקֶרֶם הָאֵלֶּה

הנהגתו ופיקודו על כלל הציוד וההכנות לנסיעה. והוא יודע כי כלל הציוד וההכנות לנסיעה הן חיוניות לביטחון הנוסעים ולקצת זמן יחסית.

וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּן שִׁמְעוּ עַל נְשִׂאֵם אֲנִיָּהם יִהְיֶה וְיִקְרְבוּ הַנְּשִׂאִים וְיִזְכְּרוּ יִשְׁמְעוּ מִשְׁהוֹלֵם אֵלֶיךָ
 רִאשֹׁן ה' וְיִשְׁמְעוּן אֲנִיָּהם יִשְׁמְעוּ עַל נְשִׂאֵם אֲנִיָּהם יִהְיֶה וְיִקְרְבוּ הַנְּשִׂאִים וְיִזְכְּרוּ יִשְׁמְעוּ מִשְׁהוֹלֵם אֵלֶיךָ

חֶסֶד בְּנֵי יִשְׁמַעְאֵל וְאֵלֶּה
 שְׁמֵתָם בְּחַצְרוֹתָם וּבְמִדְּוָתָם
 שְׁנֵים עָשָׂר נְשִׂאֵם לֵאמֹתָם
 וְאֵלֶּה שְׁנֵי חַיֵּי יִשְׁכְּנֵי אֵל
 מֵאֵת שְׁנֵי וְשִׁלְשֵׁים שָׁנָה
 וְשִׁבְעֵי שָׁנִים וְיָמֵי עוֹמֶדָה
 וַיֵּאסֹף אֶל עַמּוּזוֹ וַיֵּשְׁבּוּ
 מִחוּלָה עַד יָשׁוּר אֲשֶׁר
 עַל פְּנֵי מִעְרִים בְּאַכְרָה
 אֲשׁוּרָה עַל פְּנֵי כָל אֲחֵי
 נַפְלִי
 וְאֵלֶּה תוֹלְדֵי יִצְחָק בֶּן
 אֲבִרָהָם אֲבִרָהָם חוֹלִיד
 אֶת יִצְחָק וְיִשְׁכָּן בֶּן
 אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקָחָהּ אֵת
 רִבְקָה בִּתְּוֹאֵל הַמִּצְרִי
 מִפָּדָן אֶרֶס אֲחֻזָּת לִבָּן
 הָאֲרָמִי לֹא אִשְׁהוּ וְעַתָּה

יִצְחָק לִיהוּהָ לְנִכְחָ אִשְׁתּוֹ
 כִּי יִקְרָהּ הוּא וַיֵּצֵת לָוֶה
 יְהוּהָ וְהָרַח רִבְקָה אִשְׁתּוֹ
 וַיֵּרֶצְנוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהָ
 וְהָאֵמֶד אֲבִיבָלָמָה וְהָ
 אֲנָבִי וְהָלֶד לְדָרִי אֵת
 יְהוּהוּ וַיֵּאמֶר יְהוּהָ לֵה שְׁנֵי
 צִיס בְּכַטָּר וְשְׁנֵי לֵאמִים
 כִּי יֵצֵד יִפְרְדוּ לֵאמֹלָאֵם
 יֵאכֶל וְזָרֵב יֵעֲבֹד צַעֲדֵי
 וַיִּמְלֹא וַיִּכְמֵה לְלִדָתָהּ וְהָ
 תוֹמֶם בְּכַטָּנָהּ וַיֵּצֵא
 הָרֵאשֹׁן אֲדָמוֹס כִּדְוֹ
 כְּאֲדָרֶת שֶׁעַר וַיִּקְרָא שְׁמוֹ
 עִשְׂוִי וְאַחֲרֵי כֵן יֵצֵא אַחִיו
 וַיִּדּוּ אֲחֻזָּת בֵּינֵכֶם יֵשׁוּ
 וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יֵעֲקֹב וַיֵּצֵא
 בִּישְׁשִׁים שָׁנָה בְּלִדָתָהּ

וַיֵּצֵא יִצְחָק לְנִכְחָ אִשְׁתּוֹ כִּי יִקְרָהּ הוּא וַיֵּצֵת לָוֶה יְהוּהָ וְהָרַח רִבְקָה אִשְׁתּוֹ
 וַיֵּרֶצְנוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהָ וְהָאֵמֶד אֲבִיבָלָמָה וְהָ אֲנָבִי וְהָלֶד לְדָרִי אֵת
 יְהוּהוּ וַיֵּאמֶר יְהוּהָ לֵה שְׁנֵי צִיס בְּכַטָּר וְשְׁנֵי לֵאמִים כִּי יֵצֵד יִפְרְדוּ לֵאמֹלָאֵם

[illegible]

וַיֵּדְלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֲשׂו
אִישׁ יָדַע צִד אִישׁ שָׂרָה
וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם שֵׁן אֲהוּרָן
וַיֵּאָחֵב יַעֲחָק אֶת עֲשׂו
צִד בְּפִיזוֹד בִּקְהָ אֲהֵבָה
אֶת יַעֲקֹב בְּיוֹד יַעֲקֹב בְּנוֹ
וַיֵּבֵא עֲשׂו מִן הַשָּׂרָה הוּא
עֲתָיו וַיֹּאמֶר עֲשׂו אֶל
יַעֲקֹב הֲלִיעֲטַנָּה מִן
הָאָדָם הָאָדָם הַזֶּה כִּי עָף
אֲנִי עַל כֵּן קָרָא יִשְׁמוֹ
אָדָם וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב מִנּוּה
כִּי סָאתָ בְּכִרְתְּךָ לִי
וַיֹּאמֶר עֲשׂו הִנֵּה אֲנִי הוֹלֵךְ
לְמוֹת וְלִכְהֹזֶה לִי בְּכִרְתִּי
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הֲשִׁבָה לִי
כִּי סוּ וַיִּשְׁבַּע לְחַיִּים כִּרְאָה
בְּכִרְתִּי לִי עַקְבִּי וַיַּעֲקֹב

נתן לי עשול לחם ונזיר
 ערשיוס ויאכל וישת
 ויקסוילך ויבז עשו את
 הכברה
 ויהי רעב בארץ כלכל
 הרעב הראשון אשר היה
 בימי אברהם וילך יצחק
 אלאכיכלך כלד פרישת
 נדרה ויורא אליו יהוה
 ויאמר אל תרד כי עריכה
 יטכן בארץ אשר אמר
 אליך ינר בארץ הזאת
 ואהיה ינר ואברכה כי
 לדולוריער אתן את כר
 הארץ תהא ליה קמר
 אתה יטכיה אשור נשביע
 לאברהם אביר והרבית
 את יריער ככור ביה שביע

[illegible]

יד פסו בחול כן גג כליון וסימנחון ויטב יחזקנדר והדג כבד בארץ יישיב וכולין ככשפת לאתחית ובעדן חסדים
 בירד טנאד אחר טנאך וכטביע ודוכה יישיב יתד ייעזית מיטבעות ולשאת ולססחת ולעזית הנדר ינכרד ובעד פליא ארמאכ

ונתת לי לזרעך את בל הארצו
 האל והתברכו בזרעך כי
 נוי הארץ יעקב אשר
 שמע אברהם בקלי
 ושמר משמרת מצותי
 חקותי ותורתיו ישב יצחק
 בנדי ויטאלו אנשי
 המקום לאשתו ויאמר
 אחתי הוא כי ירא לאמר
 אשת פך הרגני אנשי
 המקום על רבקה ניטונת
 מראה הוא ויהי כי ארכו
 לו שם הימים וישקף
 אבימלך מלך פלשתים
 בעד החלון וירא והנה
 יצחק מיצחק את רבקה
 אשתו ויקרא אבימלך
 לייצחק ויאמר אד הנה

אשתך הוא ואיך אמרת
 אחתי הוא ויאמר אליו
 ייצחק כי אמרת פנאמות
 יליה ויאמר אבימלך
 מה זאת עשית לנו כביע
 יטב אחר היס את אשתך
 והבאתי צרינו אשם וינו
 אבימלך את כל העם
 לאמר הנני באיש הזה
 ובאשתו מות יוכתו ויזרינו
 ייצחק בארץ ההוא ויביא
 בשנה ההוא מאה שיירים
 ויברכהו ויהוה ויגדל האיש
 וילך הלך ונדר ייד כנידל
 מאד ויהיו מלכיה צא
 ומקנה בקר ויברכה רבה
 ויקנאו אתו פלשתים וכר
 הכאר את אשר הפרו ייבדו

יורגנו ג חכ כליל וסענחון פניחרגני אנשי הכפס וחרגנו שביא ליהכנס אשר קעתו יורגנו
 אשתך ו סימנחון אד הנה אשתך קח לך ליהאמרת ישרי אשתך קוסמח את אשתך למה לא הגדת
 לי אשתך אשתך בעד חסד וא אשתך כנן מדיה נכרד ביהך כס

אֲבִיזְבִיכִי אֲבָרְחָם אֲבִי
סִתְמוֹס פִּלְשֵׁתִים וּמִלְאוֹס
עֲפִרְיוֹ אֲמַד אֲבִי מִלְדֵּי אֵל
יִצְחָק לֵד מִעֲמֻנֵי עֲצֻמַּת
מִמֶּנּוּ מִאֲדוּלָּה מִשֶּׁם
יִצְחָק וַיְחַזֵּן בְּנֵחַל נֶרְדִּי שֶׁב
טָס וַיִּשָּׁב יִצְחָק וַיַּחֲפֹר
אֶת בְּאֵר הַמַּיִם אֲשֶׁר
חֲפָרוּ בִיכִי אֲבָרְחָם אֲבִי
וּסִתְמוֹס פִּלְשֵׁתִים אַחֲרֵי
כֹחַ אֲבָרְחָם וַיִּקְרָא לָהֶן
שְׁמוֹת כִּשְׁמַת אֲשֶׁר קָרָא
לָהֶן אֲבִיזְוִי חֲפָרוּ עֲבָדֵי
יִצְחָק בְּנֵחַל וַיִּמְצְאוּ שָׁם
מִיֶּסְחִי וַיִּסְוִדוּ מִרְעֵי
וַיִּצְדִּי יִצְחָק לֵאמֹר
לֵנוּ הַמַּיִם וַיִּקְרָא שֵׁם
הַבְּאֵר עֶשְׂקֵי הַתַּעֲשָׁקוּ

עֲמִיזְוִי חֲפָרוּ בְּאֵר אַחֶרֶת
וַיִּרְכֹּז נֶסֶם עֲלֶיהָ וַיִּקְרָא
שְׁמָהּ שְׁטֵנָה וַיִּצְחָק מִשֶּׁם
וַיַּחֲפֹר בְּאֵר אַחֶרֶת וְלֹא
רָם עֲלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ
רַחֲבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי עֲתָה
הִרְחַבְתִּי הוֹדָה לִנִּי וּפְרִינִי
בְּאֶרֶץ זָרָה עַל מִשְׁסָּבָא
שֶׁבִי וַיִּוֹדַע אֵלָיו יְהוָה
כִּלְיָהּ הָיָה וַיֹּאמֶר אֲנִי
אֱלֹהֵי אֲבָרְחָם אֲבִיךָ אֵל
תִּדְאָכִי אֶתְּ אֲנִי וּבְרַחֲמֶיךָ
וְהָרַבִּיתִי אֶת זֶרְעֶךָ בְּיַעֲרֵי
אֲבָרְחָם עֲבָדֵי וַיְכֹן שֵׁם
מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה
וַיִּשָּׁם אֱלֹהֵי וַיִּכְרֹזֶם
עֲבָדֵי יִצְחָק בְּאֶרֶץ וַאֲבִינֶלֶךְ
הִלֵּךְ אֵלָיו כְּעָרֶד וַאֲחֶרֶת

וְיִסְמְךָ וְיִקְרָא שְׁמֹךְ שֶׁנֶּחֱמָה בְּתוֹכָהּ וְיִקְרָא בְּתוֹכָהּ
וְיִסְמְךָ וְיִקְרָא שְׁמֹךְ שֶׁנֶּחֱמָה בְּתוֹכָהּ וְיִקְרָא בְּתוֹכָהּ
וְיִסְמְךָ וְיִקְרָא שְׁמֹךְ שֶׁנֶּחֱמָה בְּתוֹכָהּ וְיִקְרָא בְּתוֹכָהּ

לֹא עֲלֵארוֹת חֲבָאֵר אִשָּׁר
חֲפְרוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ מִצָּאֵנִי
מִיָּסוּי קִרָּא אֶתְהָ יִשְׁבִּיעָה
יַעֲלֹכֵן יִסְסֵהוּ צִיר בָּאֵר שְׁבִיעַ
יַעֲרֵה יוֹסֵהוּ

מֵרַע הוּפִי כָל שֶׁרָעָבָאוּ
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִצְחָק מִחֵעַ
בְּאַתֶּם אֵלַי וְאַתֶּם שְׂנֵאתֶם
אֶתִּי וְתִשְׁלַחוּנִי מֵאַתְכֶּם
וַיֹּאמְרוּ אֹרְאִינוּ כִּי הִיא
יְהוָה עַמָּךְ וְנֹאמַר תְּהִינָא
אֱלֹהֵי בְנֵי תִינוּ בִּינֵנוּ וּבִינֵךְ
וְנִכְרַתְהָ בְרִית עַמָּךְ יֵאֵם
תַּעֲשֶׂה עַמָּךְ רֵעָה כְּאִשְׁרֵךְ
לֹא נִנְעֶנְדָּ וְכֹאִשְׁרֵךְ יִנְעֵנֵנוּ
עַמְּךָ רַק טוֹב וְנִשְׁלַחְךָ
בִּשְׁלוֹם אֶתְהָ עֵתָה בְּרוּךְ
יְהוָה וַיַּעֲשֶׂה לָהֶם מִטָּה
וַיֹּאבְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁכְּבוּ
בְּפֶקֶד וַיִּשְׁכְּבוּ אֵיטֵל אַחִיו
וַיִּשְׁלַח־ם יִצְחָק וַיִּלְכֹּץ אֶת־ו
כִּשְׁלוֹם וַיְהִי כִּזְמוֹתָ הוּא
וַיִּבְאוּ יִצְחָק וַיִּגְדּוּ

הנהגתו וכל מה שיש בו להציל את ישראל וכל מה שיש בו להציל את ישראל וכל מה שיש בו להציל את ישראל

חד בין כ' כתיב בספר דברי יואל ק' וס' ו' ואראה בטל ואראה אינסי אר' דמסתייג והכח את הארץ רשוא
ואחרי דעל וינשא דרעה ינאש שמש ינאש יתב דק' הסדה דק' יס' את סב' ודרא בדר אסנכנסנה עארת
הער האתה ינאש י' עמכססר אלה מאת פקח ענד דבאל יהיה בנס י' דרעה אבך אלאה ב' וינאש י' ער

וְיִסְמְכוּן וְשָׂא אֶת הַפְּעֻסִים וְאֶת הַחֵלְסִים וְתִקַּח תִּם לְבָבוֹת וְאֶת כָּל אֶמְלָה יִי וְנִרְאֵת שֵׁת
יְדָנָה בְּאֶשֶׁר יִחְנֶה יֶתֶן בְּנֵס בְּיָדוֹ בְּנֵה יְהוָה כִּי יִדְרִיךְ יִבְהַר לָנוּ וְנִבְרָא שֶׁבֶט וְיִזְכֹּךְ לָנוּ

וְעַל חִלְקֶת צִוְּאֵי וְיוֹתֶתָן
אֶת־חֲמִטַּעַם מִסּוֹאֵת הַלֶּחֶם
אֲשֶׁר עָשִׂתָּהּ בְּיַד יַעֲקֹב
בְּנֵהוּ וַיָּבֹא אֶל אֲבִיו וַיֹּאמֶר
אָבִיו וַיֹּאמֶר הֲנֵנִי מִי אַתָּה
בְּנִי וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל אֲבִיו
אֲנִי עֵשָׂו בְּכֵרְךָ עֲשִׂיתִי
כִּי אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלַי קוֹסֵנָא
שָׁבָה וְאַכְלֵה מִצֵּדִי בַעֲבוּר
תִּבְרַכְנִי נְפִישְׁךָ וַיֹּאמֶר
יִצְחָק אֶל בְּנוֹ מַה זֶה מַהֲרָה
לִמְצֹא בְנִי וַיֹּאמֶר כִּי הִקְרָה
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִפְנֵי וַיֹּאמֶר
יִצְחָק אֵל יַעֲקֹב בִּשְׁתֵּהנָּא
וְאִמְשַׁךְ בְּנֵי הָאֵתָה זֶה
בְּנֵי עֵשָׂו אֲסִילָא וַיֵּגֶשׁ
יַעֲקֹב אֶל יִצְחָק אֲבִיו
וַיִּמְשְׁחוּ וַיֹּאמֶר הִקְלָקִיל

יעקב והידים ידי יעשו
 ולא הכירו ביהויד כירי
 עשו אחיו שיערתו וברכה
 ויאמר אתה זה בנע יעשו
 ויאמר אני ויאמר הנשה
 ליואכלה מיניד בנע למען
 תכרכר נפשי וינט לו
 ויאכלו ויבאלו ויין וישתי
 ויאמר אליו יצחק אביו
 נשה נא ויטקה לי בני וינט
 וייטק לו וירח את ריח
 בנדי ויברכהו אמר ראה
 ריח בנע כריח שדה אשר
 ברבנו יהוה ויקלד האלהים
 מטל השמים ומי שמע
 הארץ ורוב רגן ודיר שי
 יעברוך יצביס וישתחו לך
 לאמיס הנה נכיר לאחיר

[illegible]

את דברי אביו וייעקב
יעקב נדלה וקרה עד
מאד ויאמר לאביו ברכני
נסאני אביו ויאמר בא
אחיד במרמה ויקח ברכני
וילאמר הכי קרא שמו יעקב
וייעקב בני זה פנים את
בכרתי לקחוהנה עתה
לקח ברכתי ויאמר הלא
אצלת לי ברכה וייעקב יצא
ויאמר לעשו הן נביר
ישבתנו לך ואת כל אחיו
נתת לי לעבדים ורגן
ותירשם מבתנו ולכה אפוא
מה אעשה בני ויאמר
יעשו אלאביו הברכה
אחת הוא לך אבי ברכני
נסאני אביו ויאמר יעקב

ה' אֵלֵינוּ הַיּוֹמָהּ בְּלִי וְיִקָּם וְיִבְרָא אֲבִיו וְיֹאבֵל מִצִּדּוֹ בְּנוֹ כַּעֲבָר
תִּבְרַכְנִי נִפְשִׁי וְיֹאמֶר לוֹ יִצְחָק אֲבִי מֵאֵת הָאֵמֶר אֲנִי בֶנְךָ בְּכָדָר עֲשֹׂו וְיִחַדֵּד
יִצְחָק חֲדָדָה נִדְלָה עַד מֵאֲדוֹ וְיֹאמֶר מֵאֵת הָאֵמֶר חֲדָדָה וְיִבְרָא לִי וְאֵכֵל
מִכָּל בְּטֶרֶס תִּכְנֹא וְאֵבְרַכְהוּ נִסְבְּרוּךְ יִהְיֶה יְיָ בְּעִשָׂו

אדית
והל
והשבתך
בתי
ישעיה
והשבותך
כח

ה
ג
ב
א
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

[illegible]

11-11-11
11-11-11
11-11-11

[illegible]

ב
נח

ב
בתר
ל
זי
דקה

ב
ובת
ל
כח
שבר
לכי

ב
ססו
הוא
הוא
ודי
גי
פרוץ
מל

[illegible]

שם ה' קבץ וסמיהו והי כענין ימינו שאחרי שכל העולם נכנס לעתה
ועתה לא ימות דבר אלא יעשה שינים וזמן חסיד יוכל לומר איך יצאנו מזה

לִקְרֹאתָנוּ וַיַּחֲבֹק לָנוּ וַיִּנְשָׁק
לָנוּ וַיָּבֵי־אֵהוּ אֶל־בֵּיתָנוּ וַיִּסְפֹּר
לִלְבָנוּ אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לָנוּ לְבָנוּ אֶדְ
יָעֲמִי וּבִשְׂרִי אֶתְּהוּ וַיֵּשֶׁב
עִמּוֹ חֲרֹשׁ יָמִים וַיֹּאמֶר
לְבָנוּ לִי עֵקֶב כִּי־אֲחִי אֶתְּהוּ
וַעֲבַדְתָּנִי חֲנֹכַתְּהוּ לִי
מִהַמִּשְׁכַּבְתָּנִי וּלְלִבְּנִי שֵׁנִי
בְּנֵיתִי שֶׁסִּהַנְּתָה לָאֵה
וַיִּסַּח קִטְנֵהוּ רַחֵל וַיַּעֲנֵי
לָאֵה רַכּוֹת וְרַחֵל הִתְּהוּ
יִפְתָּתָאֵר וַיִּפֹּת מִדָּאֵהוּ
וַיֹּאחֲזֵב עֵקֶב אֶת־רַחֵל
וַיֹּאמֶר אֶעֱבֹד שְׂכֵעֵי שָׂנִים
בְּרַחֵל מִיָּד וְקִטְנֵהוּ וַיֹּאמֶר
רַכּוֹסֹב תִּתֵּנִי אִתְּךָ יָד
מִתְּתִי אֶתְּהוּ אִישׁ אֶחָד

יִשְׁכַּב יַעֲרִי וַיַּעֲבִד יַעֲקֹב
 בְּרַחֲלֵי שְׁבַע שָׁנִים וַיִּהְיוּ
 בְּעֵינָיו בָּיִמִּים אֶחָדִים
 בֹּאֲהַכְתּוֹ אֹתָהּ וַיֹּאמֶר
 יַעֲקֹב אֵל לִבְנֵהּ אֵת
 אִשְׁתִּי כִּי מִלְּאֻיִּים וַאֲבֹאָה
 אֵלֶיהָ וַיֹּאכֶל לֶבֶן אֶתֶּבֶל
 אֲנִשֵּׁי הַמִּקְוֹס וַיַּעֲשֶׂב שִׁדָּה
 וַיְהִי בַעֲרָבוֹ וַיִּקַּח אֶת־לֵאָה
 בְּתוּיָבָא אֹתָהּ אֲרִיֹוֹבָא
 אֵלֶיהָ וַיִּתֵּן לָבֶן לָהּ אֵת
 זֶלְפָּה שִׁפְחָתָהּ לִדְאֵה־בִתִּי
 יִשְׁפָּחָהּ וַיְהִי בַּבֶּקֶר וַתֵּהֵא
 הוּא לֵאָה וַיֹּאמֶר אֵל לָבֶן
 מַה זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי הֲלֹא
 בְּרַחֲלֵי עַבְדִּי עָמְדָה וְלֵמָּה
 תִּפְתָּנִי וַיֹּאמֶר לָבֶן לֵאָה
 יַעֲשֶׂה כִּזְכוּתִּי בְּמִחוּשֵׁי לֵיתֵךְ

סודר ג' ד' סדר ספר תנאים וספרות אחרת. כחומר זה נאמר תנו וספרות תנאים
ובלתי כח כח אחר זה. וספרות אחרת. וספרות אחרת. וספרות אחרת. וספרות אחרת.
והכח אחרת. וספרות אחרת. וספרות אחרת. וספרות אחרת. וספרות אחרת.
כח אחרת. וספרות אחרת. וספרות אחרת. וספרות אחרת. וספרות אחרת.

הצעירה לפני הכירה
מלא שבע זאת ונתנה לך
ום את זאת בעברה אשר
תעבד עמדי עוד שבע שנים
אחרות ויעשי עקב בן
וימלא שבע זאת ויהזרו
את דחל פתו לו לאשה
ויתן לבן לרחל בתו את
בלחה שפחתו לה לשפחה
ויבא גם אל דחל ויאהבם
את דחל מלאה ויעבד עמו
עוד שבע שנים אחרות
ויראה הוה כי שנואה לא
ויפתח את רחמה ודחל
עקרה ויתר לה ולד
בן ותקרא שמו דאובן כי
אמרה כי דאיהו הוה בעמי
כייצתו יאובני אמי

ותחר עוד ולד בנותאמר
כיישמעי הוה כי שנואה
אנכי ויתן לי גם את זה
ותקרא שמו שמיעון ויתר
עוד ולד בנותאמר עתה
הפעם ילדה איטי אליכי
ילדה תלו שלשה בנים
על בן קרא שמו לו ויתר
עוד ולד בנותאמר ופעם
אודה אתי הוה על בן
קראה שמו יהודה ויתעבד
מלכה ויתר ארחל כילא
ילדה ליעקב ותקנא רחל
באחיה הוה אמר אלי עקב
הבה לי בניסואסאן מת
אנכי ויחר אף עקב כי
יאמר הנתת אליה
אנכי אשר מעמך

לדף 5
פסוק 15

קראה - ויפתח - ויבא גם - ויעבד עמו - ויראה הוה - ויתר ארחל - ויתקנא רחל - ויחר אף - ויאמר הנתת - אנכי אשר מעמך

၆၈

၆၈

וַיִּשְׂרֹף אֶת־בְּיָדָהּ יְהוָה
אֶת־לֵדָהּ וְעַתָּה מִרְיָ
אֶעֱשֶׂה גַם־אֵנִי לְבִיתִי
וַיֹּאמֶר מֶה־אַתָּה וַיֹּאמֶר
יִצְחָק לֹא־תִקְלִי מְאוֹמָה
אִם־תַּעֲשֶׂה לִי הַדָּבָר הַזֶּה
אֲשׁוּבָה אֶרְעָה צֶאֱנָה
אֲשַׁמְדִּי אֶעֱבֹר בְּכִי צֶאֱנָה
הַיּוֹם הַסֵּר מִשְׁכַּל־שָׂחָה
נִקְדֹּט וּטְלוּ אֹכֶל־שָׂחָה חֹסֶם
בְּכִשְׁבִּים וּטְלוּ אֹנֶק רַבְעִים
וְהָיָה שְׂכָרִי וְעַתָּה בִּי
צִדְקָתִי בְיוֹם מַחֲרִיתִי כִּי
יִצְחָק לֹא־פָנִיד כִּלְאִישׁ
אֶעֱנֶה נִקְדֹּט וּטְלוּ בִיעִים
וְחֹסֶם בְּכִשְׁבִּים גִּנּוּבִי הוּא
אֶתִּיו אִמְרֵי־לִבִּי לֹוִיָּהּ
כְּדָבָר־וַיִּסֶּר בְּיוֹם הַהוּא

אתה תיטיס העקרים
והטלאים ואת כל העצים
הנקרות והטלא את כל
אשר לבן בו כל חום
בבשמים ותן כיד בעו:
ויתכררך יליטימים
בינו ובין יעקב ויעקב רעה
את צאן לבן הנותרת ויקר
לוי יעקב במקל לבנה לח
ולו ויערמוז ויפצל בהן
פיצלות לבנות מחישתה
אשר יעלה מקלות וינג
אתה מקלות אשר פצל
בהטיב בשיקתות המים
אשר תכאן הציאן לשתת
לנכח הציאן ויחמנה בכאן
לשתות ויחמנה צאן אל
המקלות ותלך הציאן

מבדק י"ג חס מלך וסימון ואמר בזה אנכי אעשה כל חס במה זכרתי בחקך אשתעשע וכל עמך
דלמה נפשי בחסך דבקה יצור נפשי ואענה חסך טוב עשית בי עמך מכל אהבה נדלתי תענה עמך מאד ויהי חסך
דמין וק' דערך וסימ' יאמן נא מדמדך ודברך נסחתי ויהא דברך ויהי דברך יי' עשן קדמות בנסח' ואלס דרבי

יִשְׁכַּרְךָ וילדו כל היצאן
 נקרים ואסכה יאמר עקדי
 יהיה שכרך וילדו כל היצאן
 עקדים ויצל אלהים את
 מקנה אביכם ויתקליו יהי
 בעת יחס היצאן ואשא
 עינו וארא בחלום והנה
 העתרים העלים על היצאן
 עקדים נקרים וברדים
 ויאמר אלי מלאך האלהים
 בחלום יעקב ואמר הנני
 ויאמר יאנא עינדוראח
 כל העתרים העלים על
 היצאן עקדים נקרים
 וברדים כי ראית את כל
 אשר לבן עשה לדי אגבי
 האל בית אל אשר משחר
 שם מינבה אשר נרו תלי

בנקב

יִשְׁכַּרְךָ יתה קום צאמן
 הארץ הזאת ושוב אל
 ארץ מולדתך ותעורחל
 ולא יהא מרנה לזה עור
 לנו חלק ונחלה בכיר
 אבינו יהוה נכריות נחשנו
 לזכי מכרנו ויאכל גם
 אכול את כספנו כי כר
 העשר אשר העיל אלהים
 מאבינו לנו הוא ולבנינו
 ויעתה כל אשר אמר אלהים
 אלי יעשה ויקם יעקב
 וישא את בניו ואה נשיו
 הנמלים ויעתה את כל
 מה ריו את כל רכשו אשר
 רכש מקנה קננו אשר
 רכש בנדון או כלבוא אל
 יצחק אבי ארצה בנינו

עקדים נקרים

כל
 סח
 בפה
 קמז

ל
 סח
 סח
 סח
 סח
 סח

סח
 סח
 סח

הנחיש
 וסכר
 סח
 הינשו
 ייה
 כשלה
 העכס
 ירב
 היס
 ול ישע

זקן

ותקרח וילאח ותאכרנה ל מל בטר כפא וכל נביא דכו בפא ותענינה הנשים הנסחקות ותאכרנה סח אכול
 ויסמנ ויאכל גם אכול את כספט אכולת אכול האכול אכול מן המלך אכולתנה ספיה דמלך וחב אכול שתח
 ס סחדי אכול ושתו ויאכל גם אכול ושבט אכול ואין לשבעת אכול ושבט ויהוה יע

הנהגת הנהלת המוסד

כ"ט
ז' מ"ז

4
714
27
933

صلى

ודוהתמחטה הנשאר
 לפליטה ויאמר יעקב
 אלהי אבי אברהם ואלהי
 אבי יצחק יהוה האמר
 אלי ישוב לארצך ולמולדתך
 ואיטיבה עמך קטנתי
 מכל הרס ריסי ומכל האמת
 אשר עשית את עבדך
 כי במקלי עברתי את
 הירדן הזה ויעתה היירני
 ליטע מחנותי הצילני נא
 מיד אדמידי עשו כירא
 אנכי אתו פן יבוא והכני
 את יצלבני ואתה אכרת
 היטב איטיב עמך ויטנתי
 את זרעך כחול היס אשר
 לא יספר מדביו ילן יסם
 בלילה החוא ויפקח מן הנא

בירוכמה ליעשו אחיו
יעזוב את כותשים עשרת
רחלים מאתם ואילים
יעשרים נמלים מינקות
ובניהם שלישים פרות
ארבעים ופריים יעשרה
אתנה יעשרים ויערם
יעשרה ויתגביר עבריו
יער יער לבדו ויאמר
אלי עבריו עברו לפנויה
השיכו בין עדר ובין עדר
ויינו אתה ראשון לאמר
כי פנשך יעשו אחיו שאין
לאמר כי אתה ואנה
תלך ולכי ארה לפניך
ואמרת לי עברך ליעקב
כנה חוא שלמה ראד
ליעשו חוא אחרני

[illegible]

1920-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1023-1024-1025-1026-1027-1028-1029-1030-1031-1032-1033-1034-1035-1036-1037-1038-1039-1040-1041-1042-1043-1044-1045-1046-1047-1048-1049-10

י ב
בער
רמא תכס

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴

[illegible]

וְיָשָׁא אֶת עֵשָׂר רָדָא אֶת הַנְּשִׁים וְיָרָשׁ אֶת הָאָדָם וְיִקְחָהֶן וְיִשְׂאֵל יַעֲקֹב
 וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת וְאֶת אֶתְנָת וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת
 וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת

נִפְשֵׁי וְיִמְרָחֵלּוּ הַשָּׁמַיִם
 כְּאִשְׁרֵךְ עָבַר אֶת פְּנֵי אֵל
 וְהוּא עֲלֵעַ עֲלִידֵי עֲלֵיךְ
 לֹא יֵאָכֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
 נִיד הַנְּשָׂה אֲשֶׁר עֲלָכָהּ
 הִירָד עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָגַע
 בְּכַהֲרֵךְ יַעֲקֹב בְּנִיד הַנְּשָׂה
 וְיִשְׂאֵל יַעֲקֹב עֵינָיו וְיִרְאוּהָ
 יֵצֵאוּ בְּאֵימָתָם אַרְבַּע מֵאוֹת
 אִישׁ וַיַּחֲזִין אֶת הַיְלָדִים עַל
 לֶאֱהוֹוִי עַל דֶּחַל וְעַל שֶׁתִּי
 הַשְּׂפָחוֹת וַיִּשָּׂם אֶת הַשְּׂפָחוֹת
 וְאֶת יִלְדֵיהֶן וְרָאשֵׁנָה וְאֶת
 לֶאֱהוֹוִי לִדְיָה אַחֲרֵנִי כֹוֹאֵת
 רָחֵל וְאֶת יוֹסֵף אַחֲרֵנִי כֹוֹ
 וְהוּא עָבַר לַפְּנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוּ
 אֶרְצָה שְׁבִי נִפְיָכִי עַד
 נִשְׁתַּחֲוֶה עַד אַחֲרֵי וְיִשְׂרָאֵל

וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת
 וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת
 וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת
 וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת

לִקְרָאֵתָּ וַיַּחֲבֹקְהוּ וַיִּפְרֹ
 יֵלְעוּ אֲרוֹן יִשְׂרָאֵל וַיִּבְכּוּ
 וַיִּשָּׂא אֶת יַעֲקֹב וַיִּרְא אֶת
 הַנְּשִׁים כֹוֹאֵת הַיְלָדִים וַיֹּאמְרוּ
 מִי אֵלֶיךָ וַיֹּאמְרוּ הַיְלָדִים
 אִשְׁרָחֵק אֱלֹהִים אֶת יַעֲקֹב
 וְהַנְּשִׁים הַשְּׂפָחוֹת הֵנָּה
 וַיִּלְדֶּיהֶן וַיִּשְׁתַּחֲוּ וַיִּנָּחֵם
 נִכְלָאָה וַיִּלְדֶּיהָ וַיִּשְׁתַּחֲוּ
 וְאַחֲרֵנִי יוֹסֵף וְרָחֵל
 וַיִּשְׁתַּחֲוּ וַיֹּאמְרוּ מִי אֵלֶיךָ
 הַמַּחֲוֶה הַזֶּה אִשְׁרָחֵק הֵנָּה
 וַיֹּאמְרוּ לַמַּחֲוֶה בְּעֵינֵי
 אֲדָנִי וַיֹּאמְרוּ עֵינֵי יִשְׂרָאֵל
 רָב אֱלֹהֵי יִתְיָלֵךְ אִשְׁרָחֵק
 וַיֹּאמְרוּ יַעֲקֹב אֵלֵנָּה אֵב
 נֶאֱמַר אֶתְיָחֵן כִּי עֲנִיךְ
 וְלִקְחָתָם מִנֵּי מִי יִתְיָלֵךְ

וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת
 וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת
 וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת
 וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת

וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת
 וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת
 וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת

וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת
 וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת
 וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת
 וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת וְיִשְׂרָאֵל בְּדוֹחַ אֶת אֶתְנָת

נשא הארץ ויקח אתה
 וישב אתה ויענה ויתחבב
 נפלא וברכה פת יעקב ואתה
 אתה נער וידבר על לב
 הנער ויאמר טכס אל
 חמור אביו לאמר קח לי
 אתה לדה הזאת לאשה
 ויעקב טמיני טמא את
 רינה בתו וטמא את
 מקנהו בשרה והחרש
 יעקב יצר באסוי ויצא חמור
 אבי טכס אלי יעקב לדבר
 אתו ויבני יעקב באו מן
 השדה בשמינס ויהעצבו
 האנשים ויחד להם מאד
 כי נבלה יצאה בישראל
 לישב אתה ויעקב וכן
 לא יצאה וידבר חמור

אתם לאמר טכס בני
 חטקה נפישו בכתכתנו
 נא אתה לו לאשה ויהתנתו
 אתנו בני ככתתנו לנו
 ואת בנותינו תקחו לכם
 וארעו יטבו והארץ תתה
 לפעכם שבו וסחרוה
 והאחוז בה ויאמר טכס
 אלא ביה ואל אחיה
 אבינא חזן ביעניכס ואשר
 תאמר ואל ארץ הרבו
 עליכאד כהר ומתו ואתה
 כאשר תאמר ואל ויתנו
 לי את הנער לאשה ויענו
 בני יעקב את טכס ואת
 חמור אביו במדמה וידברו
 אשר טמא את רינה אחת
 ויאמר ואלהם לאניכר

מספר ד' קל"ה ושלש מאות ארבעים שדבר בתיאור השכונות של כניעת חסני המתייבבני י
ה' אל ג' והם בחבל את השער עירון נחמה וקריאה רמז לנשי ושבני וכל בני העיר לכות

לעשות הרבה רחוק לתת
את אחרנו לאיש אשר
לוי נלהב הרפה הוא
לנו יאד בזאת נאות לכם
אם תהיו במנוי המל לכם
כל זכר ונתנו את בעלתנו
לכם ואת בנותיכם נקח לנו
וישכנו אתכם והיינו ליעב
אחריו ואם לא תשכינו
אלינו להמול ולקחתנו את
בתנו והלכנו וישכנו ובריהם
ביעז חמור וביעז יטכם
בן חמור וילא אחר הנער
לעשות הרבה כי חפץ בנה
יטקכו והוא נכבד ככל בית
אביו ויבא חמור ויטכם פני
אל יטעז עירם וידברו אל
אנשי יטעזם לאמרו האנשים

האלה ישראל כי אתה
ויתנו בארץ ויטחור אתה
והארץ הנה רחבת ידים
לפניהם את בנותם נקה
לנו ינשים ואת בנותינו
להם יאד בוא אתנו לנו
האנשים ישיבת אתנו
לחיות ליצא אחד בחיור
לנו כל זכר כאשר הם
נמליסו כנהם וקנעם
וכל בהקתם הלא ינוהם
אד נאותה להם ויטבו
אתנו ויטביעו אר חמור
ואי יטבם כל יצא ישי
יערו ויכלו כל זכר כל יצא
ישיע יערו ויכלו כל זכר ישי
בהיותם כאביס ויקחו ישי
בני יצקב ישיע וילוי אר

[illegible]

אשר באזנה כויטמן אתם
 יעקב תחת האלה אשר
 עס שכם ויסעו ויחי חתת
 אלהים על הערים אשר
 סביבותיהם ולא רפו אחרי
 בני יעקב ויבא יעקב לחזה
 אשר בארץ כנען הוא בית
 אל הוא וכל העס אשר יצאו
 ויבן שם מזבח ויקרא למקום
 אל בית אל כי שם נולד אל
 האלהים בכרחו מפני אחיו
 ותמת דברה מינקת רנקה
 ותקבר מתחת לבית אל
 תחת האלון ויקרא שמו
 אלון בכות'
 וידא אלהים אל יעקב עזר
 בבא מפדן ארסו ויכרך
 אתו ויאמר לו אלהים

שמך יעקב לא יקרא
 שמך עוד יעקב כי אם
 ישראל יהיה שמך ויקרא
 את שמו ישראל ויאמר
 לו אלהים אני אל שרי
 פרה ורבה נוי וקהל נויים
 יהיה ממך ומלכס מחלעדי
 יצאו ואת הארץ אשר
 נתתי לאברהם ולי יצחק
 לך אתננה ולזרעך אחריך
 אהן את הארץ ויניעל משליו
 אלהים במקום אשר דבר
 אתו וייצב יעקב מיצבה
 במקום אשר דבר אתו
 מיצבת אבן ויסך יליה נכר
 ויניק יצריה שכן ויקרא
 יעקב את שם המקום אשר
 דבר אתו שם אלהים בית אל

נפך כלה מל ססן כלכ ונסך לאתסכו עליו ונסך דמעית חזיון 5 ה מלך מן 55 אתין וסימנחון
 דוד נחשטמאת דס ואת יסתי 6 נסוזלך בן יעלכן לא בא אל שלחן דמלך און וזכיאס רעלכ 7
 סברו 3 וסימנחון 4 בשם נגל אלהים בכרחו מפני אחיו בכרחו מפני אבשלס בטי 5

אביזויזכיע יישראל

וַיִּסְעוּ מִבֵּית אֱלֹהֵי עֶדֶן
 סִבְרָתָהּ אֶרֶץ לְנוֹא אֶפְרָתָהּ
 וְיִלְדָהּ חַל וְהָקֵץ בְּלִדְתָּהּ
 וַיְהִי בְהַקְשָׁתָהּ בְּלִדְתָּהּ
 וְהָאֵמֶר יֵלֶד הַמִּילָדָה אֵל
 תִּקְרֵא אֶת־מִסֹּהֶלֶד בְּיוֹמֵהּ
 כִּי־נָתַן־נַפְשָׁהּ כִּי־כִתְּרָהּ
 וְהָקֵרָא אֶת־מִסֹּהֶלֶד אֶת־בִּין
 קָרָא לֹהֶם בְּעִמְקֵי־מִיתָוֶה
 וְהָקֵרָא בְּרֹחַ אֶפְרָתָהּ
 הוּא־אֵבֶד־לְחַסְיוֹ וְכִי־עָקֵב
 מִצָּבָהּ יֵלֶקֶבֶרָתָהּ הוּא
 כִּי־נָתַתְּ קִבְרָתָהּ חַל עֶד
 הַיּוֹכֵסִים עַל־יִשְׂרָאֵל וְיִט
 אֶחָד־מֵהֶם לֹא־לְמַנְדִּי
 עֶד־וְיִהְיֶה בִשְׁכַּן־יִשְׂרָאֵל
 בְּאֶרֶץ־וְהוּא־וְיִלְדָהּ אֶת־בִּין
 וְיִשְׁכַּב אֶת־פֶּלֶחָהּ פִּי־נֶשֶׁת

ויהי בני יעקב שנים ישי
בני לאה בכור יעקב ראובן
וישמעון ורואי ויהודה
וישכר וזבולון ובני רחל
יוסף ובנימין ובני בילה
שפחת רחל דן ונפתלי
ובני זלפה שפחת לאה גר
ואשר אלה בני יעקב אשר
ילדו בפרץ ארבו ויבא
יעקב אליעזק אביו ממדא
קרית הארבי והוא חמרון
אשר נרשם אברהם
ויעקב ויהיו ימי יעקב
מאת שנה ושמנים שנה
ויגיד יעקב וימת ויאכל
אליעזק וזקן ושבני ימים

[illegible]

100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918

ברוך

17
 16
 15
 14
 13
 12
 11
 10
 9
 8
 7
 6
 5
 4
 3
 2
 1
 0
 1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17

96

[illegible]

נשאים נבאתו יצרי ולט
הולכים להוריד מצרימה
ויאמר יהודה אל אחיו
מהביעני בזה את אחינו
ובסינו אתדמיו ולכו ונמברנו
לישמינאליס וידנו אל
תהיבו כי אחינו בשרנו הוא
וישמינו אחיו וייעברו אנשים
מרינס סחרים ויביטבו
וייעלו את יוסף מן חבור
וימכרו את יוסף לישמינאליס
ביגטרים כסף ויביאו את
יוסף מצרימה וישבראובן
אר החפור והנה איין יוסף
בכור ויקרע את בגדיו
וישב אל אחיו ויאמר הו
איננו ואני אנה אנכי ואיך
את בתי יוסף וישחטו

יבאו לו יט חס ושלום ושלח אנשים אתים דכשמועל ושלוחות המנחה ויביאות כקטס אלהיהן
והאומנות המסכן ויבין האשה את קרנם את השב אלהיהם ואלהיה את הנער אלהיהם אבד
בתרין אתראש אששת יצאנו דקע אתאביט קול חרב הכהם אפירה ויצא חס לנייטבו בני ישראל ויהיה

104

ישראל הטבחים אל בית
הסתר מקום אשר יוסף
אסור יטם ויפקד ישראל
הטבחים את יוסף אתם
וייטרת אתם ויהיו ימים
במיטתו ויחלמו חלום
שני דב איש הלכו בלילה
אחר איש בפנתרון חלמו
הבטיקו והאפה איש
לחלך כי ירים אשר אסור
בבית הסתר ויבא אליהם
יוסף בפקד וידא אתכם
והעם וינפסו ויטאל את
סריס פריעה אשר ארז
במיטתו בבית ארז לאמר
ברוינפנככר יעשה היום
ויאמרו אליו חלום הלכנו
ופתר אין אתו ויאמר אלהם

חסד ריח ויהי ריח את יוסף
 ויסאליו חסד ריח חנו
 בעני שר בית הסדר ריח
 שר בית הסדר ביד יוסף
 את כל האסיר אשר
 בבית הסדר ואת כל אשר
 ישיב יסס הוא היה עשה
 אין שר בית הסדר ראה
 את כל באומה בידו באשר
 יהוה אתו ואשר הוא עשה
 יהוה מצליח
 ויהי אחר חרב ריס האלה
 חטאוי יטקה מלך מצרים
 והאפה לארנה סלכל
 מצרים ויקנה פריה יל
 שני סריסין יל ישר
 המטקס ויעל שר האופי
 וילקן אתם במיטבר בית

למדינתם ב יסודות, לאדם אשר צריך להשתמש באיכות, ואינו יכול, כלל, ופסגתו
למדינתם ליתר מדינתם וצדקתו ליתר מדינתם, לאדם אשר צריך להשתמש באיכות, ואינו יכול, כלל, ופסגתו
סדרותיהם לאדם ב יסודות, לאדם אשר צריך להשתמש באיכות, ואינו יכול, כלל, ופסגתו

בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם וּבְיִשְׂרָאֵל
וּבְאֶרֶץ כְּנָעַן וּבְשֵׁנִי שְׂבִי
לִקְמִי וְכִי יִקְבֹּץ אֶת כָּל
אֲבֵלֵי שְׂבִי וְשֵׁנִי אִשְׁרָה הוּא
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְיָתֵן אֶת
בְּעָדָם אֶת שְׂדֵה הָעֵד
אֲשֶׁר סָבִיב לָהֶם בְּתוֹכָהּ
וְיִצְמַח וְיִסְכֶּה כָּל כְּחוֹל הַיָּם
הָרֶבֶה מֵאֶרֶץ כְּנָעַן
לְכַפֵּר בִּיאֵין מִסְפָּר וּלְיִסְכֹּף
יָלֵד יִשְׂרָאֵל בְּיָסָב טָרַס תְּכֹא
שְׁנֵת הָרִיעַ אִשְׁרָה יִלְדָה
לֹא אֶסְתַּבְּתָּ פֹתִי פְרִיעַנָה
אֵין וְיִקְרָא יִסְכֶּה אֶת יָסָם
הַבְּכוֹר מִנְּשָׁה בִּי נִשְׁבִּי
אֱלֹהִים אֶת כָּל יִצְמָל וְאֶת
כָּל בֵּית אָבִי וְאֶת יָסָם הַשְּׁנִי
קָרָא אֶפְרַיִם כִּי הִפְרִיעַ

[illegible]

108

חוק ה פת וסמנון כחוקה רב רבן עקיבא את כל דברי תורה כחוקי ישראל ואלו הן חוקי ישראל
ויקראו חוקי ישראל וידוע כי כל דבר שכתבנו בו חוקי ישראל ואלו הן חוקי ישראל

אלהים בארץ עמי ותבנה
שבע שנה השבין אשר
הזבארן מעריכותה לה
שבע שנה הרעב לבוא
באשר אמר יוסף ויהי
רעב בכל הארץ ויהי
ארץ מצרים חסד רחב
ותרעב כל ארץ מצרים
ויצעק היגס אל פריצה
ללחם ויאמר פריצה לכל
מצרים לבוא אל יוסף אשר
יאמר לכם העשו ויהרעב
היה על כל פני הארץ
ויפתח יוסף את כל אשר
בהסו ויטבר למצרים
ויחזק הרב בארץ מצרים
וכלה ארץ בארץ מצרים
לשבר ארץ יוסף כי חזק

הרעב בכל הארץ ויהי
יעקב וימצא
ויאמר יוסף לטבר
ויהי ארץ מצרים חסד רחב
ותרעב כל ארץ מצרים
ויצעק היגס אל פריצה
ללחם ויאמר פריצה לכל
מצרים לבוא אל יוסף אשר
יאמר לכם העשו ויהרעב
היה על כל פני הארץ
ויפתח יוסף את כל אשר
בהסו ויטבר למצרים
ויחזק הרב בארץ מצרים
וכלה ארץ בארץ מצרים
לשבר ארץ יוסף כי חזק

חוק ה פת וסמנון כחוקה רב רבן עקיבא את כל דברי תורה כחוקי ישראל ואלו הן חוקי ישראל
ויקראו חוקי ישראל וידוע כי כל דבר שכתבנו בו חוקי ישראל ואלו הן חוקי ישראל

[illegible]

וְהָיָה הַקְטָן אֶת אֲבִינוּ
הַזֶּה וְהָאֲחֵר אֵינֶנּוּ וַיֹּאמֶר
אֶל־חֲבִיבִי וְכֹה הָיָה אִשְׁרָךְ
הַכָּרֵתִי אֲלֵכֶם לֵאמֹר
כִּדְּלִיכָא אֲלֵכֶם וְכִדְּלִיכָא
חִפְרִיעָא אֲלֵכֶם וְכִדְּלִיכָא
כִּי אֲסַפְּכִי אֶרֶץ כְּדִקְנִי
חֲנִי וְיִשְׁלַח מִכֶּם אֲחֵר
וְיִקְחָה אֶת אֲנֹכִיכֶם וְאֶתֶּם
הַזֶּה כִּדְּלִיכָא וְכִדְּלִיכָא
הָאֵת אֲלֵכֶם וְכִדְּלִיכָא
פְּרִיעָא וְכִדְּלִיכָא אֲלֵכֶם
וַיֹּאמֶר אֲלֵכֶם אֲלֵכֶם
יִשְׁרָאֵלִי מִיכִי וַיֹּאמֶר אֲלֵכֶם
וְכִדְּלִיכָא וְכִדְּלִיכָא
יִשְׁרָאֵלִי וְכִדְּלִיכָא
יִשְׁרָאֵלִי וְכִדְּלִיכָא
אֲחֵר וְכִדְּלִיכָא

[illegible]

[Faint, illegible handwritten text]

[illegible]

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל

והוא שכל המעשה והמחשבה והדבור והלכת וכו' הכל נמשך אחריו
כאשר יצאנו מן הים סוף כל המעשה והמחשבה והדבור והלכת וכו'

וידא יישראל את בני יוסף
ואמר מי אלה ויאמר יוסף
אלא בני יוסף הכי טרנתי
אלה כהן אמר קחנא
ארי ואברככו ויניע ישראל
בברכותיו לא יוכל לדאות
וינשא את אליו וישק להם
ויחבק להם ויאמר ישראל
אלי וכהן דא פנך לא פלית
והנה דראה את אדוכ
גב את זרעך ויניא יוסף
אריה מעברכו ויטתחו
יאפו ואריה ויקו יוסף
את שניהם את אפריכ
בינינו מייחל ישראל
היה כהן ויטמא לו מיין
ויאמר אליו ויניח
יניח אריה מינו ויטת

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־יִצְחָק אֵל
שְׂרֵי נִרְאָה אֵלֵי בְדוּ כְּאֶרֶץ
בְּעֵקֶן נִדְרָא אֶת־יְהוָה
הַנֶּעֱכַפְרוּ וְיִבְרָכְךָ
לְקַח לֵינִי מִנְּתָנִי אֶת־
הָאָרֶץ וְהָיָה לְךָ אֶחָד
אֶחָד מִלְּבָבוֹתָי שְׂנֵי בְּנֵי
הַנֶּעֱכַפְרוּ כֹל כְּבָאֲרִי מִיָּדִי
יֵרֵב אֵלַי אֶל־נִי יִבְחָר
הַסָּא פְּרִיכּוֹת וְהַסָּא פְּרִיכּוֹת
וְהַסָּא פְּרִיכּוֹת וְהַסָּא פְּרִיכּוֹת
אֶת־הַנֶּעֱכַפְרוּ אֶת־הַנֶּעֱכַפְרוּ
וְהַסָּא פְּרִיכּוֹת וְהַסָּא פְּרִיכּוֹת
בְּהַלְבִּי אֶת־הַנֶּעֱכַפְרוּ
מִתְּחִלָּה לְבָאֲרִי מִיָּדִי
כֹּדֶר בְּהַלְבִּי אֶת־הַנֶּעֱכַפְרוּ
לְבָאֲרִי מִיָּדִי אֶת־הַנֶּעֱכַפְרוּ

[illegible]

קברו את אל אברהם אל
חמעה אשר בשדה
עפרון חתני במערת
אשר בשדה חמעה
אשר ילפני מראבאן
בני אברהם אברהם
אתה שדה מאת עפרון
חתני לאחות קבר שמה
קברו את אברהם ואת
ישרה אשתו שמה קברו
את יצחק ואת רבקה
אשתו שמה קברו את
לאה ושמעה שדה חמעה
אשר בו מאת בני חתני
יעקב ואת בני יעקב
דניאל וישראל ויעקב
ויעקב ויעקב ויעקב
יעקב ויעקב ויעקב

לוי ויניחו יוסף את עברו את
הרפאים לחנט את אביו
ויחנטו הרפאים את יוסף
וימלאו ארבעים יום כפי
קיום לאוימי חחנטים
ויבואו ממצרים שבעים
יום ויניחו יוסף בכירה
וידבר יוסף אל בית פרעה
לאמר אנא מצאתי חן
בעיניכם ונחית את בנות
פרעה לאמר יא יוסף
לאמר הנה אנכי חת בקנני
אשר ברית לי אצל פנני
שמה תקברני עמה אלה
נא ואקברה את אבי
ועל שבעה ימים פרעה
על חוקי אלה אביו
שבעה ימים

114

והיה שם ה' ואלה שמות בני ישראל
הבאים כצרימה את יעקב
איש ובייתו באורא וכו' שבעין
לוי חורה ויש שבער וכו' וכו'
ובנימין ונפתלי וזאשר
ויהי כל נפש יצאי ירך
יעקב שבע עכנפש ויוסף
היה במצרים ויבית יוסף
וכל אחיו וכל הדור ההוא
ובני ישראל פרו ויישרו
וידבון יעקב במאד מאד
ותבלא הארץ אתם

והיה שם ה' ואלה שמות בני ישראל
הבאים כצרימה את יעקב
איש ובייתו באורא וכו' שבעין
לוי חורה ויש שבער וכו' וכו'
ובנימין ונפתלי וזאשר
ויהי כל נפש יצאי ירך
יעקב שבע עכנפש ויוסף
היה במצרים ויבית יוסף
וכל אחיו וכל הדור ההוא
ובני ישראל פרו ויישרו
וידבון יעקב במאד מאד
ותבלא הארץ אתם

ויקבלוהו וישלחוהו
אשר לא יצא את יוסף
ואמר אלי יצוה עסבני
ישראל ויעצו ממנו
הבה נתחננה לו פיה

והיה שם ה' ואלה שמות בני ישראל
הבאים כצרימה את יעקב
איש ובייתו באורא וכו' שבעין
לוי חורה ויש שבער וכו' וכו'
ובנימין ונפתלי וזאשר
ויהי כל נפש יצאי ירך
יעקב שבע עכנפש ויוסף
היה במצרים ויבית יוסף
וכל אחיו וכל הדור ההוא
ובני ישראל פרו ויישרו
וידבון יעקב במאד מאד
ותבלא הארץ אתם

4

לוי חורה
ויש שבער
וכו' וכו'

בנימין

והיה שם ה' ואלה שמות בני ישראל
הבאים כצרימה את יעקב
איש ובייתו באורא וכו' שבעין
לוי חורה ויש שבער וכו' וכו'
ובנימין ונפתלי וזאשר
ויהי כל נפש יצאי ירך
יעקב שבע עכנפש ויוסף
היה במצרים ויבית יוסף
וכל אחיו וכל הדור ההוא
ובני ישראל פרו ויישרו
וידבון יעקב במאד מאד
ותבלא הארץ אתם

האלהים ויניח להם
ויצו פרעה לבל יעמו לאמר
כל הבן הילוד היארר
תשליכו וכל הבת תחיון

וילך אייטמבית לווי ויקח
את בת לווי והיה האשה
ותלד בנות רא אתו כי טוב
הוא ותצפנהו שלשה ירחי
ולא יכלה יגור הצפניו ויקח
לו בת נמא ותחמרה
בחמר ובזפת ובמשם בה
את הילד והמשם בסוף שני
שפת היא רות תצב אחת
מרתק לדייה מתי עשה
לו ותלד בת פרי עה לדיח
עלהא ומעתי וחלכת
עך דחאר ותהיא את

וַיֹּאמֶר בִּלְדָן אֶתְחַבְּרוּת
וְרֵאיתָ עַל הָאֲנָשִׁים אִסְפָּן
הוּא וְהִמְתֵּן אֹתוֹ וְאִסְבַּת
וְהָאֲחִיד ~~וְהָאֲחִיד~~
הַמִּלְדָּה אֶת הָאֱלֹהִים וְלֹא
עֵשָׂו כִּאֲשֶׁר דָּבַר אֱלֹהִים
מִלֶּךְ מִזְרִיכוֹת חֵינָא
הַלְדֵי כִי וְיִקְרָא מִן מִצְרַיִם
לְמִלְדָּה וַיֹּאמֶר לְחַמְמָה
עֵשִׂיתָ הֵן בָּר הַזֶּה וְהַחֲיִי
אֶת הַלְדֵי כִי וְאִמְרוּתָ מִלֵּילָה
אֶל פְּרִיָה כִּילָא כְּנָשִׁים
מִצְרַיִם וְהַחֲבִירָה מִחֲקָה
הֵן בְּמִסְרָם תִּכְוֹא אֱלֹהִים
וְהַמִּלְדָּה וְלֹא וְיִסְבַּ
אֶת הַמִּלְדָּה וְיִסְבַּ
וְיִסְבַּ אֶת הַמִּלְדָּה וְיִסְבַ
בְּעַל אֶת הַמִּלְדָּה אֶת

[illegible]

[illegible]

ממפר עהו ישפ בארץ
מדין וישב על הבאר ולכן
מדין שב עבנה ותכאנה
ותרעה ותמלאנה את
הרחט"ס לה שקור' צאן
אביהו ויבאו הרעים
וינרשטו ויקסם משה וישיש
וישק את צאנו ותכאנה
אלרעא ראהו ויאמר
מדוע מחרתן בא היום
וראמרן איטמ' עדי הצלנו
מיד הרעס ונסדלה הרה
לנו וישק את חצאנו ויאמר
אלכנה וואלכנה זרה
עבטת את האיש קראן
ואנא בלחט ויאלמ' ש
לשפתאם האיש ויתא
נשטם בידל' שיהוה גד

בן ויקרא את שמו נרשם
כי אמר נר הייתי בארץ
נכריה
ויהי כי מיס הרבים החם
וימת מלך מצרים ויאנהו
בני ישראל מזח עבדו
ויזעקו ויתעל שויעתם אל
האלהים כיהי עבדו וישמ'נ
אלהים את נאקתם ויזכר
אלהים את בריתו את
אברהם את יצחק ואת
יעקב וירא אלהים את
בני ישראל וידע אלהים
וביטוהו הרה
את צאן יתרו חתנו כהן
נדין ויתנא את הצאן אחד
הבדבר ויבא אל הר
ה' להוכיח ה' וידא

ה' וידע אלהים ויבא אל הר ה' להוכיח ה' וידא
ה' וידע אלהים ויבא אל הר ה' להוכיח ה' וידא
ה' וידע אלהים ויבא אל הר ה' להוכיח ה' וידא
ה' וידע אלהים ויבא אל הר ה' להוכיח ה' וידא

והיה כי יאמר אליו ומה עשית לי ויאמר ומה עשית לי ויאמר ומה עשית לי ויאמר ומה עשית לי

מלאך יהוה אליו בלפת
אש מתוך הסנה וירא
והנה הסנה בער באש
והסנה אינו אבריו אמר
משה אברהם וארעה
את המראה הנרל הזה
מדוע לא יבער הסנה
וירא יהוה כי סר לדאות
ויקרא אליו אלהים כהן
הסנה ויאמר משה משה
ויאמר הנני ויאמר אל
תקרב חלם שלני עליך
מיעל תליך כי המקום
אשר אתה עומד עליו
אדמת קדש הוא ויאמר
אנכי אלהי אביך אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלה
יעקב ואלה משה ואלה

ירא מתבטט אלה אלהים
ויאמר יהוה ראה ראיתי
את עניי נביא אשר במידים
ואת נעקתם שמי ערתי
מפני נגשו כי ירדתי את
כבאביו וארדה להניחו
מיד כי ירדו ויהי תומן
הארץ הוא אר ארין
טובה ורחבה אל ארין
זבת חלב ודבש אל כהן
הכניעני והחתי והאבני
והפרצו והריו והיבוס
ויעתה הנה נעקת בני
ישראל באה אריו ובדאת
את הלחין אשר בני נרים
לחנים אתם ויעתה
ואטלחך אל פרי ענתי
את בני בני ישראל

ענין ופלא דמצינו וכו' ומה עשית לי ויאמר ומה עשית לי ויאמר ומה עשית לי ויאמר ומה עשית לי

וַיֹּאמֶר יְיָ אֱלֹהִים אֶל־
מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי אֲבֹרָהם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב שִׁלַּחנִי אֵלֶיכֶם
זֶה יִשְׁמִיעַלְכֶם זֶה זָכָרִי
לְדֹר וָדֹר וְאֶטְפֶּלְאֶת
זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ נִרְאָה
אֵלַי אֱלֹהֵי אֲבֹרָהם יִצְחָק
וְיַעֲקֹב לֵאמֹר פֶּקֶד פְּקֹדֶתֶם
אֹתְכֶם וְאֵת הַנְּשׂוֹי לְכֶם
בְּמִצְרַיִם וְאֶמַּר אֵי־לָהּ
אֶתְכֶם מֵעַיִן מִצְרַיִם אֶל־
אֶרֶץ חֲבֹנִי עֵי וְהַחֲתִי וְהָאֵמַר
וְהִפְרִי וְהַחֲוִי וְהַיְבוֹסִי אֶל־
אֶרֶץ זֹבַח לְבָבִי בִשׁ׃
וַיִּשְׁמַע יְיָ לְקֹלְךָ וּבֹאֲתָה

מִמִּצְרַיִם וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֱלֹהֵי אֱלֹהִים מִי אֲנֹכִי כִי
אֵלֶךְ אֶל־פְּרִיזָה וְכִי אוֹצִיא
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם
וַיֹּאמֶר כִּי־אֵלֶּיָּה עֹמֵד וְזֶה
לְבַהֲאוֹת כִּי אֲנִי יִשְׁלַחְתִּיךָ
בְּהוֹצִיאֲךָ אֶת־הָעָם מִמִּצְרַיִם
תִּעֲבְדוּן אֶת־הָאֱלֹהִים יְגִל
הַהוּא וְזֶה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֱלֹהֵי אֱלֹהִים הֵנָּה אֲנִי בָא
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתִּי
לְהֵם אֵלֶּי אֲבוֹתֵיכֶם
שִׁלַּחְנִי אֵלֵיכֶם וְאָמְרוּ־לִי
מִה־שְׂמוּמָה אָמַר אֱלֹהִים
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֵל מֹשֶׁה
אֵלֶּיָּה אֲשֶׁר אֵלֶּיָּה וַיֹּאמֶר
כָּתַבְתָּ אֵמֶר לְבֵנֵי יִשְׂרָאֵל
אֵלֶּיָּה שִׁלַּחְנִי אֵלֵיכֶם

[illegible]

[illegible]

١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

[illegible]

והיה כי יקראו שם ייחודיך ויגידו כי אתה ייחודיך ויגידו כי אתה ייחודיך ויגידו כי אתה ייחודיך
 ויגידו כי אתה ייחודיך ויגידו כי אתה ייחודיך ויגידו כי אתה ייחודיך ויגידו כי אתה ייחודיך
 ויגידו כי אתה ייחודיך ויגידו כי אתה ייחודיך ויגידו כי אתה ייחודיך ויגידו כי אתה ייחודיך

לקראת משה המדבר
 וידוע שחזר האלוהים
 וישקלו ויגידו משה לאהרן
 את כל דברי יהוה אשר
 שלחו ואת כל האת אשר
 עשה וילך משה ואהרן
 ויאספו את כל זקני בני
 ישראל וידבר אהרן את
 כל הדברים אשר רבו יהוה
 אל משה ויעשר יתר
 לעיני העם ויאכו השם
 וישמעו כי פקד יהוה את
 בני ישראל לומר את
 יענים ויקדו וישתחו ויאחר
 באו משה ואהרן ויאמרו
 אל פרעה כה אמר יהוה
 אלהי ישראל שלח את עמי
 ויהי לי במדבר ויאמר

מלכה
 שחל
 פויה
 וסדר
 ואמר

היה
 יא
 יק
 יאמר
 יא

לא תאמר
 ואת פתב
 ויכתיב

פרעה מי יהוה אשר אשמע
 בקלו לשלח את ישראל
 לא ידעתי את יהוה וגם את
 ישראל לא אשלחו ויאמר
 אלהי העבריים נקרא עלינו
 נלכה נא דרך של שת עמים
 במדבר ונזכחה ליהוה
 אלהינו פן פגענו בדבר או
 בחרב ויאמר אלהים מלך
 מצרים למשה ואלהרן
 תפדו את העם ממצרים
 לך בלתי כס ויאמר פרעה
 דורב יעתה עם הארץ
 ויגביתם אתם מסבלתם
 ויעו פרעה ביום ההוא את
 הנשים שבנים ואת שטדיו
 לאמר לא תאספון לתת
 תבן לעם ללכך חלביכם

והיה כי יקראו שם ייחודיך ויגידו כי אתה ייחודיך ויגידו כי אתה ייחודיך ויגידו כי אתה ייחודיך
 ויגידו כי אתה ייחודיך ויגידו כי אתה ייחודיך ויגידו כי אתה ייחודיך ויגידו כי אתה ייחודיך
 ויגידו כי אתה ייחודיך ויגידו כי אתה ייחודיך ויגידו כי אתה ייחודיך ויגידו כי אתה ייחודיך

פתחול של שם הם ילכו
 וקטשולתם תקיז את מונת
 הלבנים אשר הם עשים
 תחול של שם תשימו עליהם
 לא תעז עומעו כי נרפים
 הם על בן הם צעקים לאמר
 מלכה נבחה לאלהינו תכבד
 העברה על האנשים ויגשו
 בהוא איש עבר ברישקרי
 ויזאו נשיהם וישטריו
 ויאמרו אלהינו לאמר
 אמר פרעה איני נתן לכם
 תבן אתם ויקחו לכם תבן
 מאשר תמיצאו כי אין נגד
 מעברתכם בריז פץ העם
 בכל ארץ מצרים לקשש
 קש לתבן יהיה צנים
 לאמר ויניע איבסר בר

עם כיומו כאשר בחזית התקן
ויבן שטר יבני ישראל
אשר שמו עלהם נשי פרעה
לאמר מדוע לא כליתם
חקכם ללבן פתמול שלשם
נסתמול נסח ויבאו שטר
בני ישראל ויצעקו אל פרעה
לאמר למח תעשה כה
לעבדיך ותבן אין עת ליעבדיך
ולבניה אמרים לנו עשו ותע
עבדיך מיכס וחטאת יצמר
ויאמר נרפים אתם נרפים
עלם אתם אמרים גלכה
וזכרה ליהוה ויעתה לכו
יעבדו ותבן לא נהן לכם ותבן
לכנסה תנו ויוראו שטר
בני ישראל אתם ברי לאמר
לעבד עו מלככם דבר

[illegible]

הנהגה זו היא חלק מההתאמה של המערכת
לשינויים במצב העולמי.

פרג

יֹסֵם בְּזִמְנוֹ וַיִּפְגַּע אֶת מֹשֶׁה
 וְאֶת אַהֲרֹן נִנְזָכִים לְקִרְיָתָם
 בְּנֵי אֲחֵיהֶם עָלֵיהֶם וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט אֶתְכֶם
 אֶת רִיחֵנוּ בְּעֵינֵי פְרִיעֵה וּבְעֵינֵי
 עֲבָדָיו לְתַתְּחָרֵב בִּירֹסֵי
 לְחַרְנוֹ וַיּוֹשֶׁב בְּמֹשֶׁה אֶל
 יְהוָה וַיֹּאמֶר אֶרְצֵי לִמְחָה
 הָרִיעָה לִי עַם הַזֶּה לִמְחָה
 זֶה שִׁלַּחְתִּי וְזֹמַאזְבָּאֲרִי
 אֶל פְּרִיעֵה לְדַבֵּר בִּשְׁמִי
 הָרִיעָה לִי עַם הַזֶּה וְהִצֵּל לִי
 חַיִּיל אֶת עַמִּי וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֵלֵינוּ שֶׁהָעֵת הָרִאָה
 אֲשֶׁר אֵינִי שֶׁהָלַפְרִיעָה כִּי
 כִּי חֻקָּה יִשְׁלַח וּבִיד
 חֻקָּה עֲרִשְׁמֵאֲרִינוּ

[illegible]

४१

היום י' תמוז י"ד אל תסור ואל תרחיקן עשיתי צדק ולאבדתי חסד ויכרתו את עמך ביד י"ח
 וימנעו בלתי עמית לבית נכר יעקב בידו ראש בית אבותיה דהיינו בנאמן כל בני זכר וישראל י"ח
 בערב שבת י"ח י"ח כל אלה כל בלעם כל ויכרתו את עמך ביד י"ח וימנעו בלתי עמית לבית נכר יעקב בידו ראש בית אבותיה דהיינו בנאמן כל בני זכר וישראל י"ח

וְיָזַק בְּמִיָּה 4 וְיִסְמְחוּן וּמִבֵּיתָם תִּנְיָאוּלָהֶם לְעֵנָאֲכֶם וְיִבְרַח אֲדָרָא וְאִדְבַּר אֲלֵיכֶם אֲשֶׁכֶּם וְדַבֵּר וּבְאִזְנוֹתֵיכֶם נְטוּיָה כִּלְאִי.

הסכמת בני צאת ראש מחנכם במלכות יי ואיש להיראת כבודו נמלא כותהתבעת גם הערכאים טאה קדש ינינאות

התורה ואורו עי' בקנה והפי' לבאות

וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאָה שָׁנָה יָבֵנִי
עֲשׂוֹן לִבִּי וְשִׁמְעִי לִמְשַׁפְּחָתִי
וּבְנֵי קָהָת יִצְמָרְסוּ וַיִּצְחָר
וַחֲבֵרֹן וַעֲזִיָּאֵל וַיִּשְׁנֵי חָם
קָהָת שְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
שָׁנָה יָבֵנִי מִרְדֵּי מַחֲלִי וּמוֹשֵׁי
אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת הַלֵּוִי לְתֹלְדָתָם
וַיִּקַּח יִצְמָרְסֵם אֶת יֹכְבֵּד וּדְתָן
לֹלָא שְׁהוּתֵלְדוּ אֶת אֲהֹרֹן
וְאֶת מִטָּה וַיִּשְׁנֵי חֵי יִצְמָרְסֵם
שִׁבְעֵי וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאָה שָׁנָה
וּבְנֵי יִצְחָר קָרַח וּפַנֵּי וְזִכְרִי
וּבְנֵי עֲזִיָּאֵל מִיִּשָּׁאֵל וְאֵלִיעֶזֶר
וְסֹתְרִי וַיִּקַּח אֲהֹרֹן אֶת
אֵלִי שִׁבְעֵבֶת יִצְמָרְסֵם עֲרֵב אֲחֹת
נַחֲשׁוֹן לֹלָא שְׁהוּתֵלְדוּ
אֶת נָדָב וְאֶת אֲבִיהוּא אֶת
אֵלִיָּמָר וְאֶת אֵיתָמָר וּבְנֵי

קרח אסיר ואלקנה
ואביאסף אלה משפחת
הקרחי ואליעזר בן אהרן
לקח לו מבנות פוטיא ללו
לאשה ותלד לו את פינחס
אלה ראשי אבות הלויים
למשפחתם הוא אהרן
ומישה אשר אמר יהוה
להם הוציאו את בני ישראל
מארץ מצרים על צבאתם
הכה מדברים אל פריעה
מלך מצרים להוציא את
בני ישראל ממצרים הוא
משה ואהרן ויהי ביום דבר
יהוה אל משה בארץ מצרים
וירבד יהוה אל
משה לאמר אני יהוה דבר
אל פריעה מלך מצרים

אחד ב נתי יל וימשען אחד ואליקנה ואביאם ילוציא מנסר אחד : אהרן ומשה ב יסב וסיונהו

הוא אחד ומשה ואברהם וישראל ויחזקאל וישעיהו וזכרונם לברכה. וזוהי חכמתו של המלך המשיח. וזוהי חכמתו של המלך המשיח. וזוהי חכמתו של המלך המשיח.

את זכרונות עמי. כפי שאת העובדות אשר צבאו ודאגתם בעבודתינו. ~

וַיֹּאמֶר יְהוָה וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֶת-קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי אֶתְרָא וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֶת-קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי אֶתְרָא וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֶת-קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי אֶתְרָא

אמר
למר
באתם
עדה
האמר
לא
תעצו

את כל אשר אנכי צוה לך
ויאמר משה לפני יהוה
אני ערל שפתי ואלך ושמע
אלי פריעה
ויאמר יהוה אל משה ראה
נתתיך אלהים לפרעה
ואהרן אחיך יהיה נביאך
אתה תדבר את כל אשר
אצוה ואהרן אחיך ידבר
אל פרעה וישלח את בני
ישראל מארצו ואני אקשה
את לב פרעה והרבתי את
אתי ואת מופתי בארץ
מצרים ואל ישמע אלכם
פרעה ונתתי את ידי
במצרים וצוהו וצאתי את
עבאתי את עמי בני ישראל
מארץ מצרים בשפטים

נרלי וידעו מצרים כי אני
יהוה בנטי את ידי יל
מצרים והוצאתי את בני
ישראל מתוכם וישמעה
ואהרן באשר צוה יהוה
אתם בני עשוי ומישה בן
ישמעל שנה ואהרן בן שרש
וישמעל שנה בדברם אל
פרעה
ויאמר יהוה אל משה ואל
אהרן לאמר ידבר אלכם
פרעה ולאמר תני לכם
מופת ואמר אל אהרן
קח את מטבך והשליך לפני
פרעה והיה לתניין ויבא
משה ואהרן אל פרעה
ויניעו בן באשר צוה יהוה
וישליך אהרן את מטרו

וַיֹּאמֶר יְהוָה וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֶת-קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי אֶתְרָא וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֶת-קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי אֶתְרָא וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֶת-קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי אֶתְרָא

[illegible]

לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי
לתנן ויקרא גם פרעה
לחכמים ולמכשפים ויעשו
גם הם חרטומי מצרים
בלהט יתחם כן וישראל יבואו
מטהו ויהיו לתננים ובלע
מטה אהרן את מטתם
ויחזק לב פרעה ולא שמע
אלהם כאשר דבר יהוה
ויאמר יהוה אל
משה נכד לב פרעה מאן
ליטלח העם ילד אל פרעה
בבקר הער יצא חמימה
וניצבת לקראתו על שפת
היארו והמטה אשר נהפך
ליחי שרתח בידו ואמר
אליו יהוה אלהי העברים
יטלחני אלך לאבד טלח

את צמיוע כרע כמדבר
והנה לא שמיעת עד פה
כה אמר יהוה בוא את תרע
כי אני יהוה הנה אנכי נכח
במטה אשר בידי על המים
אשר ביאר ונהפכו לדם
והדנה אשר פיאר תמות
ובאשה יאר ונלאו מצרים
לשתות מים מן האר
ולאמר יהוה אל
משח אמר אל אהרן קח
מטף ונטה ידך על מימי
מצרים על נהרותם על
יאריהם ועל אגמיהם ועל
כל מקוה מי מיהם ויהיו דם
והיה דם בכל ארץ מצרים
ובני עץ ובאבנים ובעש
כל משה ואהרן באו אל

[illegible]

לעבדך עוללני עבדך דאמר הנסח את חסדך הקנה • בלשונם יג וסל וסלס
 ארץ עשיריה בלשונם וקרא נפטר • שט ד קל וסל ערעו בארץ חסד שבת נס יהודה שתקרה כישית בטחות •

על יחודים סמטון
 אתם אשר ביאר לעיני
 פרעון לעיני עבריו והפכו
 כל חמס אשר ביאר להם
 וחרגה אשר ביאר מתה
 ובאשה יאר ולא יכלו
 מערים לשתות מים מן
 היאר ויהי הדם בכל ארץ
 מערים ויעשו חרטמי
 מערים בלשונם ויחזק לב
 פרעון ולא שמע אלם
 באשר דבר יחזק ויפן
 פרעון ויבא אל ביתו ולא
 שת לבו על זאת ויחפרו
 מערים סביב היאר מים
 לשתות כילא יכלו לשתת
 ממימי היאר ויעל שבעו
 ימים אחר חבות הורח

אתה יאר
 ויאמר יהוה אל משה בא
 אל פרעה ואמרה אליונה
 אמר יהוה שלח את עמי
 ויעברני ואסכא אתה
 לשלח הנה אנכי נגה את
 כל גכורך בעפר רעים ויטון
 היאר צפרדעים ועלו ובאו
 בביתך ובחדר מטבכך ויעל
 מטבחך ובבית עבדך ובמעון
 ובתנודך ובמיטא רותך
 ובכחוב עמך ובכל עבדך
 יעלו הצפרדעים ויאמר
 יהוה אל משה אמר אל
 אהרן ונטה את מדך למטר
 על הערלה על היארים
 ועל האגמים ויחל ארץ
 הצפרדעים על ארץ מצרים

למט 1 • וסל ערעו בארץ חסד שבת נס יהודה שתקרה כישית בטחות •
 בכר חסד • וסל ערעו בארץ חסד שבת נס יהודה שתקרה כישית בטחות •
 חסד וסל ערעו בארץ חסד שבת נס יהודה שתקרה כישית בטחות •
 מטח נס יהודה שתקרה כישית בטחות •

בז' 4. ושמעון למען שתעביאני כל אלהינו ונניע גדול אויבך ושלך המנבחי לשבת. ∞ המרס' נ' ז' חס' ונמל' ושל' ונעבד אתם המרס' ז' בו המניעם אסף עשרה בת מל' ואשלח ז' ובספ' יחל את חטע ויבדח אתכם ∞

וַיִּזְאָהֲרֹן אֶת־דָּוֶעַל מִמִּי
מִצֵּרִים וְתֵלַע הַצִּפְרָדִּיעַ
וְתִכַּס אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם
וַיִּצְטוּכֶן הַחֲרָטִם מִסְּבִלְטֵיהֶם
וַיִּעְלֹא אֶת־הַצִּפְרָדִּיעִים עַל־
אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּקְרָא פְרִיעָה
לְמִשְׁהוֹל־אֲהֲרֹן וַיֹּאמֶר
הָעֵתִירוּ אֵלַי הוּהוּ וַיִּסֹּר
הַצִּפְרָדִּיעִים מִמֶּנּוּ וּמִצֵּמִי
וְאִשְׁלַחְהָ אֶת־הָעֶס וּזְבַחוּ
לַיהוָה וַיֹּאמֶר מִשְׁהוֹל פְּרִיעָה
הַתִּפְאָרִי עַל־לִמְתִּי אֶעֱתִיד
לָדוּלִי עֲבִידֶךָ וְלִעַמְךָ
לְהַכְרִית הַצִּפְרָדִּיעִים מִמֶּךָ
וּמִבְּעַד־רִקְבִי אֲדַתְּשָׁאֲרֵנָה
וַיֹּאמֶר לְמַחְרוֹ וַיֹּאמֶר לְנוֹצֵן
לְמַעַן תִּדְעִי אֵין כִּי הוּהוּ
אֵלֵהֵנִי וּסְרוּ הַצִּפְרָדִּיעִים

ממך ומביתך ומיעבדך
ומיעמך רקביאר תשאדנה
ויצא משה ואהרן מים
פריעה ויניעק משה אל
יהוה על דבר הצפרדעים
אשר ישכ לפריעה ויניע
יהוה בדבר משה וימרו
הצפרדעים מן הבתים מן
החצרות ומן הישרות ויצברו
את כל חמרם חמדסות כאש
הארץ וירא פריעה כי
היתה הרוחה והכבד את
לבו ולא ישמע אלהים כאשר
הפריעה ויהי

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
אֲמַר אֶל אֱהֲרֹן נָטָה אֶת
מִטְכָּךְ וְהָדָה אֶת עַפְרָה הָאֵרֶץ
וְהָיָה לְכֹסֶם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם

[illegible]

ספרן וכל חזקן כל וסלמחן כל עפר הארץ הכנס לא תעשה לך פסל כל תמונה דמלתו כל אנחותה וחסותי
מסר חמור תפדה בשה מפרת א חס וכל מל וסלמ וסלמית פרת כן יסלמ פדות שלח לעפר וחציה יסלמ פרות כל

ויעשוכן ויט אחרן אתיו
במטה ויך את עפר הארץ
ותהי הכנס בארס ובכהמה
כל עפר הארץ היה כנס
בכל ארץ מצרים ויעשו
כן חרטמים בלטיהם
להוציא את הכנס ולא
יכלו ותהי הכנס בארס
ובכהמה ויאמרו חרטמים
אל פרעה איננו אלהים
הוא ויחוק לב פרעה ולא
שמע אלהם כאשר דבר
יהוה ויאמר
יהוה אל משה השכם בנקר
והתיצב לפני פרעה הנה
יציא המימה ואסדת אליו
כה אמר יהוה שלח עמי
ויעברניכי אם איך משלח

ובע

סב

ל

א

ב

ב

ברסמב
דשחן

ב

בסע

בסס

ב

בסע

בסס

בסס

את עמי הנני משליחך
וביעברך וביעמך ובכתך
אתה יערבומלאו ברני
מצרים אתה יערבומלאומה
אשר הם ילדיה ויחפליה
בזכרה הוא את ארץ גשן
אשר עמי עמד עליה
לבלתי היות ישם יערבומלאומה
תריעביאני יהוה בקרב
הארץ וישמת פדת בין
עמי ובין עמך למחר יהיה
האת הזה ויעש יהוה כן
ויבא יערב בכד ביתה פרעה
ובית עבריו ובכל ארץ
מצרים תישחת הארץ
מפני הערב ויקרא פריעה
אל משה ולאחרן ויאמר
לכו ונחמו אלהיכם בארץ

ימא פ כל חס וסלמחן כל עפר הארץ הכנס לא תעשה לך פסל כל תמונה דמלתו כל אנחותה וחסותי
מסר חמור תפדה בשה מפרת א חס וכל מל וסלמ וסלמית פרת כן יסלמ פדות שלח לעפר וחציה יסלמ פרות כל
יחור וסלמחן כל עפר הארץ הכנס לא תעשה לך פסל כל תמונה דמלתו כל אנחותה וחסותי
מסר חמור תפדה בשה מפרת א חס וכל מל וסלמ וסלמית פרת כן יסלמ פדות שלח לעפר וחציה יסלמ פרות כל
יחור וסלמחן כל עפר הארץ הכנס לא תעשה לך פסל כל תמונה דמלתו כל אנחותה וחסותי
מסר חמור תפדה בשה מפרת א חס וכל מל וסלמ וסלמית פרת כן יסלמ פדות שלח לעפר וחציה יסלמ פרות כל

סב

ל

א

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

סוף ד' חל ליון תשס"ח וזל יקרה לבואר אל סוף מדינה הלא יאמרו אשר ישבעו עליו ויעה שבו נא בזה רבליס.
העיר ד' ומכנחון העתיד עוקל יעתיבה פשה בעת וד יערך אל אלה וירעה כ

וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרָעָה
וַיַּעֲתֵר אֵלֵיהֶם וַיַּעֲשִׂיהֶם
כַּדְּבַר מֹשֶׁה וַיֹּסֶר הָעָרֹב
מִפְּרָעָה מִצִּבְרֵי וּמִצִּמּוֹ
לֹא נִשְׁאָר אַחֲרָיו וַיִּכְבֹּד
פְּרָעָה אֶת לְבוֹנָם בַּפֶּיִם
הַזֵּאת וְלֹא יִשְׁלַח אֶת חֲמֹסִי

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בֹּא
אֶל פְּרַעְיֹה וְרַבְּרַת אֲלוֹתָיו
אֹמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים
יִשְׁלַח אֶת יָמָיו וְיַעֲבֹדֵנִי כִי
אִם מֵאֵן אַתָּה לִשְׁלַח וְעוֹד
מִחֲזִיק בְּסִיחַנְתִּי יְהוָה
הוֹדֵה בְּמִקְדָּאִיִּר בִּישֻׁרָה
בְּסוֹסִים בַּחֲמֹרִים בְּגִמְלִים
בְּכִקְרֹב צֹאן רֹכֵב כְּבֹד
מֵאֲדִי וְהִפְלִיחַ הוֹד בֵּין מִקְנֵה

וַיֹּאמֶר מֶשֶׁה לֹא אֲנִי לַעֲשׂוֹת
כִּן בִּיתִי עֲבַת מִצְרַיִם מִבַּח
לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ הִנֵּנוּ עַתָּה
תִּעַבְתָּ מִצְרַיִם לַעֲנִיָּהם
וְלֹא יִסְקֻלְנוּ דֶּרֶךְ שְׁלֹשָׁה
יָמִים מִלֶּךְ בְּמִדְבַר וּזְבַחַת
לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר יֹאמַר
אֵלֵינוּ יְיָ אֱמַר פֶּרַעַח אֲנִי
אֲשַׁלַּח אֹתְכֶם וּזְבַחְתֶּם
לִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִדְבַר
תִּקְוֶה חֵק לֹא תִרְחִיקוּ
לִלְבַת חֲשַׁעְתִּי וּבַעַר יְיָ אֱמַר
מִשָּׁחַתְנָה אֲנִי יְיָ אֲמַעֲמַל
וְהַעֲדֵרְתִּי אֵלֶיךָ וְסָר
חֲזִירְכֶם מִפֶּרַעַח מִעֲבָדֶיךָ
וּמִצִּמּוֹ מִחֲדָרְךָ אֵלֶיךָ
פֶּרַעַח הַתֵּל לְבִלְתִּי שְׁלַח
אֶת הַיָּעִם לִזְבַּח לִיהוָה

[illegible]

עשרה חביתין שלם וסניצות בזה תחילת שנה אשת עשה הדבר הזה לא נזכר לעשות ולא אמר המעלה עשרה
דור עשירי הדבר הזה השל יער האמר גר עין בידי ימינו כסף ואמנתי אינשה הדבר והאמר אל מביא ואמר דא

ישראל ובין מקנה מצרים
ולא ימות ממלכ בני ישראל
ובני ישראל יחזה מועד
לאמר מחר יעשה יהוה
הדבר הזה בארץ ויעש
יהוה את הדבר הזה ממחרת
ולמלמך מקנה מצרים
וממקנה בני ישראל לא
מת אחד וישלח פרעה
וחצה לאמת ממקנה ישראל
עד אחד וכבד לב פרעה ולא
שלח את העם
ויאמר יהוה אל משה ואל
אהרן קחו לכם מלא חפנים
פוח כבשן וזרקו משה
השמימה ליעני פרעה
והיה לאבק על כל ארץ
מצרים והיה על האדם

ועלה בהכח לשחן פרח
אבי עינת בכל ארץ מצרים
ויקחו את פיה הכבש ויניעו
לפני פרעה ויזרק אתו מיטה
השמימה ויהי שחן אבי עינת
פרח בארס ובבהמה ולא
יכלה החרטום ליעבר לפני
משה מפני השחן כי היה
השחן בחרטום סובל מצד
ויחזק יהוה את לב פרעה
ולא שמע אל הכהן אשר
דבר יהוה אל משה
ויאמר יהוה אל
משה השבס פפך וחתניג
לפני פרעה ואמרה אליו
כה אמר יהוה אלהי עברני
שלח את עמי ויעברני בים
בפעם הזאת אני שלח את

ואם יד פסל כסף סימניהו ואם כהן עשהו ואם שבתא כסף עתה ולא יביל חליטנים ולא תת...
שפט עד הקר ואם שבתא לכהן ואם עתה בעלות של חזקת ב אלה כל וכל בעבוד הוצאת את כבוד כל העני
ועצמותיהם באמת חנה

וְאֵלֶּה הָיְתָה כֹּהֵן וְסִמְכוֹן וְאַלֶּס בַּעֲבֹד וְאַתָּה עֹשֶׂה דָדִי וְאַיִם דָּאִי וְאַלֶּס חֵי וְאַלֶּס הַכֹּסֶת אֲשֶׁר־יִשְׁכַּט שֶׁם וְאַלֶּס אֲנִי מֵאֵתֶּיכָּהּ וְכֹל אֵיבֹב דְּכֻתִּיה בְּלֵן אֲדֵם שְׁלֹחַ מֵאִידִי כְּתוּב אֲנִי אֲדֵם שְׁאֵל אֶלְוֵל אֱלֹהִים אֲנִי אֶלְוֵל אֱלֹהִים

פל מנפתי אל לבך ובעבדך
 ובעמך בעבור תרעפי אין
 פמני בכל הארץ פי עתה
 שלחתי את יואך אותך
 ואת עמר ברך ואת בחרמן
 הארץ ואלם בעבור זאת
 העמדתך בעבור הראתך
 את כחיו למען ספר ישי
 בכל הארץ ועורך מסתול
 בעמיל בלתי שלחסי הנני
 ממטיר כעת מחר ברד נבד
 מאד אשר לא היה כמה
 רביעה של מן היום וסדה
 ירצה ויעזה שיהיה על
 את מקנך ואת כל אשר
 בשדה כל האדמה ובהמה
 אשרימי צא בשדה ולא
 יאסף הבית ויורד עליהם

הַכֹּהֵן וּמִתְוַהֵד אֶת־דָּבָר
יְחִיד מֵעֲבָדֵי פִרְעֵה הַנֶּסֶךְ.
אֶת־עֲבָדָיו וְאֶת־מִקְנֵהוּ וְאֶת־
הַכֹּהֵן וְאֶת־אֲשֶׁר־לֵא יֵשֶׁם
לְכֹהֵן אֶל־דָּבָר יְחִיד וְיִעֲזֹב
אֶת־עֲבָדָיו וְאֶת־מִקְנֵהוּ
בִּשְׂדֵהוּ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה נֹתַה
אֶת־דֶּרֶךְ עַל הַשָּׁמַיִם וְיְהִי
בְרֶךְ בְּכָל אֲרֶז מִצְרַיִם עַל
הָאָדָם וְיַעַל הַבְּהֵמָה וְיַעַל
כָּל־עֹשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם וְיִטְמָשָׁה אֶת־
מִטְהוֹ עַל הַשָּׁמַיִם וְיִהְיוּ נֹתַה
קֶלֶת וּבְרֶךְ וְתֵהֱלֶךְ אִשׁ
אֶרֶץ עֹלָמָה וְיִכְטַר יְהוָה בְּרֶךְ
עַל אֲרֶז מִצְרַיִם וְיִהְיוּ בְּרֹךְ
וְאִשׁ מִתְּלֵקָתוֹ בְּעֶד הַבְּרֶךְ

[illegible]

 NATIONAL BUREAU OF STANDARDS
 U.S. DEPARTMENT OF COMMERCE

3
 א
 חס
 יחנה
 מוהרהבה
 יכא
 שארית
 מדבריהם

١٠٠

1997

44-38861-103

בית
יבית
כי

2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526

[illegible]

७

14

۱۲

2

יז
דטע
דכט

1

3-

3

23

5

[illegible]

3

10

יבא
לגט
מחזק

0
1
2
3
4
5
6
7
8
9

ויעתה ידקקו לה נכח אצלי וינאמסוהו מעט מעט עד ערב וינאמסוהו מעט מעט עד דארהו ויעתה כסח וי
 וינאמסוהו מעט מעט עד דארהו ויעתה כסח וינאמסוהו מעט מעט עד דארהו ויעתה כסח וינאמסוהו מעט מעט עד דארהו ויעתה כסח וי
 וינאמסוהו מעט מעט עד דארהו ויעתה כסח וינאמסוהו מעט מעט עד דארהו ויעתה כסח וינאמסוהו מעט מעט עד דארהו ויעתה כסח וי

מִתְּנֵכֶם חֲסִידִים נְעִלְכֶם
 בְּתֵלֵיכֶם וּמִקְלָכֶם בִּידְכֶם
 וְאִמְלֹאכֶם אֶת־כַּחֲפֹזוֹת פֶּסַח
 חֹא לַיהוָה יוֹעֲבְדֵי בָאָרֶץ
 מִצְרַיִם בְּלִלְחָה וְחֹהֲבֵי
 כִּלְכָּל בָּאָרֶץ מִצְרַיִם מֵאֹכֶל
 וְעַד בְּהֵמָה וּבְכָל־אֱלֹהֵי־מִצְרַיִם
 אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי יְהוָה
 וְהָיָה הָרֹס לְכֹס לֵאמֹר עַל
 חַבְתֶּם אֲשֶׁר־אַתֶּם שָׂם
 וְרֵאִיתִי אֶת־חֲדָשִׁים וּפְסֻחֹתַי
 עֲלֵכֶם וְלֹא־יִהְיֶה בְּכֶם נֶגֶף
 לְמִשְׁחִית בְּהִכְרִי בָאָרֶץ
 מִצְרַיִם וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לְכֹס
 לִזְכָּרוֹן וְחֻמָּתָם אֶתֹּת לִיהוָה
 לְדֹרֹתֶיךָ חֲקֵת עוֹלָם
 תַּחֲזוּ וַיֵּשְׁבַע יְמֵיךָ מִצִּוֹת
 הָאֵלֹהִים אֲךְ בִּזְכֹּר הָרֹאשׁוֹן

תשכיתו שאר מפרקם
כי לאכל חמין ונכרתה
הנפשו הוא מיישר אל מזון
הראשון עד יום השביעי
וביום הראשון מקרא קריש
וביום השביעי מקרא קריש
יהיה לכם כלכלאכה לא
יגשה כהן אך אשר יאכל
לכל הנפש הוא לבדו יגשה
לכם וישמרתם את חמיות
כי ביניכם היו חזקת חזקת
את צבאותיכם מארץ מצרים
וישמרתם את חזקת חזקת
לדוריתם חזקת עולם
בראשון בארבעה יגשה
יום לאחר שבי צבאות
כעת יגשה חזקת ועשרים
לחודש ביצור שבי צבאות

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ש"ס

קפ"ה
י"ח ט"ז
ג' י"א

[illegible]

6
 5
 4
 3
 2
 1
 0
 1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

0-21453

וביסח השביעי חל ליהוה
 בנותי אל את שבעת המים
 ולא יראה לך חמין ולא יראה
 לך שאר פסל נכרך והגדת
 לבנך ביסח הוא לאמר
 בנכור זה העשה יזוה לי
 בנאתי מכניס יוהי לך
 לאת ילידך ולזכרון בין
 יענך למען תהיה תורת
 יהוה בפך כי ביד חזקה
 הוצאך יהוה מכנסי
 וישמר את החקה הזאת
 למי יציה מימים ימימה
 והיה כייבאך יהוה אל
 ארץ חבניני כאשר נשבע
 לך לאבתך ועתה לך
 והיזכרת כל פטרון בלידה

על זכאתם
וזה פירוש אל משה אמר
קדש לי כל פסח פסח כל
וזה סבבני ישראל בארם
וכתובה לי וזה אמר משה
אלהים וזכור את חסד הזה
אשר יצאתם ממצרים
מבית עבדים מפחוק יד
הזאת וזה אתכם מזה
ולא יאמר הכי יחזק אתם
יצאם פחדים האביב
וזה כי יבאך יהוה אל
ארץ הפנימיה חתוה אמר
והחיויה בוכי אשר נשבע
לאבתך לתת לך ארץ זבת
חלב ודבש יצבדה את
היצבדה יצבדה חתוה
שכנת ימיס תאכל כיצת

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל

בשלה

די געזעצטע
הענטערע
זעטע
און
אין
אין

ॐ

22

רעיות

[illegible]

ב
הס
א
רם
וא
ג
כי
ית
החדש
ג
כשתר
הרם
לך
א
ז
רם
ב
א
דבר
יום
הנכדי
ח
כא
הס
בכא
אא
בידנא
בקיט

הנה | חס ימים | יסודות | פשוט | ופירוש | על | המסות | וספר | ביד | ופירוש | חס ימים |
הנה | חס ימים | יסודות | פשוט | ופירוש | על | המסות | וספר | ביד | ופירוש | חס ימים |

כסל

2
2571

י"ב
נ"א

2

אהבה

 ҚР Ақпарат және қоғамдық қатынастар министрлігі

שני

DTM

כ"ב

7138

1

2

!

7

הנה

7

הנה

בישראל

נפשי אריק חרבי תורישמו ידי נשפת

אֲדִידִים: מִי־כִמְכַח בְּאֶרֶס יְהוָה

נְטִילַת יְמִינְךָ מִלְּפָנֶיךָ אֵלֶיךָ

12713

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

הנהגתו של השר לא תהיה כרוכה באחריות, ויש להבטיח כי תהיה כרוכה באחריות.

[Faint handwritten text at the bottom of the page]

ישיבת פקעת יהודה מקדש ארץ פונט

באטום פרעה טוב בפרטים ויש ביהוה עליהם אתם

התאחדות המורים והמורות, המכונה "התאחדות המורים והמורות", היא ארגון המייצג את המורים והמורות במערכת החינוך בישראל. התאחדות זו מנסה להגן על זכויות המורים והמורות, לייצג אותם בפני הרשות השופטת, ולקדם את ענייניהם. התאחדות זו היא אחת מהתאחדויות המורים והמורות המובילות בישראל.

1. *Chlorophyll a* and *Chlorophyll b* contents were determined by the method of Arar and Cook (1987).

[illegible]

שָׁמַעְתָּ אֶת־תְּלוֹנֹת בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל דָּבַר אֱלֹהִים לֵאמֹר
בֵּין־עַרְבֵי־סִתְּאֵכֶל־בָּשָׂר
וּבִבְקָר־תִּשְׁבַּע עוֹלָמֹת וְעַתָּה
כִּי־אֲנִי־הוּא אֱלֹהֵיכֶם וַיְהִי
בְעֶרְבֹתַיִם חֲשֹׁלֹו וְתַכֶּם
אֶת־מַחְנֶה וּבִבְקָר־הֵיחָד
שָׁכַבְתָּ הַטִּלְסָכְכָּ לַמַּחְנֶה
וְתַעַל שָׁכַבְתָּ הַטִּלְוְהָנָה
עַל־פְּנֵי־הַמִּדְבָּר רַק־מִחֲסָנִים
רַק־כִּפְפָּר עַל־הָאָרֶץ וַיֹּדֵא
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַאֲמָרְנוּ אֵיךְ
אֵל־אֲחִינוֹן הוּא אֵל־אֲדִיעַ
מֵהָהָא וַיֹּאמְרֵם שֶׁהָאֱלֹהִים
הוּא הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־נָתַן יְהוָה
לָכֶם לֵאכֹלָה זֶה הַדְּבָר
אֲשֶׁר־נָתַן יְהוָה לְקַטֹּמֵמֵנוּ
אִישׁ־לְפִי אֵכֶל עֹמֵד לְעֵלְמָה

מספר נפשותיכם איש
לאשר לאהלו תקחו ויועשו
בן בני ישראל וילקטו
המרבה והממעט וימדו
בן גדול אהיה ויהמרבה
והממעט לא יהמרסיד איש
לפי אהלו לקטו ויאמר
מיטה אחת איש אל יותר
ממעט עד בקר ואל שמיני
אל מיטה ויותר אנשים
ממעט עד בקר וירס תולעים
מבאטו יקנה על חם מיטה
וילקטו אתו בבקר בבקר
איש כפי אהלו וחס חסמי
ונסויה חסויה חסויה לקטו
לחם משנה שני העמר
לאמר ויבאו כל נשיאי
העדה וינידו למטה ויאמר

[illegible]

הנהגתו ופיקודו על כלל הכוחות המצויים בנחלת ישראל
במקום ובזמן שיש צורך בהם.

[illegible]

כְּבָרִים וַיִּקְחוּ אֶבְרָהָם וַיִּשְׁכּוּ
 תַּחְתָּיו וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ וְאַחֲרָיו
 וְחֹרֶם מִכּוּבֵי דָוִד מִזֶּה אַחֲרֵי
 וּמִזֶּה אַחֲרֵי וַיְהִי דָוִד אֲמוֹנָה
 יַעֲזָבָה הַשְּׂמִי שֵׁי וַיַּחֲלִישׁ
 יְהוֹשִׁיעַ אֶת־עַמְּלֹק וְאֶת־עַמּוֹ
 לְפִי־חֶרֶב
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מִשְׁחָה בְּהַב
 זֹאת זָכְרוֹן בְּפָרוּשׁ שִׁסְנָאוֹנִי
 יְהוֹשִׁיעַ בִּימֵהָ אֲבִיחָה אֶת
 זָכָר עַמְּלֹק מִתַּחַת הַשָּׁבִים
 וַיְבָרֵךְ מִזֶּבַח וַיִּקְרָא
 שְׁמוֹ יְהוָה נֶסִי וַיֹּאמֶר בִּי
 יָד עֲלֵבֶסִיָּה מִלְחָמָה
 לִיְהוָה בִּי עַמְּלֹק מִדֶּרֶדֶרֶד־

ה' כ"ב י"ג אדר ב' תשס"ח
אשר נכתב על ידי הדיין הגדול
של בית דין חסידי קראקא

וירא חתן משה ויחזק אהרן ויבן לבדד וכל אלה וסו דכותיה ער
מן בקר מן חתנות הפסח אחר מן חתנות מן לכת שכל ישיבתן בן ארץ ויחזק מן חתן דה חיל מונבעת מונבעת דין מונבעת

יתרו חתן משה עלה
וזכרים לאלהים ויבא
אחריו וכל זקני ישראל
לאכל לחם עם חתן משה
לפני האלהים ויהי ממחרת
וישב משה לשפט את
העם ויעמד העם על
משה מן הבקר עד הערב
ורא חתן משה את כל
אשר הוא עשה לעם
ויאמר מה הדבר הזה
אשר אתה עשה לעם
מדוע אתה יושב לבדך
וכל העם נזכר עלך מן
בקר עד ערב ויאמר משה
לחתנו כי בא אלי העם
לדרש אלהים כי היה
להם דבר בא אלי וישפטני

בן איש ובין ער ויהודיעני
את חקי האלהים ואת
התורה ויאמר חתן משה
אליו לא טוב הדבר אשר
אתה עשה וכל העם גם
אתה נסה העם הזה אשר
עמד כי כבד מסך הדבר
לא תוכל עשה ולבדך יענה
שמע בקלי איני ער ויהי
אלהים עמך היה אתה
לעם מול האלהים ונתת
אתה את הדברים אל
האלהים וזה הדרתה אתהם
את החקים ואת התורה
והודיעת להם את הדרך
לכונן ואת המעשה
אשר יעשו ואת החזון
מכל העם אנשי חיל רא

ויבן
העיר
הזאת
לזכרון
למשה
והעם
לזכרון
למשה
והעם
לזכרון
למשה

וסימטון

בבד 2

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

וירא חתן משה

[illegible]

תקנה. ויסתחון על משעת ונקמה הכטה ונקמה האיס מעון כי ישראל ידובשיה וינקה. ויסתחון על משעת ונקמה הכטה ונקמה האיס מעון כי ישראל ידובשיה וינקה. ויסתחון על משעת ונקמה הכטה ונקמה האיס מעון כי ישראל ידובשיה וינקה.

מות יומת ואשר לא צרה
 והאדירים אנה לידו ושמת
 כך מקום אשר יעס ימה
 וכי יזד איש על
 רעהו להרגו בעד מה מעם
 מזה יתקחנו למות
 ומכה אכיו ואמו
 מות יומת ונכ
 איש ומכרו ונמצא בידו
 מות יומת ומקל
 אכיו ואמו מות יומת
 וכי ירבץ אנשים
 והכה איש את דעהו באבן
 או באגרף ולא ימות ונפל
 למיטתו יאסיר ויהיה
 בחייו על מיטתו ונקח
 המכה רק שבתו יקו ורפא
 ירפא וכי יכה

אִישׁ אֶת יַעֲבֹד אוֹ אֶת אִמָּתוֹ
בְּשֶׁכֶט וּמֵת תַּחַת יָדוֹ וְנָקָם
יַעֲקֹב אֶךְ אִם יִזְכֶּה אוֹ יוֹמִים
יַעֲמֹד לֹא יָקָם כִּי כִסְפוֹ הוּא
וְכִי יִנְצוּ אֲנָשִׁים
וְנָפְאוּ אִשָּׁה הָרָה וַיֵּצֵאוּ
יָלְדֶיהָ וְלֹא יִהְיֶה אִסְקוּן עָנִישׁ
יַעֲנִישׁ כֹּאִשֶׁר יִשִּׁית עַלֶּיךָ
בְּעַל הָאִשָּׁה וְנָתַן בְּפִלִּים
וְאִם אִסְקוּ יִהְיֶה וְנָתַתָּה נָפִישׁ
תַּחַת נָפִישׁ יַעֲנֵן תַּחַת יַעֲנֵן
שֵׁן תַּחַת שֵׁן יָד תַּחַת יָד רֵג
תַּחַת רֵג לְפִיָּה תַּחַת כּוֹף
כִּי צִנִּיתָ תַּחַת פִּי צִנִּיתָ חֲבוּרָה
תַּחַת חֲבוּרָה וְכִי
יִכָּה אִישׁ אֶת יַעֲנֵן יַעֲבֹד אוֹ
אֶת יַעֲנֵן אִמָּתוֹ וַיִּשְׁחָתֵהוּ לְחַפְּשֵׁי
יִשְׁלַח נִתְחַת יַעֲנֵנוּ וְאִם

[illegible]

וְשֵׁן עֲבָדָו אוֹשֵׁן אֶמְתִּי עִי
לְחַפְטִי יִשְׁלַחנִי תַּחַת יָעֵן

וְכִינָח שׁוֹר אֶת אִישׁ אוֹ
אֶת אִשָּׁה וּמֵת סְקוֹל יִסְקֶה
חֲשׂוֹר וְלֹא יֵאבֵל אֶת
בִּישָׁרוֹ וְבַעַל הַשׁוֹר נִקְיִן
וְאִם שׁוֹר נִנְחָה הוּא מֵת מֶלֶךְ
שֶׁל שָׁם וְהוּמָעַר בְּכִינָה
וְלֹא יִמָּדֵנוּ וְהַמִּית אִישׁ
אוֹ אִשָּׁה הַשׁוֹר יִסְקֶל וְנָס
בְּעֵלָיו יוֹמֵת אֶכְפֹּר יוֹשֵׁת
עַל יוֹנָתָן פֶּרֶץ נֶפֶשׁוֹ כְּבֹל
אֲשֶׁר יוֹשֵׁת עַל יוֹ אוֹ בֶן
נָח אוֹבֵת נָח כִּמְיֻנְהָ
חֲזָה יִנְשָׁה לֹא יֵאָסֵר
נָח חֲשׂוֹר אוֹ אִמָּה כֶּסֶף
שְׁלֵשִׁים שֶׁקֶלִים דָּטָל אֲדָנָיו

וְהַשׁוֹר יִסְקֶל וְכִי
יִפְתָּח אִישׁ בֹּדֶר אוֹכֵי יָכִיחַ
אִישׁ בָּר וְלֹא יִכְכֵּנוּ וְנִפְלֵ
יִטְמָה יִשׁוֹר אוֹ חֲמוֹדֵי בִינָה
הַבֹּדֶר יִשְׁלַם כֶּסֶף יִשְׁלַם
לְבִיעֵלָיו וְהַמִּית יִהְיֶה לוֹ
וְכִינָה שׁוֹר אִישׁ
אֶת שׁוֹר רִיעָהּ וּמֵת וּמָכָרוּ
אֶת הַשׁוֹר הַחֵי וְחִינָה אֶת
כֶּסֶפוֹ וְנָס אֶת הַמִּית יִחֲצֹן
אוֹנוֹר עֲבֵי שׁוֹר נִנְחָה הוּא
מֵת מֶלֶךְ יִשְׁלַם כֶּסֶף וְלֹא יִשְׁמָעוּ
בְּעֵלָיו שֶׁלֵּם יִשְׁלַם שׁוֹר
תַּחַת הַשׁוֹר וְהַמִּית יִהְיֶה לוֹ
כִּינָה אִישׁ שׁוֹר
אִשָּׁה וְטִבְחוֹ אוֹ מָכָרוּ
חֲמִישָׁה בְּקָדֵר יִשְׁלַם תַּחַת
הַשׁוֹר וְאֶת כֶּסֶף נָאן תַּחַת

בְּכָל חֲבוֹרֵי יִשְׂרָאֵל כֶּסֶף וְאִם נִגְבִּינָה מִמֶּנּוּ עֵשֶׂר שֶׁמֶר לְבַעַלָּהּ
וְהַכֹּהֵן וְהַכֹּהֵנִת וְהַכֹּהֵנִת וְהַכֹּהֵנִת וְהַכֹּהֵנִת וְהַכֹּהֵנִת וְהַכֹּהֵנִת וְהַכֹּהֵנִת

[illegible]

חשה ואסב מחצות ימצא
 חנוכה ומה ומתאקלו חיים
 אסורחה השמש עליו
 חיים לו שלם ישלם אם
 אקלו ומכר בגובהו אם
 המצא תמצא בידו חנוכה
 משור עד חמור עד שיה
 חיים שנים ישלם

כִּי יִבְעַר אִישׁ שְׂדֵה
 אֶחָד וְשָׂלַח אֶת בַּעֲדָה
 וּבְעַר בְּשָׂדֵה אֶחָד מִיִּטְבֵּי
 שְׂדֵהוֹ וּמִיִּטְבֵּי כְרָמוֹ יִשְׁלַח
 בֵּיתָא אֲשֶׁר מִצֵּא
 קִצְצֹנָא בְּיַד יִשׁ אֲחִיקָמָה
 אֲחֵי שְׂדֵה יִשְׁלַח יִשְׁלַח
 הַמֶּלֶךְ אֶת הַבַּעֲדָה
 בֵּיתָן אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ
 בִּסְפָּה אוֹכְלֵי סֵד שְׂמֵד וְנֹכַח

מביתה אייט אס ימצא
הונכ ייטלם שנים אסלא
ימצא העכונקרב בער
הכית אלה אלהים אסלא
שלח ידו במלאכת רעהו
יעלכידבר פשיע על שור
יעלחכור עלישה על שלמה
יעלכל אברה אשר יאמר
כיהוא זה ערה אלהים יבא
דבר שניהם אשר ירשיע
אלהים ייטלם שנים לרעהו
ביתן אייט אל
רעהו חכור או שור או שיה
וכיבהכה ליטמר וכתאו
נשבר אותו שבה אקראה
שביעת יהוה תהיה בין
שניהם אסלא שלח ידו
במלאכת רעהו וילקח בעל

[illegible]

וְלֹא יִשְׁלַח יְיָ אֶת אֶתְנָח
מִמֶּנּוּ וְיִשְׁלַח יְיָ אֶת
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עִירָתוֹ
עַד
חֲמִשָּׁה לַאֲשֵׁר
וְכִי יִשְׁאַל אִישׁ מִעַמֶּרְךָ
וְנָאָם אָמַר בְּעֵלֶיךָ אֲמֵן
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל יִשְׁלַח יְיָ אֶת
יְצִיאוֹ לֹא יִשְׁלַח אֶם יִשְׁלַח
וְהָאֵל אֲבִי אֲבִיךָ

וכי יפתה איש בתו
 אשר לא ארשה וישכב
 עמה מחר ימחרנה לו
 לאשה ואם מאן ימאן
 אביה להתה לו כספי ישקל
 מחר הבתולת
 מכי טפה לא תחירו
 כל יטבב עספתמה מור
 זמתי זכח לא לחיכ

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהֵינוּ
 בְּהַר בְּרוֹהֵי מִשְׁכַּנֵּנוּ
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהֵינוּ
 בְּהַר בְּרוֹהֵי מִשְׁכַּנֵּנוּ
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהֵינוּ
 בְּהַר בְּרוֹהֵי מִשְׁכַּנֵּנוּ

אם כנסה תלזה את יציאת
היציץ פד לא תהיה חנושה
לא תשימך עליו נשך אב
חבל תחבל יטלמת ריע
יער באה יטביט רטיבנו לו
כי הוא כסותה לברה הוא
יטמלתו יערו בפה יטכב
וזה כייצק אריו יטכית

[illegible]

לכרמך לחיתך ששת ימי
תעשה מעשיך וביום
השביעי תשבת למעניעו
שורך וחמריך ונפש בן
אמתך ודגרי ובכל אשר
אמרתי אליכם תשמרו
וישם אלהים אחרים לא
תזכירו לא ישמע יעל
פיד ישראל תליס תחגלי
בשנה זאת חגי המצות
תשמר שבעה ימים תאכל
מצות כפאשר צויתך לצוע
חרשה אביב בכו יצאת
ממצרים ולא יראו פני
ריקסורו הקיץ בכורי
מינישך אשר יזרע בשדה
וחג האספה יצאת השנה
באספך את מינישך מן

175

וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים קוֹל פֶּתַח וַיִּמְנָחֵן כָּל אֲשֶׁר דִּבֶּר לַנְּעוּטָה וְנִשְׁמַע קוֹל וְנִשְׁמַע פֶּתַח קֶדֶם קֶדֶם
לְבַת בַּחֲרִי לֵיל חֶדְסָה וְחֶדֶם קֶדֶם וְנִמְנָחֵן וְנִמְנָחֵן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְנִמְנָחֵן לְבַת קֶדֶם פֶּתַח

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

וַאֲבִיהוּא וּשְׁבַעִים מִזְקֵנֵי
יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
מִדְּחָקוֹ וְנִשְׁמַחְתֶּם לְבָרוֹ
אֱלֹהֵי הַחַיִּים לֹא יִשְׁוּוּהֶם
לֹא יִעָלוּ עִמּוֹ וַיִּבְרָא מִשָּׁה
וַיִּסְפָּר לָעַם אֶת כָּל דִּבְרֵי
יְהוָה וְאֶת כָּל הַמִּשְׁפָּטִים
וַיִּקַּח כָּל הָעָם קוֹל אֶחָד
וַיֹּאמְרוּ כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע
מִשָּׁה אֶת כָּל דִּבְרֵי יְהוָה
וַיִּשְׁכַּס בְּבִקְרוֹ וּבִן מִזְבֵּחַ
חֲתָה חֲדָה וּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
מִצֵּבֹה לְשִׁנָּה עֶשֶׂר שְׁנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַח אֶת נָעֲדִי
בֶן יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עִלָּה
וַיִּזְבְּחוּ זִבְחֵי טָלִים לַיהוָה
פָּרִים וַיִּקַּח מִשָּׁח חֲצִי הָאֵשׁ

וַיִּשְׁכַּס בְּאֶנְתוֹחֵי הָרִים
זָרַק עַל הַמִּזְבֵּחַ וַיִּקַּח כֶּסֶף
חֲבֵרִית וַיִּקְרָא בְּאֶנְתוֹ הָעֵם
וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע עַיִן וַיִּקַּח מִשָּׁה
אֶת הָרִים וַיִּזְרַק עַל הָעָם
וַיֹּאמְרוּ הֵנָּה רִכְזֵי הַבְּרִית
אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם
עַל כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וַיַּעַל מִשָּׁה וְאֶהְרֹן עֲבָדָיו
וַאֲבִיהוּא וּשְׁבַעִים מִזְקֵנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּזְבְּחוּ אֶת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל וְהָיָה רִגְדֵי
כַּמִּעֲשָׂה לְבַת הַכֶּפֶד
וְכִינֹם הַטָּמִים לְטָהֳרָה
וְאֶל אֶמְלִי בֶן יִשְׂרָאֵל לֹא
שָׁלַח יְהוָה וַיִּחַזּוּ אֶת אֱלֹהֵי
וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ

וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים קוֹל פֶּתַח וַיִּמְנָחֵן כָּל אֲשֶׁר דִּבֶּר לַנְּעוּטָה וְנִשְׁמַע קוֹל וְנִשְׁמַע פֶּתַח קֶדֶם קֶדֶם
לְבַת בַּחֲרִי לֵיל חֶדְסָה וְחֶדֶם קֶדֶם וְנִמְנָחֵן וְנִמְנָחֵן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְנִמְנָחֵן לְבַת קֶדֶם פֶּתַח

מכל אשר ב' וסימנהו וטענתו ל' שב' וזה המקום אשר יכריחו נכסאקס לחם • קדש לטאת את הארץ
 כחם תענ לטאת את הארץ • קדש ונוערתי ירשם תענ ינוערתי ששה וסימן זה ההכרחי אשר יכריחו אלהים •

מקדשו ושכנתי בתוכם
 מכל אשר אנם מראה אותך
 את תבנית המיטבן ואת
 תבנית כל כליווכן תעשו
 ויעשו ארון עצי
 שטים אמתים וחצי ארכו
 ואמה וחצי רחבו ואמה
 וחצי קמתו ויוציאת אתו
 זהב טהור כהית ומחויץ
 תצפנה וישתעליו זר
 זהב כביב ויצקה יארבע
 טביעת זהב ונתתה על אבני
 פיזמתיו וישתעליו על
 עליו ואת אחת וישתעליו טבעת
 על עליו וזה שנתו ויעשית
 כריעני שטים ויוציאת אתם
 זהב וזהב את את הכרים
 בטבעת על עליו וזהב

לשאת את הארץ בהם
 בטביעת הארץ יהיו הכרים
 לא יסרו ממנו ונתת אל
 הארץ את הערת אשר אתן
 אליך וינייטית כפרת זהב
 טהור אמתים וחצי ארכה
 ואמה וחצי רחבה ויעשית
 שנים כרבים זהב מקשה
 תעשה אתם מיטב קצות
 הכפרת ויעשה כרוב אחד
 מקינה מזה וכרוב אחד
 מקינה מזה מן הכפרת
 תעשו את הכרבים יעל
 שני קצותיו ויהיו רביבים
 פריטי כנפים למי ערה
 טככים בכנפיהם על הנפות
 ופניהם איש אל אחיו אל
 הכפרת יחזו פני הכרבים

והנהיגו • חס וסימנהו ונוערתי ירשם תענ ינוערתי ששה וסימן זה ההכרחי אשר יכריחו אלהים •
 וזה המקום אשר יכריחו נכסאקס לחם • קדש לטאת את הארץ • קדש ונוערתי ירשם תענ ינוערתי ששה וסימן זה ההכרחי אשר יכריחו אלהים •
 וזה המקום אשר יכריחו נכסאקס לחם • קדש לטאת את הארץ • קדש ונוערתי ירשם תענ ינוערתי ששה וסימן זה ההכרחי אשר יכריחו אלהים •

וְעָשִׂיתָ אֵת הַכִּפּוּרִים עַל הָאָרֶץ
 וְעָשִׂיתָ אֵת הַכִּפּוּרִים עַל הָאָרֶץ
 וְעָשִׂיתָ אֵת הַכִּפּוּרִים עַל הָאָרֶץ
 וְעָשִׂיתָ אֵת הַכִּפּוּרִים עַל הָאָרֶץ
 וְעָשִׂיתָ אֵת הַכִּפּוּרִים עַל הָאָרֶץ
 וְעָשִׂיתָ אֵת הַכִּפּוּרִים עַל הָאָרֶץ
 וְעָשִׂיתָ אֵת הַכִּפּוּרִים עַל הָאָרֶץ
 וְעָשִׂיתָ אֵת הַכִּפּוּרִים עַל הָאָרֶץ

הַכִּפּוּרִים
 לְכָל
 הַכִּפּוּרִים
 לְכָל
 הַכִּפּוּרִים
 לְכָל

וְעָשִׂיתָ
 אֵת
 הַכִּפּוּרִים
 עַל
 הָאָרֶץ
 וְעָשִׂיתָ
 אֵת
 הַכִּפּוּרִים
 עַל
 הָאָרֶץ

עַל אַרְבַּעַת הַפָּאֵת אִשׁוּר
 לְאַרְבַּעַת הַפָּאֵת לְעֹמֶת
 הַמִּסְנֶה תִּהְיֶה הַטֹּבָעַת
 לְכַתֹּם לְכָרִים לְשֹׂאֵת אֵת
 הַשְּׁלֹחַן וְיִשְׁתֶּה אֶת הַכּוֹס
 יִצְיָן שְׁטִיטָה וְיִצְיָן אֶת
 זֶה וְכִשְׁאֲכַבְתָּ אֶת הַשְּׁלֹחַן
 וְיִצְיָן קִיּוֹן וְיִצְיָן וְכִפְרֹן
 וְיִצְיָן וְיִצְיָן וְיִצְיָן אִשׁוּר
 יִסְדֵּךְ בְּהֶן וְהַבְּטָחָה וְיִצְיָן
 אֶת הַשְּׁלֹחַן עַל הַשְּׁלֹחַן
 לְחַסְפָּם לְפָנֶי תְּמִיד

וְיִצְיָן מִנֶּרֶךְ זֶה וְהַבְּטָחָה
 מִקִּישָׁה הַמִּצְוָה הַמְנוּרָה
 יִדְכָּה וְקִישָׁה וְכִישָׁה וְכִישָׁה
 וְכִישָׁה וְכִישָׁה וְכִישָׁה
 וְכִישָׁה וְכִישָׁה וְכִישָׁה
 וְכִישָׁה וְכִישָׁה וְכִישָׁה
 וְכִישָׁה וְכִישָׁה וְכִישָׁה

וְיִצְיָן
 אֵת
 הַכִּפּוּרִים
 עַל
 הָאָרֶץ
 וְיִצְיָן
 אֵת
 הַכִּפּוּרִים
 עַל
 הָאָרֶץ

וְיִצְיָן שְׁלֹחַן עִיזֵי שְׁטִיטָה
 אֶת הַכִּפּוּרִים וְאֶת הַכִּפּוּרִים
 וְאֶת הַכִּפּוּרִים וְאֶת הַכִּפּוּרִים
 אֶת הַכִּפּוּרִים וְאֶת הַכִּפּוּרִים
 וְאֶת הַכִּפּוּרִים וְאֶת הַכִּפּוּרִים
 וְאֶת הַכִּפּוּרִים וְאֶת הַכִּפּוּרִים
 וְאֶת הַכִּפּוּרִים וְאֶת הַכִּפּוּרִים
 וְאֶת הַכִּפּוּרִים וְאֶת הַכִּפּוּרִים

קממל מזה מזה מאחר
 ושל שחלק מזה מזה
 השני של שחלק מזה
 משקדים בקנה מאחר
 כפתד ופרח ושל שחלק מזה
 משקדים בקנה מאחר
 כפתד ופרח כול שחלק מזה
 חיצא מזה מזה ויחבר
 ארבעה ובעים משקדים
 כפתד ופרח ויחבר
 תחת שחלק מזה
 וכפתד תחת שחלק מזה
 מזה וכפתד תחת שחלק מזה
 חקנים מסנה לשטר
 חקנים חיצא מזה מזה
 כפתד חסוקנים מסנה
 יהיו בלה מקשה אחת
 וזה כפתד ויחבר את

נרניה שחלק מזה
 את נרניה ויחבר
 פניה ויחבר
 וחב כפתד ויחבר
 יעשה אתה את כל המלם
 האלה ויחבר
 אשר אתה מראה כחרי
 ואת המלם
 תעשה עשר ידיעת שחלק
 משור ותכלה וארנמן
 ותלעת שחלק מזה
 חשב העשה אתה ארך
 הידיעה האחת שמנה
 ועשרים באמה ורחב
 ארבע באמה הידיעה
 האחת מדה אחת לכר
 הידיעה חמיש הידיעה
 תחין חכרת אשה אל

כל דבריהם חסוקנים מסנה ויחבר
 חסוקנים מסנה ויחבר
 חסוקנים מסנה ויחבר
 חסוקנים מסנה ויחבר

[illegible]

אחתה וחמשידיעת חמדת
אשה אל אחתה ועשית
ללא תכלת על שפת
חדיעה האחת מקצה
בחרת וקוית עשחב שפת
חדיעה הקיינות במחמת
חשנית חמישים ללא ת
תעשה בדיעה האחת
וחמישים ללא תעשה
בקינה חדיעה אשר
במחמת חשנית מקביות
הללא תאשה אל אחתה
ועשית חמישים קרסיות
וחברת את חדיעת אשה
אל אחתה בקרסים והיה
המטק אחרין ועשית
תחת עינים לאחל על
המשכן ישיגי עשרה

יריעת העשה אתם ארך
 חיריעה האחת שלשים
 באמה ורחב ארבע באמה
 חיריעה האחת מדה אחת
 לעשת עשרה יריעות
 וחברת את חמש חיריעות
 לבד ואת שש חיריעות לבד
 ובפרה את חיריעה הששית
 אל מול פנה האהל ויעשה
 חמשים ללאות על שפת
 חיריעה האחת הקיינה
 בחברת וחמשים ללאות
 על שפת חיריעה החברת
 השנית ויעשה קרס נחשת
 חמשים ויהב את הקרס
 בלאות וחברת את האהל
 והוא אחד וסרח העדרה
 ביריעת האהל חיריעה

[illegible]

לעשות ב' חס בלג - וסימנן - וכל אחרי כן וכל כסות את הקרש מחוסה לסתו - ויחרו ב' חס
והדיוקנותם וחבירי ויחרו כלם יכלין - ויכריח חס בלג וסל סחוקה אל הקעה על ליתן נאטברה

ל
ש
א
נ
ל
ע
א
ה
ב
א
א

הערפת סרח על אחרי
חמשון וזאמה מהוהאמה
מזה בעהב ארד יריעה
האהליה סרוח על צדי
חמשון מזה ומזה לכסותו
ועשית מכסה לאהל ערת
אילס מארמים ומכסה
ערת החשים סלמיעה

ועשית את הקרשים למשון
עצי שטים עמדים עשר
אמות ארד הקרש ואמה
וחצי האמה רחב הקרש
האחר ישת ידות לקרש
האחר משלבת אשה אל
אחתה כן תעשה למ
קרשי המישון ויעשית
את הקרשים למישון

עשרים קרש לפאת נכח
תימנה וארבעים ארני נכח
תעשה תחת עשרים הקרש
שני ארנים תחת הקרש
האחר לשת ידותיו ושני
ארנים תחת הקרש האחר
לשת ידותיו ולעלה משון
השני לפאת צפון עשרים
קרש וארבעים ארנים
כסל שני ארנים תחת הקרש
האחר ושני ארנים תחת
הקרש האחר ולידכתי
המשון ימה תעשה ששה
קרשים ושני קרשים
תעשה למקצית המשון
בירכתם ויהי תאמם
מלמטה ויחרו ידותם
על ראשו אל הטבער

ב
ה
ח
ב
ב

ויהי יא חס וסימנן ויהיו חסותם ויהיו חסותם ויהיו חסותם ויהיו חסותם
ויהיו חסותם ויהיו חסותם ויהיו חסותם ויהיו חסותם ויהיו חסותם
ויהיו חסותם ויהיו חסותם ויהיו חסותם ויהיו חסותם ויהיו חסותם

הענין הזה הוא כפי שיתבאר בפרק הבא. וזהו סוף דברי הרמב"ם בזה הענין.

[illegible]

וַעֲפֹתֶיךָ אֶת־הַבְּרִיחַס וְהַבִּי
וְהַקִּמְתָּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן
כַּמִּשְׁכָּן אֲשֶׁר־רָאִיתָ
בְּהָרִי
וַיַּעֲשֵׂתָ
פְּרִכַת־תְּכֵלֶת וְאֶרֶץ־סֹדוֹת וְיִלְעֵת
יִטְנֶה וְיִשְׁטֹטֵט בְּיִשְׁוֹרֵי עֵשֶׂה
חֵטֵב יַעֲשֶׂה אֶת־הַמִּדְבָּרִים
וְנִתְּנָה אֶת־הָעֵלֶּאֱרֵבִיָּה
יַעֲמֹד יִשְׁטֹטֵט סִימָצִים וְהַבִּי
וְיִהְיֶה וְהַבִּי עֵלֶּאֱרֵבִיָּה אֲנִי
בְּסֹף וְנִתְּנָה אֶת־הַפְּרִכָּה
תַּחַת־הַקְּרָסִים וְהַבִּי אֶת־שֶׁמֶן
הַיִּתְּלָה לְפָרֶכֶת אֶת־אֲרוֹן
וְיִדְּוֹת וְהַבִּי לִהְיוֹת הַפְּרִכָּה
לִלְבָבִי הַקְּרִיט וּבִין קְרִיט
חֲמִישִׁים וְנִתְּנָה אֶת־הַמִּדְבָּר
עַל אֲרוֹן הַיְעֲדָה בְּקְרִיט
חֲמִישִׁים וְיִשְׁמַת אֶת־הַיִּתְּלָה

[illegible]

העבדים יב' חס' בל' ויכנהן ויהי עבדים קדם ויהי העבדים תע' ופאחיס' וחדכס' לעבדים ויהי מעט אלה העבדים
ועבדים יכ' ע' ויכנהן ויהי עבדים קדם ויהי העבדים תע' ופאחיס' וחדכס' לעבדים ויהי מעט אלה העבדים

אֶעֱשֶׂית אֶת־הַיָּר

חמש שכן לפאת נגב תימנה
קלעים לחצר ששמשור
מאה באמה ארך לפאה
האחת וועמדיו עשרים
וארנהם עשרים נחשת
ווי העמדים וחשקיהם
כסף וזכן לפאת צפון בארך
קלעים מאה ארך ועמדו
עשרים וארנהם עשרים
נחשת ווי העמדים וחשקיהם
כסף וזרחב החצר לפאת
ס קלעים חמשים אמה
עמדיהם עשרה וארנהם
עשרה וזרחב החצר לפאת
קדמה מזרח חמשים
אמה וזרחב עשרה אמה
קלעים לפתח עמדיהם

והוא
משלם
למאד

7

تذکرہ

ב
ה
ה
ה

۱۰۰

ב
את
הנהגתם

יְשַׁלְשֶׁה וְאֲרַנְּהֶם שְׁלִשָּׁה
וּלְכַתְּףָהּ שְׁנֵית חֲמִישֵׁי עֶשְׂרֵה
קִלְעִים עֲמֻדֵיהֶם שְׁלִשָּׁה
וְאֲרַנְּתֶם שְׁלִשָּׁה וְלִישֵׁעַר
הַחֲצֵר מִסֹּךְ יַעֲשִׂדִים אִמָּה
תִּכְלֹת וְאֲרַנְּמָן וְתִלְעֵת שְׁנֵי
וְיִשִּׁי מִשֹּׁזַר מִיַּעֲשִׂדֵי חֶרֶק
עֲמֻדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְאֲרַנְּהֶם
אַרְבָּעָה כָּל עֲמֻדֵי הַחֲצֵר
סָבִיב מִחֲשָׁקִים כִּסְפָּה וְזֵהֶם
כִּסְפָּה וְאֲרַנְּהֶם נֹחַ שֵׁת וְאַתָּה
הַתֵּעַר מֵאַחַב אִמָּה וְרַחֲבִי
חֲמִישִׁים כִּפְתֵּי מִשִּׁים וְקִמָּה
חֲמִישִׁים אֲמוֹת שִׁשִּׁים מִשֹּׁזַר
וְאֲרַנְּהֶם נֹחַ שֵׁת וְלִכְלִי מִלִּי
הַמִּטָּב בְּכָל עֲבֹדָתוֹ וְכִלִּי
יִתְּדָתִיו וְכִלִּי תִרְתִּי הַחֲצֵר
נִרְשָׁתִי וְאַתָּה

כל עמדי חס גלד מל וסימנתי ועמדי יד פרכת ועמית למסר מל עמדי החצר סביב ועמל אונגה ית
בסר י יכז סימנתי ועמית למסר ילשע החצר וימסר ילשע סכר יחד ועמית למסר יחד פרשע ילשע למסר ית

ויקחו להם איש שחל לכתוב וישלחו ליהודים וישלחו להם איש שחל לכתוב וישלחו להם איש שחל לכתוב וישלחו להם איש שחל לכתוב

תענה את בני ישראל
ויקחו אליך שמן זית וך
כתית למאור להעלת נר
תמיד באהל מועד מחוץ
לפרכת אשר על העדן
יערך את אהרן ובניו מערב
ערב בקר לפני יהוה חקת
עולם לדדתם מאת בני
ישראל ואתה
הקדב אלך את אהרן
אחיק ואת בניו אתו מתוך
בני ישראל לכתוב לי אהרן
נר ואביו ואלעזר ואיתמו
בני אהרן ויעשית בני קדש
לאהרן אחיק לכבוד
ולתפארת ואתה תרבר
אל כל חכמי לב אשר
מלאך נור ורוח חכמה ויעשו

קמ
ע
מ
ב
ישראל

את בני אהרן לקדשו
לכתוב לי ואלה הבגדים
אשר מעשו חשן ואפור
ומעיל וכתנת תשבץ
מצנפת ואבנט ועשו בגדי
קדש לאהרן אחיק ולבניו
לכתוב לי ויהם יקחו את
זהב ואת התכלת ואת
הארנמן ואת תולעת השני
ואת השיש
ועשו את האפר זהב תכלת
וארנמן תולעת שני ושיש
משור מעשה חשב ושרי
כתפת חברת יהיה לו אל
שני קצותיו וחבריו חשב
אפרתו אשר עליו כמעשהו
ממנו יהיה זהב תכלת
וארנמן ואת ליעת שני ושיש

81

100

2

3

לכתוב לי בלשן קדש וקדש כל אור וידע ליעלות כלל וידע ליעלות כלל וידע ליעלות כלל וידע ליעלות כלל

בכאן כל חס בלל וסמחון ויהי בכאן ונתקע בשומר בכאן בשער יד פלוג וכי מכלכל כל בלל
 ומשני ב ב פל וזא קל וסיסחון ונשכר קול ובכאן ואלחקד שי נעשה נשכר קל וקסכע פחנס המיד

אמרן את משפט בנ
 ישראל על לב כל פני יהוה
 תמיד ועשית
 את מעיל האפור כליל
 תכלת ויהי פיראשנותם
 שפה יהיה לפס סביב
 מעשה ארנכפי תחרא
 יהיה ללא יקר עיועשית
 על שוליו רמני תכלתן
 וארנמן ותולעת שני על
 שוליו סביב ופעמני זהב
 בתוכם סביב פעמן זהב
 ורמון פעמן וזהב ורמון על
 שוליהם מעיל סביב ויהיה
 על אבריו לשרת ונשמי
 קולו בכאן אלהקדש לפנ
 יהוה ויבא אל ימורתי
 ויבא אל ימורתי

הס

ב
 קל
 וסל
 ובית
 ישראל
 לא
 יאכז
 ודן
 ודניר
 אשה
 יונה

זהב טהור ופתחת יעל
 פתוחי חתם קר של יהוה
 וישמה אתו יעל פתח תכלת
 והיה יעל המצנפת אל מול
 פני המצנפת יהיה יהוה על
 מצח אהרן ונשא אהרן את
 עון הקדש כי אשד יקדישו
 בני ישראל לכל מתנת
 קדש יהיה עליהם עליו
 תמיד לדיון להם לפני יהוה
 ושבת הכתנת ששוינשית
 מצנפת ייטוא ונטת עשה
 מעשה הרקס וילבני אהרן
 תעשה כתנת ויינשית להם
 אבנניסו ומנכיעות תעשה
 להם לכבוד ולהפארת
 והלבשת אתכם את אהרן
 אחיר אתבניו אתו ומיטחת

ונשית ב וסמחון ועשה לי סמחון ועשה כדבאחר מקרה היה עשה להם מנעמי בדי
 פסח ב וסמחון ועשה לי סמחון ועשה כדבאחר מקרה היה עשה להם מנעמי בדי

תשרף באש ויסמיתון ואת נשר חמר ואת ומרבב כדחם תשרף באש ואת העד חזאת ויסמיתון ואת נשר חמר ואת ומרבב כדחם תשרף באש ואת העד חזאת

על סומל את ד אחר
ויד בני ויהקרבת את חפר
לפני אהל מועד וסמך
אחר ונבני את ד יהס על
ראש הפר ושחטת את
הפר לפני יהוה פתח אהל
מועד ולקחת מדם הפר
ונתתה על קרני המזבח
באזנך ואת כל הדם
תשפך אליסוד המזבח
ולקחת את כל החלב
המכסה את הקרב ואת
היתדת על הכבד ואת
שת הכבד ואת החלב
אשר על חן והקטרת
המזבח והוא את בשר חפר
ואת צדו ואת פרי שאת שרף
באש מחוץ למחנה הטאה

הוא ואת האל האחר
תקחו סמכו אחר ובעני
את ידיהם על ראש האל
ושחטת את האל ולקחת
את דמו וזרקת על המזבח
סביב ואת האל תגתח
לנתחיו ורחצת קרבו
וכרעו ונתת על נתיב
ועל ראשו וחקטרת את
כל האל המזבחה עלה
הוא ליתוח ריחו ונתחאשו
ליתוח הוא ולקחת את
האל הישני וסמך אחר
ובענו את ידיהם על ראש
האל וישחטת את האל
ולקחת מדמו ונתתה על
העך אמן אחר וישל העך
אמן במזבחה ויתו על כהן

אחריהם ה' וסמנו ונתתם להם את הארץ אשר נשבעתם לאבותיכם ואת העיר אשר נשבעתם לאבותיכם ואת העיר אשר נשבעתם לאבותיכם ואת העיר אשר נשבעתם לאבותיכם

והוא שמתן ולקחתן מאיל החלב וקרא וקרא את החלב ויבדדו ייטב ויבדדו ייטב
 ויבדדו ייטב ויבדדו ייטב ויבדדו ייטב ויבדדו ייטב ויבדדו ייטב ויבדדו ייטב

ידם הסמיתו על בחורגל
 חימנית חדרקת את הרב
 על המזבח סביב ולקחה
 מן חלב אשר על המזבח
 ומשמן חמשת חורזית
 על אהרן ועל בניו ועל
 בניו על בניו בניו ארנו
 וקרטה הוא ובעדו ובעדו
 בניו אתיו ולקחת מן האיל
 החלב והארלה ואת החלב
 חמכסה את הקרב ואת
 יתרת הכבד ואת ישרי
 הכלית ואת החלב אשר
 עליהן ואת שוק הימין כי
 איל מלאיכו הוא וכבר
 לחם אחר וחרת לחם שמן
 אחר וקיק אחר מסר
 המצות אשר לפני יהוה

ושמת הכל על כפי אהרן
 ועל כפי בניו והנפת אתב
 תנופה לפני יהוה ולקחת
 את כמירכו וחקטרה
 המזבחה על העלה לריה
 עיחול לפני יהוה אשר הוא
 ליהוה ולקחת את החזה
 מאיל הפלאיכ אשר
 לאהרן והנפת ארנו תנופה
 לפני יהוה והיה יך לכנה
 וקרטה את חזה התנופה
 ואת שוק התרומה אשר
 חונת ואשר חורכ כאיר
 המלאיכ מאשר לאהרן
 וכאשר לבניו ויהי לאהרן
 ולבניו לחקיעילם כאר
 בני ישראל כיתרומה הוא
 ותרומה יהיה כאת בני

על אהרן ויבדדו ייטב ויבדדו ייטב ויבדדו ייטב ויבדדו ייטב ויבדדו ייטב ויבדדו ייטב
 ויבדדו ייטב ויבדדו ייטב ויבדדו ייטב ויבדדו ייטב ויבדדו ייטב ויבדדו ייטב
 ויבדדו ייטב ויבדדו ייטב ויבדדו ייטב ויבדדו ייטב ויבדדו ייטב ויבדדו ייטב

יִשְׂרָאֵל מִזִּכְחֵי שְׁלֹמִיהֶם
תְּדַוּמַתָּם לַיהוָה וּבְנֵי
הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן יִהְיוּ
לְבָנָיו אַחֲרָיו לְמִשְׁתַּהֲבֵת
וּלְמַלְאֲכֵי אֲתֹנֹת שִׁבְעֵת
יָמִים לְכַשֵּׁם הַבֶּהָן תַּחֲתֵינוּ
מִבְּנֵי אֲשֶׁר יָבֹא אֶל
מוֹעֵד לְשֹׁדֶת בְּקָדֶשׁ
וְאֵת אֵיל הַמִּלֵּאִים תִּקַּח
וּבִשַּׁלְתָּ אֶת־בִּישְׁרוֹ בְּמָקוֹם
קֹדֶשׁ וְאָכַל אַהֲרֹן וּבָנָיו
אֶת־בִּישַׁר הָאֵיל וְאֵת הַלֶּחֶם
אֲשֶׁר בַּסֶּל פָּתַח אֶהְיֶה מוֹעֵד
וְאָכַל אַתֶּם אֲשֶׁר בְּפֶרֶהוֹ
לְמַלְאֲכֵי אֲתֹנֹת לְקֹדֶשׁ אַתֶּם
וְזֶה לֹא־אֵכֹל כִּי־קֹדֶשׁ הֵם
וְאִם יִשָּׂא מִבִּישַׁר הַמִּלֵּאִים
וּמִן־הַחֶסֶד הַבָּקָר וְיִשְׂרָפָה

את חנותך באש לא יאכל
כיקדש הוא ויניח לאהרן
ולבניו נכסה בכל אשר עשית
אתה שבעת ימים תמלא
ידם ופרחטאת תעשה
ליום עליו זכרים וחטאת
על המזבח בכפרך עליו
ומישחת אתו לקדשו שבעת
ימים תכפר על המזבח
וקדשת אתו והיה המזבח
קדש קדשים כל הנגע
במזבח יקדש
וזה אשר תעשה על
המזבח פכשים פני שנה
שנים ליום המיר את
הכבש האחד תעשה
בבקר ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים ועשך

[illegible]

והיה כי יקראו אל שם ה' אלהיהם וישמרו את מצותיו אשר אנכי מצוה אותם וישמרו את חוקיו אשר אנכי חוקה וישמרו את דבריו אשר אנכי דברתי וישמרו את כל אשר צויתם וישמרו את כל אשר צויתם וישמרו את כל אשר צויתם

העדה לפני הכפרת אשר
יעלה את אשר אומר לך
שמה יהיה קטיר עליו אחרון
קטרת סמים בכך בכך
בהיטיבו את הערת קטרתו
וכה עלת אחרון את הערת
בין הערבים יקטירנה
קטרת במיד לפי יהיה
לדורתם וילא את עליו
קטרת ויהיה וסמנה
תסד לאתם כן עליו ונכפר
אחריו על קרנתו אחת
בשנה מסמנה את הכפרת
אחת בשנה יכפר יליו
לדורתם כד שקר יסווא
ליהוה
ועד יתה אל משה לאמר
כיתש את ראש בני ישראל

לעקרהם ונתנו איש כפר
נפשו ליהוה בכך אתם
ולא יהיה בהם נזל בכך
אתם זה יהיה צדקה יע
הפקדים מה צדקה השקר
בשקל הקדש יעשר צדקה
השקל מה צדקה השקר
תרומה ליהוה כל זה צד
יעהפקדים מבין עשרים
שנה ומעלה יתן תרומה
יהוה הייטיב לא ידבר
והר לא יכיתם כפח צדקה
השקל לתת את תרומה
יהוה לבפר יעל נפשתם כב
ולקחת את כסף הכפרים
כאת בני ישראל ונתת את
יעל צדקה אהל צדקה יהיה
לבני ישראל וזכרון לפני

והיה כי יקראו אל שם ה' אלהיהם וישמרו את מצותיו אשר אנכי מצוה אותם וישמרו את חוקיו אשר אנכי חוקה וישמרו את דבריו אשר אנכי דברתי וישמרו את כל אשר צויתם וישמרו את כל אשר צויתם וישמרו את כל אשר צויתם

וְעַתָּה אֲחֻזְקִיטוּת וְכִי מִתְּחִלָּה בְּיָדֵינוּ לֹא הָיָה כֹּה־נֶגֶד כְּבוֹדֵנוּ בְּיָדֵינוּ כִּי כָל הַנֶּגֶד כְּבוֹדֵנוּ בְּיָדֵינוּ כִּי כָל הַנֶּגֶד כְּבוֹדֵנוּ בְּיָדֵינוּ
 וְעַתָּה אֲחֻזְקִיטוּת וְכִי מִתְּחִלָּה בְּיָדֵינוּ לֹא הָיָה כֹּה־נֶגֶד כְּבוֹדֵנוּ בְּיָדֵינוּ כִּי כָל הַנֶּגֶד כְּבוֹדֵנוּ בְּיָדֵינוּ

וְקִדְשֵׁת אֶתְּסִלְכֶן לִי
 וְאֶלְבִּי יִשְׂרָאֵל תִּדְבַּר לֵאמֹר
 שִׁמְעוּ מִשְׁחַת קִרְשֵׁי הַיְהוָה
 לִלְחֹד תִּכְסִּי עַל בִּשְׂרִי
 אֲדַסְלֵא יִסֵּךְ וּבְמִתְכַנְנִי
 לֹא תַעֲשֶׂה וּבְמִחֻקֵּי קִרְשֵׁי הַיְהוָה
 קִרְשֵׁי הַיְהוָה לִכְסִי אִישׁ אִשּׁוֹ
 יִדְקַח כִּמְהוּא אִשְׁרֵי תִקְמָמֵנִי
 עַל־דֹּד וְנִכְרֹת מִעַמִּי
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל
 מִשֵּׁה קַח לְךָ סָמִים נֹטֵרִי
 וַיִּשְׁחַלְתוּחַ לְבִנָּה סָמִים
 וּלְבִנָּה זִכָּה בְּכָד יְהוָה
 וַיַּעֲשֵׂת אֶת־חֻקֵּי קִרְשֵׁי הַיְהוָה
 מִעֲשֵׂה רֹקַח מִמֶּלֶח טְהוֹר
 קִרְשֵׁי הַיְהוָה מִמֶּנֶּה חֹק
 וְנִתְּחַ מִמֶּנֶּה לְפִנֵּי חֵזֶק
 בָּאֵה לְמִי עַד אִשְׁרֵי אֲוִיעַד

ס
 כ

ב
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ

כ
 ח

ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ

לְךָ יִשְׁמַח קִרְשֵׁי קִרְשֵׁי
 תִהְיֶה לְכִסִּי וְחֻקֵּי קִרְשֵׁי
 הַיְהוָה בְּמִתְכַנְנִי לֹא תַעֲשֶׂה
 לִכְסִי קִרְשֵׁי תִהְיֶה לְךָ לִיהוָה
 אִישׁ אִשְׁרֵי עֲשֵׂה בְּמִחֻקֵּי
 לְחֵרִיחַ בְּהוֹנְכֶרֶת מִעַמִּי
 וַיִּדְבַּר יְהוָה אֵל
 מִשֵּׁה לֵאמֹר יִרְאֵה קִרְשֵׁי
 בִּישְׁכָּבִי עַל אֶלְבִּי אֲוִיעַד בֶּן
 חֹדֶר לְמִטָּה יְהוָה וְאִמְלֵא
 אֶת־רוּחַ אֱלֹהִים בְּחֻמָּה
 וּבְתַכְנוּנָה וּבְרִיעַת וּבְכָד
 מִלֵּאכָה לְחֻשְׁבֵּי מַחֲשַׁבֶּת
 לִיעֲשׂוֹת כְּבוֹד וּבְכִסְיָה וּבְנִשְׁתֵּי
 וּבְחֻרֵשֶׁת אֶבֶן לְמִלֵּאכָה
 וּבְחֻרֵשֶׁת יִי לִיעֲשׂוֹת בְּכָד
 מִלֵּאכָה וְאֶת־הַנֶּגֶד נִתְּחַ אֶת־
 אֶת־אֵה לִי אֶבֶן אֶחָד סֶמֶךְ

וְעַתָּה אֲחֻזְקִיטוּת וְכִי מִתְּחִלָּה בְּיָדֵינוּ לֹא הָיָה כֹּה־נֶגֶד כְּבוֹדֵנוּ בְּיָדֵינוּ כִּי כָל הַנֶּגֶד כְּבוֹדֵנוּ בְּיָדֵינוּ
 וְעַתָּה אֲחֻזְקִיטוּת וְכִי מִתְּחִלָּה בְּיָדֵינוּ לֹא הָיָה כֹּה־נֶגֶד כְּבוֹדֵנוּ בְּיָדֵינוּ כִּי כָל הַנֶּגֶד כְּבוֹדֵנוּ בְּיָדֵינוּ

(א) חסידות ו' וסיניחון ואת כל בלוי וזאת כל יד ויעש שלמה דב' י' ויאמר אליהם לאמר ה' וסיניחון
והתדרג אל בני ישראל קח ממתן והיו לנזר ויעשו להם עינת כוננת לפרך רבות שא אתראש מלקוח וסיניחון אקניכש

למטה דן וכל בל חכם
לכנתי חכמה וינישו את
כל אשר צויהך את אהל
מועד ואת הארץ לעדרת
ואת חפציה אשר יצאו
ואת כל בלי האהל ואת
השלהן ואת כליו ואת
המערה הטהרה ואת כל
בליה ואת מזבח הקטרת
ואת מזבח העולה ואת כל
כליו ואת הכיור ואת כנויו
ואת בנריה שררה ואת בנרי
הקדש לאהרן הכהן ואת
בנרי בניו לכהן ואת שמן
המטה ואת קטרת הכמים
לקדש כל אשר צויהך
ינישו
ויאמר יהוה אל משה לאמר

ואתה רב ראל בני ישראל
לאמר אך את שבת רג
תשמרו כי אות הוא ביני
ובינכם לדורותיכם לדעת
כי אני יהוה מקרשכם
וישמרתם את השבת כי
קרש הוא לכם מחלליה
מות יומת כל העשה
בה מלאכה ונכרתה הנפש
ההוא מקרב צמיח שישת
ימים יעשה מלאכה וביום
השביעי שבת שברג
קרש ליהוה כל העשה
מלאכה ביום השבת מות
יומת וישמרוב בני ישראל
את השבות לעשות את
השבת לדרתם ברית עולם
ביני ובין בני ישראל את

ויהיו לך ויסמך ויחבר ויאמר כי שמואל בן נחמן ראה את המלך וסמך עליו ויחבר לו חותם ויכתוב בו ויבטל כל מעשיו ויפטר כל ענינו ויפטר כל ענינו ויפטר כל ענינו

הנהגתו ופיקודו על כלל המערכה. וזו היתה הסיבה אשר עשתה
 לו כבוד גדול ופיקודו על כלל המערכה. וזו היתה הסיבה אשר עשתה

וְאֵלֶּיךָ סִי שֶׁשֶׁתִּימִים
עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם
וְאֶת הָאָרֶץ וְכִסּוּם הַשָּׁבִיעִי
שֶׁבַת וְנַפְשִׁי

ויתן אל משה ככלתו
לדבר אתו בחר סעי שני
לחת העדת לחת אכן
כתבים באצבע אלהים
וראה עס כי שיש משה
לדרת מן החר ויקהל העם
על אחרון ויאמר אליו קום
עשה לנו אלהים אשר
ילכולפננו כיזה משה
חאיש אשר העלנו מארץ
מצרים לא ידענו מה היה
לזו ויאמר אלהם אהרן
פרקונו מי חזק אשר
באוני נשיכם כנכם ובעת נכ

והביאו אליו ויתפרדו כל
העם את עמי הזהב אשר
באזניהם וביאו אל אהרן
ויקחו כיוסו ויצר אתו ברות
ויצטוהו עגל מפכה ויאמרו
אלה אלהיך ישראל אשר
היצרכ מארץ מצרים
וירא אהרן ויבן מזבח
לפניו ויקרא אהרן ויאמר
חנליהוה מחריו יטבימו
ממחרה וייצלו עלתו ציטו
שלמים ויטבי העם לאבן
ויטתו ויקמול צחק
וידבר יהוה אל משה לך
דר בייטחתי עמך אשר
היצלית מארץ מצרים
סרו מדר מזדדך אשר
צויתם צטולהם יצט

وہو

 $\frac{1}{2}$

22

7

גמיה
רכו

...

10

ישיב

הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ

ה'תשנ"ב

בְּהַיְתִיב

בהעלותי

ה'תש"ח

הענין הזה

אברהם

2

53

י"ד
י"ה

החברה

לא תשא

ה'תשנ"ה

10

1

[illegible]

והיה כי יבנה בית ה' ויהיו בני ישראל יושבים ביה ויהיו בני ישראל יושבים ביה ויהיו בני ישראל יושבים ביה

אחיו ואיש את דעה ואיש
את קרבן ויועשו בני לוי
בדבר משה ויפל מן העם
ביום ההוא כשלשת אלפי
איש ויאמר משה מלאו
ידכם חס ליהוה כי איש
בבנו ובאחיו ולתת עליכם
חוס ברכה ויהי ממחרת
ויאמר משה אל העם אתם
חטאתם חטאה גדלה
ועתה אעלה אליהו אולי
אכפרה בעד חטאתכם
וישב משה אליהו ויאמר
אנא חטאה העם הזה חטאה
גדלה ויעשו לחם אלהי
וחבו עתה אסתנא חטאתם
ואם אקמחני נא מספרך
אשר כתבת ויאמר יהוה

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לע
לפ
לץ
לכ
למ
לנ
לס
לע
לפ
לץ

י
בתי

ה

ט

ג
מש

ה
טע
שופר
ויבט

ל
חד
ספר

אל משה מי אשר חטא
לי אמחנו מספרי ועתה
לך נחה את העם אל אשר
דברתי לך הנה מלאכי
ילך לפניך וביום פקדי
ופקדתי עליהם חטאתם
ויעה יהוה את העם על
אשר עשו אתה עני אשר
עשה אהרן

וידבר יהוה אל משה
לך עלה מזה אתה וזה עם
אשר העלית מארץ מצרים
אלה ארץ אשר נשבעתי
לאברהם ליעקב וליצחק
לאמר לזרעך אתננה
ושלחתי לפניך מלאך
ונריתי אתה בניעני האמרי
והחתי והפזי החוי והיבסי

ל
והילוף
ב
אדם
ד
דכט
ביה

י
ב

י
א

ל
כחך
כ
שאל

ל
כיתמוס
סיני

עלהם יי חל בשרה וסיני המסקל לאחיו וימקו יוסף שיהיה כבאססרעה ויום תולעטו ויבא שן בקר
ופקדו עליהם ואתה תחלה ועשה לם עילם יולד בקדתי לא נתן וימארו שקאנשים וינגר עסד
תלית ג וסימנתי וסימנתי אתה וזה העלית הועלית כן שאל נפשי

אֶל אֶרֶץ חֶבְלֵי בִדְבַשׁ
כִּי לֹא אֵעָלֶה בְּקֶרֶבְךָ כִּי
עִם קִשְׁטֵי עֲרֵפֶי אֶתָּה מִן
אִמֵּל מִדָּד וַיִּשְׁמַע הָעָם
אֶת דְּבַר חֲרֵה הוֹתֵאמֶר
וְלֹא שָׁח אִישׁ עֵדוּי עַל־וֵי
וַאֲמַד יְהוָה אֱלֹהֵי מִשָּׁה אָמַר
אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם יָעִב
קִשְׁטֵי עֲרֵפֶי רַב־עַ אֶחָד אֵעָלֶה
בְּקֶרֶבְךָ וְכִלְיֶיךָ וְעֵתָה
חֲדָד יַעֲרִיב מֵעַלֶיךָ וְאֲרֵעָה
מִחָא עֲשֶׂה לְדִוִּיתֵנִי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְעַרְסִמְהוּ
חֲרֵב יוֹמִי שֶׁחַ יִקַּח אֶת הָאֵל
וְנָטָה לוֹ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
חֲרָק מִן־מַחֲנֶה וְקָרָא
לֹא אֶחָד מִזֶּעַד וְהָיָה כָל־
מִבְּקֵשׁ יִתְּנוּ יָצֵא אֶל־אֶדְרִי

[illegible]

[illegible]

והוא שיהיה לו
העלאתה קצתה
והוא שיהיה לו
העלאתה קצתה

לך שני לוחות אבנים
 כד אשנים וכתבתי על
 הלוחות את הדברים אשר
 חיו על הלוחות הראשנים
 אשר שבדתי ויהיה נכון
 לבקרו עלית בבקר אל
 הר סיני ונצבת לי שם על
 ראש ההר ואיש לא יעלה
 עמך וגם איש לא יראנו
 ההר ונסה צאן ותבקר אל
 ידעו אימול ההר ההוא
 ויפסל שני לוחות אבנים
 כד אשנים וישכס משה
 בבקר ויעל אל הר סיני
 כאשר צוה יהוה אתו ויקח
 בידו שני לוחות אבנים ויוז
 יהוה כיצטו ויתניצב ומוזג
 ויקרא בשם יהוה ויעבר

יתחיל
 יתחיל

נח
 רבת

יהוה על פניו ויקרא יהוה
 יהוה אל רחוס ונחון ארך
 אפס ורכ חסד ואמתנינו
 חסד לא לפים נשא עון
 ופישע וחטאה ונקה לא
 ינקה פקד עון אבות על
 בנים ויעל בנים בנים על
 ישישיו ויעל דביעיו וימחר
 משה ויקד ארצה וישתחו
 ויאמר אכנא מצאתי חן
 בעיניך ארני לך נא ארני
 בקרבנו כי עסקי ערה
 הוא וכל לוחות לעוננו ולחטאתנו
 ונחלתנו ויאמר הנה אנכי
 כרת ברית ענך כל עמך
 אעשה נפל את אשר לא
 נכרא בכל הארץ ובכל
 הנחשודא ה כל העם אשר

אתה בקרבנו את מעשה
יתוח כי נורא הוא אשר
אנני עשה עמך ישמר לך
את אשר אנכי מצוך חס
הנני נרשמפנך את האמי
וחכמעני וחתני וחפר
וחחני וחיבוס ייה שמר לך
פזת כרת ברית ליושב
הארץ אשר אתה בא
עליה פיהיה למוקש
בקרבך כי את מזבחם
תניצין ואת מצבתם תשבדן
ואת אשריו תכרתני כי
לא תשתחוה לאל אחר
כי יהוה קנא שמו אל קנא
הוא ופזת כרת ברית ליושב
הארץ ונני אחרי אלהים
ונבחו לאלהים וקרא

לְבֹאֵכֶל מִזֶּכְחוֹ וּלְקַחַת
מִבְנֵי לְבֶנֶךָ וְזִנְיֹנֵי בְנֵי
אֲחֵרֵי אֱלֹהֵי הַזֶּה וְהִזְנוּ אֶת
בְּנֶךָ אֲחֵרֵי אֱלֹהֵי הַזֶּה
מִסִּכָּה לֹא תַעֲשֶׂה לָּךְ
אֶת חֲנֻמֵּי עוֹת הַגִּשְׁמוֹר
שְׂבִיעֵת יְמֵי סִכָּה לְמִצֹּת
אֲשֶׁר יִצְוֶיךָ לַמּוֹעֵד חֲדָשׁ
הָאֵבִיב כִּי בַחֲדָשׁ הָאֵבִיב
יֵצֵאת מִמִּצְרַיִם כִּלְפָטֹר
רַחֲסָלִי וְכֹל מִקְעַל תִּזְכֹּר
פֶּטֶר שְׂזֹר וְיִשָּׂה וּפֶטֶר
חֲמוֹד תִּפְדֶּה בִּישָׁה וְאֵלָּא
תִּפְדֶּה וְעֶרְפָתוֹ כֹּל בְּכוֹר
בְּנֶךָ תִּפְדֶּה וְלֹא יִרְאוּ פֶנֶּ
יִקְבִּי שִׁשֶּׁת יְמֵי סִכָּה לְעֹבֵד
וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי תִּשָּׁבֵת
בַּחֲרִישׁ וּבְקִצֹר תִּשָּׁבֵת

207

וְחַטְבִּעַת תִּצְטַה לךָ
בְּכֹרֶךְ קִצִּיר חֹטִים וְחַטְבִּי
הָאֵסִיף תְּקוּפַת חֹטְנִי
יִשְׁלַט פִּעַם מִסַּבְטִנִּי וְיִרְאֶה
כִּלְזֹכֹרֶךְ אֶת פְּנֵי הָאָדָם
יְחֹה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּיָד
אוֹרֵי שָׁמַיִם מִפְּנֵי הַרְחֹק
אֶת זִכְרֶךְ וְאֶת חֶמְדְּ אֵינִי
אֶת אֲרִנִּי בִּיעֲלֵתִי וְאֶת
אֶת פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי שָׁלִישׁ
פִּעַם מִסַּבְטִנִּי לֹא תִשְׁחַט
עַל מִזְבֵּחַ זִכְרִי וְלֹא יִלֵּן
יִבְקֹר וּבְחֹחַן הַפְּסֹחִי
רֹאשִׁי תִּבְכּוּ אֲרָמִית
תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵי
לֹא תִבְטֵל נְדִיב חַיִּיב אֲנִי

לך אתה דברי האלה
 ילפי הדבר אלה
 אתה דברי ואת ישראל
 והיטב עיניו ארבע
 זסו ארבע עיניו ארבע
 לא אברומים לא אשתה
 ויכתב על הלח את דברי
 הברית אשרת הדברים
 והיבדלת כשה מהרסני
 ושני לחת העדת כדכשה
 ברהמון ההר וכשה לא
 די עיניו עיד פניו בנרי
 אתיוודא אהרן וכל בני
 ישראל את בניו הנהקן
 יעד פניו וייראו כנשי
 אליו ויקרא אלה כשה
 ומשבו אליו אהרן וכל
 הנשאים בנה וידבר

יְשִׁיעַנוּ מִיַּד הַצָּר וְלֹאֵנוּ
 וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם
 קֹדֶשׁ שַׁבָּת שְׁפֹתַי לִיהוָה
 כִּלְהִיעֲנֶה בּוֹמִלְאֲכֵי יָדַי
 לֹאֲתַכְעֲרוּ אִישׁ בְּבֵר
 מִשְׁבַּתֵּיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת

וַיֹּאמֶר כִּי־שָׂהָא כָּל־עֵדֶת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הָהָר
אֲשֶׁר־נָתַן יְהוָה לְאֹמְרֵיקָחוּ
מֵאֵתֵכֶם תְּרוּמָה לַיהוָה כִּי
נָדַב לָבוּיָבִיֹאָה אֶת־תְּרוּמַת
יְהוָה זֶה בּוֹכֶסְךָ וְנַחֲשֶׁרֶךָ
וְתִכְלֶת וְאֶרֶץ מְזוֹתֶיךָ לַעֲרֹת
יִשְׂרָאֵל שִׁשֹּׁם וְיִשְׁמֹעֵל וְיִשְׁעֵר וְיִשְׁכָּר
מֵאֶרֶץ כּוּשִׁי עֹדֶת תַּחֲשִׁים
וְיִצְחָק וְיִשְׁכָּר וְיִשְׁמֹעֵל לְמֹאֲדָה
וּבְשֵׁמִים לִשְׁמֹן הַמִּטְחָה

משה אלהים ואחר כ
נשא כל בני ישראל ויניחם
את כל אשר דבר יהוה
אתו בחד סיני ויכל משה
מדבר אתם ויתן על פני
מסוה ויבא משה לפני
יהוה לדבר אתו יקד את
המסוה עד צאתו ויצא
ודבר אל בני ישראל את
אשר יצוה יוהא וישראל
את פני משה כי קדן יצו
פני משה והיטיב משה את
המסוה על פניו יד באו
לדבר אתו
ויקהל משה את כל
עדת בני ישראל ויאמר
אלהם אלה הדברים אשר
יצוה יהוה ליציאת אתם

הענין ין זה יסודי -- הן באיזה צורה יתקיימה האהבה וההתאחדות בין בני-העם
והם באיזה צורה יתקיימה האהבה וההתאחדות בין בני-העם

ביתו ב כתל קן סימנחון את המסכן ואת הלווייתן ואת המכרן ואת כל
קדשם אנשם תגל ומנשם וסידחון אנשם ואת המכר ואת כל

וּלְקַטְרֶת הַסַּמִּים וְאֹכְלֵי
שֶׁחַם וְאֹכְלֵי מֵלֵאִים לֹא־פֹד
וְלֹחֲשֵׁן וְכָל־חֵם לִבְכֶּם
יָבֹאוּ וַיַּעֲשׂוּ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־חֹמֶשׁ שִׁבְעָתָה
אֶחָד וְאֶת־מִכְסֵּהוּ אֶת־
קֶרֶסוֹ וְאֶת־קֶרֶשׁוֹ אֶת־
בְּרִיחוֹ אֶת־עַמֻּדוֹ וְאֶת־אֹנִיו
אֶת־הָאָרֶן וְאֶת־בְּרִיזוֹ אֶת־
חֲפֻצֹתָהּ וְאֶת־פְּרֻכֹתֶיהָ מִסָּדֵי
אֶת־הַשִּׁלְחָן וְאֶת־בְּרִיזוֹ וְאֶת־
כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־לֶחֶם הַפָּנִיכָה
וְאֶת־מִנֵּי־הַמֶּאֱדָר וְאֶת־
כָּל־יָהּ וְאֶת־עֲרֵצוֹ וְאֶת־שֹׁמֵן
הַמֶּאֱדָר וְאֶת־מִזְבַּח־הַקֹּטֶרֶת
וְאֶת־בְּרִיזוֹ וְאֶת־שֹׁמֵן־הַמִּשְׁחָה
וְאֶת־קַטְרֶת הַסַּמִּים וְאֶת־
מִסְךְ־הַפֶּתַח לִפְתַּח־הַמִּשְׁכָּן

אֶת־מִזְבַּח־הָעֹלָה וְאֶת־מִנְעָר
 הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בָּרִיז
 וְאֶת־כָּל־כֵּלֵי אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־
 כַּנֵּי וְאֶת־קַלְעֵי הַחֵצֵר אֶת־
 עַמֻּדֵיזָוָה וְאֶת־אֹרְנֵיהָ וְאֶת־תַּנְכֵּן
 שַׁעַר־הַחֵצֵר אֶת־יִתְדֹת
 הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־יִתְדֵי הַחֵצֵר
 וְאֶת־מִיתְרֵיהֶם אֶת־בָּנֵי
 הַשָּׂרָף לִשְׂרֹת בְּקֹדֶשׁ אֶת־
 בָּנֵי־הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן
 וְאֶת־בָּנֵי־בְנֵי לֵכֶהוּיִצְחָר
 כָּל־עַד־תִּבְנֶה אֶת־מִלְּפָנֶי
 מִשְׁהוּיִכְאוּ כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־
 נָשָׂא לִבּוֹ וְכָל־אִשׁ־נְדִיבָה
 רוּחוֹ אֶתּוֹ הֵבִיאוּ אֶת־תְּרוּמַת
 יְהוָה לְמִלְאכַת אֹהֶל־מוֹעֵד
 וּלְכָל־עֲבֹדָתוֹ וּלְבָנֵי־
 הַקֹּדֶשׁ יִשְׁיִיכְאוּ הָאֲנָשִׁים

[illegible]

מלכות יי' ושל רמז אנשים כלכל פתח כלכל את כל אחיכם ואת כל שאלו חסידיו הקראמו יונה
ששה אנשים מקד' נקבתו הקד' סמית ככת ב' ב' דעני' וטובות ודמנס' וכל יונה חרש חסיד רב בלא ית' ליוקיהו
וכל תרע' שרורת חסידות דמכל המרשים ילדיו

על הנשים כל נריב לב
הביא וחונו טבער
ובמוזבל כל יזהב וכל איש
אשר העניפה תנופת זהב
ליחיה ^{איש} איש אשר
נמצא אתה כלת וארנמן
ותוללת שני שש ^{איש}
וערת אלם מאד מיסוערת
תחשים הביאו כל מרים
תרומת בכס ונחשת הביאו
את תרומת יהוה וכל אשר
נמצא אתו עניי שטיס לכל
מלאכת העברה הביאו
וכל אשר חכמת לב בידה
טוו ויביאו מטוה אתה תמלת
ואת הארנמן ואת תולעת
השני ואת השטיס וכל הנשים
אשר נשא לבן אתנה

בַּחֲכָמָה טוֹו אֶת הַיָּעִיבִי
וְהַנֶּשֶׁא אֶסְתַּבִּי אֶת אֲנִי
הִשְׁחָסוּ אֶת אֲנִי דְמִלֵּאִי
לֹא מִן הַחֶשֶׁן וְאֶת הַבֶּשֶׁב
וְאֶת חֶשֶׁן לְמֵאֹד וְלִשְׁמֵן
הַמִּשְׁחָה וּלְקִטְרֵת חֲסָמִים
כָּל אִישׁ וְאִשָּׁה אִשָּׁר נָרַב
לְבָס אֶת סֵלֶה בִּיא לְכָל
הַמֶּלֶךְ אֲבָה אִשָּׁר יָצָה יְהוָה
לַעֲשׂוֹת בִּידֵי מִיטָה הִבִּיאוּ
בְנֵי יִשְׂרָאֵל נִדְבָה לִיהוָה

כרסו וסילו תרומת כסף והקדשת סמים כבוד מרומם אדם יד ימין ראשו וכו' וקריים בימיסחוס וידיהחזקתא
וכלאשה ג' וכלאשה ח' ידעתאש ויהאדבר ואתנה ב' וסולחנשם ע' אשרהמעטס' וסולחנשם ט' וסולח
ועשעקבבזיקרב אתחננה והאש' כיכח ויסלמכית ועבדכ' ב' פה יתח' עבדארכ' וסוף הדד' וס' וסלח' קריס'
סוף ג' וסוף וכלאשה וכלאשה וסוף

למנוחת יום טוב ויום שבת ויום ראשון ויום חמשה עשר ויום חמשה עשר
 ויום טוב ויום שבת ויום ראשון ויום חמשה עשר ויום חמשה עשר
 ויום טוב ויום שבת ויום ראשון ויום חמשה עשר ויום חמשה עשר

מחשבת לעשות בזה
 ובכסף ובנחשת ובחרטום
 אבן למלא את ובהרשת עץ
 לעשות בכל מלאכה
 מחשבת ויהיה חורת נתן כלבו
 הוא ואהליאב בן אחיסמך
 למטה דן כי לא אתה חננת
 לכל עשות כל מלאכה
 חרש וחשבוך סבת כלת
 ובארנמן בתולעת השע
 ובששוארנע שיש למלאכה
 וחשבי מחשבת ויעשה
 בעל אל ואהליאב וכל
 איש חכם לב אשר נרן
 יחזק חכמה ותבונה בהמה
 לדעת לעשות את כל
 מלאכת עבודת הקדש
 לכל אשר יצו יהוה

ל
 קרבה
 אל
 נסיון

ויקדא משה אל בני אל
 ואל אהליאב ואל כל איש
 חכם לב אשר נרן יהוה
 חכמה כלבו כל אשר נשא
 לבו לקרבה אל המלאכה
 לעשות אתה ויהיה חורת
 משה את כל התרומה
 אשר הביאו בני ישראל
 למלאכת עבודת הקדש
 לעשות אתה והם הביאו
 אליו יצוד נרבה פבקר בפקר
 ויבאו כל החכמים העשויים
 את כל מלאכת הקדש
 איש איש ממלאכת אשר
 המה עשויים ויאמרו אל
 משה לאמר מרבס העם
 לחביא מדי העבודה
 למלאכה אשר יצו יהוה

עשי ככל יד בשר ויבנות לו ויסעוהו ויסעוהו ויסעוהו
 ויסעוהו ויסעוהו ויסעוהו ויסעוהו ויסעוהו
 ויסעוהו ויסעוהו ויסעוהו ויסעוהו ויסעוהו
 ויסעוהו ויסעוהו ויסעוהו ויסעוהו ויסעוהו

מִתַּת חֶמְדָּתָא וְכִלְחֻמֵּשׁ דְּכֹחַ וְנִיחָא לְבִירוֹ שְׁנֵה אֲחֵהּ וְכֵל אֶת יָסוּ מִסִּי קֵץ כִּכֵּב כּוֹר הַמִּלְחָמָה מִ

חִירְיֵעָה הָאֶחָת שְׁלֹשִׁים
בְּאֵמָה וְאַרְבֵּינָא מוֹתָרְחָב
הִירְיֵעָה הָאֶחָת מִדָּה אֶחָת
לַעֲשֵׂתִי עֲשֶׂרָה יִרְיֵעֵתִי
וַיַּחֲבֹר אֶת חֲמֵשׁ הִירְיֵעֹת
לְבָד וְאֶת שֵׁשׁ הִירְיֵעֹת
לְבָד וַיַּעֲשֶׂה לָלֵאֲתָח מִשִּׁים
עַל שֵׁפֶת הִירְיֵעָה הַקִּיצָנָה
בְּמַחְבֵּרֶת וּחֲמִשִּׁים לָלֵאֲתָ
עָשָׂה עַל שֵׁפֶת חִירְיֵעָה
הַחֲבֵרֶת הַשְּׁנִיתִי וַיַּעֲשֶׂה
קֶרֶסִינָח שֶׁתְּחִמְשִׁים לַחֲבֹר
אֶת הָאֵהָל לְהִיט אַחֲרָיו
וַיַּעֲשֶׂה מִכְסֵּה לָאֵהָל עֵרָת
אֵילָם מֵאֲדָמִים וּמִכְסֵּה
עֵרָת תְּחִשִּׁים מִלֶּמַעְלָהוּ
וַיַּעֲשֶׂה אֶת
הַקֶּרֶסִינָח מִלֶּמַעְבָּן עֵצִי

שְׁטִיכַי עִמָּרִים יַעֲשֶׂה אֶמֶת
אֶרֶץ הַקָּרִישׁ וְאֶמֶת וְחֵצֵי
הָאֶמֶת רֹחַב הַקָּרִישׁ הָאֶחָד
שֶׁתִּי יִדֹת לִקְרִישׁ הָאֶחָד
מִשְׁלֹבֶת אַחַת אֶל אַחַת
בֶּן עִשָּׂה לְכִלְקִישֵׁי הַמִּשְׁכָּן
וַיַּעַשׂ אֶת הַקָּרִישִׁים לַמִּשְׁכָּן
עֶשְׂרִים קָרִישִׁים לַפֶּאֶרֶת
נֹכַח תִּמְנָה וְאַרְבַּעִים אֲרָנִי
כִסֵּה עֲשֵׂה תַּחַת עֶשְׂרִים
הַקָּרִישִׁים שְׁנֵי אֲרָנִים תַּחַת
הַקָּרִישׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יָדָיו
וּשְׁנֵי אֲרָנִים תַּחַת הַקָּרִישׁ
הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יָדָיו וְלִצְלֵעַ
הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִית לַפֶּאֶרֶת
צִפּוֹן עֲשֵׂה עֶשְׂרִים קָרִישִׁים
וְאַרְבַּעִים אֲרָנִים כִּכְרִי
שְׁנֵי אֲרָנִים תַּחַת הַקָּרִישׁ הָאֶחָד

לית ה' יס בלס. וסמחון ויבסחית חילת בדות חכמד עד חכס לחברא חאהל. לית עליה שב ברתא דית
 לוס פשוהתם הסעלה אתכם בדות לוסעבריס. לאחל ג' וסמחון ועשית מכסח ועשפכסח שפריסספס.
 דת ג' יס בלס. וסמחון ואיבדדית יחיס לוס. שתי יתבדדל ויתבחו יבוה. יס יס יס

החידושים בן וסימנחון והדיווחים היתרם כלם יצאו מלפניו ל סיכנון יהודים יצא
הסמן ולדעתו ולדעת השכן דהתעשה והבדיל.

וַיִּשַׁן אֲדֹנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ
הָאֲחֵרִי וַיִּלְרָבְתִּי הַמִּשְׁכָּן
יִמָּה עֲשֵׂה שִׁשָּׁה קִרְשִׁים
וַיִּשַׁן קִרְשִׁים עֲשֵׂה לַמִּקְצֵעַ
הַמִּשְׁכָּן בִּירְכָתָם וְהָיוּ
תּוֹאֲמֵם כִּלְמָטָה וַיַּחֲדוּ וְהָיוּ
תְּמִיכֵי אֶל־אִשׁוֹ אֱלֹהֵי טִבְעִית
הָאֲחֵת כֵּן עֲשֵׂה לִשְׁנֵיהֶם
לִשְׁנֵי הַמִּקְצֵעִים וְהָיוּ שְׁמֹנֶה
קִרְשִׁים וְאֲדֹנֵיהֶם כֹּכָר
שִׁשָּׁה עֶשְׂרֵי אֲדֹנִים שְׁנֵי
אֲדֹנִים שְׁנֵי אֲדֹנִים תַּחַת
הַקֶּרֶשׁ הָאֲחֵרִי וַיַּעַשׂ בְּרִיחֵי
עֲצֵי שֹׁטִים חֲמִשָּׁה לַקֶּרֶשׁ
עַל עַמֻּמָּשׁוֹן הָאֲחֵת וַחֲמִשָּׁה
בְּרִיחִים לַקֶּרֶשׁ יַעַל עַמֻּמָּשׁוֹן
הַשְּׁנִית וַחֲמִשָּׁה בְּרִיחִים
לַקֶּרֶשׁ הַמִּשְׁכָּן לִירְכָתָם

יִמְהוּיֵעַשׂ אֶת הַבְּרִיחַ
הַתֵּיכָן לְבְרִיחַ כְּתוּד הַקְּרִישִׁי
מִן הַקִּנָּה אֶל הַקִּנָּה וְאֵת
הַקְּרִישִׁים צָפָה זֶה בְּוֹאֵת
טְבִיעֵתָּ עֵשָׂה זֶה בְּתִיב
לְבְרִיחַ כֹּוִינָה אֶת הַבְּרִיחַ
זֶה בִּוִיֵּעַשׂ אֶת הַפְּרִכָּת
תְּכַלֵּת וְאַרְנָמֶן וְהַתּוֹלָעַת
שְׁנֵי וִישִׁיט מִשּׁוֹר מֵעֵשָׂה
חִשָּׁב יֵעָשֶׂה אֶתָּה כְּרִבִּי
וְיֵעָשֶׂה לָּהּ אַרְבַּעַת עֲמוּדֵי
שְׁטִיכִים וְיִצְפֹּס זֶה בְּוִיחָם
זֶה בְּוִיחָם לְהַכּ אַרְבַּעַת
אַרְנֵכָם וְיֵעַשׂ מִסָּךְ
לְפֶתַח הָאֵהָל תְּכַלֵּת
וְאַרְנָמֶן וְהַתּוֹלָעַת שְׁנֵי וִישִׁיט
מִשּׁוֹר מֵעֵשָׂה רֶקֶם וְאֵת
עֲמוּדֵי חִמֵּיהָ וְאֵת וִיחָם

[illegible]

וַיִּפְתָּח רָאשֵׁי הַסּוּחִשְׁקִיָּה
זֶה בֹא אֶרֶץ הַסַּחֲמָשָׁה "

ועשׂבֿ לאֱלֹאת הָאֵרָא
עֵצֵי שִׁטִּים אֲמֵרְנוּ חֵזִי
אֲרָמוֹ אֲמֵרוּ חֵזִי רַחֲבֵנו

וְאִמְרוּ יִקְמְתוּ וְיִצְפְּחוּ
יְחִבְטוּהוּ מִבֵּית וּמִחוּץ

וַיֵּשֶׁתְּ לוֹזֶר וְהָבָה סָבִיב וַיֵּשֶׁתְּ
לְאֶרְבֶּעַטְבַּעַת וְהָבָה עַל

אֲרִבְּעָה עֶמֶת וְיִשְׁתִּי טַבְעָה
יִלְיָהּ הָאֶחָת וְיִשְׁתִּי

טבעת על צלע הטנית
ויעש בדי עצי שטים ויניח

אתם וחיובא אתה ברי
במביעת על עליעת הארץ

לִשְׂאֵת אֶת־הָאָרֶץ וְיִעַשׂ
כַּמֶּה יִהְיֶה בְטוֹר אִמְרֵיכֶ

**וְחֵצֵי אֶרֶץ וָאֵמָה וְחֵצֵי
רֶחֱבֵי וַיִּיגֶשׁ שְׁנֵי כִרְבִּיבִים**

**והבמקשה עשה אתם
מיטע קעות הפפרת פרוג**

אֶחָד מִקְנֵה מוֹחַ וּכְרִיב
אֶחָד מִקְנֵה מוֹחַ מִן הַנֶּחֱרָת

יִגְשָׁה אֶת הַכֹּרֶבִּים מִיָּמֶיךָ
קִצְוֹתַי וְהִיוּ הַכֹּרֶבִּים פֶּרֶץ

**בנפיש למיעלה סככים
בכנפיהם על הכפרת ופניהם**

אֵינִי אֶלֶּאחִיז אֶלֶּהַפֶּרֶת
הַיִּז פֶּנִּי הַקֶּרֶבִּי

וַיֵּצֵא אֶת־הַשְּׂרָחוּיִם שִׁנִּיִּם
אֶת־הָאֲרָבִי וְאֶת־הָרַחֲבִי

ואמהו חצי קברנו וייעה
אלו זהב טהור וייע שילור

זהב כביב וייצג ירושלים
טפח כביב וייצג ירושלים

[illegible]

למסנרת כביב וייער לו
ארבע טבעות וזהב ויטאת
הטבעות על ארבע הפאות
אשר לארבע רגליו וליעבר
המסנרת חזו הטבעות בתיב
לכריס לישאת את השלחן
ויעשאת הכריס עני ששים
וייעה את כזהב לישאת את
השלחן ויעשאת הכריס
אשר על השלחן את הקערני
ואת כפתיו ואת מנכירני
ואת הקישות אשר יסרבתן
זהב טהור

וַיַּעַל אֶת־הַמִּנְכָּה וְהַבְטָחוֹר
מִקִּיָּה יָעִיטָה אֶת־הַמִּנְכָּה
יָדָהּ וְקָנָה גְבִיעָה פְּתִיחָהּ
וַפְרָחָהּ מִמֶּנָּה הָיוּ יוֹשֵׁיָהּ
קִנְיָאִים מִנְכָּה יְשִׁיעָה

קממנרחה מצדה האחר
 ושריטה קממנרה מצדה
 חישנוי שריטה זכיעים
 מיטקרים בקנה האחר
 כפתר ופרח ושריטה גבע
 מיטקרים בקנה אחד נפתר
 ופרח כזרי ששת הקנים
 היצאים מזוהכנרה ונמנה
 ארביעה זכיעים מיטקרים
 כפתריה ופרחיה ונפתר
 תחת שני הקנים ממנה
 ובפתר תחת שני הקנים
 ממנה ובפתר תחת שני
 הקנים ממנה לייטת הקנים
 היצאים ממנה ובפתריהם
 יקנה ממנה חיו בלח
 מקיטה אחת מהב מחור
 ויניש את תגרתה שבעה

217

טל אודיתא כת הפסוק : ואת הסירות דכלם הסירות כתו ידמית קדמא הסירות כתו הסירות כתו כן !
ויעש את כלל המבוא וקדמא דמלך ויעשה חירס : קדמא בתים לכרים חס בתים לכרים .

וּמִלְקָחֶיהָ וּמִחֲתֻמֶּיהָ זֶה
שְׁחֹר יִכְפֹּל זֶה כְּטָהוּר
עֵשָׂה אֶתָּה וְאַתָּה כָּל־כְּלִיָּהּ

ויעש את מזבח הקטרת
יצי שטים אמה ארבו
ואמה רחב ורבעו אמה
קמרתו ממנהו קרנהו
וייעה אתו זהב טהור את
ננו ואת קירתו סביב ואת
קרנהו ויעש לו זהב
סביבו ושהו טבית זהב
עשה לו מתחת לזרו על
שרני על עתו על שני ערו
לבתים לבריס לשאת אתו
בהם וייעה אתה בדיו ייע
יטט כו ייעה אתה זהב
וייעה ארניטמן המטחה

קדש ואת קטרת הסמים
טהור מעש חרקהו
ויניט את מזבח
העלה עני שטים חמט
אמות ארפו וחמש אמות
רחבו רביעו שלש אמות
קמתו ויניט קרנתו על
ארבע פנתו ממעוהו וקרנתו
ויניט אתו נחשתו ויניט את
כלכלי המזבח את הפירת
את העיט ואת המזרקת
את המזולת ואת המחבת
כלכליו עשה נחשתו ויניט
למזבח מכבר מעש חרשית
נחשת תחת ברבבו מלמטה
עד חציו ויניט ארבע טביע
בארבע הקצות למכבר
הנחשת ברתכל בריסו ויניט

יד חזון מעצן קדש נכב לזמן לא מעט וסיפ לאב הסון כי אכחמסן תלכ לויתנשה יכלכדו נעשה ילשען קדש כטסססר
מלך בציאט כדמאב לאוס לזלחה לאול שלחה ילעלה אדמים מעלה אדמים לאפי אדמה אפי אדמה אדמה נוב
לשנת טכשנה אר קלהים ארד היס לקחבנוי קר ככדו לזוח עקר דהלו רוח שקר לזלזים לזלזים לאזים ילזים ית
לאמר יתח דמאר למע דחבא יתיו יתח דחבא ית

וְיִשְׁמְרוּן וְעָשׂוּ כְּדִרְשָׁתִי וְאֵת הַכִּיּוֹר דָּרָאָה קִרְאִתִּי וְיַעֲשׂוּ אֶת חֲפִיזִי כִּלְכֵּתֵב דְּכֹת בְּכָב
מִדְּחַת לִבִּי הַכְּתוּמָה יִנְקוּת וְיִסְרְבֻּלְהֶם אֶל־כִּיּוֹר

אֶת הַכִּדִּים עֵינֵי שְׂטִים
וְיִנְקֶה אֶתְּכֶם נְחִשְׁתִּי וְיִבֹא
אֶת הַכִּדִּים בְּטַבְעֵת עַל
עַל עֵת הַמִּזְבֵּחַ לִשְׂאֵת אֶתֹ
בְּהֶם נִכְוֹב לַחַת עֲשֵׂה אֶתֹ
וְיַעֲשֵׂה אֶת הַכִּיּוֹר
נְחִשְׁתִּי וְאֶת כְּנֹ נְחִשְׁתִּי
בְּמִדְּאֵת הַצִּבְאוֹת אֲשֶׁר
עָבְאוּ פֶתַח אֶחָל מוֹעֵדִי
וְיַעֲשֵׂה אֶת הַחֲצֵר
לְפָאֵת נִגְבֵּי תִמְנָה קְלַעִי
חֲצֵר שְׁשֵׁם מִשְׁוֹר מֵאָה
בְּאִמָּה עֲמֻדֵיהֶם עֲשָׂרִים
וְאַרְנֵיהֶם יִשְׂרָאֵל נְחִשְׁתִּי
וְיִהְיֶה עֲמֻדֵיהֶם וְחִשְׁקֵיהֶם
כְּסָף וְזָהָב אֶת צִפּוֹן מֵאָה
בְּאִמָּה עֲמֻדֵיהֶם עֲשָׂרִים
וְאַרְנֵיהֶם עֲשָׂרִים נְחִשְׁתִּי

וְיִהְיֶה עֲמֻדֵיהֶם וְחִשְׁקֵיהֶם
כְּסָף וְזָהָב אֶת צִפּוֹן מֵאָה
חֲמִשִּׁים אִמָּה יִקְלַעִים חֲמִשִּׁים
עֲשָׂרָה אִמָּה אֶל הַכִּתָּה
עֲמֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַרְנֵיהֶם
שְׁלֹשָׁה וְזָהָב חֲשֵׁנֵת
מִזֶּה וּמִזֶּה לְשַׁעַר הַחֲצֵר
קְלַעִים חֲמִשִּׁים עֲשָׂרָה אִמָּה
עֲמֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַרְנֵיהֶם
שְׁלֹשָׁה וְזָהָב חֲשֵׁנֵת
סָבִיב שְׁשֵׁם מִשְׁוֹר יוֹדֵה אֲרָנִים
לְעֲמֻדֵים נְחִשְׁתִּי וְיִהְיֶה עֲמֻדֵיהֶם
וְחִשְׁקֵיהֶם כְּסָף וְצִפּוֹן
רֹאשֵׁיהֶם כְּסָף וְחֶסֶם מִחֲשָׁקִים

הַעֲמֻדִים יֵב הֵם בְּלֵל וְיִסְמְנוּן וְיִהְיֶה עֲמֻדֵיהֶם תְּנִי וְלִמָּתִים וְהָאֲרָנִים לְעֲמֻדֵים וְהַמִּשְׁנָה
אֶת הַעֲמֻדִים וְהַמִּשְׁנָה וְהַמִּשְׁנָה וְהַמִּשְׁנָה וְהַמִּשְׁנָה וְהַמִּשְׁנָה וְהַמִּשְׁנָה וְהַמִּשְׁנָה
לְעֲמֻדִים בְּ הֵם חֲדָם וְיִסְמְנוּן וְהָאֲרָנִים לְעֲמֻדֵים וְהַמִּשְׁנָה

וְיִהְיֶה עֲמֻדֵיהֶם וְחִשְׁקֵיהֶם כְּסָף וְזָהָב אֶת צִפּוֹן מֵאָה חֲמִשִּׁים אִמָּה יִקְלַעִים חֲמִשִּׁים עֲשָׂרָה אִמָּה אֶל הַכִּתָּה עֲמֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַרְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְזָהָב חֲשֵׁנֵת מִזֶּה וּמִזֶּה לְשַׁעַר הַחֲצֵר קְלַעִים חֲמִשִּׁים עֲשָׂרָה אִמָּה עֲמֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַרְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְזָהָב חֲשֵׁנֵת סָבִיב שְׁשֵׁם מִשְׁוֹר יוֹדֵה אֲרָנִים לְעֲמֻדֵים נְחִשְׁתִּי וְיִהְיֶה עֲמֻדֵיהֶם וְחִשְׁקֵיהֶם כְּסָף וְצִפּוֹן רֹאשֵׁיהֶם כְּסָף וְחֶסֶם מִחֲשָׁקִים

221

והנה הכתוב ואת נבז מסכת כתי שתיס מסכות דלות מסכות כתי ושל מסכת כתי שכת 1 חס
 וסיפנהון מעשה הראבן והאבנים על שתי בני ישראל והכירו קצוותיו ב כת כן וכפרת דאפור 11

אשר עליו ממנו הוא
 במעשהו זהב תכלית
 וארנמן ותולעת שמו שש
 משו כאשר צוה יהוה
 את משה ויעשו
 את אבני הזהב מסכת
 משכנת זהב כפתחת
 פתוחי חותם על שמות
 בני ישראל וישב אתם
 על כתפת האפר אבני
 זכרון לבני ישראל כאשר
 צוה יהוה את משה

ויעשו אתה חישן מעשה
 חשב במעשה אפר זהב
 תכלית וארנמן ותולעת
 שמו שש משור רבוע
 היה כפול עשו אתה חישן

זרת ארכו וזרת רחבו כפול
 וימלאו אבני ארבעה טורי
 אבן טור ארם פטר הובקת
 הטור האחר והטור השני
 נפך ספיר ויהלם והטור
 השלישי לישם יטב
 ואחלמה והטור הרביעי
 תרשיש ויהם ויטפר
 מוסכת משכנת זהב
 כמלאתם והאבנים יע
 יימת בני ישראל הנד
 שתיס ישראל על שמתם
 פתוחי חותם איש על שמו
 לישנים עשר יטבט וינישו
 על החישן שר שרת נבלה
 מעשה עבר זהב טהור
 וינישו שתי משכנת זהב
 ויטת טבעת זהב ויתנו

עבת כל חס נכנ כל בלש וסיפנהון וכעבות העלה חטא קצוותיו שתיס שנים יבחי אדם אמשכס
 טור 4 וסיפנהון וימלאו טורי אבן וכן אתה כתי יע חישן יחב וכן אתה חצר סביב 11
 קרמץ האבנים תהיון על שמת הגל והאבנים על שמת קרמץ תרשיש ויהם תג תרשיש ויהם 11

וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֵלֵינוּ וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֵלֵינוּ וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֵלֵינוּ וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֵלֵינוּ

ויעשו את
 חבתת שש מעשה אר
 לאהרן ולבניו ואת המענה
 שש ואת פארי המנבעת
 שש ואת מכנסיה בר שש
 משור ואת האבנט שש
 משור ואת כלת וארמן
 ותולעת שש מעשה רקב
 כאשר עשה יחזקאל את
 משה ויעשו
 את צינור הקרש זהב
 טהור ויכתבו עליו ככתב
 פתוח וחותם קרש ליהוה
 ויתנו עליו פתיל תכנית
 לתת על המענפת מוסעלה
 כאשר עשה יחזקאל את
 משה ותכ
 פליצבלת מטמן אחר

מזיג ויניחו בני ישראל
 ככל אשר עשה יחזקאל את
 משה בן עישו
 ויביאו את המיטב אל
 משה את האהל ואת פר
 בליו וקרסיו וקרסיו וקרסיו
 ועפר זווארניו ואת סמכה
 יערת האילס המאדמס
 ואת מכסה ערה התמשיס
 ואת פרבת חמסר את
 ארון הערת ואת פדיו
 ואת הכפרת את השלחן
 את כלכליו ואת רחם
 הפנים את המנורה המנונה
 את נדנית ערת המערכה
 ואת כלכליה ואת שכן
 המאור ואת מזבח הזהב
 ואת טמן המיטה ואת

וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֵלֵינוּ וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֵלֵינוּ וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֵלֵינוּ וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֵלֵינוּ

אמרתי ה' בתי וסל והבני והפרסתי ויבא אדוני וישתטט ויבטח עניו הכרתו ויבדל החלוקים והנו
 פסל והנחתם וידעם כי ה' יושב את שמים י' עליו ג' וסל חסות את חשדיו ויבטח ידבדל ויבטח ידבדל

קטרת חסמים ואת מסך
 פתח האהל את מזבח
 חנה שת ואת מכפרת הנחשת
 אשר לזאת ברז ואת כל
 כליו את הכיור ואת כנו
 את קלעיה חצר את
 עמריה ואת ארנה ואת
 המסך לשיער החצר את
 מיתריו ויתרניה ואת כל
 כלי עבודת המזבח לאהל
 מועד ואת בני השרד
 לשרת בקדש את בני
 הקדש לאהרן חפז ואת
 בני בניו לכהן ככל אשר
 צוה יהוה את משה בן
 יעשו בני ישראל את כל
 העברה וירא משה את
 כל המלאכה והעלה יעשו

אתה כאשר צוה יהוה בן
 עשו ויכרך את המטה
 וידבר יהוה אל משה לאמר
 ביום החרש הראשון
 באהרן לחרש תקים את
 מיטבן אהל מועד וישבת
 שם את ארון העדות וספר
 יעלה ארון את הפרכת
 והבאת את השלח ויעתג
 את ערכו והבאת את
 המנרה וחילית את נרתה
 ונתתה את מזבח הזהב
 לקטרת לפני ארון העדות
 וישבת את מסך הפרח
 למיטבן ונתתה את מזבח
 העלה לפני פתח מיטבן
 אהל מועד ונתת את הכיור

יבטל ויבטל עמריה ואת ארנה ואת המסך לשיער החצר את מיתריו ויתרניה ואת כל כלי עבודת המזבח לאהל מועד ואת בני השרד לשרת בקדש את בני הקדש לאהרן חפז ואת בני בניו לכהן ככל אשר צוה יהוה את משה בן יעשו בני ישראל את כל העברה וירא משה את כל המלאכה והעלה יעשו

הוקם ג ב יל ו חל ישיבהון ויהיבחדשהאשון נאם דירקן ישיבהון את דברי יתודב ניני רס :

דסך ו יסמחן על ארץ הקדש כח ארץ ישראל ויסה אלה בעדו *

בין אהל מועד ובין חמזב
ונתת שכמים וישמת את
החצר סביב ונתת את
מכר שעד החצר וילקחת
את שמן חמשה חומש שת
אתה משכון ואת כל אשר
בו וקדשת אתו ואת כל
כליו והיה קרשיו משחת
את מזבח העלה ואת כל
כליו וקדשת את המזבח
והיה המזבח קרשיו קרשים
ומשחת את חכיר ואת
בנו וקדשת אתו והקדנת
את אהרן ואת בניו אל
פה אהל מועד ורחצו
אתם במים והלבישת
את אהרן ואת בני הקדש
ומשחת אתו וקדשת אתו

וכהן ליו את בניו תקריב
 והלבשת אתם כתנור
 ומשחת אתם כאשר
 משחת את אביהם כוהני
 ליהוה להיות להם
 משחתם לכהנת עולם
 לדרתם וייעש משה ככל
 אשר צוה יהוה אתו כן
 עשה ויהי
 בחדש הראשון בשנה
 רשית באחד לחדש
 הוקם המשכן ויקם משה
 את המשכן ויתן את ארצו
 וישם את נקדו ויתן את
 בריחו ויקם את עמודיו
 ויפרש את האהל על
 המשכן וישם את מכסה
 האהל עליו מלמעלה

[illegible]

אסוביבלישאלתמידהםאךלאשבעהימיםבשבועוסימיוחיתהלדיהםמששמים

שחתם בהם מזל כם . 10

אתה אעל המזבח קרמה
אל מקוֹסֵדֵי שָׁן וישפיע
אֶת־כֶּנֶפִי לֹא יבדיר
והקטיר אֶת־עֹבֹתֶיךָ המזבח
עַל־זֵעִיזֵי אֵשׁ עֲלֵה־אֵשׁ
עֲלֵה־הוּא אֵשׁ־רִיח־נֶחֱח
לִיהוֹה ונפִי
כִּי־תִקְרַב בְּקֶרֶב מִנְחָה
לִיהוֹה סִלֵּת־יִהְיֶה קֶרְבִּנִי
וַיִּנְקֵי עֲלֵיהֶם מִן־וַעֲדֵי־יָדָה
לִבְנֵי־יֹהֵאָה אֶל־בְּנֵי
אֶת־רֹתְכָה נִסְכֵּי־מִזְבֵּחַ
מִלֵּאֲקָמִיזֵנִסְכֵּי־הַמִּזְבֵּחַ
עַל־כֵּל־לִבְנֵי־הַקֹּטֵר
הִכִּי־ן־אֶת־אֹכֶל־תֶּהֱמוֹנָה
אֵשׁ־רִיח־נֶחֱח לִיהוֹה
והַמִּזְבֵּחַ לִמְנוּחָה לֵאמֹן
בְּמִזְבֵּחַ־קֹדֶשׁ־קֹדֶשׁ־מִזְבֵּחַ־אֵשׁ

מזבח סביב ונתת אתו
תחיו ואת ראשו ואת
דרויערך הכהן אתם על
עניס אשר יעל האש
אשר על המזבח והקרב
הכרעים ירחין במי
הקרב הכהן את הכר
הקטיר המזבח עלת
זא אשר יחניח ליהוד
אסמך העוף על קרבנו
יהוה הקריב מן העדים
אמזכר ונתת את קרבנו
הקריב הכהן אל המזבח
קאתראשו והקטיר
מזבח הונם צהרם על
המזבח והסד את
דאחובני החזק יך

229

ואם אדם ירצה לכתוב ואלו המצוות אשר יצונו ואלו המצוות אשר יצונו ואלו המצוות אשר יצונו
ואם אדם ירצה לכתוב ואלו המצוות אשר יצונו ואלו המצוות אשר יצונו ואלו המצוות אשר יצונו

ונתת עליה שמן וישמית
עליה לבנה מנחה הוא
והקטיר חבון את אונתה
על שרשי שמנה על בר
בנות אשה ליהוה
ואספת שלמים קרבים
מן הבקר הוא מקריב אב
וכל אספקה תמיסי קרבים
לפני יהוה וסמך ירו יצר
אם קרבים וישחט ופתה
אחר מועד וזרקובני אהרן
בזרעם אתה רס על המזבח
סכב וזה קריב מזבח
השלמים אשה ליהוה
על חלב המכסה את
הקרבים תבלה חלב אשר
על הקרבים ואת שתי תמית
את חלב אשר עלהן

אשר יעלה בכלים ואת
היתרה על מזבח יצר
הכליות יסירנה וזה קטרו
אחיבני אהרן המזבח
יעלה אשה אשר יעלה
אשר יעלה אשה רחוק
ניחה ליהוה
ואם כיהוה אן קרבים ולכזה
שלמים ליהוה זכר
נקבה תמיסי קרבים ואלה
כטב הוא מקריב את
קרבים וזה קריב את לפני
יהוה וסמך את ידו ער
ראש קרבים וישחט אהרן
לפני אהרן מועד וזרקוב
אחר את דביו על המזבח
סכב וזה קריב מזבח
השלמים אשה ליהוה

ואם אדם ירצה לכתוב ואלו המצוות אשר יצונו ואלו המצוות אשר יצונו ואלו המצוות אשר יצונו
ואם אדם ירצה לכתוב ואלו המצוות אשר יצונו ואלו המצוות אשר יצונו ואלו המצוות אשר יצונו

וְיִשְׁמְרוּן חֻקֵּי עֲלֵי יְדֵי כִסֵּי לִי וְלִכְמֹהֶינָה הַמִּלֵּךְ אֲחִיזָה לִי עַל הַמַּלְכִּים כָּל
וְיִשְׁמְרוּן חֻקֵּי עֲלֵי יְדֵי כִסֵּי לִי וְלִכְמֹהֶינָה הַמִּלֵּךְ אֲחִיזָה לִי עַל הַמַּלְכִּים כָּל
וְיִשְׁמְרוּן חֻקֵּי עֲלֵי יְדֵי כִסֵּי לִי וְלִכְמֹהֶינָה הַמִּלֵּךְ אֲחִיזָה לִי עַל הַמַּלְכִּים כָּל

על חטאתו אשר חטא
פרבן בקר תמיס ליהוה
לחטאתו והביא את הפר
אלפתח אהל מועד לפני
יהוה וסמך את ידו על ראש
הפר וישחט את הפר לפני
יהוה וילקח הכהן המשיח
מדם הפר והביא אתו אל
אהל מועד ויטבל הכהן
את אצבעו בדם והזה מן
הדם שבע פעמים לפני
יהוה את פני פרכת הקדש
ונתן הכהן מן הדם על
קרנית מזבח קטרת הסמים
לפני יהוה אשר באהל
מועד ואת כל דם הפר
ישפך אל יסוד מזבח העולה
אשר פתח אהל מועד

233

אלו חטאתו אשר חטא
בזה הבא את קרבנו
שעיר עזים וזכר תמים
וסמך ידו על ראשה שיעיר
ושחט אתו במקום אשר
ישהט את הערה לפני
יהוה חטאת הוא וילקה
הכהן מדם החטאת הנאצב
ועתה יעלה קרנת מזבח העלה
ואת דמו יטפר אליסוד
מזבח העלה ואת כל
חלבו יקטיר המזבח
כחלב זבח השלמים ונפר
עליו זה כהן מחטאתו ונמיה
ואסנפט אחת תחטא
בשנה מיעסה ארץ בני ישראל
אחת ממעוֹת יהוה אשר

[illegible]

לוא ב' מל' בתורה וסימנחון כ' לא אוכל לקוספנך' אס' לא יגיד ונשא עונו' ל' לבטא ל' כ' בתורה נבואה ב' רמז' וסימנחון ואס' כל בהמה טמאה או נפש אשר תגע בכל דבר טמא' ל' לבטא ל' כ'

לחטאת נקבה תמימה
יביאנה וסמך אתידו על
ראש החטאת וישחט
אתה לחטאת במקום
אשר ישחט את העלה
ולקח הכהן מדם החטאת
באצבעו ונתן על קרנת
מזבח העלה ואת כל דמה
ישפך אל יסוד המזבח
ואת כל חלבה יסיר באש
יוסר חלבה כשב מזבח
השלמים והקטיר הבהן
אתם המזבח על אש
יהוה וכפר עליו הבהן על
חטאתו אשר חטא ונסלח
ליו
ונפש כיתחטא ושמעה
קול אלה והוא עד אורא

או ידע אס' לוא יגיד ונשא
עונו' או נפש אשר תגע
בכל דבר טמא או בנבלת
חיה טמאה או בנבלת
בהמה טמאה או בנבלת
שרץ טמא ונעלם ממנו
והוא טמא ואשם' או כי
יגע בטמאת ארס לכל
טמאתו אשר יטמא בה
ונעלם ממנו והוא ידע
ואשם' או נפש כיתשבע
לבטא בשפתים להודיע
או להיטיב לכל אשר נטא
הארס בשבעה ונעלם
ממנו והוא ידע ואשם
לאחת נטא' והיה כי
יאשם לאחת מארצו
והתורה ואשר חטא עליו

כמה מוטאותו ב' וסימנחון ואת כל חלבו וקטיר וזבחה' וחביא את אשמו ל' ואת חשני ועשה עליו
ובתורה ב' וסימנחון ובתורה אשר חטא עליו ובתורה עליו את כל עטת בני ישראל אל' 34

והביא את אשמו ליהוה
על חטאתו אשר חטא
נקבה מן הצאן בשברה
אוישעידת עזים לחטאת
וכפר עליו הכהן מחטאתו
ואסלא תנעידורי שה
והביא את אשמו אשר
חטא שתי תרים או שני
בני יונה ליהוה . אחר
לחטאת ואחר לעלה
והביא אתם אל הכהן
והקריב את אשר לחטאת
ואשונה ומק את ראשו
ממנו ידבוק לא בדיר
והזהר כי סחחטאת על
קר המזבח והנשא בשר
ימעה אל סוד המזבח
חטאת הוא ואת השני

יעשה עלה כמשפט וכפר
 עליו הכהן מחטאתו אשר
 חטא ונסלח לו
 ואסל את שני ידו
 לשתיתרים או לשני בנ
 יונה והביא את קרבנו
 אשר חטא עשירת האפה
 סלת לחטאת לא ישים
 עליה שמן ולא יתן עליה
 לבנה כי חטאת הוא
 והביאה אל הכהן וקמן
 הכהן ממנה מלוא קמחו
 את אזכרתה והקטיר
 המזבח על גשי יהוה
 חטאת הוא וכפר עליו
 הכהן על חטאתו אשר
 חטא ונסלח
 לו והיתה לכהן כמע זה

237

והוא אשר חטא מן הקדש יאמנו לא יחיה ויהיה את חטאתם
 ואת אשר חטא מן הקדש אחריו לא חסד יוסף יחיה ויחיה את חטאתם

וידבר יהוה אל
 משה לאמר נפש כיתמע
 מעל וחטאה בשנה מקדש
 יהוה הביא את אשמו
 ליתוה אילתמיסמזהצאן
 בעדכר כסה שקליסגשק
 הקדש לאשסוואת אשר
 חטא מן הקדש ישלם
 ואת חמישתו יוסף עליו
 ונתן אתו לכהן והכהן ינפר
 עליו באיל האשסונסלה
 לו

ואם נפש כיתחטא ויעשה
 אחת מכל מצות יהוה
 אשר לא תעשנה ולא
 ידעו אשסונשא ינפר
 והביא אילתמיסמזהצאן
 בעדכר לאשסאלהכהן

וכפר עליו והכהן על שנתו
 אשר שנתו והוא לא ידע
 ונסלח לו ואשסבנא אשס
 אישס ליהוה
 וידבר יהוה אל כישלהאמר
 נפש כיתחטא ומיעלה
 מעל ביהוה וכחש בעמיתו
 בפקדון או בתשימת יד
 אובגול או עשק את
 יעמיתו או מיצא אברה
 וכחש בהונשבע על שקר
 על אחת מכל אשר יעשה
 האדם לחטא מהנהיהוה
 כיתחטא ואישס ויהשיב
 אתהנולה אשונוול או
 אתהיעשק אשס יעשק
 או אתהפקדון אשר
 הפקדנתו או אתהאברה

ואידע יא יוסף יעזב לאשר חטא מן הקדש ויהיה את חטאתם
 ואידע יא יוסף יעזב לאשר חטא מן הקדש ויהיה את חטאתם
 ואידע יא יוסף יעזב לאשר חטא מן הקדש ויהיה את חטאתם

אשר מצאיו מכל אשר
ישבע עליו לשקר ושלם
אתו בראשו וחמשתיו
יסה עליו לאשר הוא לו
יתגניביוסא שמהו ואת
אשמו יביא ליהוה איל
תמיסמן הציאן בערכך
לאשם אלהיך ויכפר
על חכהון לפני יהוה
ונסלח לו על אחת מכל
אשר יעשה לאשמה
כהן

וידבר יהוה אל משה לאמר
עזאת אחר ואת בני לאמר
זאת חזרת העלה הוא
העלה על מוקדה על
המזבח בלילה ער
הפקד ואשה חזבחתיקד

בְּיֹזְלֶבֶשׁ הַכֶּחָן מִדָּוִד בֶּדֶד
וּמִכְנָסֵי בִדְיֹלֶבֶשׁ עַל בֶּשֶׂרֹו
וְהָרִיס אֶת הָרֶשֶׁן אֲשֶׁר
תֹּאכַל הָאִשׁ אֶת הָעֵלֶה
עַל הַמִּזְבֵּחַ וּשְׁמוֹ אֵצֶל
הַמִּזְבֵּחַ יוֹפִיטָט אֶת בְּנָדָיו
וּלְבָשֵׁי בָנִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא
אֶת הָרֶשֶׁן אֶל מַחֲזֵה
לְמַחְנֵה אֶל מְקוֹם טְהוֹר
וְהָאִשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ תִּקְרָה
בְּיֹלֵא תִבְכֶּה וּבִעַר יֵרִיחָהּ
הַכֶּחָן יֵצֵא בְּכֶרֶם בְּכֶרֶם
וְעֵרֶר יֵרִיחָהּ עֵת הַקֵּץ
יֵרִיחָהּ הַיִּשְׁלֵמִים
אֵשׁ תִּמְדֵּן תִּקְרָה עַל הַמִּזְבֵּחַ
לֹא תִבְכֶּה
וְזֹאת תִּזְכֹּר הַמִּנְחָה
הַקֹּרֶב אֶתְּהֵב אֶת הָרֶשֶׁן

239

והיה החזה לאהרן ולבניו
ואת שוק הימין תתנו
תרומה לכהן מזבחי
שלמי כסיה בקריב את
דב השלמי כסו את ההלב
מבני אהרן ולות היה שוק
הימין למנחם את החזה
התנופה הוא שוק התרומה
לקחתי מאת בני ישראל
מזבחי למיחם ואת
אתם לא תהיה וולבני
לחקקם מאת בני
ישראל ואת משחת אהרן
ומשחת בני מאשי יהוה
ביום חקריב אתם לכהן
לדורם צוה יהוה
לתת לחקקם משחתו
אתם מאת בני ישראל

חקתי עירם לחדתם ואת
התורה לעלה למנחה
ולחטאת ולא שכול מלואים
ולזבחה שלמים אשר
צוה יהוה את משה בהר
סיני ביום צוה את בני
ישראל להקריב את
קרבניהם ליהוה במדבר
סיני

וידבר יהוה אל משה לאמר
קח את אהרן ואות בניו
אתו ואת חכמיהם
ישמן המשחה ואתם
חטאתו ואתם ואלה
ואת כל המצוה ואתם
הייתה הקהל אל פתח
אהל מועד ויעש משה
כאשר צוה ונחם אהרן

וזתקול העדה אל פתח
אהל מועד ויאמר משה
אל העדה הזה הרברא שיה
יזהוהו לעשות ויקרב
מיטה את אהרן ואת בני
ורחין את סבמים ויתן
עליו את הכתנת ויחנך
אתו באבנט וילבש אתו
את המעיל ויתן עליו את
האפוד ויתן אתו בחשב
האפוד ויתן עליו וישש
עליו את השק ויתן אל
החשן ויתן אורח ואת
התמים ויתן את המצנפת
על ראשו וישם על המצנפת
אל מול פניו את ציץ הזהב
נזר הקדש ויאמר יזה
יהוה אתם שהיו קחמט

אתיטכן המיטחה וימשה
את המיטכן ויכל אשר
בני קדיש את בניו ממנו
יער המיטכן שבע פעמים
וימשה את המזבח ואת
כלכליו ואת הכיור ואת בנו
יקרשכו ויעק משה
המיטחה וילבש אתו
והמיטחה אתו לקדשו ויקרב
משה את בניו אהרן וכלבש
כתנתו ויתן אתם אבנט
ויחביש להם מצנפת מאשר
צוה ה' את משה ויניש
את פר החטאת ויסבך
אהרן ובניו את ידיו על
ראש פר החטאת וישחט
ועקח משה את ה' כוידן
על קדוה המזבח סביב

— *Chlorophyll a* (mg g⁻¹ FW) = 12.72 (OD₆₈₀) - 0.85 (OD₆₈₀)² (Eq. 1)

1. The first group of people who are interested in the study of the history of the United States are the people who are interested in the history of the United States.

[illegible]

100

1-17-68

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

SECRET

10-10-68

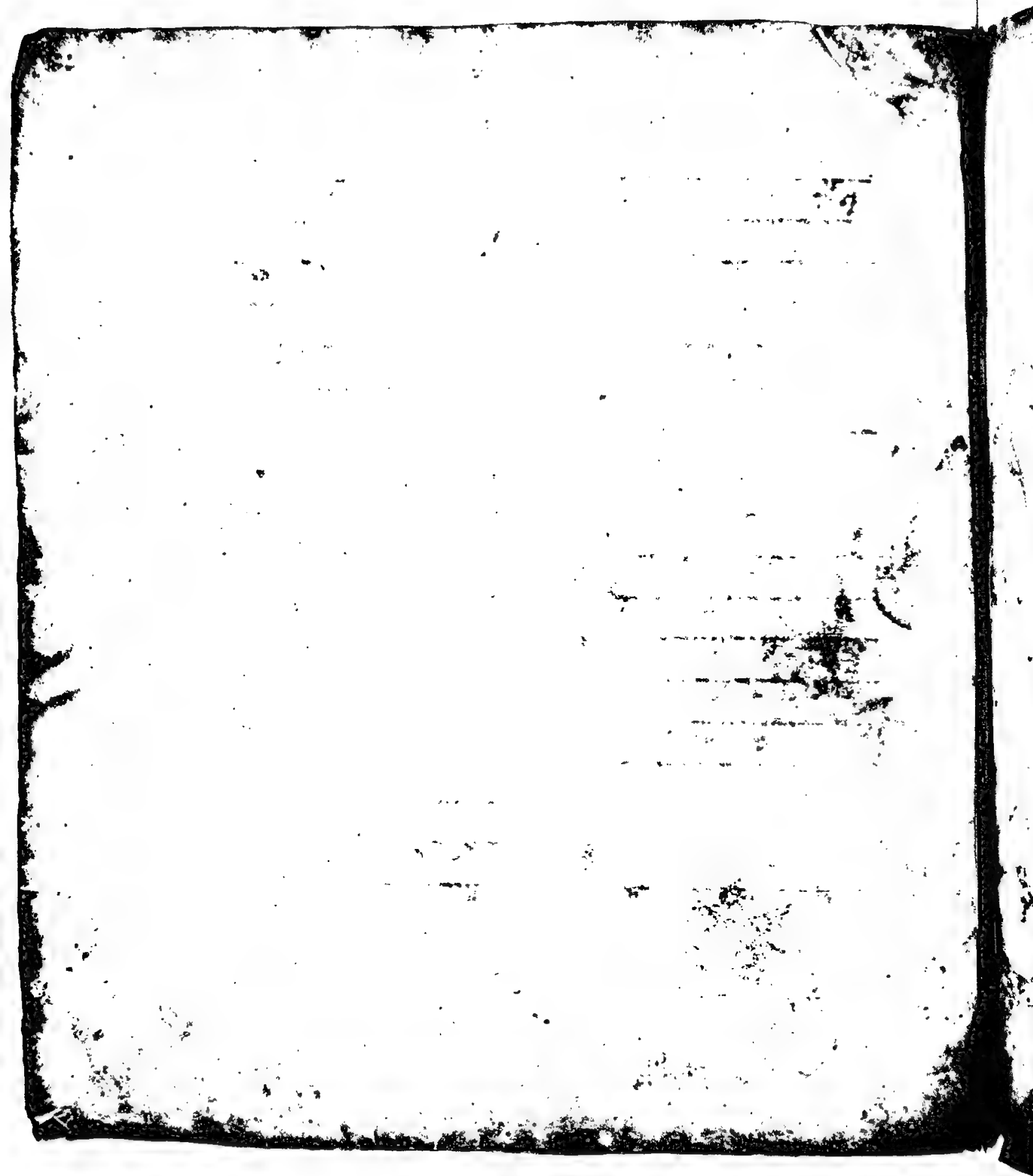
1950

SECRET

... ..

RECEIVED

SECRET

באשתו ויומפתח
אחלמועד לא תצאו
שביעיים עד יוסמלא
ימנעו יכבדו שביעית
ימנעו יא את ירכבו
באשר עשה ביום הזה
צוה יהוה לעשת לבפר
על יכבדו ופתחו מעד
חשבונו ויהי שביעית
סו שבתם את משמות
העול את מותו כן צוה
ועש אחרן ובנו את כל
הדברים אשר צוה יהוה
בד משה

ויהי ביום השמיני קרא
משה לאהרן ולבניו ולזקני
ישראל ויאמר אל אחרן
קח לך נגל בקד לחטאת

פרט

ואל לעלה תמיכ ודרכי
לפני יהוה ואל בני ישראל
תדבר לאמר קחו שיעור
ימים לחטאת וינגלו ובש
בני שנה תמימם לעלה
וישורו איל לילמים לחם
לפני יהוה וכנחה בלולה
בשמן כיהיוס יהוה נראה
אליכם ויקחו את אשר
צוה משה אל פני אהרן
מזער ויקדו כל העדה
ויצמד לפני יהוה ויאמר
משה ויהוה ודבר אשר
יהוה מצוה וירא אלם
כבודו ויהיו אסרן
הקד אל
ועש

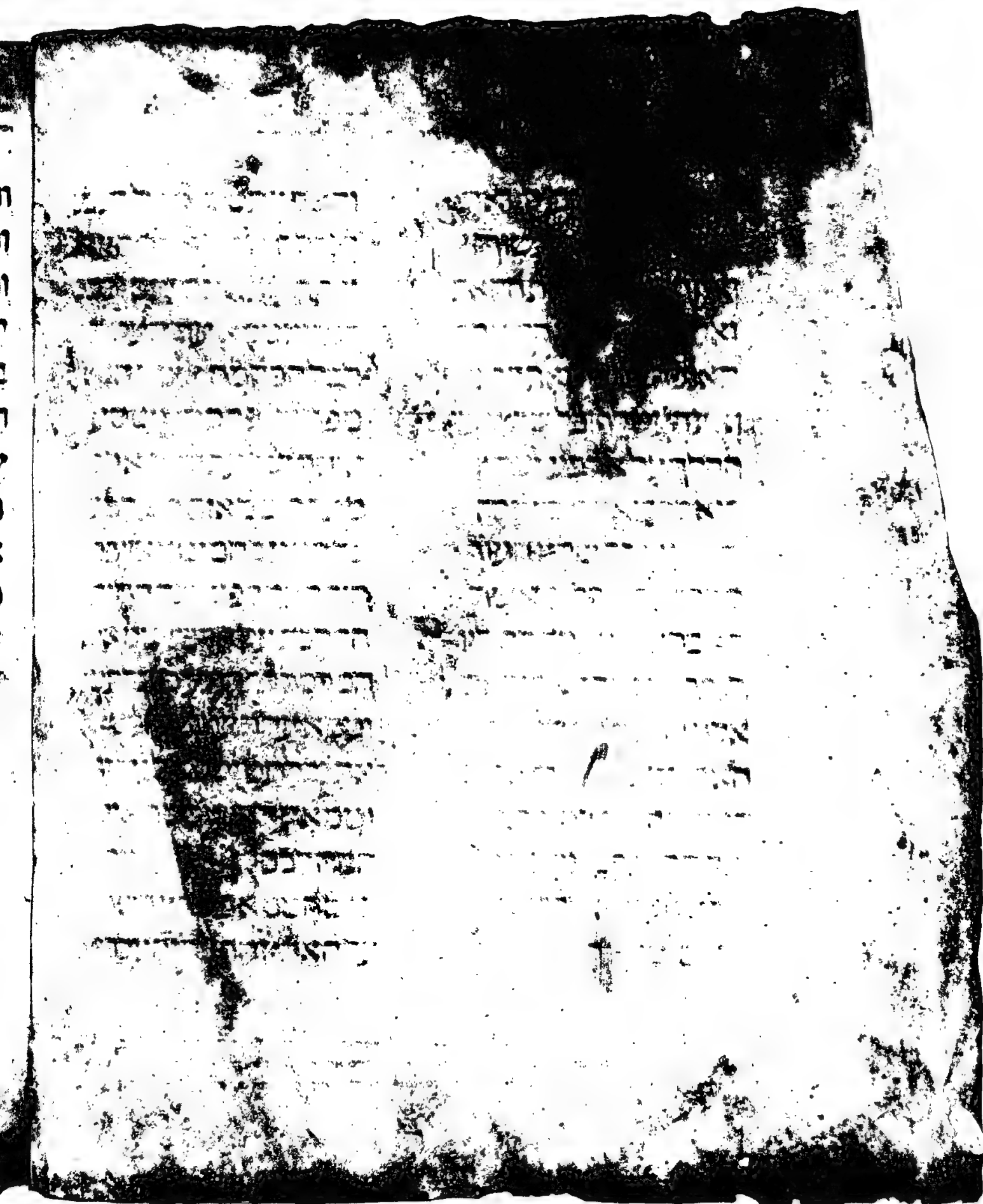
הינכם ויגש את קרבנותיכם
וכפר בעדכם כאשר צוה
יהוה ויקרב אחרז אל
המזבח וישחט את עז
החטאת אשר לו ויקרב
בנ אחרז את הדם אליו
ויטבל אצבעו בדם ויתן
על קרעית המזבח ואת
הדם יצק אל יסוד המזבח
ואת החלב ואת הכבד
ואת התירתמן הכבד
ומזאת הקטיר המזבח
דאשר צוה יהוה את בני ישראל
לעשות ואת היצור
צפכם כאשר מצוה למענה
שחט את עז החטאת
הזאת ואת המזבח
הזה יגש את קרבנותיכם

ואת העז החטאת אליו
לעשה זאת כראש ויקטר
על המזבח וירסן את
הקרבן ואת הבשר ויקטר
על העזלה המזבח ויקרב
את קרבני העם ויקח את
ישיעיהו הרב את אשר
ליצבו וישחטו ויחטאו
כראשון ויקרב את
הזילה ויגש כמשפט
ויקרב את המנהה ויכרי
בפניו כמנה ויכרי על
המזבח ויכרי על העקר
וישחט את היסוד ואת
המזבח הישר ויכרי
ליצבו ויחטאו ויכרי
את קרבן העם ויכרי
המזבח ויכרי

ובניך אתך בחקך וחק
בניך נתנו מזבח ישר
בני ישראל יושק ההרומה
וחזה התנפה על אש
החלבי כי באו להנקה
תנפה לפני הוה והיה לך
ולבניך אתך לחק עולם
כאשר צוה יהוה ואת
שעיר החטאת דרש
דרש משה והנה שרף
ויקנה על אליעזר ועל
איתן בני אהרן הנותרים
לאמר מדוע לא אכלתם
את החטאת במקום הקדש
כי קדש קדש הוא ואותו
נתן לכם לישאת את עון
העדה לכפר עליהם לפני
יהוה הנלא הובא את

רמה אלה קדש פנימה
אכלת אכלו אתה בקדש
כאשר צוה יהוה ואת
את חטאתם ואת עולתם
לפני הוה והיה קראת את
כאלה הוא אכלת חטאת
היום היטב בעני יהוה
וישם עמיטה ויטב בעני
וידבר יהוה אל משה ואל
אהרן לאמר אלה בניכם
אל בני ישראל ראש וצא
החיה אשר תאכלו ממש
הבהמה אשר על הארץ
כל מפרסת פרסה וישטעת
ישכע פרסה מעלת נדה
בכרמה אתה תאכלו אך

[illegible][illegible]

וזהו חזקו להם כי לא כח א ויסתחבון ונטפסו בם את שולחן יתרו פוחל ויתו חדים פלסר פלסר להשחית רמלים
 מל וסבך ונשו את כל סוסם כל שרית ישראל מרשית השנה כשתו יצוראל ויבכית הסורים עד שעה שפוט

ע

הארץ שקץ הוא לאבלי
 כל חולד על גחון וכל
 חולד על ארבע עד כל
 מרבה רגלים לכל השרץ
 השרץ על הארץ לא
 תאכלוס כי שקץ הוא
 תשקיעו את נפשתיכם בכל
 השרץ השדך ולא תטמאו
 בהם ונטמאתם כי אני
 יהוה אלהיכם והתקדשתם
 והייתם קדושים כי קדוש
 אני ולא תטמאו את נפשותיכם
 בכל השרץ הרמש על
 הארץ כי אני יהוה המעלה
 אתכם מארץ מצרים להיות
 לכם לאלהים והייתם
 קדושים כי קדוש אני
 זאת הוצאתי מבחמה העוף

העוף
 אשר
 הוצאתי
 מבחמה

ע

ע

ע

ע

וכל נפש החיה הרמשת
 במים וכל נפש השרצה
 על הארץ להבריל בין
 הטמא ובין הטהור ובין
 החיה הנאכלת ובין
 החיה אשר לא תאכל
 וידבר יהוה אל משה לאמר
 דבר אל בני ישראל לאמר
 אשה כיהתוריעו וילד חבב
 וטמאה שבעת ימים כימי
 נדתה וטהרה ובימים
 השמיני ימולבש ערלתו
 ושלשים יום ושלשת ימים
 תשב בדמי טהרה בכל
 קדש לא תגעו אל המקדש
 לא תבא עד מלאות ימי
 טהרה ויאסנקבה תלד

ע

ע

ע

ע

ע

ע

ע

ע

לחיות ה חס ויסתחבון שבע שוא וירכסו לחבר נישחתם המערה מן הטהר ה חס ויסתחבון לחבר בחדא לחיות
 והבולתם שיתכעצסו חזה הטהור על הטמא והעוף ויסתחבון ורעו ירב בארץ אוכל אתם כן חסר יאת
 תורתה חסר ויהיה תאכל ויסל ונטפסו מרבה יכלו כחן הכטא אתה אשר צבא כרמה הכרם לכו חסר ויהיה
 קסא ויסתחבון ונטפסו מרבה יכלו כחן הכטא אתה אשר צבא כרמה הכרם לכו חסר ויהיה

והקריבו לפני זכר עליה והוא נחמה את מקור דמיה ונתתה לאי דמיה ולא תכסה עור
מקור ב חרבו וקריבו וסימנ וסתר מקור דמיה כי מקור ישראל קריבו הם

וטמאה שם סכנתה
וששים חסו ששת ימים
תשבע לדמי טהרה
ובמלאי מי טהרה לבן
אולבת תביא כבש בן
שנתו לעלה ובקיונה או
תר לחטאת אלפתח את
מועד אל הכהן וחקריו
לפני יהוה וכפר עליה
וטהרה ממקור דמיה זאת
תורת הילדת לזכר או
לנקבה ואת לא תמצא
ידה רישה ולקחה שתי
תרסא שנכבד יונה אחד
לעלה ואחד לחטאת
וכפר עליה הכהן וטהרה
וידבר יהוה אל משה וא

אהרן לאמר יארס כמיהה
בעור בשרו שאת או
ספחת או בהרת והיה בעור
בשרו לנגע צרעת והוא
אלא אהרן הכהן או אל
אחר מבניו הכהנים יוראה
הכהן את הנגע בעור
הבשר וישער בנגע הפך
לבן ומראה הנגע עמק
מיעור בשרו נגע צרעת הוא
וראהו הכהן וטמא אתו
ואסבחת לבנה הוא בעור
בשרו ועמק אין מראה
מזה עורו ושערה לא הפך
לבן והסגיר הכהן את
הנגע שבעת ימים יוראה
הכהן ביממה שביעי וחנה
הנגע ימיר בעינו לא פשה

והקריבו לפני זכר עליה והוא נחמה את מקור דמיה ונתתה לאי דמיה ולא תכסה עור

מקור ב חרבו וקריבו וסימנ וסתר מקור דמיה כי מקור ישראל קריבו הם

וטמאה שם סכנתה

הכא נ' וסמנחן ויחלוק ראשית בכור וסמנחן את מקור דמיה ונתתה לאי דמיה ולא תכסה עור
ובמלאי מי טהרה לבן אולבת תביא כבש בן שנתו לעלה ובקיונה או תר לחטאת אלפתח את
מועד אל הכהן וחקריו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה ממקור דמיה זאת תורת הילדת לזכר או לנקבה ואת לא תמצא ידה רישה ולקחה שתי תרסא שנכבד יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה וידבר יהוה אל משה וא

והוא חסדו ה' ויסתכלו ימי שנתו ביעור חסדו ויכיר בשרו ויכיר חסדו ויכיר חסדו
 ויכיר חסדו ה' ויסתכלו ימי שנתו ביעור חסדו ויכיר בשרו ויכיר חסדו ויכיר חסדו

חכחן יוראהו הכחן ונהנה
 תפד הנני ללבו וסחר
 הכחן אתחננע טהור
 הוא

וכשר ביהחבו בערו
 שחין ותרפא ויהב מקום
 השחין שאת לבנה או
 בחרת לבנה אחרת
 ונראה אל הכחן וראה
 הכחן ונהנה מדאח שפל
 מן העור ושערה הפך
 לבן וטמא הכחן נניג
 ערית הוא אב שחין פרחו
 ואסיר אנה הכחן ונהנה
 איננה שער לקושפלה
 איננה מזה עור והיא בנה
 והסניר והכחן שבעת
 ימים ואספיה תפשה

בער וטמא חסדן ארו
 נניג הוא ואס תחרמה
 העמד חכרת לא פשה
 ערבת חסין הוא וטחח
 הכחן או בשר
 כיהיה בערו מכח אש
 והיתה מחית המטה בחרת
 לבנה אחרת אלהנה
 וראה אתה הכחן ונהנה
 נהפך שער לבן פשה
 ומראה עמק מן העור
 ערעת הוא במכח פרחו
 וטמא ארו חכחן נניג
 ערית הוא ואסיר אנה
 הכחן ונהנה איננה בחרת
 שער לבן ושפלה איננה
 מזה עור והוא כח ונהנה
 רבין שבי ימים יוראהו

עבד כל חסדו ה' ויסתכלו ימי שנתו ביעור חסדו ויכיר בשרו ויכיר חסדו ויכיר חסדו
 ה' ויסתכלו ימי שנתו ביעור חסדו ויכיר בשרו ויכיר חסדו ויכיר חסדו
 ויכיר חסדו ה' ויסתכלו ימי שנתו ביעור חסדו ויכיר בשרו ויכיר חסדו ויכיר חסדו

ויבא אליו וישמעו ויבא אליו וישמעו ויבא אליו וישמעו
 ויבא אליו וישמעו ויבא אליו וישמעו ויבא אליו וישמעו
 ויבא אליו וישמעו ויבא אליו וישמעו ויבא אליו וישמעו
 ויבא אליו וישמעו ויבא אליו וישמעו ויבא אליו וישמעו

הכהן ביום השביעי אם
 פשה תפשה בעור וטמא
 הכהן אתו נגע צרעת הוא
 ואסתחתה תעמד הפהות
 לאפשה בעור והוא כהן
 שאת המכה הוא וטהרו
 הכהן ביצבת המכה
 הוא

ואיש או אשה כי יחבו
 ויבא אליו וישמעו ויבא אליו וישמעו
 ויבא אליו וישמעו ויבא אליו וישמעו
 ויבא אליו וישמעו ויבא אליו וישמעו
 ויבא אליו וישמעו ויבא אליו וישמעו
 ויבא אליו וישמעו ויבא אליו וישמעו
 ויבא אליו וישמעו ויבא אליו וישמעו

והסגיר הכהן את נגע העק
 שבעת ימים וראה הכהן
 את הנגע ביום השביעי
 והנה לאפשה הנתק ולא
 היה בו שער צהב ומראה
 הנתק אין עמק מן העור
 והתגלח ואת הנתק לא
 יגלח והסגיר הכהן את
 הנתק שבעת ימים שנית
 וראה הכהן את הנתק
 ביום השביעי והנה לא
 פשה הנתק בעור ומראהו
 איננו עמק מן העור וטהרו
 אתו הכהן וכסבנדריו
 וטהרו ואספשה יפשה
 הנתק בעור אחרי טהרתו
 וראה הכהן והנה פשה
 הנתק בעור לא יבקר הכהן

ויבא אליו וישמעו ויבא אליו וישמעו ויבא אליו וישמעו
 ויבא אליו וישמעו ויבא אליו וישמעו ויבא אליו וישמעו
 ויבא אליו וישמעו ויבא אליו וישמעו ויבא אליו וישמעו
 ויבא אליו וישמעו ויבא אליו וישמעו ויבא אליו וישמעו

והוא ג' חס"ב כל' ויסמכוהו והעמידהו כן: ומטהר יחס מדין אחרת ויבא אלך כניבוא עט' ג'
ומה חעלה ג' ויסמכוהו הכניא אל' ולתחיה ושהטאת הכבש ויל' השוא יהיה ג'

הַמִּנְחָה וַיִּשַׁבּ מִחוּץ לַאֲהָרָה
שִׁבְעַת יָמִים וְהָיָה בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי יַעֲלֶה אֶת כָּל
שֶׁעָרָז אֶת דָּאֲשׁוּ וְאֶת
זָקֵנוֹ וְאֶת גִּבְתָּ עֵינָיו וְאֶת
כָּל שֶׁעָרָז יַעֲלֶה וּכְבֹּס אֶת
בְּגָדָיו וְדַחֵן אֶת בָּשָׂרוֹ
בְּמִים וּטְהַר יוֹכּוֹס הַשָּׁמַיִם
יִקַּח שְׁנֵי כִבְשִׁים וְתַמִּימִם
וּכְבִּשָׁה אַחַת בַּת שְׁנֵתָהּ
תַּמִּימָה וְיִשְׁלַשְׁהָ עֶשְׂרֵנִים
סֹלֶת מִנְחָה בָּלִיל לַח בְּשֶׁמֶן
וְלֹא אֶחָד שֶׁמֶן וְהָעֹמֵד
הַבָּקָה הַמִּטְהָר אֶת הָאִישׁ
הַמִּטְהָר וְאַתֶּם לִפְנֵי יְהוָה
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְלָקַח
הַסֹּחֵן אֶת הַכִּבֵּשׁ הָאֶחָד
וְהִקְרִיב אֹתוֹ לְאַשְׁמוֹתָ

לַהֲשִׁמֵּן הִנֵּף אֹתָם
 לִפְנֵי יְהוָה שָׁחַט
 אֶת הַכֶּבֶשׂ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר
 יִשְׁחַט אֶת הַחֹטֵאֹת וְאֶת
 הָעֹלָה בַּמָּקוֹם הַקֹּדֶשׁ כִּי
 כֹּחַ אֶת הָאֵשׁ הוֹאִלְכָה
 קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים הוּא וְלִקַּח
 הַכֹּהֵן מִדַּם הָאֵשׁ וְנָתַן
 הַכֹּהֵן עַל הַנֶּזֶךְ אֵז הַמִּטְהָר
 הַיִּמָּנִית וְעַל בֶּהֱוִי דוֹהֵמָנִית
 וְעַל בֶּהֱוִי רִגְלוֹ הַיִּמָּנִית
 וְלִקַּח חֲכֹהֵן מִלֵּג הַשֶּׁמֶן
 וַיִּצַק עַל כִּפֵּי הַכֹּהֵן
 הַשֶּׁמֶן אֲלֵיהֶם וְטָבַל הַכֹּהֵן
 אֶת אֶזְבֵּעוֹ הַיִּמָּנִית מִן
 הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל כִּפּוֹ
 הַשֶּׁמֶן אֲלֵיהֶם וְהוֹהֵנִן הַשֶּׁמֶן
 בְּאֶזְבֵּעוֹ שֶׁבַע פַּעֲמִים

[illegible]

וְאֵת הַכֶּכֶשׂ וְעַל הַנְּשִׂאִי יִהְיֶה וְיִקְרָשׁ שְׁלֵמָה דִּבְרַת הַיָּד מִלְּפָנֶיךָ יְיָ וְיִשְׁרֹן סִלְתָּמָכָהּ וְיִקְרָשׁ יִלְכֹּן חֶקְרֶךָ וְיִקְרָב יְיָ
 וְאֵת מִזְבְּחֵי לֵלָה וְהִלָּח הַכֶּהֱנִים אֶת הָעֵלִי וְיִקְרָשׁ בְּנֵי עֵינִים קִדְשׁ הַסֵּדֶךְ בְּכֶסֶד יִנְשֵׁי

לִפְנֵי יְהוָה וּמִיֵּתֶר הַשָּׁמֶן
 אֲשֶׁר עַל כַּפּוֹת הַמִּזְבֵּחַ
 וְהַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה וְהַמִּזְבֵּחַ
 הַזֶּה וְהַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה
 הַיִּמִּנִית עַל רֹס הָאֲשָׁסִי
 וְהַנּוֹתֵר בְּשָׁמֶן אֲשֶׁר עַל
 כַּף הַכֶּהֱנִי יִתֵּן עַל רֹאשׁ
 הַמִּטָּה וּכְפָר עַל יוֹהֵכֶהֱנִי
 לִפְנֵי יְהוָה וְעָשָׂה הַכֶּהֱנִי
 אֶת הַחֲטָאֹת וּכְפָר עַל
 הַמִּטָּה מִטְּמֵאתוֹ וְאַחֵר
 יִשְׁחֹט אֶת הָעֵלִי וְהָעֵלִי
 הַכֶּהֱנִי אֶת הָעֵלִי וְאַתִּי
 הַמִּנְחָה הַמִּזְבֵּחַ וּכְפָר
 עַל יוֹהֵכֶהֱנִי וּטָהֳרִי
 וְאֶסְדֵּל הוּא וְאֵין
 יִדּוֹ מִשְׁנֵה וְלִקְחַכְכֶּשׂ אַחֵר
 אֲשֶׁם לִתְנוּפָה לְכַפֵּר עָלָיו

וְעִשְׂרוֹן סִלְתָּ אַחֵר כָּלֹל
 בְּשָׁמֶן לִמְנוּחָה וְלִנְשֵׁי
 וּשְׁתֵּי תָרִיס אוֹשֵׁנִי בְּנֵי עֵינִי
 אֲשֶׁר תִּשְׁנֶי יִדּוֹ וְהִי אַחֵר
 חֲטָאֹת וְהָאֵחֵר עַל הָיֹהֵנִי
 אֶתֶם בְּזִכְרוֹן שְׁמִי לְטוֹהֲרוֹ
 אֶל הַכֶּהֱנִי אֶל פֶּתַח אֹהֶל
 מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה וְלִקְחַ
 הַכֶּהֱנִי אֶת כֶּכֶשׁ הָאֲשָׁסֹת
 לִנְשֵׁי שָׁמֶן וְהַנֶּפֶץ אֶתֶם הַכֶּהֱנִי
 תְנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וְיִשְׁחֹט
 אֶת כֶּכֶשׁ הָאֵשׁ סוֹלֶקָה
 הַכֶּהֱנִי מִדָּם הָאֲשָׁסֹנִי עַל
 תֵּנֶךְ אֹזֶן הַמִּטָּה הַיִּמִּנִית
 וְעַל כֶּהֱנִי יִדּוֹ הַיִּמִּנִית וְיִצֵּל
 בְּהִקְדָּמִי הַיִּמִּנִית וּמִן
 הַשָּׁמֶן יִצֵּק הַכֶּהֱנִי עַל כַּף
 הַכֶּהֱנִי הַשָּׁמֶן וְהָיָה

כִּי סֵת בְּלִי וְכִינְהוֹן הַעֲשִׂיר לֹא יִדְבַּח אֵם הָיָה אֵלֶיךָ הַכֶּהֱנִי וְיִדְבַּח יִקְרָב וְיִשְׁחֹט
 נִצְרָה עַל לִשְׁפָתֵי יִתְחַלֵּל תִּקְרָה יִדּוֹ בְּאֵשׁ שְׁנֵי כִידֵּל הָאֵל וְלִכְנִי וְיִקְרָב יִשְׁחֹט וְיִצֵּל וְיִשְׁחֹט
 וְהַנֶּפֶץ אֶתֶם הַכֶּהֱנִי בְּיָמֵינוּ קִדְשׁ הוּא לִכְנִי עַל מִנְחָה הַנּוֹפֶה וְיִקְרָב הַכֶּהֱנִי אֶת כֶּכֶשׁ הָאֲשָׁסֹת וְיִצֵּל וְיִשְׁחֹט

וְכָל מִכְסַּר אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְנִשְׁאָוֹת יִרְעוּת הַכֶּשֶׁבֶן אֶת־מִכְסַּר הַקֹּדֶשׁ וַיַּעֲלוּ אֶת־אֲרוֹן יְיָ וַיַּעֲלוּ
 אֶת־הָאֲרוֹן וְכָל חֲסִידָיו יָסִיד כִּמְרָה אֶת־יְיָ וַיִּכְנָחוּ וַיִּכְלֹכְכֵם אֶת־הַקֹּדֶשׁ בְּכֹחַ מִכְסַּר אֶת־מִכְסַּר שְׂבַע תִּימִים וּכְפָרוֹ וּכְכֹתֶם
 אֶת־הַבַּיִת

לְאִי־הַבְּאֵה־לְמוֹעֵד
 בְּכָאוֹל כְּפָר בְּקֹדֶשׁ עַד
 צֵאתוֹ וּכְפָר בְּעָדוֹ וּבְעַד
 בֵּיתוֹ וּבְעַד כָּל־קֹהֶל־יִשְׂרָאֵל
 וַיַּצֵּא אֱלֹהִים מִזִּבְחֵהוּ אֲשֶׁר
 לִפְנֵי יְהוָה וּכְפָר עָלָיו
 וְלִקַּח מִדָּם הַפָּר וּמִדָּם
 הַשְּׂעִיר וְנָתַן עַל־קַרְנוֹת
 הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וַיִּהְיֶה עָלָיו
 מִזְחָרִים בְּאֵצְבָעוֹ שִׁבְעַת
 פַּעֲמִים וּמָהַרְוּ וּקְרָשׁוּ
 מִטִּמְאֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְנִלְחַ
 מִכְסַּר אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־
 אֱלֹהֵי מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ
 וְהַקָּרִיב אֶת־הַשְּׂעִיר הַחַי
 וְסָמַךְ אֹהֶרֶן אֶת־שֵׁתִידוֹ
 עַל־רֹאשׁ הַשְּׂעִיר הַחַי
 וְהִתְוֹדָה עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹת

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל
 פְּשָׁעֵיהֶם לְכָל־חַטָּאתָם
 וְנָתַן אֶת־כָּל־עֲלֹאשֵׁי הַשְּׂעִיר
 וְיִשְׁלַח בִּיד אִישׁ עֵרְוָה
 הַמִּדְבָּר הַיּוֹנֵשׂ אֶת־הַשְּׂעִיר
 עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתָם אֶל־
 אֲרִץ עֲרָה וְיִשְׁלַח אֶת־
 הַשְּׂעִיר בְּמִדְבָּר וּבְאֹהֶרֶן
 אֶל־אֱלֹהֵי מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת־
 בְּגָדֵי הַכֹּהֵן אֲשֶׁר לְבָשׁ
 בְּכָאוֹל אֱלֹהֵי הַקֹּדֶשׁ וַיִּהְיֶה
 יֵשׁ יוֹרְחִין אֶת־כֶּשֶׁתוֹ בְּמִין
 בְּמִקְוֵם קְרוֹשׁ וּלְבָשׁ אֶת־
 בְּגָדָיו וַיַּצֵּא וַיַּעֲשֶׂה אֶת־
 עֲלָתוֹ וְאֶת־עֲלֵת הָעֹם
 וּכְפָר בְּעָדוֹ וּבְעַד הָעֹם
 וְאֶת־חֶלֶב הַחֵטִּיִּי וְהַטֹּיִר
 הַמִּזְבֵּחַ וַיִּהְיֶה שֶׁלַח אֶת־

קָרְנוֹתָם בְּכָאוֹל וְכָל־יִשְׂרָאֵל יִכְנָחוּ וְיִכְלֹכְכֵם אֶת־הַקֹּדֶשׁ בְּכֹחַ מִכְסַּר אֶת־מִכְסַּר שְׂבַע תִּימִים וּכְפָרוֹ וּכְכֹתֶם
 וַיַּצֵּא אֱלֹהִים מִזִּבְחֵהוּ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה וּכְפָר עָלָיו וְלִקַּח מִדָּם הַפָּר וּמִדָּם הַשְּׂעִיר וְנָתַן עַל־קַרְנוֹת
 הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וַיִּהְיֶה עָלָיו מִזְחָרִים בְּאֵצְבָעוֹ שִׁבְעַת פַּעֲמִים וּמָהַרְוּ וּקְרָשׁוּ מִטִּמְאֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְנִלְחַ
 מִכְסַּר אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֱלֹהֵי מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהַקָּרִיב אֶת־הַשְּׂעִיר הַחַי וְסָמַךְ אֹהֶרֶן אֶת־שֵׁתִידוֹ
 עַל־רֹאשׁ הַשְּׂעִיר הַחַי וְהִתְוֹדָה עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹת

השעיר לעזאזל יכנס
בגדי זורחין את בשרו
במים ואחר יכן יבוא אל
המחנה ואת פר החטאת
ואת שעיר החטאת אשר
הובא אתדמם לכפר
פקדו יוציא אל מחוץ
למחנה ושרפו באש את
ערתם ואת כשרם ואת
פר שם יזח שרה אתם יכנס
בגדי זורחין את בשרו
במים ואחר יכן יבוא אל
המחנה וזוחית לכם לחקק
על ספרד שחשביעו
כעשור לחור שרעו את
נפשותיכם וכל מלאכה
לא תעשו חמור וזגר
יגר בחוכם שחשביעו

יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לִטְהֹר אֶתְכֶם
מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה
תִּטְהַר וְיִשָּׁפֹת שַׁבְתּוֹן הִיא
לָכֵן וַיַּצִּיחֵם אֶת נַפְשֵׁיכֶם
חֻקַּת עוֹלָם וְכִפּוּר הַכֹּהֵן
אֲשֶׁר יִשְׁחָאֲתוּ וְאֲשֶׁר
יִבְלֹא אֶת־יָדוֹ לִכְרוֹן
תַּחַת אֲבִיזוֹ לְבֶשֶׂת אֶת־בְּגָדֵי
הַכֹּהֵן בְּגֵדֵי הַקֹּדֶשׁ וְכִפּוּר
אֶת־מִקְרָשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת
אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ
יִכְפֹּר וַיַּעַל הַכֹּהֵן סוּעֵלֶכֶת
עִם־הַקָּהָל יִכְפֹּר וְהִיְתָה
זֹאת לְכֹסֶלֶת חֻקַּת עוֹלָם
לְכִפּוּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִכָּל חַטָּאתֵם אַחַת בַּשָּׁנָה
וַיַּעַשׂ כִּבְאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה

[illegible]

וְכִי יִחְזַק אֱלֹהֵי שֹׁחַל אֶמֶר
יִשְׂרָאֵל אֶחָד וְאֶל בְּנֵי וְאֵל
בְּכָל פֶּנֶי יִשְׂרָאֵל וְאִמְרָה
כִּי לֹחֶם וְחֹדֶם אִשׁוּר
עָלְתָה לְאֶמֶר אִישׁ
אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אִשׁוּר
וְשָׁחַט שׂוֹר אוֹכֵשֶׁב אוֹ
עֹבְמַחְנֶה אוֹ אִשׁוּר יִשָּׁחַט
מִקֶּדֶן לְמַחְנֶה וְאֶל פֶּתַח
אֶחָד מֵעַל לֹא חָבִיאוּ
לְהִקְדִּיכָם קֶרֶב לִיהוָה לִפְנֵי
מִשְׁכַּן יְהוָה דָּם יִחָשֶׁב
לֹא יִשָּׁהוּ דָּם טָפֵךְ
וְעִבְדֵי חַיֵּי יְהוָה מִקֶּדֶן
יִשָּׁחַט כִּי עַן אִישׁ יִבְיֹאוּ
בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת זִבְחֵיהֶם
אֶת הַזִּבְחִים יַעֲלֶה
חֵשֶׁד הוֹחֵב אֶם לִיהוָה

אֶל־פֶּתַח־אֵחֶל־מוֹעֵד־אֶל־
הַכֹּהֵן וְזָבַח וְזָבַח וְזָבַח שְׁלָמִים
לִיהוָה אֹתָם בְּיוֹדֶק־הַכֹּהֵן
אֶת־הַדָּם יַעֲרֹכֶנּוּ בַּזָּבֵיחַ
פֶּתַח־אֵחֶל־מוֹעֵד וְהַקֵּטֹּרֶת
הַחֵלֶב לִרְיִיחַ־נֶחֱחַ לִיהוָה
וְלֹא־זָבַח וַיַּעֲרֹךְ אֶת־זָבַח־הַבָּקָר
לִשְׁעֵיר־דָּם אִשֶּׁר־הֵב זָנֹכִים
אֲחֵרֵיהֶם חֶקֶת יַעֲלֹכֶם
תִּהְיֶה־זֹאת לְחֵם־לֶדְדֹתָם
וְאֵלֶּה־הֵם אֲמַר אִישׁ אִישׁ
מִבֵּית־יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר
אֲשֶׁר־עִיר־בְּתוֹכְךָ אִשֶּׁר־
יַעֲלֶה עִלָּה אוֹזְבָּחִי וְאֵל־
פֶּתַח־אֵחֶל־מוֹעֵד לֹא־
יָבִיֵאנִי לִישׁוֹת אֶת־לִיהוָה
וְנִכְרַת־הָאִישׁ הַזֶּה וְאִישׁ מִבֵּית־יִשְׂרָאֵל
וְאִישׁ אִישׁ מִבֵּית־יִשְׂרָאֵל

[illegible]

סימן קריא הוא תנ"ל הוא תל"ל הוא רכ"ל הוא וסימן נקבה תסכככ"ה י"ל נכ"ל וסימן נכ"ל חסרפת ואת תורת הבהמה והעוף כיתריות נכ"ל ע"פ

ומזה הענין בתוכם אשר
יאכל כל דם ונתתי פני
בנפשה אכלת את הדרם
והכרתי אתה מקרב עמך
כי נפש הבר שר ברם הוא
ואני נתתי לכם על המזבח
לכפר על נפשותיכם מיהו
הוא בנפש יכפרי על כן
אמרת לבני ישראל כל
נפש מכם לא תאכל דם
וזה הענין בתוכם לא יאכל
דם וזאת איש איש מבני ישראל
ומזה הענין בתוכם אשר
יעוד ציד חיה או עוף אשר
יאכל וישפך את דמו ונסה
בעפר כי נפש כל בשר
דנו בנפשו הוא ואמרו לבני
ישראל דם כל בשר לא

תאכל כי נפש כל בשר
דמו הוא כל אכליו יסדתי
וכל נפש אשר תאכל ונבלה
וטריפה באורח ובבד ובכס
בגדיו ורחיצתו במים וטמא
ערה ערב בוטהר וטמא לא
יכנס ובשרו לא ירחץ
ומשא עינו
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם אני יהוה אלהיכם
כמינישה ארץ מצרים אשר
ישבת סבה לא תעשו
ובמעשה ארץ מצרים אשר
אני מביא אתכם שמה
לא תעשו ובחקתיהם לא
תלכו את מיטפטי העשו
ואת חקתיהם מרד ללכת

אמרה לבני ישראל ה' וסימנן אהיה אשר אהיה לכו אכר לבני ישראל אל אנה לכו אכרתי לבני ישראל ואמר
כיע לבני ישראל כי נפש כל בשר דנו בנפשו הוא וסימנן את מיטפטי העשו ואת חקתיהם מרד ללכת
תמאסו ויתגדו את מיטפטי העשו

כחם אני יהוה אלהיכם
ושמרתם את חקלי ואה
משפטי אשר יעשה אתם
האדם וחיבהם אני יהוה
איש איש אל
כל שאר בשרו לא תקרבו
לגלות ערוה אני יהוה
ערוה אבידועות
אמר לא תגלה אמר הוא
לא תגלה ערוה
ערוה אבידועות
לא תגלה ערוה אבידועות
ערוה אבידועות
אבידועות אבידועות
בית אבידועות
תגלה ערוה
ערוה אבידועות
בתגלה ערוה

ערוה אבידועות
בתגלה ערוה
אבידועות אבידועות
תגלה ערוה
אחות אבידועות
שאר אבידועות
ערוה אבידועות
לא תגלה אבידועות
הוא ערוה אבידועות
אבידועות לא תגלה אל אבידועות
אתקרב רדתך הוא
ערוה אבידועות
תגלה אבידועות
תגלה ערוה
אבידועות אבידועות
ערוה אבידועות
אבידועות אבידועות
בתגלה ערוה

וְאֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

אִשְׂרָאֵל מִיִּשְׁלַח מִפְּנֵיכֶם
וְהָיָה אֵלֶיךָ אֶרֶץ אֲמֹרָת
יְצִיָּה וְהָיָה אֶרֶץ אֲתָנָה
יְצִיָּה וְהָיָה אֶרֶץ אֲתָנָה
אֶתְּחִיל וְאֶתְּחִיל
וְלֹא תִּשְׁכַּח הַתּוֹעֵבִים
הָאֵלֶּה הָאֵלֶּה הָאֵלֶּה
בְּתוֹכְכֶם כִּי אֶתְּחִיל
הָאֵלֶּה יִשְׁכַּח אֶרֶץ
אִשְׂרָאֵל מִיִּשְׁלַח וְהָיָה
הָאֵלֶּה יִשְׁכַּח אֶרֶץ
אֶתְּחִיל בְּתוֹכְכֶם אֶתְּחִיל
הָאֵלֶּה יִשְׁכַּח אֶתְּחִיל
דִּפְנֵיכֶם כִּי אֶתְּחִיל
מִכֵּן הַתּוֹעֵבִים הָאֵלֶּה
וְנִכְרְתוּ הַיְּשׁוּתִים הַיְּשׁוּתִים
מִקִּרְבְּ עַמְּכֶם וְהָיָה
אֶתְּחִיל בְּתוֹכְכֶם

[illegible]

מחקות חתונות אשר
נעשו לפניכם ולא תטמאו
בהם אני יהוה אלהיכם

וידבר יהוה אלי בלילה לאמר
דבר אל כל עדת בני
ישראל ואמרת להם
קדושים תהיו כיום וישא
יהוה אליכם איש אמו
ואכילתו ואו את שבתו
תשמרו אני יהוה אלהיכם
אל תפנו אלה אילים
ואלה מסכה לא תעשו
לכם אני יהוה אלהיכם
וכי תבחו זבח שילכים
ליהוה לדענכם תזבחון
ביום זבחכם אבל ומקחרת
ותפלת ער יום השבת

באש ישרף ואם האכל
יאכל במסה שרש פגול
הוא לא ירעה ואכליו
יענו וישאבי את קרשיהו
הלל ועברתה הנפשה הוא
מעמיה ויבקצרכם את
קציד ארעכם לא תכרה
פאתי שהי קציר ורקט
קציר לא תלקטיו וכדנך
לא תעיל ופרט כרמך
לא תלקט יעני ולצר
תעזב את אע יהור
אלהיכם לא תעבדו ולא
תכחשו ולא תטקחו את
בני ביתי ולא תטעו עמני
לשקד ושלל את שכי
אליהם ויהיה ולא תמנע
את ערורי תביל יא

הנהגות אלה הן חלק מהמאמץ המשותף של הממשלה והמחוז להפחית את
ההשפעה של התאבדות על המשפחה והקהילה. המטרה היא להבטיח
שכל מי שמתמודד עם גורמים אלה יקבל את התמיכה וההכוונה
הנכונות.

תלין פעל תשכיר אתך
ערבקר לא תקלל לחרש
ולפני עור לא תתן מכשל
ויראת מאלהיך אני יהוה
לא תעשו עול במשפט
לא תשא פנידל ולא
תחר פני גדול בערך
תשפט עמיתך לא תלך
רכיל בעמיד לא תעמד
על דם רעך אני יהוה ולא
תשנא את אחיך בלבך
הזכחת זכית את עמיתך
ולא תשא עליו חטא ולא
תקס ולא תטר את בני
עמך ואהבת לרעך כמוך
אני יהוה את חקתי תשמור
גזמתי לא תרכש לא
שרד לאתו עבדים

אשר
שכר

ובגד כל איש שעטנו לא
יעלה עליך ואיש כיישנך
את אשה שכבת זרע
והוא שפחה נחרפת לאיש
והפרה לא נפרתה או
חפשה לא נתן לה בקרת
תהיה לא יומתו כי לא
חפשה יוהביא את אשמו
ליהוה אלפתח אהל מועד
איל אשם יוכפר עליו חנק
באילה אשם לפני יהוה
על חטאתו אשר חטא
ונסלח לו מחטאתו אשר
חטא
וכי תבאו אלה ארץ ונטעתם
כל עין מאכל וערלתם
ערלתו את פדיו שליש
שנים יהיה לכם ערלים

ו
כחכה

ואת כל משפטיו עשיתם

אתם אני יהודה'

וידבר יהוה אל משה לאמר

ואל בני ישראל תאמר

איש איש מכני ישראל

ומן חצר הגר בישראל

אשר יתקסור עץ למלך

מִתְיוֹמֵת עִם הָאָרֶץ

ידנמחובאבן יואניאתן

אתפני באישה הוא וחסדתי

אתו מקרב עמו כי מיריעו

נתן למלך למען טמא

את בקדש יולחל את

שם קרשיוואס העלם

יְיָ לִימוּ עַם הָאָרֶץ אֶת

עֵינֵהֶם מִן הָאִישׁ הַהוּא

בתחומי עולם לבנות

המית אתיוושמתי אנ

את פני באיש חרוץ

ובמשפחתו והכרתי אתו

ואת כל הזנים אחריו לזנות

אחרי המלך מקרב עמם

והנפש אשר תפנה אל

האכת ואליהו עניסלונת

אַחֲרֵיהֶם וְנָתַתִּי אֶת פְּנֵי

בנפיש ההוא אודהכרתני אתו

מקרב עמ' ויהתקדשתם

והייתם קרשים בי אני

יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשִׁמְרֵתֶם

אתחקתנו וינשיתם אתם

אני יהודה מקדושכם כי

איט איט איט איט יקל

אֶת־אֲבִיזֹאתָאִמּוֹ מִיָּת

יִמֵּת אֲבִיזְוֹאֲמוֹ קֵלֶל

דמיזביוואיש אשר ינאף

את אישתי אייט א שרינאף

אני מקדשם ל יסדן ואתה תבדד ישעיהם את הקדש וקדשתי ילד אתם קדשתי יסדן
אני אלהים כל פסוקים וברכתם אתם קדשתי יסדן וקדשתי יסדן וקדשתי יסדן
קדשתי יסדן וקדשתי יסדן וקדשתי יסדן וקדשתי יסדן וקדשתי יסדן
שבתם אלהים וקדשתי יסדן וקדשתי יסדן וקדשתי יסדן וקדשתי יסדן

בסיואיש אשר יקח את
אחתו בת אביו או בת
אמורא אה את ערוה
והיא תראה את יצרתו
חסר הוא ונכרתו לעני
בני יצם יערוה אחתו גלה
יענו ישאול איש אשר
ישכב את אשה הוה גלה
את יערוה את מקרה
היערה והוא גלה את
מקור דמיה ונכרתו שניהם
מקרב ימס וערוה אחות
אמד ואחות אכיד יא
תגלה כי את שארוה יערה
יענס ישאול איש אשר
ישכב את דדתו יערוה
דו גלה הטאס ישאול
יערדים יכרתו וישאול

את אשת רעהו מות יומת
תנא גוה נאפתי ואיש אשר ישכב
את אשת אביו עדות אביו גלה מות
יכרתו שניהם דמיהם כס וישאול
אשר ישכב את כלתו מות יומתו
שניהם תכל עשו דמיהם כס וישאול
אשר ישכב את חנך משכב אשה
תעבה עשו שניהם מות יומתו
דמיהם כס וישאול אשר יקח את
אשה ואת אמה ומה הוא באש
ישדף אתו ואתה ואתה
ומה בתוככם וישאול אשר
יתן שכבתו בכהמה מות
יומתו ואתה בכהמה תהרגו
ואשה אשר תקרב אל
כל כהמה לרבעה אתה
והרגת אתה אשה ואת
הכהמה מות יומתו דמיהם

והוא העביר אתכם יד ה' כל כתי' ושאר ידעני כתי' לטבאה כו' ורנ' כתי' ופיכחון ואיש ואשה ביהיה בתסאוב ושא' אוב וידעני והעביר אתכם יד ה' כל כתי' ופיכחון

קח את אשת אחיו נדה
הוא עדות אחיו נלה
ערידים יהיו שמרתם
את כל חקתי ואת כל
משפטי וינשיתם אתם
ולא תקרא אתכם הארץ
אשר אני מכיא אתכם
שמה לישבת בה ולא תלך
בחקת הנו אשר אני
משלח מפניכם את כל
אלה יעשו ואקין בסיואמר
לכם אתם תירשו את
אדמתם ואני אתנה לכם
לדשת אתה ארץ זבת
חלב ודבש אני יהוה
אלהיכם אשר הברלתי
אתכם מזה העמים ויהנולתם
בין הברהמה הטורה לטמאה

ובין העוף הטמא לטהר
ולא תשקעו את נפשותיכם
בבהמה ובעוף ובכל אשר
תרמשה ארמה אשר
הברלתי לכם לטמא וזה יתם
ליקרטיס כי קדש אני
יהוה ואברל אתכם מן
העמים להיות ליי ואיש
אואשה ביהיה בהם אוב
או ידעני מות יומתו באבן
ירצמו אתם דמיהם בם

סד אותיות דת יסדרו ית שסב

ויאמר יהוה אל משה אמר
אלההניסכב אחרן
ואמרת אלהם לנפשי לא
יטמא בי ימיו כי אסליטארו
הקרב אליו לאמו ולאביו
ולבנו ולבתו ולאחיו ולאחותו

כראת פסו דתורת כהנים לא כסא ולא ופיכחון ולא חכמי עיראון ונחיהם ולא יחלי את שכי ש' לא חלל
ולא יחלי ידעני ולא תקרא חארי אתכם ולא תשבע בשמי לטקר ולא תלכי בחקות הנו ולא תנו איש את עבדו
חקתם חקותיהם כדקת ח' כלל וסיל ונחמותיהם ולא תלכו ישר חיוס היה חקת דח וסכסם וכל דקדו ונח חקת דאד
כפא עקב אשר שכינא ביהם בקרלי 88

יחלל זרעו בעמיוכי אני
 יהוה מקדושו
 וידבר יהוה אל משה
 לאמר ידבר אל אהרן
 לאמר איש מזרעך לדרתם
 אשר יהיה במוס לא
 יקרב להקריב לחם אלהיו
 כי כל איש אשר במוס
 לא יקרב איש עוד אפס
 או חרב או שרוע או איש
 אשר יהיה בו שבר רגל
 או שבר יד או תבן אורק
 או תכלל בעינו או ערב
 או ילפת או מרוח אש
 כל איש אשר במוס
 מזרע אהרן חכהו לא
 ינש להקריב את אשי
 יהוה מוסבו את לחם

אלהיו לא ינש להקריב
 לחם אלהיו מקדושו
 ומזקדושים יאכל אך
 אל הפרכת לא יבא ואל
 המזבח לא ינש כי מוס
 ולא יחלל את מקדושו
 כי אני יהוה מקדושו
 משה אל אהרן ואלבנו
 ואלכלבני ישראל
 וידבר יהוה אל משה לאמר
 דבר אל אהרן ואלבנו
 וינח מקדושו בני ישראל
 ולא יחללו את מקדושו
 אשר הם מקדושים לי
 אני יהוה אמר אלהם
 לדרתכם כל איש אשר
 יקרב בכל זרעכם אל
 הקדושים אשר יקדושו

בְּסֵלֶיךָ לְכֶם

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל

שֵׁשֶׁה לְאֹמְרֵי שׁוּר אוֹכְשֵׁב
אוֹמֵר כִּי יוֹלֵד וְהִיא שְׁבַעַת
יָמִים תַּחַת אֲמֹזֵי שָׁמַיִם
וְהָלְאָה יִרְיָה לְקִרְבָּן אִשָּׁה
לִיהוָה וַיִּשְׁוֶה אִשָּׁה אֶתֹ
וְאֵת בְּנֵי לֹא תִשְׁחַטּוּ בַיּוֹם
אֶחָד וְכִי תִזְכְּרוּ זִכְרֹתֶיהָ
לִיהוָה לְדִצְנֹכֶם תִּזְכְּרוּ
בַּיּוֹם הַהוּא אֲכַל לֹא
תוֹתֵנוּ מִנֶּחֱמֵי יָד בְּקֹרֶאנִי
יְהוָה וְשָׁמַרְתֶּם מִצִּוְתִּי
וְעָשִׂיתֶם אֵת אֲשֶׁר יְהוָה
וְלֹא תַחֲלִיל אֶת־שִׁכְרֹשׁ
וְתִקְדִּי זֵרֶיךָ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲנִי יְהוָה מִקְדִּישׁ כֶּסֶף מוֹצֵא
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא

לְכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר
דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַדְתָּ
אֲלֵהֶם מִזֵּדֵי יְהוָה אֲשֶׁר
תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ
אֵלֶּה הֵם מִזֵּדֵי יְהוָה יִשְׁשֶׁה
יָמִים וְעָשִׂיתָ מִלֹּאכָה וְצִיּוֹן
הַיִּשְׁכֵּנִי שֶׁבֶת שֶׁבֶת עֵז
מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מִלֹּאכָה
לֹא תִעָשֶׂי שֶׁבֶת הוּא לִיהוָה
בְּכָל מוֹשְׁבֵיכֶם
אֵלֶּה מִזֵּדֵי יְהוָה מִקְרָא
קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם
בְּמוֹעֲדֵיכֶם בְּהַר־יִשְׂרָאֵל
בְּאֶרְצֵי יִשְׂרָאֵל יִקְרָא
בֵּין הָעַרְבִים פֶּסַח לִי יְהוָה
בְּחַמְשָׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ

והיה חנה מצות ליהודה
שבעת ימים מצות האכלו
ביום החדשון מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת עבודה
לא תעשו ויהי קרבנתם אשה
ליהודה שבעת ימים ביום
והשבעת מקרא קדש שכל
מלאכת עבודה לא תעשו

ביום הנפכם את העמר
כבשת מיסבן שנתו ליעלה
ליהוה ומנחתו שני עשר שני
כלת כלולה בשמן אשה
ליהוה ריח ניחח ונסכה יין
רביעית תהיין וירחם וקלי
וכרמל יאכלו עד ענכ
היום הזה עד רחוקכם
את קרבן אלהים סחבת עויל
ידורתיכם בכל משבתיכם
וספרתם לכם
ממחרת השבת מיזב
הביאכם את העמר התנופה
ישביע יאבילת תמימרת
תהיינה יער במחרת
השבת השביעה תטפרו
המיטים יובי הקרבנות
מנחה חריטה ליהוה

100

10
 11
 12
 13

בשמיטת ז' א

100

٧٠٠

1

לִיהוָה עֲלֶיהָ וּמִנְחָה זֶכֶח
וְנִסְכֵּי דָבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ
מִלֶּכֶד שִׁבְתֵּי יְהוָה וּמִלֶּכֶד
מִתְּנוּכֵיכֶם וּמִלֶּכֶד כָּל
נִדְרֵיכֶם וּמִלֶּכֶד כָּל נִדְרֵיכֶם
אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לִיהוָה אֶךְ
בְּחִמְשָׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי כְּאֶסְפָּכֶם אֶת
תְּבוֹאת הָאָרֶץ וְתִתְּנוּ אֶת
חֲנִיתָהּ שִׁבְעַת יָמִים בְּיוֹם
הָרִאשׁוֹן שִׁבְתֵּיכֶם וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי
שִׁבְתֵּיכֶם וְלִקְחָתֶם לָכֶם בְּיוֹם
הָרִאשׁוֹן פְּרִיעֵי הַדֶּרֶךְ כֶּפֶת
תְּמָרִים וְעֵנָב עֵץ עֵבֶת וְעֵץ
נָחַל וְשִׁמְחָתֶם לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים
וְחָתֶם אֶתְּ חֵן לִי וְלָאֵלֹהִים
שִׁבְעַת יָמִים בְּשִׁנְתֵּי חֶקֶת

עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי תִתְּנוּ אֶתְּ וּבִפְסֶכֶת
תִּשְׁבוּ שְׁבִיעַת יָמִים כָּל
הָאֲזָרָה בְּיִשְׂרָאֵל יִשְׁבוּ
בְּפֶסֶת יָמֵי יִדְרֵי דֹרֹתֵיכֶם
כִּי בְּפֶסֶת הוּא שִׁבְתֵּי אֶתְּ
יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיא אוֹתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וְיִדְבַר מִשָּׁה
אֶתְּ מִצְרַיִם יְהוָה אֵל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל
וְיִדְבַר יְהוָה אֵל מִשָּׁה לְאֹמֶר
עֲזֹ אֶתְּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ
אֵלֶיךָ שִׁבְתֵּי יִתְּן כֶּתֶר
לְמֵאֹד לְהִעֲלֵת נִרְחֵם
מִחוּץ לְפֶרֶכֶת הָעֵדֻת
בְּאֵל מוֹעֵד יַעֲרֹךְ אֶתְּ
אֶהְרֹן מִצְרַיִם יִדְבַר

והשועים את ידיהם על
 ראש ודגמו את כל העדה
 ואל בני ישראל תדבר
 לאמר איש איש כיקל
 אלהיו ונשא חטאיו ונקב
 שם יתה מות וסתר רגלם
 ודגמו כל העדה בנר
 כאורח בנקם שם יוסת
 ואיש כיסח כל נפש אדם
 מות יוסת ונספה נפש
 בחסות ישראל מפני נפשותיהם
 נפשו איש כיתקן מוס
 בעמיתו כאשר עשה כן
 עשה לו שם יתה שבר
 עין יתה עין שוה יתה שו
 כאשר יתמוסב אדם כן
 יתקן בו וינסח חסות יתה
 ומכה אדם יוסתו משפט

אחריה יהיה לכם כד באר
 יהיה כי אני יהיה אלהיכם
 וידבר משה אל בני ישראל
 ויצא את המקל אל
 מחוץ למחנה וידגמו אתו
 אמו בני ישראל עשו
 כאשר צוה יהוה את משה
 וידבר יהוה אל משה בהר
 סיני לאמר וידבר אל בני
 ישראל ואמרת אלהם
 כי תבאו אלה הארץ אשר
 אנני נתן לכם ושבתה הארץ
 שבת ליהוה וישש שנים
 תור יעשוד וישש שנים
 תזקד כרכד ואספת את
 תמיאת יוב שעה השביעית
 שבת שבתון יהיה לארץ

פרק

אַתֶּם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לָתֵת
 לָכֵן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן לָחֵץ
 לָכֵן לֹא אֶלֹהִים וְכִי
 עַמְּךָ אֶחָד עַמְּךָ וְעַמְּךָ
 לֹד לֹא תִעַבְדּוּ עַבְדָּה
 עַבְדֵּי כְשִׁכְדִּי שְׂכִי יִהְיֶה
 עַמְּךָ יֵד שְׁנֵת הִכְלִי עַבְדֵּי
 עַמְּךָ יִינָא מֵעַמְּךָ הוּא אֲנִי
 עַמְּךָ וְשָׂכֵל אֶל מִשְׁפַּחְךָ
 וְאֶל אֲחֻזַּת אֲבֹתֶיךָ יִשׁוּבֵי
 מִי עַבְדֵּי הָאֵל אֲשֶׁר הוּיָאָתָּ
 אַתֶּם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא
 יִמְכְּרוּ מִמֶּסֶדֶת עַבְדֵּי לֹא
 תִרְדָּה בּוֹ בַּפֶּרֶד וִירָאָתָּ
 מֵאֶלֶיךָ יֵעַבְדְּךָ וְאִמְתָּךְ
 אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ מֵאֵת הַשָּׁמַיִם
 אֲשֶׁר סִבִּיתֶם מֵהֶם
 תִּקְנוּ עַבְדֵּי וְאִמֵּהוּ וְנָסִיבֵם

חֲתוּשִׁים תִּגְדִּים עִמָּכֶם
 מִהֶם תִּקְנוּ וּמִמִּשְׁפַּחְתֶּם
 אֲשֶׁר עִמָּכֶם אֲשֶׁר הוּלִידוּ
 בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְהִיוּ לָכֵן לֹא אֲחֻזָּה
 וְהַתְנַחֵלְתֶּם אֹתָם לְבְנֵיכֶם
 אַחֲרֵיכֶם לְרֵשֶׁת אֲחֻזָּה
 לְעַלְמָהּ הַתְּעַבְדוּ וּבְאֲחֻזַּת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאֲחֻזָּתוֹ
 לֹא תִרְדָּה בּוֹ בַּפֶּרֶד
 וְכִי תִשְׁתַּיֵּד נָר
 וְהוּיָשָׁב עַמְּךָ וְעַמְּךָ אֶחָד
 עַמְּךָ וְנִמְכַר לְנָר הוּיָשָׁב
 עַמְּךָ אֵל עֵקֶר מִשְׁפַּחָתָּ
 נָר אַחֲרֵי נִמְכַר נֹאֲלָה
 תִּהְיֶה לוֹ אַחֵר מֵאֲחֻזָּתוֹ
 יִנָּא לְנִי אֲוֹדֶרֶךְ אֲוֹבִדֶרֶךְ
 יִנָּא לְנִי אֲוִי שָׂאֵר בְּשָׂרוֹ
 מִמִּשְׁפַּחְתִּי יִנָּא לְנִי אֲוֹ

והיה לכם לזכרון ואלו הן המצוות אשר צויתכם לומר לאנשי ישראל ואלו הן המצוות אשר צויתכם לומר לאנשי ישראל ואלו הן המצוות אשר צויתכם לומר לאנשי ישראל

מחיד וְהִשְׁכַּחְתִּי תִּהְיֶה רַעַה
מִן הָאָרֶץ וְחָרַב לְאֶתְעָבָר
בְּאֶרְצְכֶם וְדָרְפַתֶּם אֶת
אֲבִיכֶם וְנָפְלוּ לַפְּנֵיכֶם
לְחָרְבִי וְדָרְפוּ מִבְּסַחֲמִישָׁה
מֵאֵה וּמֵאֵה מִכֶּם רַבְּכָה
יִרְדְּפוּ וְנָפְלוּ אֲבִיכֶם לַפְּנֵיכֶם
לְחָרְבִי וְנָפְנִיתִי אֵלֵיכֶם
וְהִפְרִיתִי אֶתְכֶם וְהִרְבִּיתִי
אֶתְכֶם וְהִקִּימֵתִי אֶת בְּרִיתִי
אִתְּכֶם וְאָכַלְתֶּם יִשְׁשׁוּן וְיִשְׁשׁוּן
וְיִשְׁשׁוּן מִפְּנֵי חָרֵשׁ תִּוְצִיאוּ
וְנָתַתִּי מִשְׁפָּנִי בְּתוֹכְכֶם
וְלֹא תִנְעַל נֶפֶשׁ אֶתְכֶם
וְהָיָה לְכֶם בְּתוֹכְכֶם וְהָיָה
לְכֶם לְאֵלֵיכֶם וְאֵתְכֶם תִּהְיוּ
לִי לְעַמִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִהָיָה לְהֶם
עַבְדֵיכֶם וְאֲשֶׁר מִטַּעַן עֲלֵיכֶם
וְאֹלֶךְ אֶתְכֶם קוֹמֵמִיּוֹרִי
וְאֶבְלָא תִשְׁמַעוּ לִי וְלֹא
תִנְעַל אֶת בְּלִי הַמִּצֹּרֶת
הָאֵלֵהוּ וְאֶבְחַקְתִּי תִמְאָכֹו
וְאֶסְאֵת מִשְׁפָּטִי תִנְעַל
נֶפֶשְׁכֶם לְבִלְתִּי יַעֲשׂוֹת אֶת
כָּל מִצְוֹתֵי לְהַפְרֹכְכֶם אֶת
בְּרִיתִי אֲנִי אֵינִי שָׂרָה
זֹאת לְכֶם וְהִפְקוּתִי עֲלֵיכֶם
בְּהִלָּה אֶתְהַשְׁחַפֵּת וְאֶת
הַקִּרְחָה מְכֻלֹּת יַעֲנֵכֶם
וּמִדִּבְתִּי נֶפֶשׁ וּדְרִיכֵיכֶם לִי
זֶרְעֶכֶם וְאֶבְרָהוּ אֲבִיכֶם
וְנָתַתִּי פֶנֶיכֶם וְנִגְפַתְכֶם לִפְנֵי
אֲבִיכֶם וְדָרְפוּ מִבְּסַחֲמִישָׁה

וְהָיָה לְכֶם לְזִכְרוֹן וְלֹא תִנְעַל אֶת בְּלִי הַמִּצֹּרֶת וְלֹא תִנְעַל אֶת בְּלִי הַמִּצֹּרֶת וְלֹא תִנְעַל אֶת בְּלִי הַמִּצֹּרֶת וְלֹא תִנְעַל אֶת בְּלִי הַמִּצֹּרֶת

ונסתם ואין דרך אתכם
ואם עוד אלה לא תשמעו
ליוספת ליסרה אתכם
שבע על חטאתכם ושתו
את גאון עיניכם ונתתי את
שמיכם כפרזל ואת ארצכם
כנו וטהו וותם לריק כחכם
ולאתקן ארצכם אתי כולה
ועין הארץ לא יתן פריה
ואסתכלו עמי קלי ולא
תאכלו שם על יוספת
עליכם מכה שבע
כחטאתכם ויהי שליחתי
בכם את חית השדה
ושכלה אתכם והבריתה
אתכם ויהי עטה
אתכם ושמד דרכיכם
ואסכא אלה לא תוסחלי

והלכתם עמי קרי ויהלכת
אף אני עמכם בקרי והכית
אתכם גם אני שבע על
חטאתכם ויהי באתי עליכם
חרב נקמת נקם ברית
ונאספתם אל עיריכם
וישלחתי דבר בתוככם
ונתתם ביד אויבי בשברי
לכם מטה לחם ואפני עשר
נשיכם לחמכם בתנור אחד
והשיבו לחמכם כמי שקל
ואכלתם כולא תשבעו
ואם בזאת לא
תשמעו לי ויהלכתם עמי
בקרי ויהלכתי עמכם ממזמ
קרי ויסרה אתכם אף אני
שבע על חטאתכם
ואכלתם בשר בניכם

והשמיטה ויהי חסדך
ואם עוד אלה לא תשמעו
ליוספת ליסרה אתכם
שבע על חטאתכם ושתו
את גאון עיניכם ונתתי את
שמיכם כפרזל ואת ארצכם
כנו וטהו וותם לריק כחכם
ולאתקן ארצכם אתי כולה
ועין הארץ לא יתן פריה
ואסתכלו עמי קלי ולא
תאכלו שם על יוספת
עליכם מכה שבע
כחטאתכם ויהי שליחתי
בכם את חית השדה
ושכלה אתכם והבריתה
אתכם ויהי עטה
אתכם ושמד דרכיכם
ואסכא אלה לא תוסחלי

וְכִשְׁדֵּי בְנֵיכֶם תֹּאכְלוּ
וְהַשְׁמַדְתִּי אֶת בְּמִתְנַכְּמֵם
וְחִבַּדְתִּי אֶת חֲמִנְכֶם וְנָתַתִּי
אֶת פְּעֻרֵיכֶם עַל פְּנֵי
נְלִילֵיכֶם וְנָעַלְהָ נֶפֶשׁ
אֶתְכֶם וְנָתַתִּי אֶת עֵרִיכֶם
חֲרִבָּה וְהַשְׁמַדְתִּי אֶת
מִקְרָשֵׁיכֶם וְלֹא אֲרִיחַ
בְּרִיחַ נִיחַחְכֶם וְהַשְׁמַדְתִּי
אֶנִּי אֶת הָאָרֶץ וְשַׁמְמוֹ
עָלֶיהָ אֵיכֶם הַיֹּשְׁבִים
סָדוּ אֶתְכֶם אֹדֶה בְּנוֹיִם
וְהִדִּיקוּ אַחֲרֵיכֶם חֲרִב
וְהִיתָה אֶרֶצְכֶם שְׁמָמָה
וְעֵרִיכֶם יִהְיוּ חֲרִבָּה אֲנִי
תִרְצֶה הָאָרֶץ אֶת שְׁבִתָּהּ
כְּלִמֵּי הַשְׁמָה וְאֵת
בָּאֶרֶץ אֲנִיכֶם אֶת שְׁבִתָּהּ

הָאָרֶץ וְהִרְצִיתִי אֶת
שְׁבִתָּהּ וְכִלִּי מִי הַשְׁמָה
תִּשְׁבֹּת אֶת אֲשֶׁר לֹא
שְׁבִתָּה בְּשִׁבְתֵּיכֶם
בְּשִׁבְתְּכֶם עֲלֵיהֶם וְהַשְׁמַדְתִּי
בְּכֶם וְהִבֵּאתִי מִדָּד בְּלַבְּכֶם
בָּאֶרֶץ אֵיכֶם וְרָדָה
אֶתְכֶם קוֹל עֲלֵה עֲרָף וְנָסוּ
מִנֶּסֶת חֲרִב וְנָפְלוּ וְאֵין
רֹדֶף וְכִשְׁלוּ אִישׁ בְּאֶחָיו
כִּמְפַנֵּי חֲרִב וְרָדָה אֵין
וְלֹא תִהְיֶה לְכֶם תְּקוּמָה
לִפְנֵי אֵיכֶם וְאֶבְרַתְכֶם
בְּנוֹיִם וְאֶכְלֶה אֶתְכֶם אֶרֶץ
אֵיכֶם וְהַשְׁמַדְתִּי אֶתְכֶם
יִמְקוּ בְּעֵינֵיכֶם בָּאֶרֶץ אֲנִי
וְאֶף בְּעֵינֵי אֲבֹתְכֶם אֶתְכֶם
יִמְקוּ וְהַתִּידוּ אֶת עֵינֵיכֶם

וְהַשְׁמַדְתִּי אֶתְכֶם וְהַשְׁמַדְתִּי אֶתְכֶם וְהַשְׁמַדְתִּי אֶתְכֶם וְהַשְׁמַדְתִּי אֶתְכֶם
וְהַשְׁמַדְתִּי אֶתְכֶם וְהַשְׁמַדְתִּי אֶתְכֶם וְהַשְׁמַדְתִּי אֶתְכֶם וְהַשְׁמַדְתִּי אֶתְכֶם
וְהַשְׁמַדְתִּי אֶתְכֶם וְהַשְׁמַדְתִּי אֶתְכֶם וְהַשְׁמַדְתִּי אֶתְכֶם וְהַשְׁמַדְתִּי אֶתְכֶם
וְהַשְׁמַדְתִּי אֶתְכֶם וְהַשְׁמַדְתִּי אֶתְכֶם וְהַשְׁמַדְתִּי אֶתְכֶם וְהַשְׁמַדְתִּי אֶתְכֶם

קובץ ה' סד' חל' - חתומי ידי הקודם בדין עקוב בידי עשר יחננו שב שבת אהל הקודם לאבא דהולא קודם
שבו קודם ושב שבת י' שמעון ב' וסמך ו' וע' וי' כ' בשבת מאס' השם את עמי' ר

וְאֶת־עֵין־אֶדְם־בְּמַעַל־
אֲשֶׁר־מַעַל־בִּי־וְאֶף־אֲשֶׁר־
הִלְכוּ־יָמַי־בְּקִרְיָאֲמֹנִי
אֶל־עַמִּם־מִקְרִיֹהֵב־אֶת־
אֶתֶּם־בָּאָרֶץ־אִי־יָהֵב־אוֹ
אִי־יִבְנֶעֱלֶכֶם־הָעֵרְלוֹאִי
יִרְצֶנִי־אֶת־עֲוֹנֹתַי־וְחִזְרֹתַי־אֶת־
בְּרִיתִי־יִעֲקֹב־וְאֶף־אֶת־
בְּרִיתִי־יִצְחָק־וְאֶף־אֶת־בְּרִיתִי־
אֲבִרָה־אֶזְכֹּר־וְהָאָרֶץ־
אֶזְכֹּר־וְהָאָרֶץ־תִּעֲזֹב־מֵהֶם
וְהָרֶץ־אֶת־שִׁבְתָּהּ־הַבְּשִׁמָּה
מֵהֶם־וְהִבִּירְנִי־אֶת־עֲוֹנִי
יַעֲזֹב־יַעֲזֹב־בְּמִשְׁפָּטִי־מֵאִסִּי
וְאִתְּחַקֶּנִּי־נִעְלָה־נַפְשִׁי־
אֶף־נִסָּאֶת־בְּהִיּוֹתֶם־בָּאָרֶץ
אִי־יָהֵב־לֹא־מֵאִסִּי־כֹלֹא־
נִעְלָה־לְכַלְתֶּם־לְהַפִּיר־

בריתי אתם פאני יהוה
אלהים וזכרתי להם
ברית ראשנים אשר
הוצאתי אתכם מארץ
מצרים לעני העמים להזות
להם לאלהים אני יהוה
אלה החקים והמשפטים
והתורה אשר נתתי להם
בין ובין בני ישראל בהר
סיני ביד משה
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם איש כי יפלא נדב
בשר בשר נפשה ליהוה
והיה יצרבר הזכר מן
עשרים שנה ויער בן
ששים שנה ויהיה יצרבר
חמשים שנה ויהיה יצרבר

[illegible]

וְיָקָם וְיִסְמְעֵהוּ אֶת־כִּי־בִמְעֻקְרָבֵן וְהִקְרִיב־מִמֶּנּוּ אֶת־מַלְאָכָה לְפָנָיו וְאֵם נְהַמְדָּה לְפָנָיו מִשְׁכָּן יְיָ וְאֵם כָּל־יִצְחָק
שֶׁמֶטָה וְזֶה מִלֵּךְ מִלֵּךְ וְקוֹ מִלֵּךְ וְיִסְמְעֵהוּ וְהִקְרִיב־מִמֶּנּוּ אֶת־מַלְאָכָה וְיִצְחָק אֶת־הָאֵלֹהִים לְפָנָיו וְיִסְמְעֵהוּ וְיִצְחָק אֶת־הָאֵלֹהִים לְפָנָיו

הַדָּבָר שֶׁיֹּאמֶר נִקְבָּה הוּא
וְהַיְרֵב שֶׁל שִׁים שֶׁקָּל
מִמֶּנּוּ חֲמִישִׁי שֶׁנֶּסּוּעַ
שֶׁשֶׁרִים שֶׁנֶּהוּיָה עֲנֵה
וְשֶׁשֶׁרִים שֶׁקָּלִים
וְלִנְסֵה שֶׁרֶת שֶׁקָּלִים
וְאִם מִכֹּחַ שֶׁיֵּצֵא בֶן
חֲמִישִׁי שֶׁנֶּסּוּעַ עֲנֵה
וְשֶׁשֶׁרִים שֶׁקָּלִים
כִּסְּוָה נִקְבָּה יֵרֵב שֶׁלִּישָׁה
שֶׁקָּלִים כִּסְּוָה יֹאמֶר מִבֶּן
שִׁשִּׁים שֶׁנֶּהוּיָה וְיִנְיָה
זֶכֶר וְהוּיָה יֵרֵב חֲמִישָׁה
יֵנְיָה שֶׁקָּל וְלִנְסֵה יֵנְיָה
שֶׁקָּלִים יֹאמֶר מִדָּה הוּא
מִיֵּרֵב וְהוּיָה יֵרֵב וְלִנְסֵה
וְהוּיָה יֵרֵב וְהוּיָה יֵרֵב
פִּיאֲשֶׁרִים יֵרֵב וְהוּיָה

יִצְרִיכֶנּוּ הַכֹּהֵן
וְאִכְלֵהֶם אִשָּׁר
יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קֶרֶבֶן לַיהוָה
כָּל אִשָּׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ לַיהוָה
יִהְיֶה קֶרֶב יִשְׂרָאֵל חֲלִיפָנוּ
וְלֹא יִמִּיר אֶת טוֹב בְּרִיעַ
אֶת בְּרִיעַ בְּטוֹב וְאִכְלֵהֶם מִמִּיר
בְּהֵמָה בְּבֵהֶמָה וּבְיֵהוָה הוּא
וְתִמּוּרֵי יֵהוָה קֶרֶב יִשְׂרָאֵל
כָּל בְּהֵמָה טְמֵאָה אִשָּׁר
לֹא יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קֶרֶבֶן
לַיהוָה וְהֵיכִיד אוֹתָהֶם
לִפְנֵי הַכֹּהֵן וְהֵיכִיד הַכֹּהֵן
אֶת הַבֵּן טוֹב וְכִזְרֵי מִצֵּי־כֶסֶף
הַכֹּהֵן כִּן יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל
יִנְאֲלֵהוּ וְיִרְאֶה מִיִּשְׂרָאֵל
יִצְרֶכֶּהוּ אִישׁ בְּיָקֹד שִׁית
בְּהֵקֵן יִהְיֶה וְהֵיכִיד

[illegible]

שנים בלוי על כרמך כל יסור חלקה שדה הרב חסידים והוא נלחם עם סלד נבשוד...
 חסידים בלוי על כרמך כל יסור חלקה שדה הרב חסידים והוא נלחם עם סלד נבשוד...
 חסידים בלוי על כרמך כל יסור חלקה שדה הרב חסידים והוא נלחם עם סלד נבשוד...

הכהן בן טוב ובזרע נאש
 יעריך אתו הכהן בן יקום
 ואם מקדיש ינאל את
 ביתו ויסוף תמישית בסה
 ערכך עליו והיה לו ואם
 משרה אחותו יקדיש איש
 לתו והיה ערכך לפי
 ודעור עומר שערס
 בחמשים שקל בסה ואם
 משנתה כל יקדיש שדה
 כערך יקום ואם אחד
 היכל יקדיש שדה וחשב
 לו הבהן אתה בסה עלפי
 השנים הנותרה עד שנה
 היכל וגרע מעורכו ואם
 נאל ינאל את השדה
 המקדיש אתו ויסוף תמישית
 בסה ערכך עליו וקם לו

ואם לא ינאל את השדה
 ואם סמך אתה שדה לאיש
 אחד לא ינאל עוד ויהיה
 השדה בעצאתו בכל קדש
 ליהוה כשדה חדרסלמן
 תהיה אחותו ואם את
 שדה מקנתו אשר לא
 משרה אחותו יקדיש
 ליהוה וחשב לו הסק את
 מכסת היצרכך עד שנה
 היכל ונתן את היצרכך בזכ
 הוא קדש ליהוה ובשנת
 הכול ישוב השדה לאשר
 קנהו מאתו לאשר לו
 אחות הארץ ויכל ערכך
 יהיה כשקל הקדש
 עשרים נדה יהיה השקל
 אד בכור אשר יבכר

כסא יאמר יסור חלקה שדה הרב חסידים והוא נלחם עם סלד נבשוד...
 חסידים בלוי על כרמך כל יסור חלקה שדה הרב חסידים והוא נלחם עם סלד נבשוד...
 חסידים בלוי על כרמך כל יסור חלקה שדה הרב חסידים והוא נלחם עם סלד נבשוד...

ליהוה בכהמה לא יקדיש
 איש אתו אם שור אם שיה
 ליהוה הוא יואם בכהמה
 הטמאה ופרה בערכך
 ויסף חמשתו עליו ואם
 לא ינאל ונמכר בערכך
 אך מחרס אשר יחרס
 איש ליהוה מכל אשר לו
 מארס וכחמה ומשדה
 אחותו לא יסכר ולא ינאל
 כל חרס קדש קדשים
 הוא ליהוה מלחרס אשר
 יחרס מקדש הארס לא יפרה
 מות יוסתיו וכל מעשר
 הארץ מורעה הארץ מפר
 העץ ליהוה הוא קדש
 ליהוה ואם נאל ינאל איש
 ממעשרו חמשתו יסך

עליו וכל מעשר בקר
וצאן כל אשר יעבר תחת
השכט העשירי יהיה קדש
ליהוה ולא יבקר בין טוב
לרע ולא ימירנו ואם המר
ימירנו והיה הוא ונתמורתו
יהיה קדש לא יצא
אלה המצות אשר עוה
יהוה את משה אל בני
ישראל בחר סיני

[illegible]

100-443886-100

100-443887-100

לְחַדִּישׁ הַשְּׁנִי וּיְתִלְרוּ עַל
מִשְׁפַּחְתְּכָ לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שָׁמוֹת מִבְּנֵי עֶשְׂרִים
שָׁנָה וּמִעַל לַגִּלְגָּלֹתָם
כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה
וַיִּפְקֹדֵם בְּמִדְבַּר סִינַי

וידיו בנראובן
בכר ישראל תולדתם
למי שפחתם לבית אבתם
במספר יטמות לגלותם
פלזבר מכן יגשרים שנה
ומיעלה כל יצא יצא
פקדיהם למטה ראובן
שיטה וארביצים אלה
ותמי שמתות

לכנע שמשון תור דתם
למשפחותם בית אבתם
פקדיו בני טפר שמורת

לְגִלְתֶּם כִּלְזֹכֵר מִבֶּן
עִשָּׂרִים שָׁנָה וּמֵעַל כֵּן
יֵצֵא יְצֵא פְקָדֵיהֶם לְמִטָּה
שְׁמִינִיזֵן תִּשְׁעָה וַחֲמִשִּׁים
אֶלֶף וַיִּשְׁמְאוּ
לְבִנְיָדָן תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחַתָּם
לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר יְשׁוּבוֹת
מִבֶּן עִשָּׂרִים שָׁנָה וּמֵעַל
כֵּן יֵצֵא יְצֵא פְקָדֵיהֶם
לְמִטָּה נֶדְרַחֲמִישָׁה וְאַרְבַּעִים
אֶלֶף וַיִּשְׁמְאוּ וַחֲמִשִּׁים

לְבַנֵּי יְהוּדָה הַיְּהוּדִים
יִשְׂרָאֵלִים לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפָּרֵי שְׁמֹת מְבִינֵי יִשְׂרָאֵל
נִתְּנָה וּמִיָּגֶלֶה כָּל יִצְחָק
עָקְדֵיהֶם לְמִטָּה יְהוּדָה
אֲרִבְיָה וְיִשְׁבִּיעִים אֱלֹהִים

[illegible]

לְבַנְיָנוּ וְלִדְהָם לִי טַפְחָתְךָ
לְבֵית אֲמִתְּךָ בְּמִסְפַּר שְׁנֵי
מֵבֶן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמֵעֵלָה
מִלִּי צֵא יָבֹא פְקֻדֵיהֶם
לְמִסְתַּחֲרֵן שְׁמִים וְשִׁשִּׁים
אַלְפֵי שֶׁבַע מֵאוֹת

לְבַע אֲשֶׁר תוֹלְדָתָם לִמְשֹׁכֹת
לְבֵית אֲכָתֶם בְּמִסְכַּר שָׁמַיִת
מִקְיָעֵשֶׁרִים יִשְׁנֶה וּמֵעֲלֵהָ
יֵצֵא יִכְאֹף קִרְיָהֶם לִמְטָה
אֲשֶׁר אֶחָד וָאַרְבָּעִים אֱלֹהִי
וְחִמְיָם אֹתָהּ

בני נפתלי תולדתם
למשפחתם לבית אבתם
במספר שמת מבני עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא
פקודיהם למטה נפתלי
שלשה וחמשים אלף

וארכעמאות
אלה הפקדים אשרפקד
משה ואהרן ונשיאי
ישראל שנים עשר איש
איש אחד לבית אברהם
הזויהיו כלפקודי בני
ישראל לבית אבתםמן
עשרים שנהומעלהכל
ינאצבאביישראל ויהיו
כלהפקדים ששמואות
אלהויליטה אלפים
וחמשיםמאות וחמשים
והלויים למטה אבתםלא
התפקדו בתוכם
וידבר יהוה אלמשה לאמר
אך אתכטה לוי לאתפקד
ואתראשם לאתשאתנו
בניישראל ואתה הפקד

1. The first part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

וַיִּצְבְּאוּ וּפָקְדוּהָם חֲמִשָּׁה
וָאַרְבַּעִים אֱלֹהִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת
וּחֲמִשִּׁים כֹּל הַפָּקֶדֶי לְמַחֲנֶה
רְאוּבֵן מֵאֵת אֱלֹהִים וְאַחֲרָיו
וּחֲמִשִּׁים אֱלֹהִים וָאַרְבַּע
מֵאוֹת וּחֲמִשִּׁים לִצְבָּאתָם
וְשָׁנִים יָסִיעוּ וְנָסִיעַ
אֶחָד מִוִּיעַר מַחֲנֶה הַלְוִיִּם
בְּתוֹךְ הַמַּחֲנֶה כְּאִשְׁרֵי יָחִנוּ
בֶּן יָסִיעַ אִישׁ עַל יְדוֹ לְדַלִּירָתוֹ
דָּגַל מִרְיָה
אֶפְרַיִם לִצְבָּאתָם יָמֹו
וְנִשְׂיָא לְבֶנֶי אֶפְרַיִם אֵלִישָׁמֶי
בֶּן עֲמִיהוֹר וַיִּצְבְּאוּ וּפָקְדוּהָם
אַרְבַּעִים אֱלֹהִים וְחֲמִשִּׁים מֵאוֹת
וְעַל יוֹמֵי הַמִּשְׁכָּה וְנִשְׂיָא
לְבֶנֶי מְנַשֶּׁה נְמִלְיָאֵל בֶּן
פֶּרֶה־עֹז וַיִּצְבְּאוּ וּפָקְדוּהָם

וּחֲמִשִּׁים אֶלֶף וָאַרְבַּעַ
מֵאוֹת יְכַלְהֶפְקֵד יִסְלַמְחָנָה
יְהוּדָה מֵאֵת אֶלֶף וּשְׁמֹנֶס
אֶלֶף וּשְׁשִׁיִּשָּׁת אֶלְפִים וָאַרְבַּע
מֵאוֹת לִצְבֹּאתָם רֵאשֵׁנָה
יִסְעוּ רָגֵל
מִחָנָה רֵאוּבֵן תִּמְנָה
לִצְבֹּאתָם וְנִשְׂיָא לְבָנֵי
רֵאוּבֵן אֶלֶיֶם בֶּן־יִשְׁדִּיאוֹר
וְיִצְבֹּא וּפְקִדּוֹ שִׁשָּׁה
וָאַרְבַּעִים אֶלֶף וְחֲמִישִׁ
מֵאוֹת וְהַחֹנֶס יַעֲלִימְטָה
שְׁמִינֹן וְנִשְׂיָא לְבָנֵי שְׁמִיעֹן
יִשְׂרָאֵל בֶּן־צִנְרִי יִשְׂרָאֵל
וְיִצְבֹּא וּפְקִדּוֹ הֵם הַנְּשִׂיעָה
וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וַיִּזְלִי
מֵאִירֵי מִטָּה נֹר וְנִשְׂיָא
לְבָנֵי נֹר אֶלֶיֶם בְּקִדְעָא

[illegible]

שנים ושלשים אלה ואתם
ומטה בנימון ונשיא לבני
בנימון אביר בן נר עני
ויצא ופקדיהם חמישה
ושלשים אלה וארבע
מאות כל הפקדים למחנה
אפרים מאת אלה ושבעת
אלפים וצא לה צבאתם
ושלשים יסעון

כל מחנה צפנה
לצבאתם ונשיא לבני
אחיעזר בן עמישדי וצא
ופקדיהם שנים ושלשים
אלה ושב עמאות ויהיו חנם
על מטה אשר ונשיא
לבני אשר פנעאל בן
עכרז ויצא ופקדיהם
אחר וארבע מאות ושלשים

מאות ומטה נפתלי ונשיא
לבני נפתלי אחירע בן
עני ויצא ופקדיהם
שלשה וחמשים אלה
וארבע מאות ושלשים
למחנה רחמאן אלה
ושבעה וחמשים אלה
וישטמאות לאחיה וסע
לדגלהם

אלה פקדי בני ישראל
לכית אבתם כל פקדי
המחנות לצבאתם שש
מאות אלה ושלשת אלפים
וחמישים מאות וחמישים
והלויים לא יהיו פקדו בתוך
בני ישראל כאשר צוה
יהוה את משה וייעשו ככל
אשר צוה

הקדש והקדשתי : וימנעו כל מלכודת ביום חתונתו וכל בן ישראלי הקדש והקדשתי אתה כסף
 ואת הבית דמלך : ויבדל היל ויהא ילאל שלמה : לבית אלהים למשכיתו : כי יסד נשאת ראש מקדש בני יל

כל בכור פטר רחם מבני
 ישראל והיו ליה לויסוכי
 ליל בכור ביום הפתי כל
 בכור בארץ מיצרים
 חקדשתי ליל בכור
 ביישראל מאדס עדנהמה
 ליהיו אני יהוה
 וידבר יהוה אל משה
 במדבר כי לאמר פקד
 את בני לוי לבית אבתם
 למשפחתם כלזכר מבן
 חדש ומיעלה תפקדו
 ויפקד אתם משה עלפי
 יהוה באשר צוה ויהיו
 אלה בני לוי בני שבעה יל
 וקהת ומרדכי ואלה שמות
 בני ראשון למשפחתם
 רגעי ושמעי ובני קהת

למשפחתם עמרם ויצהר
 חזרון ועזיאל ובני מררי
 למשפחתם מחלי ומושי
 אלה הם משפחת הלוי
 לבית אבתם לגרשון
 משפחתם הלכני ומשפחת
 השמעני אלה הם משפחת
 הנרשני ופקדיהם במספר
 כלזכר מבן חדש ומיעלה
 פקדיהם שבעת אלפים
 וחמשים מאות משפחת
 הנרשני אחרי המשכן
 יחנימה ונשיא בית אב
 לנרשני אליסף בן אל
 ומשמדת בני ראשון באהל
 מועד המשכן והאהל
 מכסהו ומסך פתח אהל
 מועד וקלע החיצונית

של כחמה : וימנעו כל מלכודת אשר נאמרו : ויבדל היל ויהא ילאל שלמה : לבית אלהים למשכיתו : כי יסד נשאת ראש מקדש בני יל
 ואת הבית דמלך : ויבדל היל ויהא ילאל שלמה : לבית אלהים למשכיתו : כי יסד נשאת ראש מקדש בני יל
 ואת הבית דמלך : ויבדל היל ויהא ילאל שלמה : לבית אלהים למשכיתו : כי יסד נשאת ראש מקדש בני יל

57

מִסֹּד פֶּתַח הַחֵצֵר אֲשֶׁר
עַל הַמִּשְׁכָּן וְעַל הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב וְאֵת מִיתְרֵי לֵבַי
עֲבַדְתִּי וּלְקַחַת
מִשְׁפַּחַת הַיָּצְהָרִים וּמִשְׁפַּחַת
הַיָּצְהָרִים וּמִשְׁפַּחַת הַחֲכָרִים
וּמִשְׁפַּחַת הָעֹזִי אֵלֵי אֱלֹהִים
הַסֵּמֶשׁ שְׁפַחַת הַקֶּקֶת יִבְמַסְפֹּר
כֹּל זֶכֶר מִבְּנוֹת הַקֶּדֶשׁ וּמִעֲלֵה
שִׁמְנֵי אֶלֶף סוּסִים שִׁמְנֵי
שִׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַקֶּדֶשׁ
מִשְׁפַּחַת בְּנֵי קֶקֶת יִחְנֶנּוּ עַל
יַד הַמִּשְׁכָּן וְיִבְנֶה יֹנְשֵׁי
בֵּית אֲבֹת מִשְׁפַּחַת הַקֶּקֶת
אֵלֶּי צֶפֶן כֹּוֹעֵי אֱלֹהִים שִׁמְדָתָם
הָאָרֶץ וְהַשָּׁלָחַן וְהַמִּנְעָרָה
וְהַמִּזְבֵּחַ וְכָל הַקֶּדֶשׁ
אֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל וְכָל הַמִּסֹּד

וכל עברתיו ונשיא נשיאי
 הלו' אל עזר בן אהרן הנהו
 פקדת שמרי משמרת
 הקרש למדרי משפחת
 המחלי ומשפחת המושי
 אלה הם משפחת מדרי
 ופקדיהם במספר כל זר
 מבן חדש ומעלה ששת
 אלפים ומאתים ונשיא
 בית אכל משפחת מדרי
 צוריא בן אביחיל על
 ירך המטכן יחני צפנה
 ופקדת משמרת בני מדרי
 קרשי המטכן ובריהו
 ויעמדיו ואדניו וכל בליו
 וכל עברתיו ויעמדיהם
 סביב וארנחם ויתרתם
 ומיתריהם ויהחנים לפני

וְלִקְחֵת לָהּ כֶּסֶף וְלִיזְרוֹק לָהּ כֶּסֶף וְלִיזְרוֹק לָהּ כֶּסֶף וְלִיזְרוֹק לָהּ כֶּסֶף
 וְלִיזְרוֹק לָהּ כֶּסֶף וְלִיזְרוֹק לָהּ כֶּסֶף וְלִיזְרוֹק לָהּ כֶּסֶף וְלִיזְרוֹק לָהּ כֶּסֶף
 וְלִיזְרוֹק לָהּ כֶּסֶף וְלִיזְרוֹק לָהּ כֶּסֶף וְלִיזְרוֹק לָהּ כֶּסֶף וְלִיזְרוֹק לָהּ כֶּסֶף
 וְלִיזְרוֹק לָהּ כֶּסֶף וְלִיזְרוֹק לָהּ כֶּסֶף וְלִיזְרוֹק לָהּ כֶּסֶף וְלִיזְרוֹק לָהּ כֶּסֶף

הַקֹּדֶשׁ תִּקַּח עִשְׂרֵי סֶדֶה
 חֶטְקִי וְיִנְתֶּנָּה חֶסֶד
 לְאַהֲרֹן וְלִבְנֵי פִתְיֵי הָעֹפֹט
 בְּחֹסֶן קַח מִשָּׁה אֶת מִסָּה
 חֶפְרִים מֵאֵת הָעֹדֵפִים
 עַל פְּרִי חֲלוּסֵי מֵאֵת בְּסֹד
 בְּנֵי שֹׂרָא לִקַּח אֶת חֶסֶד
 חֶמֶשׁ וְשִׁשִּׁים וְשָׁלֹשׁ
 סֵאֵת הַמֶּלֶךְ בְּשֶׁקֶל חֶקֶדֶשׁ
 וְחֶסֶד מִשָּׁה אֶת חֶסֶד חֶפְרִים
 לְאַהֲרֹן וְלִבְנֵי עֹלֵי יָדָה
 כֹּאשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת מִשָּׁה
 וְדִם יָדָה אֶל מִשָּׁה וְאֶל
 אֶהֱזֹל אֶסְרִי נִשְׁאֵא אֶת
 רֹאשׁ בְּנֵי קֶהֱמִיחָן בְּנֵי
 לִילִם שֶׁחֶתֶק לְבֵית
 אֶבְרָם מִן שֶׁלֹּשׁ אֶשְׁמֵעַ

וּמַעֲלָה וְעַד בְּחֶסֶד שִׁשִּׁים
 יֵצֵה כֹל בָּא לְצַבָּא לְעֵשֶׁת
 מִלְּאֵכָה בְּאַחַל מִשְׁעֵי וְאֵת
 עֲבֹדַת בְּנֵי קֶהֱתָה בְּאַחַל
 מִשְׁעֵי קֹדֶשׁ חֶקֶדֶשׁ יִסִּי
 וְכֹא אֶהֱזֹל וְכֹמֵז בְּנִסְעַ
 תִּפְחֹנָה וְהוֹדִדוּ אֶת פִּרְסָה
 חֶסֶד וְכִסּוּכָה אֶת אֶרֶן
 חֶקֶדֶת יִנְתֶּנָּה עַל־כֵּן כִּסּוּ
 עַד חֶשֶׁשׁ שֶׁבְּנֵי מִלְּ
 תִבְלֵת מִלְּעֵלָה וְשִׁמּוֹ
 פְּרִי וְעַל־שִׁלְחֹן חֶסֶד
 שֶׁשֶׁבְּנֵי חֶסֶד וְנִתְּנָה
 עַל־כֵּן אֶת חֶקֶדֶת וְאֵת
 חֶסֶד וְאֵת חֶסֶד וְאֵת
 קֶשֶׁת חֶסֶד וְלִחֶסֶד חֶסֶד
 עַל־יְדֵי חֶסֶד שֶׁעַל־כֵּן
 בְּדִלְעֵת שֶׁבְּנֵי חֶסֶד

⁽⁷⁾ יסורו כללם פתא ע בחק ב סג' וסמנו חזנים לרע ולא יסרו להם על אבליהם עצמת
על מנהג ב יסד ועל מנהג החובים יסרה ואחרון רבה בקידום יושבי בדיו ב הם את זכנן סוד ונתנו עליהם יונת

במכסה עור תחשושמו
אתבריו ולקחו בנדתכלת
וכסו אתמנרת המאור
ואתנרתיה ואת מלקחיה
ואת מחתתיה ואת כל
כלי שמנה אשר ישרתו
להבהסיונתו אתה ואת
כל בליה אל מכסה עור
תחשושתנו על המוטיועל
מזבח הזהב יפרשו בנד
תכלת וכסו אתו במכסה
ותחשושמו אתבריו
ולקחו את כל בליה שרת
אשר ישרתוכם בקדש
ותעזו אל בנד תכלת וכסו
אותם בריהו עור תחש
שתנו על המוטיועל שנו
את מזבח הזהב יפרשו עליו

בגד ארנמן יונתני עליו את
כלביו אשר ישרתו עליו
בהם את המחלת את
המזלג ואת החיים ואת
המזקת כלבלי המזבח
ופרשו עליו כסוי עור תחש
ושמו ברזי וכלה אחרון
ובניו לבסת את הקרש
ואת כלבלי הקרש בנכע
המתנה ואחריו בן יבאונג
קהת ליש אתול אינשו אל
הקרש ומתו אלה משא
בני קהת באהל מועד
ופקדת אלעזר בן אהרן
הבחן שמן המאוד וקטרת
הסמים ומנחת התמיד
ושמן המישחה פקדת כל
המשכן וכל אשר בו פקדש

[illegible]

לֹאֵבָא עֲבָד לַעֲבֹד עֲבָדָה
בְּאֵהָל מוֹעֵד יִזְאֵת עֲבָדָת
מִשְׁפַּחַת הַנְּדִיטִיף לַעֲבֹד
וּלְמִשְׁאֵל וּנְשָׂא אֶת־יָדֶיעָת
הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־אֵהָל מוֹעֵד
מִכֶּסֶה וּמִכְטָה הַתַּחֲשִׁי
אֲשֶׁר יִלְוִי מִלְמַעְלָה וְאֵת
מִסַּךְ פֶּתַח אֵהָל מוֹעֵד וְאֵת
קַלְעֵי הַחֹצֵר וְאֵת מִסַּךְ
פֶּתַח יִשְׁעֵי הַחֹצֵר אֲשֶׁר
עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־רֵכֶז
סֹבִיב וְאֵת מִיתְרֵי הַסֹּפֶת
כָּל־כֵּל יַעֲבֹדָתָם וְאֵת כָּל־
אֲשֶׁר יִיטָה לָהֶם וְיַעֲבֹדוּ
יַעֲלֵם אֵהָל וּבֵן וְתַהֲרֵה
כָּל־עֲבָדָת בְּעֶדְהוּ שְׁעֵלֶם
מִשְׁאֵה וְכָל־עֲבָדָתָם
וְנִקְדַּתְכִּי לַהֲלֹכַת מִיָּמִיד

וּבְכָל יוֹם
 וַיִּכְרֹם יִחְזֹק אֶל מִשְׁתֵּהוּ וְאֶל
 אֶחָדָן לֵאמֹר אֵל תִּכְרֹם יִתֵּן
 אֶת שִׁבְטֵי מִשְׁפַּחַת הַקֹּהֲנִי
 מִתּוֹךְ חִלּוּסֵי וּזְאֹתֵי יִגְשׁוּ
 לְהַסֻּחֵהוּ וְלֹא יִמְתּוּ בְּנִשְׁתָּב
 אֶת קֶדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ יִשִּׁים אֶחָדָן
 וּבְנֵי יִבְאוּ וְיִשְׁמוּ אוֹתָם
 אִישׁ אִישׁ יַעֲלֶה עֲבֹדָתוֹ וְאֵל
 מִשְׁאֵל וְלֹא יִבְאוּ לִדְאוֹת
 כִּבְלֵי עֹתָהּ קֶדֶשׁ וּמִתֵּן

וידבר יהוה אל משה
לאמר יצא את ראש בני
נרי ששן ונסחם לבית אבתם
למשפחתם ומבן ששן
ישנה ונסחם עלה ער פוחם ששן
ישנה הפקד אותם מלפני

עלום ה' חס' כבודך ומסמךך הנשקל לאחורבך עתה יורחם את כבודך ופניו יכישטו בעיניו
ועתה שיהיה את מקדש כי בא ששם עתה פניו יורחם את כבודך ופניו יכישטו בעיניו
ועתה שיהיה את מקדש כי בא ששם עתה פניו יורחם את כבודך ופניו יכישטו בעיניו

ויהיו פקודי בני נרשון
למשפחתם ולבית אבתם
מבן שלשים שנה ומעלה
ועד בן חמשים שנה כל
הבא לצבא ליגדה באהל
מועד ויהיו פקדיהם
למשפחתם לבית אבתם
אלפים ושישים מאות
ושלשים אלה פקודי
משפחת בני נרשון כל
העם באהל מועד אשר
פקד משה ואהרן על פי
יהוה ופקודי משפחת בני
מדי למשפחתם לבית
אבתם מבן שלשים שנה
ומעלה ועד בן חמשים
שנה כל הבא לצבא
לעבד באהל מועד

ויהיו פקדיהם למשפחתם
שלשים אלפים ומאתים
אלה פקודי משפחת בני
מדי אשר פקד משה
ואהרן על פי יהוה ביד
משה בלה פקדים אשר
פקד משה ואהרן ונשיאי
ישראל את הלויים לבני שמונה
ולבית אבתם מבן שלשים
שנה ומעלה ועד בן חמשים
שנה כל הבא לעבד עבודת
עבדה ויגברת משה ואהרן
מועד ויהיו פקדיהם שמונים
אלפים וחמשים מאות
ושלשים אלה פקד
אותם ביד משה איש איש
על עבדה ועל משא
ופקדיו אשר צוה יהוה

והוא אומר ואלו הן המצוות אשר צויתך ה' אלהיך ואלו הן המצוות אשר צויתך ה' אלהיך ואלו הן המצוות אשר צויתך ה' אלהיך

7.

ל
כ
ב
ג
ד
ה
ו
ז

نور

100

25
26
27
28
29

4.

320

הכהן מִיִּסְקַד שִׁים בְּכָל־
חֹרֶשׁ וּמִן הַצֹּפֵר אִשְׁרֵיהֶן
בְּקֶרְקִיעַ הַמִּשְׁכָּן יִקַּח חֶפְזָן
וְנָתַן אֶל הַמִּים וְהַיִּצְמִיד
הַכֹּהֵן אֶת הָאִשָּׁה לִפְנֵי
יְהוָה וּפָרִיעַ אֶת רֹאשׁ הָאִשָּׁה
וְנָתַן לַכֹּהֵן אֶת מִנְחָתָה
הַזֹּכֶרֶן מִנְחַת קִנְיָאֵת הוּא
וּבִיד הַכֹּהֵן יִהְיוּ מִי הַמֶּרֶס
הַמֵּאֲרָרִים וְהַשֹּׁכֵן אֶתָּה
הַכֹּהֵן וְאָמַר אֶל הָאִשָּׁה
אֲכִילָא יִשְׁכַּב אִישׁ אֶתְךָ
וְאֲכִילָא יִשְׁטִית טַמְאָה
תַּחַת אִישְׁךָ הַנִּקִּי מִמִּי
הַמֶּרֶס הַמֵּאֲרָרִים הָאֵלֶּה
וְאֵת כִּי־יִשְׁטִית תַּחַת אִישְׁךָ
וְכִי־נִמְנָא אֶתְּוִירָן אִישׁ בְּךָ
אֶתְּוִירָן בְּתוֹמְכִי יִשְׁכַּב אִישְׁךָ

[illegible]

והשבעה כהן אתה אשה
בשבעת האלה ואמר הכהן
לאשה יתקיהוזה אותך
לאלה ולשבעה בתוך
עמד בתת יהוה אתיך
נפלה ואת כטען יכרה
וכאן המים המאדדים
האלה במעך לצבית בטון
ולפלירד ואמרה האשה
אמן אמין וכתב אתה אלה
האלה הכהן בפפר וכתב
אלים המדים ויהי שקרה
אתה אשה את מי המדים
המאדדים וכאן המים
המאדדים לכדיס ולקה
הכהן מיד האשה את
מנהת הקנאה והנה את
הכניחה לפעיהוזה והקריב

אתה אל המזבח וקבץ
הכהן מזה המנה את
אזכרה והקטיר המזבח
ואחר יטקה את האשה
את המים ויהי שקרה את
המים ויהיה אסנטמאה
והמעל מעל באישה ונא
בה המים המאדדים לכדיס
ועברה בטניה ונפלה ידנה
והיתה האשה לאלה
בקרב עמה ויאמר לאנשה
האשה וטהרה הוא ונקרה
ונזרעה וזרע ואת חדרת
הקנאה אשר הנשטרה
אשה תחת אישה ומקנה
או איש אשר העבר עליו
רוח קנאה וקנא את אשתו
והעמיד אתה אשה על

ויהיו עשה לך חבתות
 בלתי תורה תואת' ונקח
 האישם עקזוהאשהחוז
 תשא את עניו
 וידבר יהוה אל משה
 לאמר דבר אל בני ישראל
 ואמרת אלם איש אז
 אשה כי יפלא לנדר נדר
 מיד להויד ליהוה: מין
 ושכר ששחם מין וחמין
 שם לא ישתהובל משה
 ענבים לא ישתהובל ענבים
 לחם ויכשים לא יאכל
 פלימי נודו מכל אשר
 יעשה מנפשה מן מחר צעם
 ויערז ולא יאכל בלימי
 נדר נודו תע לא יעבר
 על ראשו עד מלא את המם

אשר יזר ליהוה קדש
יהוה גדל פרעש עד ראשו
כל ימי חידו ליהוה על
נפשמם לא יבא לבין
ולאמז לאחיו ולאחריו
לא יטמא להם כמתסבי
נזר אלהיו על ראשו כל
ימי נזרו קדש הוא ליהוה
וכימות מת עליו בפתע
פתאכוטמא ראש נזרו
ועלה ראשו בזוס טהרתו
בזוס השביעי יגלה נזרו
השמיני יבא שתי תריס
או שני בני זנח אלה הכהן
אל פתח אהל מועד
ועשה הכהן אדר לחטאת
ואחד יעלה וכפר עליו
מאשר חטא על הנפיש

הנשיאם י בל כן בדרך יסמנתי שנים עשר נשיאם ילדי ויבניו בדרך ויהיו בנשיאם מעבדיהם יסמנתי
 הכסף י יסמנתי הכסף יסמנתי הכסף יסמנתי הכסף יסמנתי הכסף יסמנתי הכסף יסמנתי הכסף יסמנתי

ויקח משה את העולה
 ואת חבריו ויתן אותם אל
 הלויים את שתי העולות
 ואת ארבעת חברו נתן
 לבני נרשון פלי עבדתם
 ואת ארבע העולות ואת
 שסות חברו נתן לבני מנחם
 כפי עבדתם ביד איתמר
 אחד וכן חזו וכל בני קהת
 לא נתן כי עבדה הקדש
 ילדו כפי תפיסא ויקריבו
 הנשיאם את חמשת המזבח
 ביסמנתי שח אתו ויקריבו
 הנשיאם את קרבנם לפי
 המזבח ויבד יחזה אל
 משה נשיא אחד ליום
 נשיא אחד ליום יקריבו
 את קרבנם לחמשת המזבח

וזה המקריב
 ביסמנתי שח אתו ויקריבו
 הנשיאם את קרבנם לפי
 המזבח ויבד יחזה אל
 משה נשיא אחד ליום
 נשיא אחד ליום יקריבו
 את קרבנם לחמשת המזבח

בדרך יסמנתי הכסף יסמנתי הכסף יסמנתי הכסף יסמנתי הכסף יסמנתי הכסף יסמנתי הכסף יסמנתי
 הכסף יסמנתי הכסף יסמנתי הכסף יסמנתי הכסף יסמנתי הכסף יסמנתי הכסף יסמנתי הכסף יסמנתי

כס ספר ל' בזה לא מיד ולא עתה וספר ל' דא דהנה עבדא דשם וזכר ליה עשרה עשרה וזכר ליה עשרה עשרה
 וזכר ליה עשרה עשרה ב' מל' בזה וזכר ליה עשרה עשרה וזכר ליה עשרה עשרה וזכר ליה עשרה עשרה

פ

בזם חשנ' הקריב נתנאל
 בן עזר נשיא ישישכר
 הקרב את קרבנו קערת
 כסף אחת שלשים ומאה
 מטקלה מורק אחד כסף
 שבעים שקל בשקל
 הקדש שניהם מלאים
 סלת פלולה בשמן למנחה
 כף אחת ישרה זהב
 מלאה קטרת ופר אחד
 בן פקר איל אחד כבש
 אחד בן שניו לילעל הישיע
 יעזים אחד לחטאת ולזבח
 השלמים בקר שנים אילים
 חמשה עתרים חמשה
 כבשים בני שנה חמשה זה
 קרבן נתנאל בן עזר

בזם השלישי נשיא לבנ'
 זבולן אליאב בן חלון וקרנן
 קיערת כסף אחת שלשים
 ומאה כסף קלה מורק אחד
 כסף שבעים שקל בשקל
 הקדש שניהם מלאים
 סלת פלולה בשמן למנחה
 כף אחת ישרה זהב
 מלאה קטרת ופר אחד
 בן פקר איל אחד כבש אחד
 בן שניו לילעל הישיע יעזים
 אחד לחטאת ולזבח השלמים
 בקר שנים אילים חמשה
 עתרים חמשה בני שנה חמשה
 זה קרבן אלעזר בן שור
 ראו בן אלעזר בן שור

נשיא אדום וזכר ליה עשרה עשרה וזכר ליה עשרה עשרה וזכר ליה עשרה עשרה וזכר ליה עשרה עשרה
 וזכר ליה עשרה עשרה ב' מל' בזה וזכר ליה עשרה עשרה וזכר ליה עשרה עשרה וזכר ליה עשרה עשרה

קרבנוק ערת כסף אחת
 שלשים ומואה משקלה
 מזרק אחד כסף שבעים
 שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים כלה
 בלולה בשמן למעחה וכה
 אחת עשרה זהב מלאה
 קטרת ופר אחד בן בקר
 איל אחד כבש אחד בן
 שנה ולעלהו שעיר עזים
 אחד לחטאת ולזבח
 השלמים בקר שנים אילים
 חמשה עתרים חמשה
 כבשים בני שנה חמשה
 קרבן אליעזר בן טדי אור

ביום החמישי נשיא לבנ
 שמעון שלמיה בן עזריאל

קרבנוק ערת כסף אחת
 שלשים ומואה משקלה
 מזרק אחד כסף שבעים
 שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים כלה
 בלולה בשמן למעחה וכה
 אחת עשרה זהב מלאה
 קטרת ופר אחד בן בקר
 איל אחד כבש אחד בן
 שנה ולעלהו שעיר עזים
 אחד לחטאת ולזבח
 השלמים בקר שנים אילים
 חמשה עתרים חמשה
 כבשים בני שנה חמשה
 קרבן שלמיה בן עזריאל
 עזריאל

כר אריותא חמישי חמשי כ"א יום 1997 וכתובים דעותיה כ"א יום 1997 יום 1997 יום 1997
 לזכרה וחסדיה אלה ואלה דעותיה כ"א יום 1997 יום 1997 יום 1997 יום 1997
 יום 1997 יום 1997 יום 1997 יום 1997 יום 1997 יום 1997 יום 1997 יום 1997

כל הרה שבעי כל כלל ה' וסימנהו תשובתי שאמר ר' יצחק העבדים השבעי יתעברת שיהיה יתעברת
אזכה השבעי יתעברת להקוץ השבעי יתעברת האיתנים בדנהיה הדרש יתעברת ב' יתעברת יתעברת יתעברת יתעברת

קרבת קצרת כסף אחת
של שים ומה מ'קלה
מזרק אחד ככה שבעי
שקל בשקל הקדש שנה
מלאים סלת כלולה בשמן
למנחה יפה אחת עשרה
זהב מלאה קטרת פרא אחד
בזבקר איל אחד כבש אחד
בן שנתו ליעלה ישיעדי עינים
אחד לחטאתי ולזבח
השלמים בקר שנים אילים
חמישה יתרים חמישה
כבשים בני שנה חמישה
זה קרבן אלי שמיז בן
עמיהוד

ביום השביעי נשיא לבנ
אפרים או ישיעדי עמיהוד
קרבת קצרת כסף אחת

של שים ומה מ'קלה
מזרק אחד כסף ישיעדי
שקל בשקל הקדש שנה
מלאים סלת כלולה בשמן
למנחה יפה אחת עשרה
זהב מלאה קטרת פרא אחד
בזבקר איל אחד כבש אחד
בן שנתו ליעלה ישיעדי עינים
אחד לחטאתי ולזבח
השלמים בקר שנים אילים
חמישה יתרים חמישה
כבשים בני שנה חמישה
זה קרבן אלי שמיז בן
עמיהוד

ביום השמיני נשיא לבנ
חנניה נמליאל בן פרהציו
קרבת קצרת כסף אחת
של שים ומה מ'קלה

ביום השמיני נשיא לבנ חנניה נמליאל בן פרהציו וישיעדי עמיהוד וישיעדי עמיהוד
ביום השמיני נשיא לבנ חנניה נמליאל בן פרהציו וישיעדי עמיהוד וישיעדי עמיהוד
ביום השמיני נשיא לבנ חנניה נמליאל בן פרהציו וישיעדי עמיהוד וישיעדי עמיהוד

והבטרא הקטרת: פר
אחר בזבקר איל אחר
כבש אחר בזיטנה וליעלה
שיציר צינים אחר לחטאת
ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתים
חמשה כבשים בני שנה
חמשה והקרבן אחר י
בזינקי

ואת חנניה המופת ביום
 המיטח אתומאת נשיא
 ייחד אלקי עזרת פסוקי שתי
 עשרה מזרק בסול טענ
 עשר כפות זהב ישרים
 עשרה יטל ייסומאה
 הקיערהה: אחת פסוק
 עשר עשרה מזרק האחד
 נלכסו הכלים אלפיכ

וְאֶרְבִּיעַמֵּאוֹת בִּישָׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ כִּפְפוּרָהּ כִּי שְׁתֵּי
יִצְרָה מֵלֶאֱתָה קִטְרֶה
יִצְרָה יִצְרָה הַבִּבְלִי בִּשְׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ כִּפְפוּרָה
עִשְׂרִים וּמֵאָה יֹכֵל הַבֶּקֶר
לֵעֹלָה שְׁנֵים עָשָׂר פְּרִים
אֵילִם שְׁנֵים עָשָׂר כִּבְשִׂים
בְּנִי שְׁנֵה שְׁנֵים עָשָׂר וּמֵנֶחֱנֶה
וְשִׁיעִירֵי עִזִּים שְׁנֵים עָשָׂר
לְחֵטֵאת יֹכֵל בֶּקֶר וְצֹאֵן
הַשְּׁלָמִים עֶשְׂרִים וְאַדְבָּעָה
פְּרִים אֵילִם שְׁנֵים עָשָׂר
שְׁנֵים עָשָׂר כִּבְשִׂים בְּנֵי שְׁנֵה
שְׁנֵים עָשָׂר וְאַתְּ חֲנֹכֶת חֲמוּצָה
אַחֲרֵיהֶם שֶׁחֲאֵדָה וְזֶבֶךְ
מִשְׁחָה אֶל אֵהֶל מוֹעֵד
לְדַבֵּר אֵת וְיִשְׁמַע אֵת

הקול מדבר אליו מעל
 הכפרת אשר על ארץ
 הערת מבין שני הכרמים
 וידבר אליו ^{קע} ^{עמוס ח ששנר}
 וידבר יהוה אל משה
 לאמר ידבר אל אהרן
 ואמר אליו פחעלתך
 את הערת אל מול פני
 המזודה יאחז שכינת
 הנרות ויעשכן אהרן אל
 מול פני המזודה היצלה
 ערניה כאשר יצוה יהוה
 את משה ויוזה מעשה
 המערה מקשה זהב יצר
 ירכה ערפרחה מקשה
 הואבמו יאה אשר הראה
 יהוה את משה בן עשה
 את המערה

וידבר יהוה אל משה לאמר
 קח את הלויים מתוך בני
 ישראל וטהרת את כיונה
 העשה להם לטהרם הזה
 עליהם מיחטאת והיעבירו
 הער יעל כל בשרם וכבסו
 בנדיהם וטהרו וילקחו
 פרבן בקר ומנחתו סלה
 כלולה בשמן ופרשני בן
 בקר תקח לחטאת וזה קונת
 אתה לויים לפני אהל מועד
 והקהלת את כל יערת בני
 ישראל וקרבת את
 הלויים לפני יהוה וטמנו
 בני ישראל את ידיהם
 על הלוויים ויהיו לאהרן
 אתה יעני עופה לפני
 עזרה מועד בני ישראל

וַיִּכְבְּסוּ בְּנֵי יִהוֹשֻׁעַ אֶחָדָן
אֶת־הַתְּעוֹפֹת לִפְנֵי יְהוָה
וַיִּכְפֹּר עֲלֵיהֶם אֶחָדָן
לְטַהֲרֵם וְאַחֲרֵי־כֵן בָּאוּ
הַלְוִיִּם לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַתְם
בְּאֵהָל־מוֹעֵד לִפְנֵי אֶחָדָן
וּלְפְנֵי בְנֵי־כַאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה עַל־הַלְוִיִּם
כִּי עָשׂוּ לָהֶם

וידבר יהוה אל משה
לאמר זאת אשר ללויים
מקחם שבע שנים
ומעלה יבוא ליצבא צבא
בעברת אחל מועד ומבן
חמשים שנה ישוב מצבא
ויעבדה ולא יעבד עוד
וישרת את אחיו באהל
מזיע לשמר משמרה

ויעבדה לא יעבד ככה
תעשה ללויים במיטותם

וידבר יהוה אל משה במדבר
 סיני בשנה השנית לצאתם
 מארץ מצרים בחדש
 הראשון לאמר ויעשו
 בני ישראל אתהפסח
 במדבר ויבארבעה עשר
 יום בחדש הזה בין הערבים
 תעשו אתו במדבר ככל
 חקתו וכל משפטיו
 תעשו אתו וידבר משה
 אל בני ישראל לעשות
 הפסח ויעשו אתהפסח
 כראשון בארבעה עשר
 יום בחדש בין הערבים
 במדבר סיני ככל אשר

והנה כי יחיה על השבן תאמר כיוון בקדחת הדת ובקדושת הקדש לה' בלך ויש במלא ואחד העניינים אשר
ועוד ה' והפניה לתענוגות העצמות לד שיהיה חרות עדים מסורת ומסית

וְלִאֲרֹכֵחַ הָאָרֶץ

וביום ההוא את
המשכן כסה הענן את
המשכן לאהל היצירה
ובערב יהיה על המשכן
כמראה אש עד בקרוב
יהיה תמיד הענן יכסנו
ומראה אש לילה ולפי
היצלות הענן מיעל האהל
ואחרים יסיעו בני ישראל
ובמקום אשר ישכן שם
הענן שם יחנו בני ישראל
על פי הוזה יסיעו בני
ישראל ועל פי הוזה יחנו
בליסא אשר ישכן הענן
על המשכן יחנו ובהאריך
הענן על המשכן ימים
רבים ושמרו בני ישראל

את מי שמרת יהודה ולא
יסעו וישט אשר יהיה הענן
מיסמספר יצלח מיטבן
על פי יהודה יחנו ויעל פי
יהודה יסעו וישט אשר יהיה
הענן מערב יער בקרונעלה
הענן בבקרונסיעו או יומס
ולילה ונעלה הענן ונסיעו
אוימיס אחר יט אוימיס
בה ארץ הענן יצלח מיטבן
לשכן ילי יו יחנו בני ישראל
ולא יסיעו ובה יעלתו יסיעו
על פי יהודה יחנו ויעל פי
יהודה יסיעו את מי שמרת
יהודה שמרו יעל פי יהודה
בירמיטה
ידבר יהודה אל מיטה
לאמר יעשה לך שר

[illegible]

2000

תכונות אלו נרבות ויהי פת רבות תפריס • חטא שבת • באובלין • וספר • ויהי ויבנתאונס התקדש ימיה • ויפריס •
דק"ה • וספר • ויהי ויבנתאונס התקדש ימיה • ויפריס • ויהי ויבנתאונס התקדש ימיה • ויפריס •
ע"ה יתום • תפריס • ויהי ויבנתאונס התקדש ימיה • ויפריס • ויהי ויבנתאונס התקדש ימיה • ויפריס •

אתנו והטבנו לך כייחזה
דבר טוב עלי ישראל
ויאמר אליו לא אלה כי
אסאל ארצי ואל מולדתי
אלך ויאמר אלנא העזב
אתנו כיעלם ידעת חנותנו
במדבר והיית לנו לעינים
והיה ביתך עמנו והיה
הטוב החזא אשר יטיב
יהוה עמנו והטבנו לך
ויסעו מהר יהוה דרך
שלשת ימים וארון ברית
יהוה נסע לפניהם דרך
שלשת ימים לתור להם
מנוחה ויעני יהוה עליהם
וימסבנסעם מזה המחנה
ל ויהי ענינם
הארץ ויאמר משה ורעה

סעכו ד' וספיקון ספעס לשר השמן וסטט את טעמו על כן עמד סעכו מ יזה בשנות אח טעמו לפני אבי פרד •
ויריתו ה' חל בלש וספנ האנכי הריתי אמרים לעין ועל אלתם היידיה אתם אני היום ירתיך איילי ומי כי יריתני •

חנם את הקשאים ואת
האכטחים ואת החציר
ואת הבצלים ואת השומים
ועתה נפשנו יבשה איזכל
בלתי אלהמן עינינו והמן
כודע נדר הוא ועינו כעין
הבדל חישטו העס ולקטו
וטחנו ברחים אורכו במונה
ובשל בפרור ויצשו אתו
ענות והיה טעמו כטעם
לישר השמים וזכרדת הטל
על המחנה לילה ירד המן
עליו וישמע משה את
חנם ככה לך שפחורנו
אישל פרה... ויוחראף
רעיו אמר משה אליהו
למה הרעת לעבדך ולמה

לאמיתת חזן בעיניך לשם
אתמטא בל העם הזה
עליה אנכי הריתי את כל
העם הזה אסאנכי לרועתו
כיה אמר אלי ישארו
בחקך באשר ישא האמן
את העק על האדמה אשר
נשבעת לאבותיו מאין לי
בשר לתת לכל העם הזה
כייכביע לי לאמר הנה
לנו בשר ונאכלה ולא אנכי
אנכי לבד ייטא את
כל העם הזה כי כד ממני
ואסככה את עשה לי
ורנני והרג אסכ מצאתי
חזן בעיניך ואל אראה
פרעני
ויאמר יהוה אל משה

[illegible]

[illegible]

עשרה ימים ולא עשרים
 חסיער חדשימים ער
 אשר יצא מאפכם והיה
 לכם לזר אינן כי מאתכם
 את יהוה אשר בקרבכם
 ותכבדו לפני לאמר למה
 זה יצאנו ממצרים ויאמר
 משה ששם אות אלה
 רגליהם אשר אנכי
 בקרבו ואתה אמרת
 בשר אתן להם ואברו
 חדשימים יהצאן ובקר
 ישחט להם ויביא להם
 אם אתפי רגליהם יאסף
 להם ויביא להם
 ויאמר יהוה אל משה
 יהוה תקצר עתה וראו
 היקר דברי אסלא ויצא

אֶפְתָּחֵהֶם וְיִשְׁבְּעוּ אִתִּי
מִקֶּנֶן מַדְאֵל אֲשֶׁר יָרַעַת
כִּי הִשְׁתַּחֲוִיָּהֶם וְשִׁטְרוּן
לִשְׁתֹּת אִתָּם אֶל אֹהֶל
מִדֵּי וְהִרְגִּיבוּ שָׁם עַמִּי
וְהִצְדִּירֵם יַעֲמֹד שָׁם
וְיִשְׁבְּעוּ וְיִשְׁתַּחֲוּ אִתִּי
עַל דָּוִשְׁתִּי עַל יְהוֹנָתָן
אֵיךְ בְּבִשְׁאֲחָעִם וְלֹא
תִשָּׂא אֶתֶּה לְכַדְּוִי וְאֶל
הַעֲסָתָא מִדֵּי הַתְּקָרִיט
לְשֹׁחַר וְאֶבְלָתָם בִּשְׂרָפִי
בְּיָתָם כִּי יִהְיֶה לְאֹמֶר
מִי אֲנִי בִּשְׂרָפִי טוֹב לִי
בְּמִדְּרֵי וְנִתְּנָה לָהֶם
בִּשְׂרָא וְאֶבְלָתָם לֹא יִסֹּם
אֶחָד רֵאשִׁיתָם וְלֹא יִסֹּם
וְלֹא חֶשֶׁה יִסֹּם וְלֹא

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

[illegible]

והרב מריכואהרן במשה
יל ארות האשה בשית
אין לקח כיאשה בשית
לקח וצא ברוהק אה
שדוהר יהוה הלא
שבטו צדו וישמע יהוה
והאיש משד יגנו מאר
מכל הארץ אשר ירפנ

[illegible]

ויפן אהרן אל מרים ויהנה
מִצַּרִּי עֲתִיוִי אִמְרָא אֶהְרֹן אֶל
מִשְׁהָבִי אֲדֹנִי אֵלֶּנָּה תִּשֶׁת
עֲלֵינוּ חֲטָאת אִשְׁרֵנוּ אֲלֵנוּ
וְאִשְׁרֵ חֲטָאנוּיָא לֵנָּה תְּהִי
כַּמֶּת אִשְׁרֵ בִּיעָתוֹ מֵרַחֵם
אֲמוּנָא בְּלַחֲצֵי בִּישְׁרוֹן
וַיִּנְעַק מִשָּׁה אֶל יְהוָה
לֵאמֹר אֵלֵנָּה דְּפָאנָא לָהּ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מִיטָה
וְאֵבִי הִירָקִי בְּפִנֵּי
הָלֹא תֵּלֵס יְטִבִּית יָמִים
תִּסְגֵּר יְטִבִּית יָמִים מִחֻיִּן
לְמַחְנֶה וְאַחֲרָתָא סְףּ וְתִסְגֵּר
מִרִיב מִחֻיִּין לְמַחְנֶה יְטִבִּית
יָמִים וְהֵיכָל לֹא נִסְיָנָה יַעַר
הָאֵכָל מִרִיבִים וְאַחֲרָתָא נִסְיָנָה

פזר

פרק

וידבר יהוה אל משה לאמר
שלח לך אנשים ויבדקו את
ארץ כנען אשר אנכי נתן
לבני ישראל איש אחד
איש אחד למטה אבתיו
הישראל הוכל נשיא ברכי
וישלח אתכם משה ממדבר
פארן ירעיהוה בלב
אנשי בני ישראל
המה ואלה שמות למטה
ראובן שמעון בן כורח למטה
יששכר שפט בן חור למטה
יהודה הלל בן פנח למטה
יששכר גאד בן יוסף
למטה אפרים חושע בן
נחמן למטה בנימין גרשון בן

[illegible]

בדף א' פס' חמשה עשר
אשר יצא מן הארץ ויהי עמו
אשר יצא מן הארץ ויהי עמו

רפוא למטה זבולן נריאל
בן סודי למטה יוסף למטה
מנשה נריבן סוס למטה
דן עמיאל בן מלי למטה
אשר סתור בן מיכאל
למטה נפתלי נחמי בן פסי
למטה נדנאל בן מבי
אלה שמות האנשים אשר
שלח משה לתור את
הארץ ויקרא משה לחושע
בן נון יהושיע וישלח אתם
משה לתור את ארץ כנען
ויאמר להם עלו זה בנגב
ועליכם את ההר וראו אתם
את הארץ מה הוא ואת
העם הישב עליה ההזק
הוא חרפה חמיעט הוא
אבר ביוסרה ריבוי ידוא

ישבכה הטובה הוא אם
ריעה ומה הערים אשר
הוא יושב בהן חמיהם
אם במבצר יושבה הארץ
הטמנה הוא אסרוהו
בה עין אסאין והתחזקתם
ולקחתם כפרי הארץ
והימים ימי בכורי ענבים
ועלו ויחדו את הארץ
מדרב ריג עד דחב לבא
המתו ועלו בנגב ובא עד
חברון ושם אחימן שש
ותלמי ילדי הענק וחסרון
שבעיטנים נכניה לפנ
יצעק צריס ויבא יערנחל
אשבל ויכרתו כשסומור
ואשכור ענבים אחד
ויטאו במוט בשנים ומו

לפיכך נקראו השנים
שנים ענקיות וכן
נקראו השנים ענקיות
שנים ענקיות וכן
נקראו השנים ענקיות
שנים ענקיות וכן

וכלבבן־יפנה־מִן־הַתֵּרִיכִי
 אֶת־הָאָרֶץ־קָרְעִי־בְנֵי־הַכִּי
 וַיֹּאמְרוּ־אֵלֶיכֶלְעִדֶת־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל־לֵאמֹר־הָאָרֶץ
 אִשָּׁר־עֲבַרְנוּ־בָהּ־לְתוֹרָתָהּ
 טוֹבָה־הָאָרֶץ־מֵאֶרֶץ־מִצְרָיִם
 אֲסַחֲפִין־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל־וְהִבִּיא
 אֹרְנוּ־אֶל־הָאָרֶץ־זֹאת
 וְנִתְּנָה־לָנוּ־אֶרֶץ־אֲשֶׁר־הוּא
 זֶכֶת־חֵלֶב־וּדְבַשׁ־יֶאֱכֹלֶיהָ
 אֵלֶיכֶם־מֵרֹוּאֵתֶם־אֵלֶי
 תִּירָאוּ־אֶת־עַם־הָאָרֶץ־כִּי
 לֶחֶם־נֹחַ־הֶסֶךְ־יִלְכַּם־עֲלֵיכֶם
 וְיִוָּחֶה־אֶתְּנוּ־אֶל־תִּירָאֵם
 וַיֹּאמְרוּ־כֹל־חֲעֲרָה־לִדְעֹם
 אֹתָם־כֹּאֲבָנִים־וּבְכֹר־יְהוָה
 נִרְאָה־בְּאֵהֶלֶךְ־עַד־אֶל־כָּל־
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

וְנִהְיֵיתֶם כְּחֻנְכִּים וְכֵן
הִיטְבַּעְתֶּם הַסִּיּוֹת שֶׁאֵל
הָעֶרְהוּתָנִי אֶת קוֹלִם
וַיִּכְמוּהֶם כִּלְכִּילָה הַהוּא
וַיִּלְנוּ עַל מִשְׁהוּעַל אֲהָרֹן
כֹּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ
אֱלֹהִים כֹּל הָעֶרְהוּתָנִי
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אוֹ כִּמְדָּבָר
הַזֶּה לֹמַתְנִי וְיֹלְמָה יְהוָה
מֵבִיא אֶתְנִי אֶל הָאֶרֶץ
הַזֹּאת לַנֶּפֶל בְּחָרֵב נִשְׁעִי
וְטַפְנִי יִהְיוּ לְכֹז הַלּוֹא טוֹב
לָנוּ שׁוֹב מִצְרַיִם הִיוּ יֹאמְרוּ
אִישׁ אֶל אֶחָד מֵעַמֵּי הָאֵשׁ
וַיִּשְׁוֹכְהוּ מִצְרַיִם וַיִּפְּלוּ
מִשָּׁה וְאֲהָרֹן וַיִּפְּלוּ
לִפְנֵי קַח וְעֵרֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲשִׁיעוּהוּ

348

וַיִּשְׁמַע ה' בְּחַן וַיִּסְמְנוּ לְקַדְשׁוֹ יְהוָה עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּסְמְנוּ אֶת־עַן מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְאֶתְהוּם עֵץ וַיִּשְׁבַּעְתּוּ
 כִּי עַן בְּעֵץ יִרְאוּ כְּשֶׁיִּבְנוּ עֵץ וַיִּשְׁמְנוּ בְּבִלְתִּי יִדְרִימוּ אֶל־יְהוָה וַיִּשְׁמְנוּ לְקַדְשׁוֹ יְהוָה עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד
 אֵנָּה תֵאָצֵּעַ הָעַם הַזֶּה וְעַד
 אֵנָּה לֹא־אֶמְנֶנִי בְּכָל
 הָאֲתוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
 בְּקִרְבִּי אֲכַנּוּ בְּרַבְרָאוּ שְׁנוֹ
 וְאֶעֱשֶׂה אִתָּךְ לְנוֹי גְּדוֹל
 וְעֵצוֹם מִמֶּנִּי וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 אֵל־יְהוָה שְׁמִיעוּ מִעֲרִים
 כִּי הֵעֵלִיתִי בְּחַךְ אֶת־הָעַם
 הַזֶּה מִקִּרְבִּי וַיֹּאמְרוּ אֵל
 יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַזֹּאת יִשְׁמַעוּ
 כִּי אַתָּה יְהוָה בְּקִרְבָּהֶם
 הָיָה אֲשֶׁר עָן כַּעֲזָנְרָאָה
 אַתָּה יְהוָה וְעַנְנְךָ עִמָּךְ
 עֲלֵהם וּבַעֲמֹד עַן אַתָּה
 הֵלֶךְ לִפְנֵיהֶם יוֹסֵם וּבַעֲמֹד
 אֲשֶׁלִּילָה וְהִמַּתָּה אֶת־
 הָעַם הַזֶּה כְּאִשׁ אַחֵר

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה שְׁמַעוּ
 אֶת־שְׁמִיעוּ לֹא־מִרְיָמָה
 יְכַלֵּת יְהוָה לְהַבִּיא אֶת־
 הָעַם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּעְתִּי לְהַסִּיחַ לְיִשְׂרָאֵל
 בְּמִדְבַר וְעַתָּה נִגְדָל נָא
 כַּחֲאֲדָנִי כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
 לֹא־מִרְיָמָה אֶרֶךְ אֲפִים
 וְרַב־חֶסֶד נִשְׂא עֵץ וּפְשִׁיעַ
 וְנִקְהָלָא יִנְקָה פֶקֶד עֵץ
 אֲבוֹתָם עַל בְּנֵיהֶם עַל שְׁלֹשִׁים
 וְעַל רִבְעֵים וְעַל שְׁלֹשִׁים
 לְעֵץ הַיִּנְקָה הַזֶּה בְּנִי
 חֶסֶד וְכֹאֲשֶׁר נִשְׂאָתָה
 לְעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד
 הַנִּיחָה וַיֹּאמֶר יְהוָה כִּלְהֵי
 בְרַבְרָא וַיֹּאמֶר חִי וְעַד
 וַיִּמָּלֵךְ אֶת־יְהוָה אֶת־כָּל־

כֹּהֵן וַיִּשְׁמְנוּ וְהַמִּתְחַלְלִים אֶת־אֱמוּנָתוֹ שֶׁהִתְחַלְלָה וְהַמִּתְחַלְלִים אֶת־שְׁמוֹ אֶת־לֹא שְׁמֵי יְהוָה
 כְּמִלְכֵּי יִשְׂרָאֵל וְהַמִּתְחַלְלִים אֶת־שְׁמוֹ אֶת־לֹא שְׁמֵי יְהוָה וְהַמִּתְחַלְלִים אֶת־שְׁמוֹ אֶת־לֹא שְׁמֵי יְהוָה
 עַד בְּקִרְבִּי וַיֹּאמֶר יְהוָה כִּי אֵלֶּיךָ יָבוֹאוּ מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְנוּ לְקַדְשׁוֹ יְהוָה עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לפניכם ופרחתם בחרבכי
על פני שבעים מאת יתוא
ולאזרחי יתוא עמכם
ועפרו לעלות אלדאש
ההר וארון ברית יהוה
ומשה לא משום מקרב
המחנה וידר העמלקי
והכנעני ישב בחר ההוא
וימסו כתום עד החרמה
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם כי תבאו לארץ
מושבתכם אשר אני נתן
לכם ויעשיתם אשה ליהוה
עלה אחכח לפלא נדר
או בערכה או במעריכם
לעשות רצח נחח ליהוה

לפניכם ופרחתם בחרבכי
על פני שבתם מאחורי ידו
ולא תהיה דעת עמכם
ויעפלו לעלות ארדאש
ההר וארון ברית יהוה
ומשה לא משו מקרב
המחנה וידר העמלקי
והכנעני ישב בחר ההוא
ויכסו וכתום עד התרמה
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם כיהא אל ארץ
מושבתכם אשר אני נתן
לכם ויעשיתם אשה ליהוה
עלה אחסח לפלא נדר
אונעם או במעדיכם
לעשאו דרחניחח ליהוה

352

חקה אחת ב וסימניהן מחקת המסח וכיטפסו כן יעשה חקה לחקה אחת : כל חכמה פתח חקה אחת תורה אחת שנה
אחת מדה אחת בלא נקיייהו לבית שנה אחת ועוד למטה בלא סימן חכמה וסימן צדקה אחת אביש זולג פלגות עפר :

יעשה לשור האחד או
לאיל האחד או לשה
בכבשים או בעזים נמספר
אשר תעשו ככתעשו
לאחר במספרם כל
האזרח יעשה ככה את
אלה להקריב אשה ריח
ניחח ליחוח וזביןוד אתכם
זר או אשר בתוככם
לדרתכם ועשה אשה
ריח ניחח ליחוח כאשר
תעשו כן יעשה חקה
חקה אחת לכם ולזר הנז
חקת עולם לדרתכם נכנס
כנר יהיה לפני יהוה יתורה
אחת ומטפט אחד יהיה
לכם ולזר הנז אתכם
פ

וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם בכאכם אלה ארץ
אשר אני מביא אתכם
שמה יהיה באבלכם מחס
הארץ תרימו תרומה
ליהוה וראשית ערסתכם
חלה תרימו תרומה כתדומה
נרן כן תרימו אתה וראשית
ערסתכם תתנו ליהוה
תרומה לדרתכם
וכי תשגו ואתעשו
את כל המצות האלה
אשר דבר יהוה אל משה
את כל אשר צוה יהוה
אליכם ביד משה מזה חס
אשר צוה יהוה והלאה
לדרתכם וזהו אסמיעני

בבאכם ב חס וסימניהן יקושרו אלתשת בבאכם אלתשת בבאכם כצרים : ראשית ערסתכם כתי
חס דחם : ראשית ערסתכם כתי וראשית ערסתכם דחם : כל חכמה פתח חקה אחת תורה אחת שנה
ערסתינו כתי : ראשית ח יסוף ערסתינו השנה חס א כל פרחה דמה כנר כראשית לחבר יאכם :

וְעַל אַהֲרֹן וְיֹאמְרוּ אֲלֵהֶם
וּבְלַבְכֶם כִּלְהַעֲדָה כֻּלָּם
קִרְשֵׁי סוּבְתוֹכֶם יִהְיוּ וּמִדּוּעַ
תִּתְנַשְּׂאוּ עַל קַחַל יְהוָה
וְיִשְׁמַע מִשְׁחֹוֹפֶל עַל
פְּנֵי וַיִּדְבֹּר אֶל קִרְחָו וְאֶל
כָּל עֲדָתוֹ לֵאמֹר נִקְרָו וְיִזְעַק
יְהוָה אֶת אֲשֶׁר לוֹ וְאֵת
הַקְרוֹשׁ וְהַקְרִיב אֶלֶּם
וְאֵת אֲשֶׁר יִבְחַר בּוֹ וְיִקְרִיב
אֵלָיו וְאֵת עֵשׂוֹ קְחוּ לָכֶם
מִחֲתוֹת קִרְחָו וּבְלִעְדָּתוֹ
וּתְנוּ בָהֶן אֲשׁוּשִׁים מֵעֲלֵיהֶן
קִטְרֹת לִפְנֵי יְהוָה מִחֹר
וְהָיָה חַיֵּי אִישׁ אִשְׁרֵי יִבְחַר
יְהוָה הוּא וְקִרְשׁוֹ רַב
לָכֶם בְּלִי וְיֹאמֶר מִשְׁחֹוֹ
לִקְרֹד שִׁמְעוּנָא בְּלִי

[illegible]

100

5
 6
 7
 8
 9
 10
 11

1950

האישואחד יחסא חרות כח יסוד האחד קריות יתרו חם ו אלה אידיק יוסוק נאלי לינדרהיי גורג - מיידה פו . ?

והואש ב יספיקו כחיהוואת ובהחלואה ב נש חלואהוואת ובהחלואה ב נש חלואהוואת ובהחלואה ב נש חלואהוואת
בנשלים ב יספיקו כחיהוואת ובהחלואה ב נש חלואהוואת ובהחלואה ב נש חלואהוואת ובהחלואה ב נש חלואהוואת

ינאחמאת יחוחותאכל
את החמשים ומאתים
איש מקריב הקטרת
וידבר יחוח אל
משה לאמר אמד אל
אלעד בן אחרז הכהן
וידם את המחלת מכין
חשתהו את האטורה
חלאה כי קדשו את
מחתות החטאים האלה
בנפשחמועשו את סורקי
פחים צפוי למזבח כי
הקרבת לפני יהוה וקדשו
והחל אות לבני ישראל
וקח אליעזר הכהן את
מחרות הנחשת אשר
הקריבו חשרפים סודקיעם
צפוי למזבח וזכרון לבני

ישראל ללמען אשר לא
יקרב איש זר אשר לא
כזרע אהרן הוא להקטיר
קטרת לפני יהוה וראיהו
מקרהו כי עריתו כאשר דבר
יהוה ביד משה
וילנו כי ערית בני ישראל
ממחרת יל משה ויעזר
אהרן לאמר אתם חמכם
את עכ יהוה ויהי בהקהל
היעדה יצ משה ויעזר אהרן
ויפנו אל אהרן מועד והנה
בכהו וקנו וידא בכוד
יהוה וירא משה ואהרן
אלפני אהרן מועד
וידבר יהוה אל
משה לאמר הרמו מתוך
היעדה הזאת ואכלח אתם

והואש ב יספיקו כחיהוואת ובהחלואה ב נש חלואהוואת ובהחלואה ב נש חלואהוואת ובהחלואה ב נש חלואהוואת
בנשלים ב יספיקו כחיהוואת ובהחלואה ב נש חלואהוואת ובהחלואה ב נש חלואהוואת ובהחלואה ב נש חלואהוואת

[illegible]

כרעו ופלו על פניהם
 ויאמר משה אל אהרן
 קח את המחתה ותקע עליה
 אשמעל המזבח ושים
 קטרת והולך מתהרה אל
 העדה וכפר עליהם כייצא
 הקיץ מלפני יהוה החל
 הנוגף ויקח אהרן כאשר
 דבר משה וירץ אל תוך
 הקהל והנה החל הנוגף
 בעם ויתן את הקטרת וינפר
 על העם ויעמד בין המתים
 ובין החיים ותעצר המגפה
 ויהיו המתים כמגפה ארבעה
 עשר אלף ושבע מאות
 מלבד המתים על דבר
 קרח וישב אהרן אל משה
 ואתחאהל מעד והמגפה

נעצרה
וידבר יהוה אל משה לאמ
דבר אל בני ישראל וקח
מאתם מטה מטה לבית
אבמאת כל נשי איהם
לבית אבתם שנים עשר
מטות איש את שמו תכתוב
על מטהו ואת שם אהרן
תכתוב על מטה לוי כי מטה
אחד לדאש בית אבותם
והנחתם באהל מועד לפני
העדות אשר אנער לכם
שמה יהיה האיש אשר
אבחר בו מטהו יפרח
וחשכה מעל את תלעות
בני ישראל אשר הם מלינ
עליכם וידבר משה אל
בני ישראל ויתע אלזכר

[illegible]

וְסִימָנָהּ וְסִימָנָהּ אֶת הַנְּיוֹן הַזֶּה וְכִי יִשְׁמַח אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁמְחָתוֹ וְעֵשֶׂה שְׂלוֹמֵנוּ וְכִי יִשְׁמַח אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁמְחָתוֹ וְעֵשֶׂה שְׂלוֹמֵנוּ
 וְסִימָנָהּ וְסִימָנָהּ אֶת הַנְּיוֹן הַזֶּה וְכִי יִשְׁמַח אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁמְחָתוֹ וְעֵשֶׂה שְׂלוֹמֵנוּ וְכִי יִשְׁמַח אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁמְחָתוֹ וְעֵשֶׂה שְׂלוֹמֵנוּ

נְשִׂיאֵיהֶם מִטָּה לְנָשִׂיא
 אַחַד מִטָּה לְנָשִׂיא אַחַד
 לְבֵית אֲבֹתָם שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה
 מִטּוֹת וּמִטָּה אֶחָד בְּתוֹךְ
 מִטּוֹתָם וַיִּנָּח מִשָּׁה אֶת
 הַמִּטָּה לְפָנֵי יְהוָה בְּאֹהֶל
 הָעֵדוּת וַיְחִי מִמַּחֲרָתוֹ וַיָּבֹא
 מִשָּׁה אֶל אֹהֶל הָעֵדוּת
 וַהֲנִיחָהּ מִטָּה אַחֲרָיו
 לְבֵית לָדוֹ וַיָּבֹא פָּרֹחַ וַיִּצֵּן
 צִיָּז וַיִּמַּל שְׁקָרִים וַיָּבֹא
 מִשָּׁה אֶת כָּל הַמִּטָּה מִלְּפָנֵי
 יְהוָה אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיֵּדְאוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ מִטָּהוּ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מִשָּׁה חֲשֵׁב
 אֶת מִטָּה אַחֲרָיו לְפָנֵי הָעֵדוּת
 לְמִשְׁמֶרֶת לְאֹהֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְכָל תְּלוּתָם מֵעַל וּלֹא
 יִמָּתוּ וַיַּעַשׂ מִשָּׁה כַּאֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה אֶת בְּנֵי עִשְׂרָה

וַיֹּאמֶר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל
 מִשָּׁה לֹא מֵרָחוֹק נִעַנְעוּ אֶת
 כָּלנוּ אֶבְרָהָם כָּל הַקָּרֵב
 הַקָּרֵב אֶל מִשְׁכַּן יְהוָה
 יָמוּת הָאִסָּה מִנוּ לָנוּ וַיִּצֵּן
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל

אַחֲרָיו אֲתָהּ וּבֶנֶךְ וּבֵית אָבִיךָ
 אֲתָהּ רִשָּׁא וְאֶת עֲזָרָה מִקְדָּשׁ
 וְאֲתָהּ וּבֶנֶךְ אֲתָהּ רִשָּׁא
 אֲתָהּ וּבֶנֶךְ אֲתָהּ וּבֶנֶךְ אֲתָהּ
 אֲתָהּ מִטָּה לָדוֹ שְׁבֵט אֲבִיךָ
 הַקָּרֵב אֲתָהּ וּלְדוֹ עַלֶּיךָ
 וַיִּשְׁרְתוּ וְאֲתָהּ וּבֶנֶךְ אֲתָהּ
 לְפָנֵי אֹהֶל הָעֵדוּת וַיִּשְׁמְרוּ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מִשָּׁה חֲשֵׁב אֶת מִטָּה אַחֲרָיו לְפָנֵי הָעֵדוּת לְמִשְׁמֶרֶת לְאֹהֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיֹּאמֶר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל מִשָּׁה לֹא מֵרָחוֹק נִעַנְעוּ אֶת כָּלנוּ אֶבְרָהָם כָּל הַקָּרֵב הַקָּרֵב אֶל מִשְׁכַּן יְהוָה יָמוּת הָאִסָּה מִנוּ לָנוּ וַיִּצֵּן וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל

364

אמפוטנטי בנפשו ויהיה לו כבוד וסודו בארץ כדלעיל ו בסע יסודסלון
העם עכמשה ואמרו לאמר ולו נוענו בנינו עאחעו

כי עיוחטאוביוס
בסבנדזורחין
צירכי ואיט
אולא יתחטא
ונסרתה תנפשה הוא מתוד
חקלכי את מקדשי הוה
טמא מינדה לא זרק עליו
טמא הוא ויהיה להם
לחקת עולם ומה מידעה
יכסס פדיו ומה נעלם מהנה
יטמא עד הערב וכל אשר
יגע בו הטמא יטמא והנפש
הגועית תטמא עד הערב
ויבאו בני ישראל כל העדה
מרב רב כחדש חדאטון
וישב היספקד שותמה
שסמריס ומהכר שג

ולא היה מיסל ערה ויקונו
על משהו לא אחרז וידב
העם עכמשה ואמרו
לאמר ולו נוענו בנינו עאחעו
לפני יהוה ולמה הבאתם
אתקה ליהוה אל המדבר
הזה למות שם אנחנו
ובעידני ולמה העליתנו
ממצרים להביא אתנו אל
המקום הריני הוה רא מקום
זר עותאנה ונפוזר מקומי
אין לי שותף ויבא משה
ואהרן מפני הקהל אשר
פתח אהל מועד ויפרונו
פניהטו ויבא בכבוד יהוה
אלהם
וייבד יהוה אל משה לאמר
קח אתה את חורגל

ויהי עכמשה ואמרו לאמר ולו נוענו בנינו עאחעו

והיה כי יבנה בית ה' ויהיו בני ישראל יושבים במקומותיהם ויהיו בני ישראל יושבים במקומותיהם ויהיו בני ישראל יושבים במקומותיהם

ובכרסול אשתהמיכאל
 רדד המלך נלד לאנטה
 ימיו ומאליעד אשר
 נעבד נבד ויאמר אליו
 אדום לא תעבר בפתחת
 אינא לקראתך ויאמרו
 אליזבני ישראל במסלה
 נעלה ואם מיניך נשתה
 אני ומקני ונתתי מכרסר
 אין רב בנלי אעברה
 ויאמר לא תעבר ויניא
 אדום לקראתו בעם כבד
 ובדחקה וימאן אדום
 נתנא תישראל יעבר נכח
 ויטייטראי מיציה
 ויסיע מקדשו ויבאו בני
 ישראל פלה עדה החר
 ויאמר יהוה אלכשהוא

אחרון כהן החר יעל נבול
 ארין אחז לאמר יאסף
 אחרון אלי צמזכיל יבא
 אל הארין אשר נתתי לבני
 ישראל יעל אשר מריתב
 את פילמי מריבה יקח את
 אחרון ואת אלי עזר בניו והיעל
 את כהן החר יעלה פטיט
 את אחרון את בניו ויהי בשנת
 את אלי עזר בניו ואחרון יאסף
 ומת יטכ וינייטכ ישהבאשו
 ינוה יהודה וינילו אחר החר
 לינין בלהיער הויפטיטכ
 מיטכ את אחרון את בניו
 וילכיש את אחרון ויעורנו
 ומת אחרון יטכבראשה החר
 וידרכישו ואל עזרמן החר
 ויראו כל העדה בני עזרמן

דני כהן ה' ויהיו בני ישראל יושבים במקומותיהם ויהיו בני ישראל יושבים במקומותיהם ויהיו בני ישראל יושבים במקומותיהם

וְשָׁמַרְתָּ אֶת־אֲחֵרֵי־טָלְטִים
 וְסִמְלֵי־בֵית־יִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׁמַעְתָּ בְּנֵי־מִדְּ
 עַד־יֵשֶׁב־תִּנּוּכֵי־נְאֻי־יִשְׂרָאֵל
 וְרָדָה־אֶת־רִיבֵי־לֵחַ־בִּישְׂרָאֵל
 וְיֵשֶׁב־מִמֶּנּוּ שְׁמִי־זִידֵי־יִשְׂרָאֵל
 נִדְּרָה־לִּיהוָה וַיֹּאמֶר־אֲבִי־נָה
 תִּקַּן־אֶת־הַיָּם־הַזֶּה בְּיָדִי
 וְהַחֲרַמְתִּי־אֶת־עֲרֵדֵי־סוּיִשְׁמַע
 יְהוָה בְּקוֹל־יִשְׂרָאֵל וַיִּתֶּן־אֶת־
 הַבְּנֵעַ וַיַּחֲרֹס־אֶת־הַסּוּאָה
 עַד־יִהְיֶה־קִרְאָתָם־הַמִּקּוֹם
 חֲרָמָה
 וַיִּסְעוּ־מִהָר־הָהָר־רֹדֵדִים
 סוּה־לִּבְכֹּת־אֶת־אֲרִי־אֲחֵם
 וַתִּקַּעַרְנֵפִישָׁה־יָם בְּרֹדְדִי
 וַחֲבֵר־הַיָּם בְּאֵלֵי־כֹכַב־מִשָּׁה
 לְכַהֲדֵי־עֵלִיתֵי־נִמְמִירִים

לְמוֹת־בְּמִדְרֵי־כִי־אֶקְלַח־ם
 וְאֶקְמִי־סוּפֵשֶׁט־שֶׁנֶּקְעָה־בְּלַח־ם
 הַקֶּלֶקֶל־לְיִשְׂרָאֵל־הַחוּחֵי־מִגֶּם
 אֶת־הַנְּחִיטִי־הַשְּׂרָפִים
 וְנִשְׁכְּנוּ־אֶת־הַנְּסוּיִת־עִם
 רַב־מִיִּשְׂרָאֵל וַיּוֹבֵא־הָעַם
 אֶל־מִשָּׁה וַיֹּאמְרוּ־חֲטָאֵנוּ
 בִּידְבָרֵנוּ בִּיהוָה וְכִן־הַתַּפִּל
 אֶל־יְהוָה וַיִּסְרֹם־עַלֵינוּ אֶת־
 הַעֲשִׂיטֵי־תַפְּלִל־מִשָּׁה־בֵּינָה
 הַיָּכִי וַיֹּאמֶר־זֶה־אֵל־מִשָּׁה
 יַעֲשֶׂה־לָּךְ־יִסְדָּה־וְשִׁים־אֹתוֹ
 יַעֲשֶׂה־כִּי־יִהְיֶה־כִּל־הַנְּסוּר־וְרֹאֵה
 אֶת־הַיָּדִים־וַיַּעֲשֶׂה־מִשָּׁה־נְפִישׁ
 יְהִישָׁה־וַיִּשְׁכַּח־עַל־הַנֶּם
 וְהָיָה־אֶת־הַנְּסוּר־הַעֲשִׂיטֵי־אֶת־
 אִישׁ־וְחֵבִית־אֶת־נֶפֶשׁ־הַנְּחִשָּׁה
 וְחִיִּים־עַבְדֵי־יִשְׂרָאֵל־חַנּוּ

באבתיו ויסעו מאבת ויחנו
בעינה עבר ים במדבר אשר
על פני מוא בממזרח השמש
משם נסעו ויחנו כנחל זרד
מיסן נסעו ויחנו מיסן
ארנו אשר במדבר הנגב
מגדל אשר בארנו נסעו
מואב בין מוא ובקעה אשר
על בן אמר בספר מלחמה
יהודה אתוהב בספר הזה
הנחלים ארנון ואטר
הנחלים אשר נטה לטבת
עד נשען לגבול מואב
ומשם בארחה הוא הבאר
אשר אמר יהוה למישר
אספה את הים ואת הנחלים
מיסן או ישיב
ישראל אתה שירה הזאת

הם יסעו מאבת ויחנו
בעינה עבר ים במדבר אשר
על פני מוא בממזרח השמש
משם נסעו ויחנו כנחל זרד
מיסן נסעו ויחנו מיסן
ארנו אשר במדבר הנגב
מגדל אשר בארנו נסעו
מואב בין מוא ובקעה אשר
על בן אמר בספר מלחמה
יהודה אתוהב בספר הזה
הנחלים ארנון ואטר
הנחלים אשר נטה לטבת
עד נשען לגבול מואב
ומשם בארחה הוא הבאר
אשר אמר יהוה למישר
אספה את הים ואת הנחלים
מיסן או ישיב
ישראל אתה שירה הזאת

והשירה הזאת אשר שיר יהודה ויהויה
והשירה הזאת אשר שיר יהודה ויהויה
והשירה הזאת אשר שיר יהודה ויהויה

מלך
 ויהי כהן
 ויהי כהן
 ויהי כהן
 ויהי כהן

ויהי וילחם בשר אל
 נכחו ישראל לפי חרב
 וירש את ארצו מארנן
 עד יבקע כנען מן כי ען
 ויהי כהן ויקח ישראל
 את כל הערים האלה וישב
 ישראל בכל ערי האמרי
 בחשבון ובכל בנתיהו כי
 חשבון עד סיון מלך האמרי
 הוא והוא נלחם במלך
 מואב וראשון ויקח את
 כל ארצו טיה עד ארנן
 על כן יאמרו המלכים באו
 חשבון חבנה ותכונן עיר
 סיון כי אשינא חשבון
 להבה מקרית סיון אכלה
 עד מואב בעלי במות ארנן
 אילך מואב אברר עם

במושנתו במופל יטסוכנו
 בשבת למלך אמרי סיון
 ונתם אבר חשבון עד ריבן
 ונשים עד נפח אשר עד
 מיד באו וישב ישראל בארץ
 האמרי וישלח משה לדל
 את יעור וילכו בנתיהו
 וירש את האמרי אשר
 ישסו ויפנו ויעל דרך הרבין
 ויצא עונ מלך הבשן
 לקראתם הוא וכל ימיו
 למלחמה אדרעיו ויאמר
 יהוה אל משה אל תירא
 אתו כי בידך נתתי אתו ואת
 כל עמו ואת ארצו ועשית
 לו כאשר עשית לסיון
 מלך האמרי אשר ישב
 בחשבון ויכו אתו ואת בנו

ויהי כהן
 ויהי כהן
 ויהי כהן
 ויהי כהן

וְאֶתְכֶם עַד כְּלֵה־נִי
הַשָּׂאֵד לִי שְׂרִיד וְיִרְשֹׁן
אֶת אֲרִצֹּנִי וְיִסְעֹנִי יִשְׂרָאֵל
וְיִתְּנֵנִי עֲרֻכֹת מוֹאֲב מִעַד
לִירְדֵּן יִרְחוֹ

וְדָא בִלְקִין צִפּוֹר
אֶתְכֶם אִשְׁרֵי עֲשֵׂה יִשְׂרָאֵל
לֹא מִדִּי וְיִתְּנֵנִי מוֹאֲב מִפְּנֵי
הַעַם מֵאֲדָרְכֵי רַב־הוּא וְיִקֵּץ
מוֹאֲב מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְיֹאמֶר מוֹאֲב אֵל זִקְנֵי מִרְיָן
עֲתָה יִלְחָקוּ הַקָּהָל אֶתְכֶם
סָבִיבָנִי וְכִלְחָךְ הִשּׁוֹר אֶת
יָדְךָ שִׁדְּהוּ וְכִלְקִין צִפּוֹר
מִלֶּךְ לְמוֹאֲב כִּיעַת הַהוּא וְאִי
וְיִשְׁלַח מֶלֶךְ אֲכִיס אֶלְבִּלְעָם
בֶּן־עֹד פְּתוּדָה אִשְׁרֵי עַל
חֲדָר אֲרִצֹּנִי עַד לְקָרָא

לֹא אֶמְרָה נָהֵם יִצָּא
מִמִּצְרַיִם הִנֵּה כִסֵּה אֶתְעִין
הָאֲרִץ וְהוּא יִשְׁכֵּם מִמִּלִּי
וְעַתָּה לִכְהֵנָּה אֲרָה לִי אֶת
הָעַם הַזֶּה כִּי עֲצוֹם הוּא מִמֶּנִּי
אֲלִי אֹכֵל נֶכְהֵמוֹ וְאֶרְשֶׁנּוּ
מִן־הָאֲרֶץ כִּי יִדְעָה אֶת
אִשְׁרֵי תִכְרֹךְ מִכְרֹךְ וְאִשְׁרֵי
הָאֲרֶץ יִלְכּוּ וְזִקְנֵי מוֹאֲב
וְזִקְנֵי מִרְיָן וְזִקְנֵי מִסִּיבֵי
וְיִבְאוּ אֶלְבִּלְעָם וְיִדְבְּרוּ
אֵלָיו וְיִכְרֹם בִּלְקִין וְיֹאמֶר
אֵלֵיהֶם לֵיעֹנָה הַלִּילָה
וְהִשְׁבַּתִּי אֶתְכֶם דְּבֹרָא
יִדְבְּרִי חוּהָ אֵלֵינוּ וְיִשְׁכְּנוּ יִשְׂרָאֵל
מוֹאֲב עַם בִּלְעָם וְיִבְאֵ
אֵלֵיהֶם אֶלְבִּלְעָם וְיֹאמֶר
יִי אֲנִישֵׁי הָאֵלֶּה עַמְּךָ

וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל הָאֱלֹהִים
בִּלְקֹן צִפְרֵי מִלֵּךְ מִזֹּאֵב
שָׁלַח אֵלַי יְהוָה חֶסֶם הִיא
מִמִּצְרַיִם וַיִּכַּסּ אֶת עֵץ
הָאֶרֶץ עַתָּה לִכְתּוּבָה לִי
אֲתוּ אֵלַי אֲכַל לֶחֶם
בֵּוֹת שְׂרָפוֹ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אֶל בִּלְעָם לֹא תֵלֵךְ עִמָּהּ
לֹא תֹאדָר אֶת חֶסֶם כִּי בָרוּךְ
הוּא וַיִּקְסֵם בִּלְעָם בְּכַסָּךְ
וַיֹּאמֶר אֶל שְׂרֵי בִלְקֹן לֵכוּ
אֶל אֶרֶץ כְּנָעַן כִּי מֵאֵן יְהוָה
לָהֶנּוּ לְהֵלֵךְ עִמָּכֶם וַיִּקְוֹמוּ
שְׂרֵי מִזֹּאֵב וַיָּבֹאוּ אֶל בִּלְקֹן
וַיֹּאמְרוּ מֵאֵן בִּלְעָם הֵלֵךְ
עִמָּנוּ וַיֹּסֶף עוֹד בִּלְקֹן שָׁלַח
שְׂרֵי סֹדֶיִם וַתִּכְבְּדֵם
מֵאֵלֶּה וַיָּבֹאוּ אֵלָיו עִם

וַיֹּאמְרוּ לוֹ כֹּה אָמַר בָּלֶק
בְּצִפּוֹר אֶל נָא תִּמְנַע מִי
אֲלֵיכִי כִּבְר אֲכַבֵּד מְאֹד
וְכָל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלַי
אֶעֱשֶׂה וּלְכֵה נָא קִבֵּה לִי
אֶת הָעַם הַזֶּה וְחִוֵּי עַם בָּלָעַם
וַיֹּאמֶר אֶל עַבְדִּי בָלָק אִם
יִתְּלִי בָלָק מִלֵּאבִי תִּצְנֹף
וְזָחַל אֹכֵל לֶעֶמְדָּא תִּתְּ
פִי יְדוּחַ אֱלֹהֵי לַעֲשׂוֹרָה
קִטְעָה אוֹגְדוֹל הַיּוֹעֵצָה
שְׂבוּ נָא בְּזֹהֶנָּם אֶתֶּם
הַלֵּיל הַזֶּה וְאַדְרַעְתֶּם מֵהִיסוֹ
יְהוָה דְּבַר עַמִּי וַיָּבֹא
אֱלֹהִים אֶל בָּלָעַם לַיְלָה
וַיֹּאמְרוּ לוֹ אִם לִקְדָּא לָךְ
בְּאַבְהָנִשִּׁים קוֹם לָךְ
אַרְסוּ אֶת הַדְּבָרִים שֶׁ

372

החסד הסכנת לעשות
לדכא ואמר לא וינל
יהוה את עיני בלעם
ודא אתמלאך יהוה נזכ
בדרך וחרבו שלפח בידו
ויקד וישתחו לאפיו ואמר
אליו מלאך יהוה עלמה
הבית את ארבע זה שלוש
רמלס העה אנבי יצאתי
לשטן כי ירטה דרך לעד
ותבאני האתון ותמלפני
זה של שרמלס אולי
נסתה מפני כי עתה גם
אתה תרנני ואותה
החיותי ואמר בלעם אל
מלאך יהוה חטאתי כי
לא ידעתי כי אתה נזכ
לקראת בדרך ועתה אם

[illegible]

בית המדרש
בית המדרש

ב
כסו
כטע
ד-י
זאט
יט
סליקס
תע
הדער
אד-
זאט
יסד
ייב-
א
א
כשה
דאז

ד-ה-ח-ט-י
כ-ל-מ-נ-ס

[illegible]

הם נחלקה וסענה ואסר וכלה לך נראה פנים י מסר ה א דה מופנה רשות וסענה
נפני יעזיז כיסחפני כיסחפני תסת א יסל ופסימית יסרם יסרם שנים ננער וא יסר וא יסר וכל הם

עפר יעקב ומספר את
רבעי ישראל תמת נפשי
מות ישרים וזה אחריה
במהוויאמר בלק אל
בלעסמה עשית לילקב
אכל לקחתה וזהנה ברכת
ברדיו ועניאמר הלא
את אשר ייסי יהודה בפי
אנו אשר דברו יאמר
אל בלק לדנא אתיאל
מקום אחד אשר תראנו
משם אפס קצתו תראה
וכל לא תראה וקבעול
משם ויקחהו שרה צפית
אלדא שחפסנח וכן טענה
מזבחתי ועל פר ואיל
במזבחתי ואמר אל בלק
הדני נככה על עלתך

ואנכי אקרחכתי ויקר
יהוה אל בלעס וייסרם
בפיו ואמר טוב אל בלק
וכה תדבר ויבא אליו וזה
נעב על עלתו ושרי מואב
אתו ואמר לו בלק מה
דבר יהוה וישאמרו
ויאמר קום בלק ושמע
האזינה עדיבט צפדילא
איש אליו יכזובו אדכ
ויתנחכ יהוה אמר ולא
ייצטה ודבר ולא יקבעה
הנה כדרך לקחת וזכר ולא
איש בנה ולא הכיט את
ביעקב ולא אדאח עמל
בישראל יהוה אלהיו עמו
ותרועת מלדבו אל
מדינאם ממערים כתיב

אלהים ב וסני וקחתי שרה עמי ויעלה ארמכ יס ראש המהרבות נסל עליאש חתה וזה נכח לבדו וקבעול
דיו וקבעול שר רבנים וסני וקחתי שרה עמי ויעלה ארמכ יס ראש המהרבות נסל עליאש חתה וזה נכח לבדו וקבעול
קטא וקחתי שרה עמי ויעלה ארמכ יס ראש המהרבות נסל עליאש חתה וזה נכח לבדו וקבעול

[illegible]

וְאֵלֶיךָ לֹא־אֶחָד שָׁמַעְךָ
 וְלֹא־קָסַם בִּי שָׂרָאֵל כְּעַתָּה
 יֵאמֹר לִי עֲקֹב לִישָׁרָאֵל
 מִחֲפֹעַל אֱלֹהִים כִּלְבִּיא
 יָקֹס וְכֹאֲרִי תִּבְשֵׂא לֹא
 יִטְכַּל עַד יֵאמֹר טָרַף וּדָם
 חֲלִים יִשְׁתַּחֲוֶיָּא מֶרְבֶּלֶךְ
 אֶלְעֵס וְנִסְקֵב לֹא תִקְבְּנוּ
 נִסְבֵּךְ לֹא תִבְרַכְנוּ וְיֵשַׁע
 בִּלְעֵס וְיֵאמֹר אֶלְבֶּלֶךְ הֲלֹא
 דִּסְרַתִּי אֵלֶיךָ אֵמֹר מֶלֶךְ
 אֲשֶׁר־דִּבְרֵי חַיָּה אֲרֵנוּ
 אֶעֱשֶׂה וְיֵאמֹר בֶּלֶךְ אֵל
 בִּלְעֵס לִכְהֵנָּה אֶקְחֶךָ אֵל
 מִקֹּס אֲחִיר אֲוִלִי יִישָׁר
 בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים וְקִבְּתוּ לִי
 מִשָּׁם וְיִקַּח בֶּלֶךְ אֶתְּמַלְעֵם
 רֹאשׁ חֲפֹעַ עֵד הַנִּשְׁקָף עַל

פני ה' ימי מן ויאמר בלעם
אל פרקבנה ליבנה שבעה
מזבחתות הן ליבנה שבעה
פרים ויטבעה אילס ויעש
בלק באשר אמר בלעם
ויעל פרואיל במזבחותא
בלעם כישטוב בעיני יהוה
לכרד את ישראל ורא
הלך בפעם בפעם לקראת
נחשים ויטאת אלהם בד
פניו וישא בלעם את עיניו
ורא את ישראל שכן
לשבטיו ותהי עליו רוח
אלהים וישא משלו ויאמר
נאם בלעם בנו בער ונאם
הנבר שחבה עין נאם שם
אמר אל אשר מחזרה
שרי יחזה נפל וגו' ויעניב

המחברת מודה כי היא לא יודעת לכתוב, אך היא רוצה לכתוב, ולכן היא פנתה לך.

1990

ג
ובת
ג
סביב
גורם

מִהַטְבּוֹ אֶחָלֶיךָ יַעֲקֹב
מִשְׁכְּנֶתֶךָ יִשְׂדֵּי אֵלֵי כְנָחִים
נִשְׁכָּכֹנֶת עַל יַהֲרֹכֵי אֲהֻלִּים
נִטְעֵי חֹחַ בְּאַרְצִים עַל־
מִי־יָמַל מִי־מִדְּלוֹ וְזֹרַע
בְּמִי־רִבִּים וִירֵם מֵאֲנָג
מִלְכּוֹ וְחֹנֵשׂ אֶמְלֹכֵי חַיִּל
מוֹצֵא אוֹמֵס עֲרֵס כְּתוּעַפֶּת
רֹאס לֹאֵל אֲבִלְנוּיִם עֲרִיזִי
וְעִצְמוֹתֵיהֶם יָרֵם וְחִצֵּיו
יִמְחִיזוּ כֹרֵעַ שֹׁכֵב כְּאֶרֶץ
וְכֹלֵי אֲמִי יִקְיֶמְעוּ מִבְּרִיךְ
בְּרוּךְ וְאֶרְדֶּךָ אֶרְוִי וְיַחֲרֹ
אֶף בִּלְקֹא לְבָלַעַס וְיִסְפֹּק
אֶת־כַּפְּיוֹ וְיֵאֱמַר בִּלְקֹא
בִלְעָם לֵקֵב אִיכִי קִרְאֲתִיךָ
וְדַע בִּרְכַּת־בְּרֹכָה שֶׁלֹּשׁ
פְּעָמֵי חַיּוֹעַתָּה בְּרַחֲלֵךָ אֵל

4-12-68
12-12-68
12-12-68
12-12-68
12-12-68

5-8-6

זכר
מת
וב
קם

100

١٢٣٤

ד

4.
17.

ג
ז
יוסי בי

יוסי בי
לפיה
עמלים

[illegible]

10
 9
 8
 7
 6
 5
 4
 3
 2
 1
 0
 -1
 -2
 -3
 -4
 -5
 -6
 -7
 -8
 -9
 -10
 -11
 -12
 -13
 -14
 -15
 -16
 -17
 -18
 -19
 -20
 -21
 -22
 -23
 -24
 -25
 -26
 -27
 -28
 -29
 -30
 -31
 -32
 -33
 -34
 -35
 -36
 -37
 -38
 -39
 -40
 -41
 -42
 -43
 -44
 -45
 -46
 -47
 -48
 -49
 -50
 -51
 -52
 -53
 -54
 -55
 -56
 -57
 -58
 -59
 -60
 -61
 -62
 -63
 -64
 -65
 -66
 -67
 -68
 -69
 -70
 -71
 -72
 -73
 -74
 -75
 -76
 -77
 -78
 -79
 -80
 -81
 -82
 -83
 -84
 -85
 -86
 -87
 -88
 -89
 -90
 -91
 -92
 -93
 -94
 -95
 -96
 -97
 -98
 -99
 -100

והיה כי יקראו ויבא אליו וישיבם ויחזקם ויחזקם ויחזקם
 ויחזקם ויחזקם ויחזקם ויחזקם ויחזקם ויחזקם ויחזקם ויחזקם

והיה כי יקראו ויבא אליו וישיבם ויחזקם ויחזקם ויחזקם
 ויחזקם ויחזקם ויחזקם ויחזקם ויחזקם ויחזקם ויחזקם ויחזקם

עֵינֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי וְלֹא עֵתָּה
 אֲשׁוּרֵנוּ וְלֹא קְרוֹב הַדָּךְ
 כּוֹכַב מִיַּעֲקֹב וְקֶסֶם שֶׁנֶּט
 מִיִּשְׂרָאֵל וּמַחֲזִין פְּאֶרִי
 מוֹאֵב וְקֶדֶק רַב לְבָנֵי שֵׁת
 וְחֵה אֲדוֹם יִרְשָׁה וְהִיָּה
 יִרְשָׁה שִׁיעוֹר אִכְזוֹ וִישְׂרָאֵל
 עֲשֵׂה חֵיל וְיִוֹרֵד מִיַּעֲקֹב
 וְחֹאכִיד שְׂרִיד מַעֲדוֹ וְיִרְאֵה
 אֶת־עַמְּלֵק וְיִשָּׂא מִשְׁלֹ
 וְיֹאמַר דֹּאֲשִׁיתָנוּ יִסְעֵמֶלֶק
 וְאַחֲרֵיתוֹ עֲדִי אֲכִיד וְיִרְאֵה
 אֶת־הַקִּינִי וְיִשָּׂא מִשְׁלֹ
 וְיֹאמַר אֵתֶנָּה מוֹשְׁבְךָ וְשִׁים
 בְּסֶלְעֵק נָדִיבִי אֲכִיָּהּ
 לְבַעַר מִן־עֲרֵמָה אֲשׁוּר
 תִּשְׁכַּב וְיִשָּׂא מִשְׁלֹ וְיֹאמַר
 אֲנִי מִיָּהּ מִשְׁמֹ אֶל־

וְעֵינֵי מִידְכָּתִים וְעֵנִי אֲשׁוּר
 וְעֵנִי עֲבָרֹנֶה וְהוּא עֲרִי אֲנִי
 וְיִקְסֵם בְּלֵעַם וְיִלְךְ וְיִישָׁב
 לְמִקְמוֹ וְנִסְבֵּלֶךְ הַלֶּךְ לְרוֹנֵנוּ
 וְיִישָׁב בִּישְׂרָאֵל בִּשְׁטִי־סוֹחֵל
 הָעַם לְזֹנוֹת אֶל־בְּנֵיהֶם מוֹאֵב
 וְתִקְרָאֵן לֵעַם לְזֹכְחֵי אֱלֹהֵיהֶן
 וְיִאֲבֵל הָעַם וְיִשְׁתַּחֲוּוּ
 לֹא־לֵהוֹיָן וְיִצְמַד יִשְׂרָאֵל
 לְבַעַל פְּעוֹר וְיִחַר אֶף־יְהוָה
 בִּישְׂרָאֵל וְיֹאמַר יְהוָה אֵל
 מִשְׁהַכָּח אֶת־כָּל־רֹאשֵׁי
 הָעִזִּים וְהִקְעֵם אֹתָם לִיהוָה
 נָגַד הִשְׁמִשׁוּ שְׁטֵם חֲרוֹן־אֶף
 יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל וְיֹאמַר מִשְׁה
 אֶל־שְׁפֹטֵי יִשְׂרָאֵל הָרֵגוּ
 אֶל־שְׁאֵנֵי הַנְּצִמִּים לְבָנֵי

והיה כי יקראו ויבא אליו וישיבם ויחזקם ויחזקם ויחזקם
 ויחזקם ויחזקם ויחזקם ויחזקם ויחזקם ויחזקם ויחזקם ויחזקם
 ויחזקם ויחזקם ויחזקם ויחזקם ויחזקם ויחזקם ויחזקם ויחזקם

פֶּעֶר יִזְחֶלָה אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֹיֶקֶב אֶל־אֶחָיו
אֶת־חֲמִידֵינִי לְעֵינֵי מִשְׁחָה
וְלְעֵינַי כִּלְעֵד תִּבְנֶי יִשְׂרָאֵל
וְהַמֶּה בָכִים פָּתַח אֹהֶל
מִזֶּעַד יִזְרָא פִּינַח סְבֹא לְעֹד
בְּאַהֲרֹן חֲכִיזֹן וְקִסְמִתֹּךְ
הַעֲדָה וְיִקְחֵר כִּמְחִידֵינִי
אַחֵר אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל־הַקֶּבֶה
וְדַקֵּר אֶת־שִׁנָּיִם אֶת־אִישׁ
יִשְׂרָאֵל וְאֶת־הָאִשָּׁה אֶל־
קִבְתָּהּ וְתַעֲזֹר הַמִּנְפָּה מֵעַל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִהְיוּ הַפֶּתִיחַ
בְּמִנְפָּה אֶרְבָּעַת וְעֶשְׂרִים
אַלְמִי

[illegible]

בבליהם אשר נמלו לכם
על דבר פסעוד ועל דבר
כזב בתנשיא מדין אחת
המכה ביום המנוחה על
דבר פסעוד ויהי אחרי
המנוחה
ויאמדיהוה אל משהואל
אלעזרבן אהרן הכהן
לאמדישא אתראשכל
עדת בני ישראל מן
עשרים שנה ומעלה לבית
אבתם כל יצא נכאבישראל
ודבר משהואלעזר הכהן
אתם בערבת מואב על
ידן ויהי לאמר מן
עשרים שנה ומעלה כאשר
יזה יהוה את משה ובני
ישראל היצאים בארץ

OT 1000

7
8
9
10
11
12
13

THE

[illegible]

במנחת הכקר ונסכו
 תעשה אשה ריח נוח
 ליהוה

וביום ח' שבת שני כבשים
 בני שנה תמימים ושני
 עשר נססלת מנחת בלילה
 בשמן ונסכו עלת שבת
 בשבת על עלת התמיד
 ונסכו

ובראש חודש שבספרים
 עלה ליהוה פרים בני בקר
 שנים איל אחד כבשים
 בני שנה שבעה תמימים
 ושלשה עשר נססלת
 מנחת בלילה בשמן לפר
 האחד ושני עשר נססלת
 מנחת בלילה בשמן לאיל
 האחר ועשר עשרון

סלת מנחת בלילה בשמן
 לכבשה אחד עלת ריח
 נוח אשה ליהוה ונסכו
 חציה הקמיה לפר ושלשה
 הקמלא לזרביעת ההין
 לכבש יקזאת עלת חרש
 בחרשו לחרש השנה
 ושיעור ימים אחד לחטאת
 ליהוה על עלת התמיד
 יעשה ונסכו

ובחדש הראשון
 בארבעה ישרים לחדש
 פסח ליהוה ונכח שנה
 ישרים לחדש הזה
 יכניע ימים מינות יאכרי
 ביסחד ראשון מקרא קריש
 כלמלאכת עבודה לא
 תעשו ויהי קרבן אשה

10

ב
ב
ב

10

וישיבה ויחולק לא ביחבלי

הרועה משיחם עליה ואלו והפירות... ספר אשה עברה לא בכורים ותדענה עליה ליהיה נאחמה... כפירות...
 רחמיה יס טובה ראשון טוחני עליה אשה רחמיה עליה... עשרון עשרין... יס טובה ראשון ובעשרה...

לחרש מקראקר שיחיה
 לכם כל מלאכה עבדה
 לא תעשו וזכרועה יהיה
 לכם ויגשיתם עליה לריח
 נחח לריחיה פרבן בקר
 אחר איל אחר בכשים פנע
 שנה יטבעה תמימם ומנחתם
 סלת כלולה בשמן שלישה
 עשר נים לפר שני עשר נים
 לאיליו עשרון אחר לכבש
 האחר לשבעת חכבשים
 ושעיר עזים אחר חטאת
 לכפר עליכם מלבד עלת
 החרש ומנחתה ועלת
 התמיד ומנחתה ונסכיהם
 כמיטפטט לריח נחח
 אשה לריחיה
 ובעטור לחרש שביע

חזה מקראקר שיחיה
 לכם ועניתם את נפשותיכם
 כל מלאכה לא תעשו
 והקרבתם עליה לריח
 ריח נחח פרבן בקר אחר
 איל אחר בכשים פנע
 שבעה תמימם יהיו לכם
 ומנחתם סלת כלולה בשמן
 שלישה עשר נים לפר שני
 עשר נים לאיל האחר
 עשרון עשרון לכבש
 האחר לשבעת חכבשים
 ושעיר עזים אחר חטאת
 מלבד חטאת הכפרים
 ועלת התמיד ומנחתה
 ונסכיהם ובהמשה
 עטור וזכר לחרש שביע
 מקראקר שיחיה לכם כל

כל אריות ויהשע ויטמטט מולו מלכות ויטמטט עליה חכב... יס טובה ראשון ובעשרה...
 ונאמר לבנותיה עלת טחח חלב... וכל המינות...
 עליו חכבשים ירחיו וחרבם כחטאת אשר יכריב הנשא...
 ופסחן בכורים פנימה ויטמטט ויחלל ויחלל ויחלל ויחלל... ויטמטט עליה חכב... ויטמטט עליה חכב...

לכבודכם ב' חס' וסימניהן לבר מנדרים כמסתעף אליהם ואי זכר כל פנייתו : במערכים בסל בתי
ויסד אלה העש' ה' ונשים שבחנתם י' חס' אי מערכים : ב' כפי בת' נשים בדור דור

אחר כבשים בני שנה שבעה
המימס מנחתם ונסכיהם
לפר לאיל ולכבשים במספם
במישפט ויש ציר חטאת
אחר מלכר עלת חתמיד
ומנחתה ונסכה אלה
תנישוליתו חבמו עריכם
לכר מנדרים ונדרתיכם
לעלתיכם ולמנחתיכם
ולנסכיכם ולשלמיכם
ויאמר משה אל בני ישראל
ככל אשר צוה יהוה את
בני ישראל
וירכר משה אל ראש
המטות לבני ישראל לאמר
זה דבר אשר צוה יהוה
אישכי דרדור לדוד
אוהשבע שבעה לאמר

אֶסְרָה עַל נַפְשִׁי וְלֹא יִחַל
רִבְרוּכָהּ כִּלְהִינָא מִפְּזִי יִישׁוּ
וְאִשָּׁה כִּתְדָר נָדָר לִיהוָה
וְאִסְרָה אֶסְרָה בְּבֵית אָבִיהָ
בְּנִצְרֵיהָ וְיִשְׁמִיעַ אָבִיהָ
אֶת נִדְרָהּ וְאִסְרָה אִשָּׁר
אִסְרָה עַל נַפְשָׁהּ וְחָרִישׁ
לֵה אָבִיהָ וְקִמּוּ כִלְנִדְרֵיהָ
וְכִלְאֶסְרָה אִשָּׁר אִסְרָה עַל
נַפְשָׁהּ יָקוּס וְאִסְרָה נִיא
אָבִיהָ אֶתֶּלְבִּיּוֹס שְׁמִיעֵנִי
נִדְרֵיהָ וְאִסְרֵנָּה אִשָּׁר אִסְרָה
עַל נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּס מִהוּ
יִסְלַח לָהּ כִּי הִנָּה אָבִיהָ
אֶתֶּלְבִּיּוֹס אִסְרָה לֹא יִשָּׁ
וְנִדְרֵיהָ עֲלֶיהָ אִם מִכְּטָא
שְׁמִיעֵנִי אִשָּׁר אִסְרָה עַל
נַפְשָׁהּ וְיִשְׁמִיעַ יְיָ שְׁמִיעֵנִי

דבר זה נראה כי יסודו... (הטקסט נכתב בצורה כמעט אופקית)

שבעת שבעת כל אם כפא בל יערבית שבעת אלהים יקמו וחס ושלום ושבעת אשה ביום שבעת ילדיו ואחרים בדורם
הסט לבנו כשבה מתים בל יחיו לא יחיו אשרים ייספסו ושלמים כמספס יקמו ויספסו לבניהם

שמעו והחרו שם להוקמו
נדרה ואסרה אשר אסרה
על נפשה יקמו ואם ביום
שמע אשה ינא אותה
והפר את נדרה אשר עליה
ואת מבטא שפתיה אשר
אסרה על נפשה ויהיה
יסלח לה ונדר אלמנה
וגרושה כל אשר אסרה
על נפשה יקום עליה ואם
כיה אשה נדרה או אסרה
אסר על נפשה בשבעה
ושלם אשה ודרה שלח
לאהנא אתה וקמו כל
נדר וכל אסר אשר
אסרה על נפשה יקום
ואסרה פר יפר אתם אשה
ביום שבעת שבעת

לנדרה ול אסר נפשה
לא יקום אשה הפרם
ויהיה יסלח לה כל נדר
וכל שבעת אסר לענת
נפש אשה יקמו ואשה
יפרנו ואסרה חר שיחדיש
לה אשה מקום אליו
והקים את כל נדרה או
את כל אסרה אשר עליה
הקים אתם כיה חר שלה
ביום שמעו ואסרה פר יפר
אתם אחרי שמעו ונשא
את עונה אלה החקים
אשר צוה יהוה את משה
בין איש לאשתו בין אב
לבנו ערית בית אביו
פר יהוה אל משה לאמר

הכל אשר צוה יהוה אל משה לאמר וכל אשר צוה יהוה אל משה לאמר וכל אשר צוה יהוה אל משה לאמר

עמד ה' על בליעל ויפנהו וראתה אתה נקם מתבני ישראל יתנוד אשר אתה לא תרד תלגעס ויהא נקם
 ואתכלעם חרתי שכוני יודד שריתא ופני ואתכלעם ביער ריני ואתכלעם ביער ריניס ואתכלעם ביער ריניס

נקם נקם מתבני ישראל
 מאת המדינים אחר תאמ
 אל עמיד וידבר משה
 אל העם לאמר החלצו
 מאתכם אנשים לצבא
 ויהיו על מדין לתת נקמת
 יהוה במדין אלף למטה
 אלף למטה לכל מטות
 ישראל תשלחו לצבא
 ומסרוני אלפי ישראל
 אלף למטה שנים עשר
 אלף חלוצי צבא וישלח
 אתם משה אלף למטה
 לצבא אתם ואת פניחם
 בוא לעזרה הכהן לצבא
 וכלי הקדש וזה צידור
 התרועה בירוי צבא ועל
 מדין באשר ינה יהודה

את משה ויהרנו כל זכר
 ואת מלכי מדין הרנו על
 חלליהם את אוי ואת רוקם
 ואת צור ואת חור ואת רב
 חמשת מלכי מדין ואת
 בלעם בן בעור הרנו בחרב
 וישבו בני ישראל את נשי
 מדין ואת טפם ואת כל
 בהמתם ואת כל מקניהם
 ואת כל חילם כזו ויוואתם
 עריהם במושבם ואת
 כל טירתם שרפו באש
 ויקחו את כל השלל ואת
 כל המלקוח כארס וכוונתה
 ויבאו אל משה ואל אלעזר
 הכהן ואל צידור בני ישראל
 אתה שבי ואת המלקוח
 ואת השלל אל חמחנה

ויבאו ויפנהו וראתה אתה נקם מתבני ישראל יתנוד אשר אתה לא תרד תלגעס ויהא נקם
 ואתכלעם חרתי שכוני יודד שריתא ופני ואתכלעם ביער ריני ואתכלעם ביער ריניס ואתכלעם ביער ריניס

ססו בתי דרוש עמי בספר יסיל כל רשע אשר הוא חייב להחיות כעשה אלהים ויהי עוולו ויגדל עוולו ויגדל עוולו בספר יסיל
לדרכי שם המה ייחידים יספדו את יריהם ויגדלו את יריהם ויגדלו את יריהם ויגדלו את יריהם ויגדלו את יריהם

חלק חיצאיים בצבא מספר
חיצאן של שמאות אלה
ושל שנים אלה ושבעת
אלפים וחמשים מאות ויהי
המכס ליהוה מן חיצאן
שש מאות חמשים ושבע
והבקר ששה ושלשים
אלה ומכס ליהוה שנים
ושבעים וחמשים שלשים
אלה וחמשים מאות ומכס
ליהוה אחר ושלשים ונפש
אדם ששה עשר אלה
ומכס ליהוה שנים ושלשים
נפשו ויתן משה את מכס
תרומת יהוה לאל עזר חנן
כאשר צוה יהוה את משה
ומפח צית בני ישראל אשר
חצה משה מן חאנשים

הצבאים ויהי מחצית
העדה מן חיצאן שלש
מאות אלה ושלשים אלה
שבעת אלפים וחמשים מאות
ובקר ששה ושלשים אלה
וחמשים שלשים אלה
וחמשים מאות ונפש אדם
ששה עשר אלה ויקח
משה ממחצית בני ישראל
אתה אחא אחר מן החמשים
מן האדם ומן הבהמה ויתן
אתם ללויים שמרי משמרת
משכן יהוה כאשר צוה
יהוה את משה ויקרבו אל
משה הפקדים אשר
לא לפי הצבא אשר האלפים
ולדרי המאות ויהי מרד אל
משה עבדך נשאו את

מנחם ד' יסיל חמשה עשר ויהי חמשים ויהי חמשים ויהי חמשים ויהי חמשים ויהי חמשים ויהי חמשים ויהי חמשים
שתי האלפים ויהי חמשים ויהי חמשים ויהי חמשים ויהי חמשים ויהי חמשים ויהי חמשים ויהי חמשים
ויקח חמשים ויהי חמשים ויהי חמשים ויהי חמשים ויהי חמשים ויהי חמשים ויהי חמשים ויהי חמשים

בעשה יי' עמו ויהי כבודו ויהי כבודו ויהי כבודו ויהי כבודו ויהי כבודו
 כעשה יי' עמו ויהי כבודו ויהי כבודו ויהי כבודו ויהי כבודו ויהי כבודו

ראש אנשי המלחמה
 אשר בידנו ולא נפקד
 ממנו איש ונקרב ארץ
 קרב יהוה איש איש
 מצא כל זהב אינעדה
 ונמיד טבעת עניל וכמו
 לבפר על צפשתנו לפני
 יהוה ויוקח משה ואלעזר
 הכהן את הזהב מאתם כל
 כלי מעשה יהוה כל זהב
 התרומה אשר הרימו
 ליהוה ששה עשר אלף
 שבצמאות וחמשים שקל
 מאת שרי האלפים ומאת
 שרי המאות ואנשי הצבא
 בזה איש לו ויוקח משה
 ואלעזר הכהן את הזהב
 מאת שרי האלפים והמאות

ובאו אתו אל אהל מועד
 וזכרון לבני ישראל לפני
 יהוה
 ומקנה רב היה לבני ראובן
 ולבני גד ועצוס מאד וידאו
 את ארץ יעזר ואת ארץ
 גלעד והנה המקום מקום
 מקנה ויבאו בני גד ובני
 ראובן ויאמרו אל משה
 ואל אלעזר הכהן ואל
 נשיאיה עדה לאמר יי'
 עטרות ודיבון יעזר ונמח
 וחשבון ואלעזר ושבב
 ויכו ובעזיה ארץ אשר
 הכה יהוה לפני עדה
 וישראל ארץ מקנה הוא
 וליעבדיך מקנה
 ויאמרו אסניצאנו

מקנה 4 ער ויסע
 יעבדיך 2 יעבדיך
 יעבדיך 2 יעבדיך

והיה זה היום שבו יצא ישראל ממצרים ויהיה זה היום שבו יצא ישראל ממצרים ויהיה זה היום שבו יצא ישראל ממצרים

חובע עמך יתן את הארץ
הוא לעבדך לאחזה
אלה עבדנו את הירדן
ויאמר משה לבני ישראל
ראובן אחיכם יבאו
למלחמה ואתם תשבו
פחיו למחנות און את לב
בני ישראל מעבר אל
הארץ אשר נתן להם יהוה
פח עשו אנתם בשלחי
אתם מקרש בדנע לדאות
את הארץ ויעלו ערנח
אשכול וידאו את הארץ
ויבאו את לב בני ישראל
לכלת יבא אל הארץ אשר
נתן להם יהוה ויחר אף
יהוה בזם חווא וישבע
לאמר יאבידא האנשים

העלסים מצרים מכך
עשרים שנה ומעלה את
הארמה אשר נשבעתי
לאברהם ליינח קול יעקב
כילא מלאו אחרי כלי
כלב כן פנה הקטן ויהושיע
בזנק כי מלאו אחרי יהוה
ויחר אף יהוה בישראל
וינעם במדבר ארבעים
שנה ערסתם כל הדור
העשה הרע בעיני יהוה
והנה קמתם תחת אבותכם
הרבות אנשים חטאים
לספות עוד על חרון אף
יהוה אל ישראל כי תשובו
מאחריו ויסקף עוד להנחיו
במדבר וישחית כלב העם
הזה ויניח אליו

שבע כל הם בדמיה כל חמה נעו להם עבד כלת כלב כן פנה הקטן ויהושיע בלבו שלבנו ויהוה
בבואיהם אל הארץ ערבו היה רבדו והנה ב יר שסו ככל וסל יתנהא כבניש יאליהנה רבים הרק
לשכן ויכנין מארצם כל כיאם שוב תשובו כל אם תשובו ארם כל כיאם

את איביו מפניו וינכבשה
הארץ לפני יהוה ואחר
היטבו ויהייתם נקים מיהוה
ומישראל והיתה הארץ
הזאת לכם לאחזה לפני
יהוה ויאכל את עשיו כן
הנה חטאתכם ליהוה ודעו
חטאתכם אשר תמצאו
אתכם בני לכם עדים
לטפכם ונדרת ליצנאכם
והייצא מפיכם תישאו
ויאמר בני ובער אובן
אלמטה לאמר עבדי
יעשו כאשר ארע מצוה
טפנו נשינו מקננו וכל
בהמתנו יהיו שם בערי
הגלעד ויעבדך יעברו
בחלוצי צבא לפני יהוה

וַיֹּאמְרוּ נִדְרֵת צִאנוּכְנָה
לְמִקְנֵנוּ פֶה וְעֵרִים לְטַפְנוּ
וְאַנְחֵנוּ נִחַל יְחִישִׁים לְפָנֵי
בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אִשְׂרָאִם
הִבִּיאֵנָם אֶל מִקְוֵם סוּיֵשֶׁב
טַפְנוּ בְּעֵרֵי הַמִּבְצָר מִפְּנֵי
יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ לֹא נִשְׁבָּא
בְּתֵיעַ עֵדֵי הַתֵּנַחֵל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אִישׁ נִחַלְתּוּ כִּי
לֹא נִחַל אַתֶּם מִעֵבֶר
לִידֹנוּ וְהִלֵּא הִכִּי בָאָה
נִחַלְתֵּנוּ אֲלֵינוּ מִעֵבֶר הַיּוֹדֵן
מִזְרָחָהּ
וַיֹּאמְרָא לִיהֶם מִשָּׁה אִם
הֵנִישׁוּן אֶת הַדָּבָר הַזֶּה אִם
תַּחֲלִיצוּ לִפְנֵי הַזֶּה לְמִלְחָמָה
וְעֵבֶר לָכֶם כֹּל חֲלוּץ אֶת
הַיַּדֵּן לִפְנֵי יַחֲזֹה יַד הַיּוֹדֵי

[illegible]

ויהנו במרחיו ויסעו ממרה
 ובא אילמה ובא אילם
 שתים עשרה עינת מים
 ושבעים תמרים ויהנו שם
 ויסעו מאילם ויהנו עלים
 סוף ויסעו מים סוף ויהנו
 במדבר סוף ויסעו ממדבר
 סוף ויהנו בדפקה ויסעו
 מדפקה ויהנו באר שוויסעו
 מאר שווי ויהנו ברפידסולא
 היה שם מים לעם לשתות
 ויסעו מדפידס ויהנו במדבר
 סוף ויסעו ממדבר סוף
 ויהנו בקברת התאווה ויסעו
 מקברת התאווה ויהנו
 בחצרתו ויסעו מחצרת
 ויהנו ברתמחיו ויסעו מרתמה
 ויהנו ברמז פרץ ויסעו

מרמז פרץ ויהנו בלבנה
 ויסעו מלבנה ויהנו ברסה
 ויסעו מרסה ויהנו בקהלתה
 ויסעו מקהלתה ויהנו בחר
 ישר ויסעו מהר שפר
 ויהנו בחרדה ויסעו מחורה
 ויהנו במקלה ויסעו
 ממקלה ויהנו בתחרה
 ויסעו מתחת ויהנו בתרה
 ויסעו מתרח ויהנו במתקה
 ויסעו ממתקה ויהנו
 בחשמנה ויסעו מחשמנה
 ויהנו במסרות ויסעו ממסרות
 ויהנו בבני יעקב ויסעו מבני
 יעקב ויהנו בחר הגרר
 ויסעו מחר הגרר ויהנו
 ביטבתה ויסעו מיטבתה
 ויהנו בעברנה ויסעו

הארבעים ג וסימניה
 ג וסימטון
 לא אעשה בעבודי בשנת הארבעים לצאתי ממצרים ויהי כשמונים שנה למלכות דוד
 בחרש השלישי לצאת בני ישראל ויכל אהרן רבין ויהי כשמונים שנה וארבעים שנה

מעברנה ויחנו בעצק נכר
 ויסעו מעצק נכר ויחנו
 במדבר ען הוא קר שו ויסעו
 מקר שו ויחנו בחר החר
 בקצה ארץ אדום ויעל
 אחרן הכהן אלהר החר
 על פי יהוה וימת שם בשנת
 הארבעים לצאת בני ישראל
 מארץ מצרים בחרש
 החמישי באחר לחרש
 ואחרון של שועשרים
 ומאת שנה במתו בחר
 חריו וישמע
 חכנעני מלך עדר והוא איש
 בנוב בארץ כנען בבאבני
 ישראל ויסעו מהר החר
 ויחנו בצלמנה ויסעו
 מצלמנה ויחנו בפונ

ויסעו מפונ ויחנו באבת
 ויסעו מאבת ויחנו בעי
 העברים בנובול מאב ויסעו
 מעי ויחנו בריבן גר
 ויסעו מריבן ויחנו
 בעלמן דבלתמה ויסעו
 מעלמן דבלתמה ויחנו
 בהרי העברים לפני נכו
 ויסעו מהרי העברים ויחנו
 בערבת מואב על ירדן
 ירחו ויחנו על הירדן מבית
 הישמתי ער אבל השטים
 בערבת מואב
 וירדו יחזיה אל משה
 בערבת מואב על ירדן
 ירחו לאמר ידבר אל בני
 ישראל ואמרת אלם
 כי אתם עברים את הירדן

ככות ג חס וסימטון והארץ כן שלש ויחזיה ויחזיה ויחזיה ויחזיה ויחזיה ויחזיה
 ויחזיה ויחזיה ויחזיה ויחזיה ויחזיה ויחזיה ויחזיה ויחזיה ויחזיה ויחזיה
 ויחזיה ויחזיה ויחזיה ויחזיה ויחזיה ויחזיה ויחזיה ויחזיה ויחזיה ויחזיה

אל עוד הכהן ויהושע
 נזון נשיא אחד נשיא
 אחד מטה תקחו לחל
 את הארץ ואלה שמות
 האנשים למטה יהודה
 כלב בן יפנה ולמטה בני
 שמעון שמואל בן עמיהוד
 למטה בנימין אליהו בן
 בסלון ולמטה בני דן נשיא
 פקי בן עילבני ויסה
 למטה בנימנשה נשיא
 חניאל בן אפריו למטה
 בני אפרים נשיא קמואל
 בן שפטן ולמטה בני זבולון
 נשיא אליעזר בן פרנץ
 ולמטה בני יששכר נשיא
 פלטיאל בן עזון ולמטה
 בני אשר נשיא אחיהוד

בן שלמיו ולמטה בני נפתלי
 נשיא פרחאל בן עמיהוד
 אלה אשר עזה יהודה לחל
 את בני ישראל בארץ
 בנימין
 וידבר יהודה אל משה
 בערב בתמוז אב על ידן
 ידחול אמר יצא את בני
 ישראל ונתנו ללויים
 מנחלת אחותם ערים
 לשבת ומגורש לעירי
 סביבתיהם נתנו ללויים
 והיו הערים לחם לשבת
 ונערי שיהם יהיו לבהמתם
 ולדבשם ולכל חיתם
 ומגורש הערים אשר
 תתנו ללויים מקוד העיר
 וחוצה אליה אמה סביב

בפני עוביו ואסבפת עבלי
איכה הרפו אוהי שלך
עליו כל כלי בלא צדיה
אוכל אכזרימות
בהכל אראות ופלעל
וימת והוא לא אויב לו
ולא מבקש רעתו וישפטו
העדרה בין המכה ובין נאל
הדם יל המשפט יס האלה
והצילה העדרה את הרצח
מיד נאל הדם והשיבו את
העדרה אלי עז מקלטו אשר
נס שמה ויישב בה עד מות
הכחן הנדל אשר משח
אתו בשמן הקדש ואם
ינא ינא הרצח אתו כו
עז מקלטו אשר ינוס
שמה יומינא אתו נאל הדם

[illegible]

כל קריה עראחד נפא ועד אחר לא יענה כנפשו לחקת משפט ב יסיל ויהיה לבני ישראל ויהיו אריות
 יספר ד יספרהו ולא יאמר לא כפר דברים אם יכפרו ויהיה לכם יכפר ענייכם כי כפר ואמת יכפר ענייכם

מחוי לנכול עד מקלטו
 ורצח נאלהם את הרצח
 אין להם כי בעד מקלטו
 ישב עד מות חכיה הנדל
 ואחר ימות חכיה הנדל
 ישוב הרצח אל ארץ
 אחותיו והוא אלח להם לחקת
 משפט לדרתכם בכל
 מושבותיכם כי מכה נפש
 לפי עדים ירצח את הרצח
 ועד אחד לא יענה בנפש
 למותו ולא תקחו נפש
 רצח אשר הוא רשע למות
 כי מות יומתו ולא תקחו
 כפר לנפס אל עד מקלטו
 לשוכל שבת בארץ עד
 מות חכיה ואל אתחנפו
 אתה ארץ אשר אתם כה

כי חרס הוא יחנה את
 הארץ ולא ירץ לא יכפר
 לדם אשר שפך בה נפאם
 בדם שפכו ולא תטמא
 אתה ארץ אשר אתם ישבים
 בה אשר אני שכן בה כי כה
 כי אני יהוה שכן בתוך בני
 ישראל
 ויקרבו ראשי האבות
 למשפחת בני גדל עד בן מבי
 בן מנשה ממשפחת בני
 יוסף וידברו לפני משה
 ולפני הנשיא ישראל ויאמרו
 לבני ישראל ויאמרו את
 אדני צוה יהוה לתת ארץ
 הארץ בנחלה בעדל לבני
 ישראל ואדני צוה ביהוה
 לתת את נחלת אל פחד

כל סמיו ללויים אלה אלה בני בני משפחת כלל משפחת יוסף ויכריזו ליהוה אלהי ישראל ויאמרו
 סמי כל אלהי ישראל ויאמרו כלל משפחת יוסף ויכריזו ליהוה אלהי ישראל ויאמרו
 אלהי ישראל סמי ויכריזו ליהוה אלהי ישראל ויאמרו כלל משפחת יוסף ויכריזו ליהוה אלהי ישראל ויאמרו

7-10-00

Deut. J. 12

המחבר מודה כי אין זה נכון להניח כי כל המדינות
הנ"ל הן מדינות חופשיות, וכן גם לא נכון להניח
כי כל המדינות הנ"ל הן מדינות סגורות, וכן גם
לא נכון להניח כי כל המדינות הנ"ל הן מדינות
החופשיות והסגורות.

אשר אמרתם לבויהח
ובניכם אשר לא ידעוהם
טובורע המה יבאו שמה
ולחם אתגנהוהם יירשוהו
ואתספנו לכסוסעוהמונה
דרך יססוף ותענוותאמו
אליחטאנו ליהוה אנוח
נעלה ונלחמנו ככל אשר
צונו יהוה אלהינו ותחצרו
איש אתכלי מלחמתו
ותחניגל עלתהרהו אמר
יהוה אלי אמר להם לא
תעלו ולא תלחמו כי איננו
בקרבים ולא תנפולפנו
אכיכסווארבר אליכם
ולא שמעתם סותמרו את
פי יהוה ותזדונו עלוהרהו
ויצאה אמריהיטבבהר

ההוא לקראתכם וירדפו
אתכם כאשר תעשינה
הדברים ויכתו אתכם
בשעיר עד חרמחיותשנו
ותבכולפני יהוה ולא
שמע יהוה בקלכם ולא
האזין אליכם ותשכו
קדשימיסרבים כימים
אשר ייבתם יונפוןסע
המדברה דרך יססוף
כשטרבר יהוה אליונסכ
אתהר ייגיר ימיסרבים
ויאמר יהוה
אלי לאמר ירב לכם סכ
אתהרהוה פנו לכס
צפנה ואתהיגכנו לאמר
אתם עבריסנו כול אחיכם
במעשוהי שבים בשעיר

אשר עברנו אתה לזר
של שנים ושמנה שנה עד
תם כל חורד אנשי המלחמה
מקרב המלחמה כאשר
נשבע יהוה להם יונסיר
יהוה היתה בהם להם
מקרב המלחמה עד תמס
ויהי כאשר תמו כל אנשי
המלחמה למות מקרב
העם וידבר
יהוה אלי לאמר אתה
עבר חוס אתה כול מואב
את עי וקרבת מול בני
עמון אל תגרסו אל תגר
בם כי לא אתם ארז בני
עמון לדיר שהם לבני לוי
נתת חיר שהם ארץ פאים
תה שכ אלהם ופאים

יִשְׁכּוּבְכֹהֶל פָּנִים וְהַעֲמִנִים
יִקְרְאוּ לָהֶם זִמְמִים יֵעָקֹב
גִּדְלוֹ וְרֹב וְרֶם כְּעַנְקִים
וַיִּשְׁמִיד סִיחֹה מִפְּנֵיהֶם
וַיִּירָשׁוּ וַיִּשְׁכּוּ תַּחְתָּם
כִּאֲשֶׁר עָשָׂה לִבִּי עָשׂוֹ
הַיִּשְׁבִּים בְּשִׁיעַר אֲשֶׁר
הִשְׁמִיד אֶת הָחַר מִפְּנֵיהֶם
וַיִּירָשׁוּ וַיִּשְׁכּוּ תַּחְתָּם יָד
הַיּוֹסֵהוּ וְהַיֹּצֵאֵם מִיָּסוּבֵיהֶם
בְּחִצִּים עֲדֵינָה בַּפְתָּרִים
הַיֹּצֵאִים מִכַּפְתֵּר הַשְּׁמִידִים
וַיִּשְׁכּוּ תַּחְתָּם יִקְוֹמוּ סֵעוֹ
וַעֲבְרוּ אֶת נַחַר אֶרֶץ רָאָה
נִתְּנָה לִבִּיד אֶת סִיחֹה מִלֶּךְ
הַשְּׁכֹנֹה אֲמַר יוֹאֵל אֶרֶץ
הַחֹלֶשׁ וְהַגִּדְלוֹ מִלְחָמָה
הַיּוֹסֵהוּ אֶחָד מִתְּחִלָּה

[illegible]

ויראתך על פני העמים
 תחת כל השמים אשר
 ישמעון שמעך ורגזו וחרלו
 מפניך ויאשלח מלאכים
 ממדבר קדמות אל סיוון
 מלך חשבון דברי שלום
 לאמרי אעברה בארץ
 בדרך בדרך אלך לא
 אסור ימין ושמאל אבל
 בכסף תשכרני ואכלתי
 ומים בכסף תתן לי ושתיתי
 רק אעברה ברגלי כי אשר
 עשיתי בני עשו הישבים
 בשערי חמא אבס הישבים
 בשערי ער אשר אעבר את
 תחילת ארצם אשר
 יהיה אלהי עמל עמל
 אבס חמא מלך חשבון

העברט בוכי הקשח יחוח
 אלהיך את רוחו ואמץ
 את לבבך למען תתבונן
 כי מסה זה ויאמר
 יהוה אלי ראה החליתת
 לפניך את סיוון ואת ארצו
 החל ריש לרשת את
 ארצו ויניצא סיוון לקראתו
 הוא וכל יצמו למלחמה
 יהיה ויתנהו יהוה אלהינו
 לפנינו ונתן אתו ואת בנו
 ואת כל עמיו וזכר את
 כל עריו ובעת ההוא ונחרם
 את כל עיר מהם והבטיח
 חמא לאחיו אשר עשיתי
 רק הבחמה בזנו לנו ושלל
 העדיכ אשר לכוניס עריו
 אשר על שפת נחל צרן

ס

זכור אתך יי אלהיך ואל תשכח אתך יי אלהיך ואל תשכח אתך יי אלהיך
 ואל תשכח אתך יי אלהיך ואל תשכח אתך יי אלהיך ואל תשכח אתך יי אלהיך
 ואל תשכח אתך יי אלהיך ואל תשכח אתך יי אלהיך ואל תשכח אתך יי אלהיך

קנים והרבים כל חס כלו ויסעוהו ונתן אלהים ידו ויחזקוהו ויבטחוהו ויכתב מדרכי את עבדיו
 ויבטחוהו ויבטחוהו ויבטחוהו ויבטחוהו ויבטחוהו ויבטחוהו ויבטחוהו ויבטחוהו ויבטחוהו ויבטחוהו

והחיים מניצול אשר
 לו אל העם קרבים אליו
 כי חוה אליונו בכל קראנו
 אליו ומניצול אשר
 לו חקים ומשפטים צדיקים
 ככל חתור הוואת אשר
 אנכי נתן לפניכם חקים ודק
 השמר לדושמר נפשך
 כאדפות שפח את חורבנים
 אשר דאו עיניך ופניסורו
 מלכך כל ימי חייך ודוד עת
 לבך ולבבך בער יום אשר
 עמד תלפני יחווה אלהיך
 בתרכב אמר יחווה אלי
 הקהל לי אתה עמו אשמינו
 את דברי אשר ילמדון
 לדאחאתיכם חמים
 אשר רבת חיים על האדמה

ואתבניהם ילמדון ותקנו
 ותעמדון תחת ההר וההר
 בערבאש עד לבחשמים
 חשך ענו וערפל וידבר
 יהוה אליכם מתוך האש
 קול דברים אתם שמעים
 ותמונה אתכם ראים וזולת
 קול ויניד לכם את בריתו
 אשר צוה אתכם לעשות
 עשרת הדברים ויכתבם
 על שני לחות אבנים ואת
 צוה יחווה בעת חתוא ללמד
 אתכם חקים ומשפטים
 לעשתכם אתם בארץ
 אשר אתם עברים שמה
 לדשתה ונשמרתם מאד
 לנפשותיכם כי לאראיתם
 כל תמונה כיוס דבר יהוה

והחיים מניצול אשר לו אל העם קרבים אליו כי חוה אליונו בכל קראנו אליו ומניצול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים ככל חתור הוואת אשר אנכי נתן לפניכם חקים ודק השמר לדושמר נפשך כאדפות שפח את חורבנים אשר דאו עיניך ופניסורו מלכך כל ימי חייך ודוד עת לבך ולבבך בער יום אשר עמד תלפני יחווה אלהיך בתרכב אמר יחווה אלי הקהל לי אתה עמו אשמינו את דברי אשר ילמדון לדאחאתיכם חמים אשר רבת חיים על האדמה

לְחַסֹּל אֶת עַבְדְּךָ מִי אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל קִנְאָתְךָ
עוֹז אֲבוֹתַי עַל בָּנִים וְעַל
שְׁלִישִׁים וְעַל רִבְעִים לִשְׁנֵי
וְעַשְׂהָ חֶסֶד לְאֶלְפֵי לֹאֲוֵי
וּלְשִׁמְרֵי מִצְוֹתַי

לֹא־תִשָּׂא אֶת־שֵׁם
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹאֵם
יִנָּקֶה יְהוָה אֶת־אֲשֶׁר־יִשָּׂא
אֶת־שְׁמוֹ לְשׁוֹאֵם

שמור את יום השבת
לכך שוכאשר עזר יהוה
אלהינו ששת ימי בראשית
ועשית כל מלאכתך ויום
השביעי שבת ליחודה
אלהינו לא תעשה כל
מלאכה אתה ובנך ובתך
ועבדך ואמך ושורך וחמורך

חברית הוזאת כי אתנו
אנחנו אלה פה היוס כלנו
חיים יפנים בפנים דבר
יהוה עמכם בחר מתוך
האש יאנכי עמד בין יהוה
ובינכם בעת שהוא לחמד
לכם את דבר יהוה כי
ידעתם מפני האש ולא
עליתם בחר לאמר

אֶבְרָהָם אֱלֹהֵיךָ
אֲשֶׁר הוּא אֱתָנָךְ מֵאֲרֶץ
מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים לֹא
יְהִי לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים
עַל פְּנֵי לֵאמֹנָה לְךָ
כִּי כָל תִּמְנָח אֲשֶׁר
בְּשָׁמַיִם מִמֶּנִּי וְאֲשֶׁר
בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בְּמִי
מִתַּחַת לָאָרֶץ לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה

והוא שכתב ואלוהינו על שלשים עשרה אכתב ואלה הדברים כלביתך ועל שלשים ועשרה אכתב ואלה
הדברים וזה שכתב ואלוהינו על שלשים עשרה אכתב ואלה הדברים כלביתך ועל שלשים ועשרה אכתב ואלה
הדברים וזה שכתב ואלוהינו על שלשים עשרה אכתב ואלה הדברים כלביתך ועל שלשים ועשרה אכתב ואלה

והיה שבת ביום שבת ואלה חמדת אשר
 אלה חמדת אשר ואלה חמדת אשר

וכל מה שתדע ונרד אשר
 בשערך למען עמך עבדך
 ואמתך כמור חכרת כי
 עבד היות בארץ מצרים
 ויצאך יהוה אלהיך משם
 בירח חוקה ובזר ענטויה
 על כן יצאך אלהיך
 לעשות את חס השבת
 ככד את אביך
 ואת אמר כאשר יצאך יהוה
 אלהיך למען יארען ימך
 ולמען ייטב לך על האדמה
 אשר יהוה אלהיך נרן
 לך
 תרצה
 תנא
 תנע
 תענה ברעך שזא

ולא תחמד אשר
 רעך ולא תתאה
 בית רעך שדהו ועברו
 ואמתו שורו וחמרו וכל
 אשר לרעך את
 הרברים האלה רבר יהוה
 אל כל קהלכם בחר מתוך
 האשחענן והערפל קול
 גדול ולא יספד וכתבם
 על שני לוחות אבנים ויתנם
 אליהם בשמעכם את
 הקול מתוך החשך והחור
 בערבאש וקרוב אלי
 בלדאשי שבטיכם חקנכם
 ותאמרו יהוה הראנו יהוה
 אלהינו את כבודו ואת
 גדלו ואת קלו שמענו
 מתוך האשהים הנה

והיה שבת ביום שבת ואלה חמדת אשר
 אלה חמדת אשר ואלה חמדת אשר

יְמִי־בְּאֶרֶץ־אִשׁוּר תֵּדָע־שׁוֹן
וְזֹאת־הַמִּצְוָה הַחֲקִים
וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֵלְמַד אֹתְכֶם
לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ־אִשׁוּר אֹתָם
עֲבָרִים שְׂמָה לְדַשְׁתָּהּ
לְמַעַן תֵּדָע אֵת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר אֶת כָּל
חֻקֵּי וּמִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי
מֵצִוֶּה אֹתָהּ וְכֵן וְכֵן בִּנְךָ
כָּל־יְמֵי־חַיֶּיךָ וְלַמַּעַן יֵאָרְכֶן
יָמֶיךָ וְשִׁמְעַת יִשְׂרָאֵל
וְשִׁמְרַת לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר
יִטֹּב לָךְ וְאֲשֶׁר תִּרְצֶה מֵאֵד
כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתֶיךָ לֵאמֹר אֶרֶץ זָבַח לָבָד
דְּבַשׁ
שִׁמְעֵי יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

יְהוָה אֶחָד וְיִשְׁתַּחֲוֶה אֵת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לֵב
וּבְכָל נֶפֶשׁ וּבְכָל מַאֲדְךָ
וְחִזְדְּבֵרִים הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
אֲנִי מֵצִיךָ הַיּוֹם עַל לֵבְךָ
וּשְׁנַנְתָּם לִבְנֶךָ וּדְבַרְתָּם
בְּשֹׁכֶרְךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֶחְתְּךָ
בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכֶכְךָ וּבְקוֹמְךָ
וּקְשַׁדְתָּם לֵאמֹת עַל יָדְךָ
וְהָיוּ לְטַטְפַּת בֵּין עֵצֶיךָ
וּבְתַתָּם עַל מְזֻזֹת בֵּיתְךָ
וּבְשַׁעְרֶיךָ וְהָיָה
כִּי יֵבֵא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַתָּן
לֵאמֹר הִנֵּנִי לֵעָקֹב
לְהַתִּילֶךָ עָרִים גְּדֹלוֹת וְשָׁמֶת
אֲשֶׁר לֹא בָנִיתִי וּבְתֵם
מֵלָאִים כָּל טוֹב אֲשֶׁר לֹא

[illegible]

חריט

בשר עה וזכר בשר לעיני
 ואותנו הוציא משם למען
 הביא אתנו לתלת את
 הארץ אשר נשבע לאבותינו
 וינענו יחזק לעשות את
 כל החקים האלה ליראה
 את יחזק אלהי לטוב
 לנו מלחמים לחיתנו
 כהיום הזה ויצדק הנה
 לנו כמשמר לעשות את
 כל המצוה הזאת לפני
 יחזק אלהי כבאשר צונו
 כי יביא יחזק
 אלהי אל הארץ אשר
 אתבא שמה לדשה
 ונשל נוסדבים מפניך
 חתנו ונשי ונאמרי
 ונכנסנו ונאמרי ונאמרי

והיכנסו שבעה נוסדבים
 ונענו מים מסד ינתנם יחזק
 אלהיך לפניך והביתם
 החרס החרים אתם לא
 תכרת להם פריה ולא
 תחנסו לא תרחקו בם
 פניב לא תתן לבט וכתו
 לא תתן לבט כי יסוד
 אתבנר מאחרי ועבדו
 אלהים אחרים וחרה אף
 יחזק בכם והשמיד מחר
 כי אספה תעשו להם
 מזבח תהכתירו ונמצתם
 השבדו אשור הכתור עני
 ופסיליהם תשרפון באש
 כי עטקו שאתה ליהוה
 אלהיך בך בחר יחזק
 אלהיך להיות לך לעם

הנה ב' חד כחל הא וחד מל' יד' ויפלו השניבכך בתת' פערסיה הערעם יתלו יוד' סס תוכר כל' לוג חכ' כל' ב' וסעל' בר' ג' רחם תוכר וזכר תוכר השחור' תערץ כל' חכ' כל' מ' יסנ' אולי תערצי תציר נח' כינץ יר' א' כל' א' ינרצה מו' רב' א'

והורעה נטויה אשר הוצאך
יהוה אליך כן יעשה יהוה
אלהיך לכל העמים אשר
אתה ירא מפניהם וגם
אתה ירעה וישלח יהוה
אלהיך בנס עד אשר
הנשארים ו הנסתרים
מפניך ילא תערץ מפניהם
כי יהוה אלהיך בקרבך
אל צדא נורא ונשל יהוה
אלהיך את העמים האל
מפניך מעט מעט לא תוכל
ביתם מהר פתובה עליך
חית השדה ונתנם יהוה
אלהיך לפניך והם סמחה
נלה עד חשמדם ונתן
מלכיהם בידך והאבדת
את שמם מתחת השמים

וּבְכַחֲמֶתְךָ יוֹחֵסֵר יְחֹוֹחַ
מִפֶּן בְּלֹחֲלִי וּבְלֹמְדֹו
מִצִּיִּסְתֵּר עֵינָאֵשׁ יִדְעַת
לֹאִישׁ שִׁמְסִבְךָ וְנִתְּנָם כָּל
שֶׁנֶּאֱדָר יֵאבֵלֶת אֶת כָּל
הַעֲמִיסָאֵשׁ יְחֹוֹחַ אֱלֹהִיךָ
עַתָּה לֹךְ לֹאֲתָחוּס עֵינֶךָ
עַל־חֲסוֹלֶת עֲבֹד אֶת
אֱלֹהֵי חֲסִי מִקֵּשׁ חֹוֹא
לְךָ בֵּית אֲמֵר
בְּלִבְךָ רַב־סִתְּנִיסָה אֱלֹהִי
מִסִּבְאִיכָה אֲכִיל לְחֹוֹרֵשִׁים
לֹאֲתִיר אֲמַחֲסֹכֵר תֹּכֵר
אֶת־אֲשֶׁר עֲשִׂה יְחֹוֹחַ
אֱלֹהִיךָ לְסִרְעָה וּלְכָל
מִצִּיִּסְתֵּר חֲסִיסֶת תְּנִילֶת
אֲשֶׁר דָּאֵעִינֶךָ וְהָאֵת
וְהַסִּתְּנִיסָה חֲחֹוקָה

ישראל יב וסוף ספר וכתב עד נעשה ואת העדקה ואת כל אשר האדון עשה עמנו ואת כל אשר עשה עמנו
עד היום כי לא כנסנו שם כי לא יסע אדוןנו ואלה הן המעשים אשר עשה עמנו ואלה הן המעשים אשר עשה עמנו
ועל האלה קשורו ואלה הן המעשים אשר עשה עמנו ואלה הן המעשים אשר עשה עמנו

כִּתְּבֵהוּ רִשְׁתִּי בְּתוֹכָהּ וְיִסְכְּנוּ וְיִרְעוּ אֶת־אֱלֹהֵיךָ וְזָכְרוּ אֶת־כְּלִי הָדָרִיךְ תִּסְמְלִיטִיכִי וְאֵינִי בְּסִיף דָּת
בְּסִדְרָה בְּסִדְרָה בְּסִדְרָה בְּסִדְרָה בְּסִדְרָה בְּסִדְרָה בְּסִדְרָה בְּסִדְרָה בְּסִדְרָה בְּסִדְרָה

לֹא יִתְּצֵב אִישׁ בַּפֶּנֶךְ עַד
חֲשֹׁמֶדךָ אֲתָם פְּסִילִי
אֱלֹהִים תִּשְׁדָּפוּן בְּאֵשׁ
לֹא תִחַד כֶּסֶף וְזָהָב
עֲלֵיהֶם וְלִקְחָתָם לֹד פֶּן
תִּקְשְׁבוּ כִּי תוֹעֵב תִּיהוּ
אֱלֹהֵיךָ הוּא וְלֹא תִבֵּא
תוֹעֵב אֶל בֵּיתְךָ וְהָיִיתָ
חֶרֶם כִּמְדוּ שְׁקִיתָ שְׁקִיצָה
וְתוֹעֵב תִּעֲבֹנוּ כִּי חֶרֶם
הוּא

כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי
מֵצֵד הָיוּ תִשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת
לִמְעַן תִּהְיוּ יוֹרְבֵי תִסּוּבָתָם
וְיִרְשֶׁתֶם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נָשָׁבַע יְהוָה לֹאֲבֹתֵיכֶם
וְזָכַרְתָּ אֶת־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
הָלַכְתָּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה

אַרְבַּעִים שָׁנָה בְּמִדְבַּר לֹמֵץ
עָנִיתָ לְנִסְתָּךְ לִדְעָתָא
אֲשֶׁר בְּלִבְךָ הִתְשַׁמְרִי
מִצְוֹתַי אֲסִלֵּא וְיִעַן וְיִעַן
וְיִאֲכַלךָ אֶת־הַמֶּן אֲשֶׁר לֹא
יִדְעָתָּ וְלֹא יִדְעוּ אֲבֹתֶיךָ
לִמְעַן הוֹדִיעַךָ כִּי לֹא עָלִי
הִלַּחַסְתָּ לְבָרִי יִתְּיָה הָאָדָם
כִּי עָלִי כָל מוֹצֵא פִי יְהוָה
יִתְּיָה הָאָדָם שְׁמִלְתָּ לֹא
בְּלִתָּ מִעֲלִיר וְדָגְלָךְ לֹא
בִּצְקָה זֶה אַרְבַּעִים שָׁנָה
וְיִדְעָתָּ עַס לִבְךָ כִּי כֹאֵשׁ
יִסַּר אִישׁ אֶת־בְּנוֹ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ מִסֶּדֶךְ וּשְׁמֵרָתָה
אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לִלְכֹת בְּדֶרֶךְ יוֹלִידָאָה
אֹתִי כִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִבְּנֵיךָ

וְיִסְכְּנוּ וְיִרְעוּ אֶת־אֱלֹהֵיךָ וְזָכְרוּ אֶת־כְּלִי הָדָרִיךְ תִּסְמְלִיטִיכִי וְאֵינִי בְּסִיף דָּת
וְאֵינִי בְּסִיף דָּת וְאֵינִי בְּסִיף דָּת וְאֵינִי בְּסִיף דָּת וְאֵינִי בְּסִיף דָּת וְאֵינִי בְּסִיף דָּת
וְאֵינִי בְּסִיף דָּת וְאֵינִי בְּסִיף דָּת וְאֵינִי בְּסִיף דָּת וְאֵינִי בְּסִיף דָּת וְאֵינִי בְּסִיף דָּת

חיל למען חקיס אתגדיו
אשר נשבע לאבתיו כי
חיה
והיה אם שכחתי שכח את
יהוה אלהיך והלכתי אחרי
אלהים אחרים ועברתי
והשתחית להם העדתי
בכל חסמי אבד תאבדון
כעיס אשר יהוה מאכיד
מפניכם סתאבדון עקב
לא תשמעון בקול יהוה
אלהיכם
שמע ישראל אלהי עבד
היום את חירדון לבא
לרשת גוים על יסועצמים
ממדי ערסנר לתוכצרת
בשמים ועברו לו וסבני
ענקים אשר אלהי עת

ואתה שמעת מי יתצב
לפני בני ענק וידעת היום
כי יהוה אלהיך הוא העבד
לפניך איש אכלה הוא
ישמירכו והוא יכניעם
לפניך והורישם והאבדתם
מהר באשר דבר יהוה לך
אלתאמר מלבד בהרף
יהוה אלהיך אתם מלפניך
לאמר בעדקתי הביאני
יחולד שתי את הארץ
הזאת ובר שעת חנוכי
האלה יהוה מורישם
מפניך ולא בעדקתי וכל
לבבך אתה בא לרשת
את ארצם כי ברשיתי
הגויס האלה יהוה אלהיך
מורישם מפניך ולמי

כפני האף והרמה הינכר הדפסת אשר צרתי יצאתי כלי עזבתי ואשר צרתי יבא לי ו
כי יצאתי כפני האף והרמה ברחתי האף תיטוליה כי גדול האף וההכה

הַעֲסֹהוּ וְהוֹנֵה עִם קֶשֶׁת
עֶרְפָּהוּ אֶחָד מִפְּנֵי
וְאֶשְׁמִידֶם וְאֶמְחָה אֶת
שֵׁם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
וְאֶעֱשֶׂה אוֹתְךָ לְנוֹי עֲצוּם
וְרֹב מִמֶּנּוּ וְאֶפְּן וְאֶרְדֶּם
תְּהוֹר וְהִרְבֵּה עֶרְבָא שׁוֹשֵׁנִי
לִזְחַת חֲבֵרִית עַל שְׁתֵּי יָדַי
וְאֶרְאוּהוּ חֲטָא תְּסַלִּיחוּ
אֱלֹהֵיכֶם עֲשִׂיתֶם לָכֶם עֵנַל
מִסִּבָּח סֶרְתֶּם מֵהָר מִן־
חֶדְרָךְ אֲשֶׁר עָנָה יְהוָה
אֶתְכֶם וְאַתֶּם שִׁבֵּשְׁתֶּם וְזָחַת
וְאֶשְׁלַכְכֶם מֵעַל שְׁתֵּי יָדַי
וְאֶשְׁבֹּדְכֶם לְעֵינֵיכֶם וְאַתֶּם
לִפְנֵי יְהוָה כִּרְאֵשְׁכֶם
אַרְבָּעִים וְעֹס וְאַרְבָּעִים לֵילָה
לֶחֶם לֹא אֵבֶל תִּיּוֹמִס לֹא

שְׁתִּיהֵי עַל כָּל חֲטֵאתֶכֶם
 אֲשֶׁר חָטֵאתֶם לַעֲשׂוֹת
 הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לַחֲבֹעִיסוֹ
 כִּי עָרַתְּ מִפְּנֵי הָאֱלֹהִים חֲמָה
 אֲשֶׁר קִעַף יְהוָה עָלֶיכֶם
 לְחַשְׁמִיד אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע
 יְהוָה אֵלֵינוּ בְּפֶעַם הַהוּא
 וּבְאַהֲרֹן הַתָּאֵם יְהוָה
 מֵאֵד לְחַשְׁמִידוֹ וְאֶתְּפֹלֶל
 נֹסֵבֶד אַהֲרֹן בְּעֵת הַהוּא
 וְאֶת חֲטֵאתֶכֶם אֲשֶׁר
 עָשִׂיתֶם אֶתְּהַעֲנֵל לִקְחֹתִי
 וְאֶשְׁחָף אֹתוֹ בְּאִשׁוֹ אֲבֹת
 אֲתוֹטְחוֹן הִטְבַּעַד אֲשֶׁר
 דָּק לַעֲפֹר וְאֶשְׁלַךְ אֶת
 עֲפָרוֹ אֶל הַנַּחֲלָהִיד מִן
 הָהָר וּבְתֹבַעַד הַזֶּה וּבְמִסָּה
 וּבְקִבְרֵי הַתְּאוֹה מִקְעָפִים

אשר ב' זה וסמכוהו את עשרות ביתו של עפר ב' וסמכוהו ואשר ארבע עשר ויורק לעפר הדד הע
והעשרה וזהו וסמכוהו עד יחידים חסד ערעם כל ואמר יחידה וההר ותקרבך ותעמדך תחת ההר
כל עשרה וזהו סוף ספר וזהו סוף יחידה וזהו סוף כל הדורות וזהו סוף

אדם א' חס ושלום המעביר אתה את גורו עם כקום יתרון - יתרון ואין כח-כח בידו...
האחר דוד חס ושלום הורה י' ופניו ועדן תלמוד בדרכים...
(The rest of the page contains faint, mostly illegible handwritten notes.)

אברהם יצחק יעקב

1998

1994

430

۱۲۰

על חלחת חר אשנים אש
שכדתו שםם בארון
ואעש ארון עני שמים
ואפסל שני חלחת אבנים
בראשנים ואעל חלחת
ושני חלחת ביד מיוכתב
על חלחת פסס בחר אשון
את עשרת הדברים אשר
הס' יהיה אליכם בחר
מקד האשכס חקח
ויהם יהיה אליו ואפסל
מזהר ואשכס את חלחת
בארון אשר עשיתי ויהיו
שם כאשכס עני יהיה ויבני
ישראל נסעו מבארות בני
יעקב מוסדה שם מרת
אדון ויקבר שם ויכרו
אל ער בטרם יחיו משכ

וְסַעַר הַדֶּגֶר וּמִן הַדֶּגֶר
יִסְכַּתְּהָ אֶרֶץ נְחֹלִי מִיָּם
בֵּית הַהוּא תִּבְדִּיל יְחִוָּה
אֶת שִׁבְטֵהָ לִי לְשֵׁאת אֶת
אֲרוֹן בְּרִית יְחִוָּה לְעַמִּי
לִפְנֵי יְחִוָּה לְשֵׁרֵהוּ וּלְבָרֵךְ
בְּשֵׁמוֹ עַד הַיּוֹם הַהוּא עַל
כִּי לֹא הָיָה לָהּ חֶלֶק
וְנָחֲלָה עִם אֲחָיו יְחִוָּה הוּא
נָחֲלָה כֹּאשֶׁר דָּבַר יְחִוָּה
אֶל הָיִד לְיוֹאָכָב עֲסֵדֶת
בְּחֹר בְּמִים הָרֵאשִׁימִים
אַרְבַּעַת יָמִים וְאַרְבַּעַת לַיִל
וַיִּשְׁמַע יְחִוָּה אֶל נֹסֶפֶת
הָהוּא לֹא אָבָה יְחִוָּה
חֲשׂוֹתָהּ וַיֹּאמֶר יְחִוָּה אֶל
קֹדֶשׁ לִי לִסְכֹּעַ לִפְנֵי הָעָם
וְכִי אֲדַבֵּר יִשְׁאֵל אֶת הָאֶרֶץ

[illegible]

[illegible]

והשקית לה כלל על כלל וסעל והשקית בברך כנולד את העדה וסעל והשקית בברך את כל
תעם קרם כלל על כלל וסעל והשקית בברך כנולד את העדה וסעל והשקית בברך את כל

נשבע יחזק לאבתים
לתלחם ולזרעם ארץ
זבת חלב ודבש
כי הארץ אשר אתה
בא שמה לדשתה לא
כארץ מצרים הוא אשר
יזאתם שם אשר תזרע
אתה זרע והשקית ברגלך
כמזקק ויהא ארץ אשר
אתם עברים שמה לדשתה
ארץ חדים ובקעת למטר
השמים שתה מים ארץ
אשר יהיה אלהך הדש
אתה תמיד עני יהיה
אלהך בחר שתה שנה
ויזר אחרי שתנה
ותה אם שמע
תשמעו אל מצותי אשר

אנכי מצוה אתכם היום
לאהבה את יהוה אלהיכם
ולעבדו בכל לבבכם ובכל
נפשכם ונתתי מטר ארצם
בעתו יורה ומלקוש ואספת
דגך ותירשך וייצחרך
ונתתי עשב בשדה לבחמך
ואכלה ושבעתיה שמרו
לכם פתח לבבכם
וסרתם ועבדתם אלהים
אחרים והשתחויתם להם
וחרה אף יהוה בכל ועני
אתה שמיסור לא יהיה
מטרו והאדמה לא תהן
אליה כי הוא אברהם מתה
מעל הארץ הטובה שר
יהוה נתן לכם וישמחו
את דברי אלהי על לבבכם

והשקית לה כלל על כלל וסעל והשקית בברך כנולד את העדה וסעל והשקית בברך את כל
תעם קרם כלל על כלל וסעל והשקית בברך כנולד את העדה וסעל והשקית בברך את כל

0. 2-4-30

בְּיִחוּד וּשְׂיִחוּה אֶתְכֶם
הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלִּפְנֵיכֶם
וְיִשְׁתַּכְּנֻם גִּדְלִים
וְעֵצִים יִכְכְּמוּ בְּלֵה־מָקוֹם
אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ בְּפֶדְגְלֵכֶם
בּוֹלְכֵם יִהְיֶה מִן־הַמְּדַבֵּר
וְהַלְבֵּנוּ מִן־הַנֶּהָר נְהַר־פָּרוֹת
וְעַרְהֵם הַיָּם הָאֲחֵרוֹן יִהְיֶה
גִּבְלֵכֶם וְלֹא־תִצֵּב אִישׁ
בְּפִנֵּיכֶם בְּחֶדְכֶם וּמִזֶּרְאֵכֶם
יִתְּנִיחוּהוּ אֱלֹהֵיכֶם עַל־פְּנֵי
כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּדְרֹכוּ
בְּהִבֵּא־אֲשֶׁר־דָּבַר לָכֶם
רָאָה אֲנִי בְנִיתִי
לִפְנֵיכֶם חַיִּים בְּרִכָּה וּקְלָלָה
אֶת־הַבְּרִכָּה אֲשֶׁר־תִּשְׁמַע
אֱלֹמֵי־צוֹת יִהְיֶה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר אֲנִי מִצִּוְהָ אֶתְכֶם

[illegible]

והלכנו ה' ר' כל ו' חס' ויסענו ארץ הכנעני ונזק אעברה נא חס' כל המקום דכ' תורה מהכרתי בארץ ילל
מה ה' חס' ויסענו ארץ הכנעני ונזק אעברה נא חס' כל המקום דכ' תורה מהכרתי בארץ ילל

היום ויחקל לה אס לא
תשמעו אל מצות יהוה
אלהיכם וסרתם מן הדרך
אשר אנכי מצוה אתכם
היום ללכת אחרי אלהים
אחרים אשר לא ידעתני
והיה כי יביאך
יהוה אלהיך אל הארץ
אשר אתה בא שמה
לדשתה ונתתה את
הכרחה על הר נרוזים
ואתה קללה על הר עינל
חלאמה בעבר הדרך
אחרי הדרך מבוא השמש
בארץ הכנעני הישב
בשרכה מול העלג אצל
אלו מרהיב אתם עמים
אתה ילד לבא לדשת

אתה ארץ אשר יהוה
אלהיכם נתן לכם וירשתם
אתה וי שבתם ביה ושמרתם
לעשות את כל החקים
ואת המשפטים אשר
אנכי נתן לפניכם היום
אלה החקים והמשפטים
אשר השמרון לעשות
בארץ אשר נתן יהוה
אלהי אבותיך לדשתה
כל הימים אשר אתם
חיים על האדמה אני
תאכדון את כל המקומות
אשר עברו יסם הגוים
אשר אתם ירשים אתם
את אלהיהם על ההרים
הרמים ועל הגבעות ותחת
כל עץ רענן ונתתם את

והלכנו ה' ר' כל ו' חס' ויסענו ארץ הכנעני ונזק אעברה נא חס' כל המקום דכ' תורה מהכרתי בארץ ילל
מה ה' חס' ויסענו ארץ הכנעני ונזק אעברה נא חס' כל המקום דכ' תורה מהכרתי בארץ ילל

וּבְכַבֵּד אֶשֶׁר בִּרְכַּךְ יְיָ
אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂוּן כְּכֹל
אֲשֶׁר אֲנַחֲנִי עֹשִׂים פֶּה
חָזִים אִישׁ כִּל הִיטֵר בְּעֵינָיו
כִּי לֹא בֵאתֶם עֵד עֵתָה
אֶל הַמִּנְחָה וְאֶל הַנְּחִלָּה
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן
לְךָ וְעַבְדְּתֶם אֶת הַיִּדֹן
וַיִּשְׁבַּתֶּם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מְנַחִיל
אֶתְכֶם וְהֵנִיחַ לְכֶם מִמֶּלֶךְ
אִבִּיכֶם מִסִּבִּיב וַיִּשְׁבַּתֶּם
בְּטַח יוֹדִיעַ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בּוֹ
לִשְׁכַּן שְׁמוֹ שָׁם שְׁמָה
תָּכִיאוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר אֲנִי
מֵצִוָּה אֶתְכֶם עֲלֵהֲכֶם
וּבְחִיכֶם מֵעֲשֵׂר תִּכְסֶּם

מִזְבַּחַתְּסוֹ שְׁפַרְתָּם אֶת
מִזְבַּחַתְּסוֹ וְאִשְׁרֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּ
בְּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם
תַּעֲרֹעֲוּ וְאִפְרָתָם אֶת
שִׁמְשֵׁם מִן הַמָּקוֹם הַהוּא
לֹא תַעֲשׂוּן כֵּן לַיהוָה
אֱלֹהֵיכֶם כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
מִכָּל שְׁבֹטֵיכֶם לִשְׁוֹם אֶת
שִׁמּוֹ שֶׁם לִשְׁכֵנוֹת דְּרָשׁוּ
וּבָאתָ שָׁמָּה יוֹחֲבֵאתֶם
שָׁמָּה עֲלֵיתֶם וּזְבַחֵיכֶם
וְאֶת מִיזְבְּחֵיכֶם וְאֶת
הַרְוֹמֹת יְרֵכֶם וְנִדְרֵיכֶם
וְנִדְבַתֵּיכֶם וּבְכֹרֹתֵיכֶם וְנִזְבְּחֵיכֶם
וְנִזְבְּחֵיכֶם וְנִזְבְּחֵיכֶם
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשִׂמְחֹתֶם
בְּכָל מְשַׁלַּח יְרֵכֶם אֶתֶם

[illegible]

בשר ביתאזה נפשך
לאכל בשר בכל אור
נפשך תאכל בשר כי
ירחק ממך המקום אשר
יבחר יהוה אלהיך לשום
שמו שם חבת ממך
ומצאך אשר נתן יהוה
לך כאשר עזרתך ואלה
בשעריך בכל אות נפשך
אך כאשר יאכל את
העליונות האלה קראמו
הטמא והטהור יחדו
יאכלנו וירקחוק לבלתי
אכל הדם כי הדם הוא
הנפש ואל תאכל הנפש
עם הבשר ולא תאכלנו
על הארץ שפכו נמיכי
לאתאכלנו למען יטב

לדולבנוך אחריו כי
תעשה הישר בעני יהוה
דק קרשך אשר יהיה לך
ועדך תשא וזאת אל
המקום אשר יבחר יהוה
ועשית עליוך הבשר
והדם על מזבח יהוה
אלהיך ודם זבחיך יאכל
על מזבח יהוה אלהיך
והבשר תאכלו שמר
ושמרת את כל הדברים
האלה אשר אנכי מצו
למען יטב לך ולבנך
אחריך יצו לך עולם ביהוה
הטוב והישר בעני יהוה
אלהיך כי כרת
יהוה אלהיך אתה הנוס
אשר אתה בא שבי

תַּחֲמִל וְלֹא תִכְסֶּה עָלַי
כִּי חָרַגְתָּ חֲרֹגֵנוּ יִדְּךָ תִּהְיֶה
בּוֹ בְּרֵאשׁוֹנָה לְהַמִּיתוֹ וְיִרְ
בָּלְהֶם בְּאַחֲרֵנָה וּסְקִלְתוּ
בְּאֲכָנִיסוֹמֶת כִּי בְקִישׁ
לְחַרֵּיחֶךָ מֵעַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
חֲמוּצֵי אֶדְמָרִיז מִצֵּרִים
מִבֵּית עֲבָרִים וְכָל יִשְׂרָאֵל
יִשְׁמְעוּ וְיִדְאֹן וְלֹא יוֹסִפוּ
לַעֲשׂוֹת כְּדַבַּר הָרִיעָה זוֹ
בְּקִרְבִּי
תִּשְׁמַע בְּאַחַת עֲרִיךְ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נִתְקַרֵּךְ לִשְׁבַת
שֵׁם לֹא מְרִיזָאוּ אֲנָשִׁים
בְּנִיבִלִיעַ לְמִקְרֹב וּיְרִיחוּ
אֶת יִשְׁבִּיעֶיךָ לֵאמֹר
נִלְכָּה וְנִעְבְּרָה אֱלֹהִים
אַחֲרֵינוּ אֲשֶׁר לֹא יִדְעֵנוּ

[illegible]

מסעל נ כל זר בלע וסעל אראנה דתורת כהנים ורפודת דתורה ודא חסד קדמא
מנהל כל קל בדכוח פת וסל כל אנה דתורה ורפודת דתורה ודא חסד קדמא

ושסעת שסע שתי פרסות
מעלת נרה בבחמה אתה
תאכלי אך אתזה לא
תאכלו ממעלי הגדה
ומספרים הפרסה שסועה
את חנמל ואת הארנכת
ואת השפן כי מעלה נרה
המה ופרסה לאה פרים
טמאים הם לכם ואת
החזיר כי מפריס פרסה
הוא ולא נרה טמא הוא
לכם מבשרם לא תאכלו
ובנבלתם לא תגעו
אתזה תאכלו מכל
אשר בנמסל אשר לו
סנפיר וקטקטת תאכלו
וכל אשר אין לו סנפיר
וקטקטת לא תאכלו

טמא הוא לכם
כל צפור טהרה
תאכלו וזה אשר לא
תאכלו מחסה נשר וחפרס
והעזניה וחראה ואת
האיה וחריה למינה ואת
כל ערב למינו ואת בת
היענה ואת התחמס ואת
השחף ואת הנץ למינהו
את חכוס ואת הינשוף
והתנשמת וחקאת ואת
חרחמה ואת השלד
וחחסידה והאנפה למינה
וחרומיפת והעטלף וכל
שרץ העוף טמא הוא
לכם לא תאכלו כל עוף
טהור תאכלו ולא תאכלו
כל נבלה לנר אשר

אשר לא תאכלו

אשר לא תאכלו

מסעל נ כל זר בלע וסעל אראנה דתורת כהנים ורפודת דתורה ודא חסד קדמא
מנהל כל קל בדכוח פת וסל כל אנה דתורה ורפודת דתורה ודא חסד קדמא

לשון אשור ה' וסמיון אסתר אלהים אשר יצאנו ממצרים וכל ישראל יצאו ממצרים וכל ישראל יצאו ממצרים וכל ישראל יצאו ממצרים

בשעריך תתענה ואכלה
אומכר לעלמי עסקדוש
אתה ליהוה אלהיך לא
תבשל גרי בחלב אמו

עשר תעשר את כל תבואת
ודעך היצא השרה שנה
שנה ואכלת לפני יהוה
אלהיך במקום אשר יבחר
לשכן שמו שם מעשר
הגנה מירשך ויצהרך
ובכרת בקרך וצאנך למען
תלמד לדאח את יהוה
אלהיך כל הימים כי ידנה
ממך הדרך כי לא תוכל
שאתו כי ירחק ממך המקום
אשר יבחר יהוה אלהיך
לשום שמו שם כי יברך

יהוה אלהיך ונתתה בפסוק
וצרת חכמה בידך וחלכת
אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך בו ונתתה
הכסף בכל אשר תאח
נפשך בבקר ובצאן ובין
ובשכר ובכל אשר תשאלך
נפשך ואכלת שם לפני
יהוה אלהיך ושמחת אתה
וביתך ויהיו אשר בשעריך
לא תעזבנו כי אין לחלק
ונחלה עמך
מקצה שלש שנים
יתוציא את כל מעשר
תבואתך בשנה ויהיו ודעתה
בשעריך ויבא הלוך כי אין
לחלק ונחלה עמך והעז
והיה וסוה אל מנה אשר

והיה וסוה אל מנה אשר
והיה וסוה אל מנה אשר
והיה וסוה אל מנה אשר
והיה וסוה אל מנה אשר
והיה וסוה אל מנה אשר
והיה וסוה אל מנה אשר
והיה וסוה אל מנה אשר
והיה וסוה אל מנה אשר

ובכר אשר ה' וסמיון אסתר אלהים אשר יצאנו ממצרים וכל ישראל יצאו ממצרים וכל ישראל יצאו ממצרים וכל ישראל יצאו ממצרים

בשער־ך ואכלו ושבעו
למען יברכך יהוה אלהיך
בכל מעשה ידך אשר
תעשה מקץ
שבע שנים תעשה שמטה
וחרבך השמטה שמוט
כל בעל משהו אשר
ישה ברעהו לא יגש את
רעהו ואת אחיו ביקרא
שמטה ליהוה את הנכרי
תנשוא אשר יהיה לך את
אחך תשמיט ירך ואפס
כילא יהי חבך אביון כד
ברך יברכך יהוה בארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך
נחלה לרשתה ירק אם
שמעת שמע בקול יהוה
אלהיך לשמר לעשות

אֶת־כָּל־הַמִּצְוֹת הַזֹּאת
אֲשֶׁר אֲנִי מֵצִוְךָ חֲסִינִי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בֵּרֶכְךָ כְּאֲשֶׁר
דִּבַּרְלָךְ וְהִעֲבַטת נְשִׁים
רַבִּים וְאַתָּה לֹא תִעָבֵט
וּמִשְׁלַת נְשִׁים רַבִּים וּבֶרֶךְ
לֹא יִמְשְׁלוּ
יְהִי חֶבְרָא אֲבִיון מֵאַחֲרֶיךָ
כְּאַרְצֶךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נָתַן לָךְ לֹא תֵאֱמָר אֶת
לִבִּי וְלֹא תִקְפֹּץ אֶתִּידֶךָ
מֵאַחֲרֶיךָ הָאֲבִיון כִּי פִתַּח
תִּפְתַּח אֶתִּידֶךָ לוֹ וְהִעֲבַט
תַּעֲבִיט נְעוּרֵי מַחֲסְרוֹ אֲשֶׁר
יִחַסֵּר לוֹ וְיִהְיֶה שִׁמְדֶּךָ פֶּן
יְהִי חֶדְבְּרֵךְ עַם לִבְךָ בְּלִיעַל
לֵאמֹר קִרְבָּה שְׁנֵתָה שְׁבִיעַ

שנת השמיטה ודעה ענין
 באחיק האביון ולא תהן
 לו וקרא עליך אליהו
 והיה כד חטא נתן חטא לו
 ולא ירע לבבך בתת לו
 כי בגללה רברח ויהי יברך
 יהוה אלהיך בכל מעשך
 ובכל משלח ידך כי לא
 יחדל אביון מקרב הארץ
 על כן אנכי מצוך לאמר
 פתח תפתח את ידך לאחיק
 לעניך ולאבניך בארצך
 כי ימכר לך אחיק
 העבד יא והעבד יהוה עבדך
 שש שנים ובשנה השביעית
 תשלחנו חפשי מעמך וכו'
 תשלחנו חפשי מעמך לא
 תשלחנו ריקם הענין

תעניק לו מצאנך ומצנך
 ומי קבך אשר ברכך יהוה
 אלהיך והקלו ויוזכרת כי
 עברתי בארץ מצרים
 ויפדך יהוה אלהיך על
 כן אנכי מצוך את הדבר
 הזה היטב ויהיה כפי אמר
 אליך לא אצא מעמך כי
 אהבך ואת ביתך ביטוב
 לו עמך וילקח את המרצע
 ונתתה באזנו וברלתו היה
 לך עבד עולם ואף לא מתך
 תעשה כן לא יקשה בעיניך
 כשלח את חפשי מעמך
 כי משנה שבר שבו עבדך
 שש שנים וברכך יהוה
 אלהיך בכל אשר תעשה

מִלְחָמָה אֲשֶׁר יוֹלֵד
בְּקֶרֶךְ וּבִצְאֵךְ חֹזֵר
תִּקְרֶינָהוּ אֱלֹהֶיךָ
לֹא תַעֲבֹד בְּבֹר שׁוֹרֶךְ
וְלֹא תַעֲבֹד צֶאֱמָר וּלְפָנֶי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֵּאָכֵל
שֶׁנָּה בְּשֶׁנָּה בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר יְהוָה אֹתָהּ וּבֵיתְךָ
וְכִי תֵּלֵךְ בְּזֹמֶסֶפֶס חֹ
עַד כָּל מִסְרָע לֹא תִבְחַנֵּה
לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבִשְׁעֶיךָ
תֵּאָכֵל הַטֶּמְאָה הַטְּהוֹר
יִתְּרוֹ כִּצְיֹן וְכֹאֵל יִדְקֶה אֶת
רִמּוֹ לֹא תֵאָכֵל עַל הָאָרֶץ
הַשְּׂפָכָה בְּמִים
שְׁמֹר אֶת חֶרֶשׁ הָאֵבֶן
וְעֵשִׂיתָ פֶסַח לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ
כִּי בִחַרְשׁ הָאֵבֶן חֹצֵאֵן

יהוה אלהיך ממערים
 לילה יזבח תפסח ליהוה
 אלהיך יאנו ובקר במקום
 אשר יבחר יהוה לישכן
 שמו יסיל ארצאכל עלי
 חמין שביעת ימיסתאכל
 עליו מינות לחם ענני כי
 בחפזו יצאת מארץ
 מצרים למעשה תזכר את
 יום יצאת מארץ מצרים
 כל ימי חייך וילא ארצה
 לדשאר בכל צב לך יבעת
 ימיסולא ילן מן הפשר
 אשר תזבח בערב ביום
 הראשון לבקר ולא תוכל
 לזבח את הפסח באחר
 יאעך אשר יהוה אלהיך
 נתן לך יביא אכא לחם מקום

[illegible]

מיבדכ יהוה אלהיך
בכל תבואתך ובכל מעשה
ידך ויהיית אך שמח וישלש
פעמים בשנה יראה כל
זכורך את פני יהוה אלהיך
במקום אשר יבחר כחג
המצות ובחג השבועות
ובחג הסוכות ולא יראה
את פני יהוה וריקסו איש
כמתנת ידו כבדכת יהוה
אלהיך אשר נתן לך
שפטים ושטרים
תתן לך בכל שיעריך אשר
יהוה אלהיך נתן לך לשנתיך
ושפוטו את העם משפט
צדק ולא חטא משפט
לא תבד פנים ולא תקח
שחד כי השחר יעור עיני

חכמים ויסלף דברי
צדיקים צדק צדק תרדף
למען תחיה וירשת את
הארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך לא
תטעלך אשרה כלעין
אצל מזבח יהוה אלהיך
אשר תעשה לך ולא
תקיסלך מצבה אשר
שנא יהוה אלהיך
לא תזבח ליהוה
אלהיך שור ושה איש
יהיה כומוס כל דבר רע
כי תועבת יהוה אלהיך
הוא כי ימצא
בקרוב באחר שעריך
אשר יהוה אלהיך נתן לך
איש ואישה אשר יעני

סודות יד ושפט ברכי חר וסכנותיהם וסכנותיהם וסכנותיהם וסכנותיהם וסכנותיהם
בבית א' וסימנחון אשר נתן לך בכל שיעריך איש מיתנת ידו כבדכת יד

שם כל חס בלב כל
לשון כבוד ויחיה בפיך ויחיה בפיך ויחיה בפיך
לשון כבוד ויחיה בפיך ויחיה בפיך ויחיה בפיך

את חרע בענייהו אלהיך
לעבר בריהו ויחיה ויגבר
אלהים אחרים ויטהרו
לחם ולמים וא לידח
אויכל עבא השמים אשר
לא צויתיו וחדלד ושמעת
ודרשת הטבוחה אמת
נכון הדבר נעשתה הנהיגה
הוא תבישד אלי ותוצאת
את האיש הוא או את
האשה הוא אשר עשו
את הדבר הרע הזה אל
עניך את האיש או את
האשה וסקלתם באבנים
ומתויעל פיו שנים ערים
או של שח עדים יומתהם
לא יומת על פי עד אחד
יד העדים חתיה " בו

בראשנה לחמיהו ויד כל
העם באחרנה ובעדת
הרע מקרבך
כי פלא ממך דבר למשפט
בין כל דם בין דין לדין
ובין נגעי ובער בריהם
בשעריך וקסת ועלית
אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך בו ואת אל
הבחנים חלים ואלה שפט
אשר יהיה בסיס ההם
ודרשתו וחדולך את
הבר המשפט ועשית על
פי הדבר אשר יצו לך
מזה המקום והוא אשר
יבחר יהוה ושמחת לעשות
בכל אשר יצו וייעל פי
התורה אשר יצו ועל

כל דבר אשר יצו וייעל פי
התורה אשר יצו ועל
כל דבר אשר יצו וייעל פי

המחבר מודה כי הוא לא יכול להעביר את המידע הזה ללא שיתוף פעולה מלא מצד הממשלה, וזהו הדבר הראשון שהממשלה צריכה לעשות.

לשמר את כל דברי התורה
הזאת ואת החקים האלה
לעשותם לבלתי רחוקים
מאחיזה בלבתי סוד מן
המצוה יצאו שבע מאות
למען יאריך ימים על
ממלכתו הוא ובניו בקרב
ישראל לא
יהיה לבתנים חלום כל
יום וליוחל קונח לה
עסיו של אל אשי יהיה
ועלתו יאכלו ונחלה
לאותו לו בקרב אחיו
יהיה הוא נחלתו כאשר
דבר לי וזה
זהו משפט הכתבים
מאת העשמת זכור
חובה אם שור אם שר

וַתֵּן לַסֶּחָן חֹדֶר עֹדֵלָחִים
וְהַקֶּסֶר אִשִּׁית דָּגֶךָ
תִּיר שֶׁךְ וַיַּצְחֶרְךָ וְרֵאשִׁית
נָזַעְתָּ תִּתֵּן לִי כִּי בֹכֶר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִכָּל שְׂבִטֶיךָ
לַעֲמֹד לִשְׂרֵת בְּשֵׁם יְהוָה
הוּא וּבְנוֹ כָּל הַיָּמִים
וְכִיבֹא אֱלֹהֵימָאחֵד
שִׁיעֶרְךָ מִכָּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
הוּא נִשְׁמָע וְכָל אוֹת
נִפְשׁוֹ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר יְהוָה וַיִּשְׁרֹת בְּשֵׁם
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּל אֲחֵינוּ הַלֵּוִיִּם
הַעֲמִידִים שָׁכְלֵנִי יְהוָה
חֶלֶק כְּחֶלֶק יֶאֱבֹל לְבָד
מִמֶּכְרִיזֵי הָאֲבוֹת
כִּי אֵתָּה בָּא אֵל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

וידעו כי כל אשר יאמר ה' אליו יעשה ואלו הן המעשרות אשר יעשה
ביום ההוא ואלו הן המעשרות אשר יעשה ביום ההוא ואלו הן המעשרות אשר יעשה

ה'תש"ח

בְּיָמָיו

ה'תשס"ח
י"ג אדר
ב' אלול
י"ד תשרי
כ"ט חשוון
כ"א כסלו
ז' טבת

[illegible]

1.5%

[illegible]

כל נכד איכה נרע את
הדבר אשר לא דברו
יהוה ואשר ידבר הנביא
בשם יהוה ולא יהיה הדבר
ולא יבא הוא הדבר אשר
לא דברו יהוה מרדון וברו
הנביא לא תעורר מפני
כיסרית יהוה
אלהיך את הנעים אשר
יהוה אלהיך נקלך את
ארצו וירשם וישבת
בעריהם ובבתיהם שלוש
ערים תכדילך בתוך
ארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך לך שתהיה תכין לך
הדרך ושלש את נכד
ארץ אשר יחילך יהוה
אלהיך ויהיה לנו שמה

כל רצח יהוה דבר הרע
אשר ינוס שמה וחי אשר
יכה את רעהו ובכל ידעת
והוא לא שנא לו מתמל
שלטם וואשר יבא את
רעהו ביער לחטב עצים
ונדחה יהוה ברוך לברת
העין ונשל הברזל מן העין
ומצא את רעהו ומת הוא
ינכס אל אחת הערים האלה
וחי פני דרך נאלה דם אחי
הרצח כי יחס לבנו והשינו
כי רבה הדרך והכה נפש
ולואקמ טפטמות כילא
שנא הוא לו מתמול שלשום
יעקב אנכי מצו לאמר
שלש ימים בדרך לך
ואם ירחיב יהוה אלהיך

אתנבד כ' אשר נשבע
לאסתך ונתקלך אתכ
הארץ אשר דבר לתת
לאכתך ב' תשמר את
כל המצוה הזאת לעשתה
אשר אנכי מצוך היום
לאהבה את יהוה אלהיך
וללכת בדרכיו כל הימים
ויספת לך עוד שלש ערים
על השלשה האלה ולא
ישפך דם נקי בקרב ארץ
אשר יהוה אלהיך נתקלך
נחלה וחייה עליך דמים
וכי יהיה איש שגא לרעהו
וארב לו וקס עליו וחברו
נפשותם אל אחר
הערים האלו וזקני

עירו ולקחו אתו משם
ונתנו אתו ביר נאל חרם
ומת' לאתחוס עיך עליו
ובערה דם הנקי מישראל
וטוב לך לא
תסין נכול רעד אשר נכלו
ראשנים במחלתך אשר
תנחלב בארץ אשר יהוה
אלהיך נתקלך לרשתה
לא יקום יד
אחר באי' לכל עון ולכל
חטאת בכל חטא אשר
יחטא על פני שני ערים
או על פני שלשה ערים יקום
דבר כי יקום עד חמסנאיש
לענות בוכרהו יצמדו שני
האנשים אשר להם חריב
לפני יהוה לפני הכהנים

ה' כ' 4 ויסתחן כ' תשרי א' תרס"ח
לאסתך ונתקלך אתכ
הארץ אשר דבר לתת
לאכתך ב' תשמר את
כל המצוה הזאת לעשתה
אשר אנכי מצוך היום
לאהבה את יהוה אלהיך
וללכת בדרכיו כל הימים
ויספת לך עוד שלש ערים
על השלשה האלה ולא
ישפך דם נקי בקרב ארץ
אשר יהוה אלהיך נתקלך
נחלה וחייה עליך דמים
וכי יהיה איש שגא לרעהו
וארב לו וקס עליו וחברו
נפשותם אל אחר
הערים האלו וזקני

מלכות

והשפטים אשר יחזו
במים ההם יזרחו שפטים
היטב ותנה ער שקד הער
שקד ענה באחיו עשיתם
לכאשר זמם לעשות
לאחיו ובערתו עמקו
והנשאים יטמעו וידא
ולא יספול עשות עוד
כבר חרע חזה בקרבך
ולא תחוס עקר נפש
בנפש עין בעין שון בשון
יד ביד רגל ברגל
בית צאל למלחמה
על איבך וראית סוס
ודב עסר במסך לא
תרא מתחסי חזה אל חזק
עמד חסעך מארץ
מצרים ואתה מקרבכם

וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל הִנֵּה אֲנִי מֵבִיא לְךָ אֶת-מֶלֶךְ הָעָם הַזֶּה וְכָל-חֹדֶם הָאֵלֶּים
וְכָל-חֹדֶם הָאֵלֶּים וְכָל-חֹדֶם הָאֵלֶּים

יחללנו מיחאיש אשר
 ארש אשה ולא לקחה
 ילד וישב לביתו פן ימות
 במלחמה ואיש אחר
 יקחנה ויוספו השטרים
 לדבר אל העם ואמרו מי
 פאיש חיד אורך הלבב
 ילד וישב לביתו ולא ימס
 את לבב אחיו כלבבו יהיה
 ככלת השטרים לדבר
 אל העם ופקדו ישרי
 עבאות בר אשה עמי
 בית קרב אל
 עיר לה לחס עליה וקדאת
 אליה לשלום ויהיה אפ
 שלום תענך ופתחה לך
 והיה כל העם הנמצאה
 יהיו לך למס ועברו ואם

לאתשלים עמך ועשתה
 עמך מלחמה וצרת עליה
 ועתה יהוה אלהיך בירך
 והכית את כל זכורה לפי
 חרב ורק הנשים והטף
 והבהמה וכל אשר יהיה
 בעיר כל שללה תכו לך
 ואכלת את שלל איביך
 אשר נתן יהוה אלהיך לך
 כן תעשה לכל היערים
 הרחקת ממך מאד אשר
 לא מערי העיסדה אלה
 הנה ידק מערי העמים
 האלה אשר יהוה אלהיך
 נתן לך נחלה לא תחיה
 כל נשמה כי החרכת חרמם
 חחרת והאמרי הכנעני
 והפריז חחיו ויבטי נאשר

והכיתה ה כסע כהן וסיכנ חכמת אכל זכורה לפי חרב עתה וקבית את עמיה את בית אחאב אדבר כאמר
 עיר כלה ית זכורה ל כזה המשקה ל ככסורה ל צדקה ל איש ל נטמה ל טכרה ל יגלה ל
 נטמה ל כודיה ל

אשר יהוה אלהיך נתן
לדעתה נפל בפסדה לא
טדעמי הכה ויזא אקנך
ושפטך ומרדו אלהים
אשר סבית לחל ליהוה
היער הקרבה אל החל
ולקחו אקנך היער החוא
עגלה בכך אשר לא עבד
בה אשר לא מטכה בעל
וחורדו אקנך היער החוא
את העגלה אל נחל איתן
אשר לא מעבדנו ולא
ידענו ער פושט את העגלה
בנחליו וגשו הפתחם פני
לדיכי בכבד יהוה אלהיך
לשרתו לדרך בשם יהוה
ועל פיהם סתיה כל דבנך
גמולם אקנך היער החוא

עַד יִחוּהוּ אֱלֹהֵי לִמְעַן
אֲשֶׁר לֹא יִלְמְדוּ אֶתְכֶם
לַעֲשׂוֹת כְּמַלְכוּתְכֶם
אֲשֶׁר עָשׂוּ לֵאלֹהֵיכֶם
וְהַמַּעֲשִׂים לִיחוּהוּ אֱלֹהֵיכֶם
בֵּיתְעַד אֵל
עַד יִלְמְדוּ לֵחֲלֹם
עֲלֵיהֶם לִמְשַׁח לֹא תִשְׁחִית
אֶת־יְצִיגָה לִתְרוֹת עֲלֵיהֶם
כִּי מִמֶּטֶת אֲכַלְאוֹתָ לֹא
תִסְרַת כִּי תֵאָדָם יְצִיגָה שְׂדֵה
לְבָא מִפְּנֵי כִּי עֲדֵי יִרְקֵן
יְצִיגָה אֲשֶׁר יִרְקֵן עֲלֵיהֶם
מֵאֲבֵלֵהוּ אֶת־יְצִיגָה
וְכִי תִּכְבֹּד מִיֶּדֶד עֲלֵיהֶם
אֲשֶׁר יִרְקֵן עֲלֵיהֶם
כִּי תִּכְבֹּד עֲלֵיהֶם
כִּי יִרְקֵן עֲלֵיהֶם

[illegible]

תקרב יסאל החלל ירחצו
את ידיהם על הענלה
הערופה בעליו ענו ואמרו
ידנו לא שפכה את הדם
הזה ועינינו לא ראו כפר
לעמך ישראל אשר פרית
יהוה ואל תתקדם נקי בקרב
עמך ישראל ונכפר להם
הד' ואתה תבער הדם
הנק מקרבך כיתעשה
הישר בעיני יהוה
כיתעאל למלחמה
יילאיכך ותתנו יהוה אלהיך
בדרך ושבית שבי וזר אית
בשביח את יפת תאר
וחשקת בה ולקחת לך
לאשה ויחבאתה אליך
ביתך ונלחה את ראשו

ועשתה את צפר צדו
והסירה את שמלת שביה
מעליה וישבה בביתך
ובכרתה את אביה ואת אמה
ידח ימים ואחר כן תבוא
אליה ובעלתה וחתנה לה
לאשה יוהיה אסלא חפצת
בה ושלחתה לנפש חוביה
לארמכרנה בכסף לא
תרענר בה תחת אשר
יעניתה

[illegible]

חֲרַעֲמֶךָ בְּכָל יִשְׂרָאֵל
יִשְׁמְעוּ וִירְאוּ וְכִי
יְהִי בְּאִישׁ חָטָא מִשְׁפָּט
מִתּוֹ וְהוֹמַת וְתִלֵּית אֹתוֹ עַל
עֵזִי לֹא תִלֵּין נִבְלָתוֹ עַל
הָעֵץ כִּי קְבוּרָתוֹ בְּיָמֵינוּ
הָיָה אֲבִי קָלִיל אֱלֹהִים
תְּלִיז לֹא תִטְמָא אֶת
אֲרָמְתְּךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נִתְּלַךְ נִחְלָה לֹא
תִרְאֶה אֶת שׂוֹד אֲחִיךָ אוֹ
אֶת שׂוֹן נֶדְחִים וְהִתְעַלַּמְתָּ
מֵהֶם הַשָּׁבִת שֵׁיבָם לְאֶחָד
וְאַסֵּל אֶקְרֹב אֶחָד אֵלַי
וְלֹא יִדְעֵתוּ וְאַסְפֵּתוּ אֶל
תֵּד בֵּיתְךָ וְהָיָה עִמָּךְ עַד
הֲרֵשׁ אֶחָד אֶתְּוֹהֵשְׁבֹתוֹ
לְיוֹקֵר עֲשֵׂה לְחִמְרוֹךְ

לכבד את קהאחזכר על
פני קהשנאחזכר כי
אתה כבד קהשנאחז
יכר לתלו פישנים כמ
אשר ימצא לך הוא
ראשית אנו לו משפט
תבכרה
מ
יהיה לאיש בן סודר וסודה
אנו שמע בקול אביו
ובקול אמו ויסרו אתו ולא
ישמע אליהם ויתפשו בו
אביו ואמו ויצאו אתו
אל זקני עירו ואל שער
מקדו ואמרו אל זקני
עירנו בננו זה סודר וסודה
אנו שמע בקול זולל
וכבאד וזקני עירנו
עשו כדברתך ונבערת

[illegible]

נָעַד בְּתוֹלַת מַאֲרָשָׁה
לְאִישׁ וּמִצָּאָה אִישׁ בַּעַד
וְשָׁכַב עִמָּהּ וְהוֹצֵאתָם
אֶת שְׂמֵיכֶם אֶל שַׁעַר הָעֵד
הוּא וּמִקְלָתָם אִתָּם
כְּאִם יִסְמְכוּ אֶת הַנֶּעַד
עַל דָּבָר אֲשֶׁר לֹא צִוְּתָה
בָּעֵד וְאֶת הָאִישׁ עַל דָּבָר
אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה
וְכִי תִדְרֹעַ מִקְרָבִי
וְאֶפְשָׁר לִי מִצָּא
הָאִישׁ אֶת הַנֶּעַד מִמַּאֲרָשָׁה
וְהוֹצִיקָם הָאִישׁ וְשָׁכַב
עִמָּהּ וְהוֹצִיקָם הָאִישׁ
עַל שְׂמֵיכֶם אֶל שַׁעַר הָעֵד
לְאִישׁ וּמִצָּאָה אִישׁ בַּעַד
וְשָׁכַב עִמָּהּ וְהוֹצֵאתָם
אֶת שְׂמֵיכֶם אֶל שַׁעַר הָעֵד

נָעַד בְּתוֹלַת מַאֲרָשָׁה
לְאִישׁ וּמִצָּאָה אִישׁ בַּעַד
וְשָׁכַב עִמָּהּ וְהוֹצֵאתָם
אֶת שְׂמֵיכֶם אֶל שַׁעַר הָעֵד
הוּא וּמִקְלָתָם אִתָּם
כְּאִם יִסְמְכוּ אֶת הַנֶּעַד
עַל דָּבָר אֲשֶׁר לֹא צִוְּתָה
בָּעֵד וְאֶת הָאִישׁ עַל דָּבָר
אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה
וְכִי תִדְרֹעַ מִקְרָבִי
וְאֶפְשָׁר לִי מִצָּא
הָאִישׁ אֶת הַנֶּעַד מִמַּאֲרָשָׁה
וְהוֹצִיקָם הָאִישׁ וְשָׁכַב
עִמָּהּ וְהוֹצִיקָם הָאִישׁ
עַל שְׂמֵיכֶם אֶל שַׁעַר הָעֵד
לְאִישׁ וּמִצָּאָה אִישׁ בַּעַד
וְשָׁכַב עִמָּהּ וְהוֹצֵאתָם
אֶת שְׂמֵיכֶם אֶל שַׁעַר הָעֵד

לא ירחיק ו יסמנהו ולא ירחיק בד עזרתו כעזר בערבה שיהיה חסדו כי יגבר יחיה יעלים סתריו
 אתנן ה כל יסמנהו אתנן וזנה ויחיד כל בית ישראל ויהי ספר כן הנשים פלסאטת וזנה קבצה ב בסוכה

את צאתך וכל יחיה אלהך
 מתחיל בקרב מחנה
 לחיילך ולחת אביך לפניך
 וזנה מחנה קדוש ולא
 יראה בך עדות רב ושב
 מאחריך לא
 תסגר עכר אל ארנו
 אשר יצא אלך מעם
 ארנו עמך ישב בקרבך
 במקום אשר יסגר באחד
 שעריך בטוב לו לא תונע
 לא תחזה קדשה
 מבנות ישראל ולא יהיה
 קדש מבני ישראל לא
 תביא אתם וזנה ומחיר
 כל בית יחיה אלהך לכל
 נדר בית יחיה אלהך
 נס שנים לא

תשיך לאחריך נשך כסף
 נשך אכל נשך כל דבר
 אשר ישך ולכדי תשיך
 ולא אחיך לא תשיך למען
 יכרך יחיה אלהיך בכל
 משלח ירך על הארץ
 אשר אתה בא שמה
 לדשתהו כיתור
 נדר ליחיה אלהיך לא
 תאחר לשלמו כי דרש
 ידרשני יחיה אלהיך
 מיצמך והיה בך חטאיו
 תחדל לנדר לא יחיה בך
 חטאיו וצא שפתך תשמו
 ועשית באשר נדרת ליחיה
 אלהיך נדבה אשר דברת
 בפך כיתור
 בכרסר ער ואכלת ענבים

ויחיד כל בית אלהיך ויחיד שרה עתה יס ישר ב בתי אלה נשך כל דבר אחרת כחשיו
 ויחיד כל בית אלהיך ויחיד שרה עתה יס ישר ב בתי אלה נשך כל דבר אחרת כחשיו
 ויחיד כל בית אלהיך ויחיד שרה עתה יס ישר ב בתי אלה נשך כל דבר אחרת כחשיו

ולעשות ככל אשר יזרח
 אתכם חכמים חלום
 כאשר צויתם שמרו
 לעשותי וזכור את אשר
 עשה יהוה אליהם למרים
 בדרך בצאתם ממצרים
 בית שחברען
 משאת מאומה לא תבא
 אל ביתו לעבט עבטו
 בחוץ תעמד ורחמיש אשר
 אתה נשה בו יצא אליך
 את העבט חחוצה ואם
 איש עני הוא לא תשכב
 בעבטו והטבת שוב לו
 את העבט כבוא השמי
 ושכב בשלמתי וברך
 ולדתיה עסקה לפני
 יהוה אליהם לא

תעשק שכיר עני ואביון
 מאחיד או מנרך אשר
 בארצו בשעריך ביזמו
 תתן שכר יולא תבוא עליו
 השמש כי עני הוא וארצו
 הוא נשא את נפשו ולא
 יקרא עליה אליהו והיה
 ברחטא
 יומתי אבות על בנים ובנים
 לא יומתי על אבות איש
 ברחטא יומתי
 לא
 תטה משפט נריתוס ורא
 תחבל כנר אל מנהיו וזכות
 כי עבד היית במצרים
 ופדך יהוה אלהיך משב
 על כן אנכי מעורר עשוה
 אתה ברהוה
 תקצר קצירך בשדך ושנתך

תעבד י יסען חסדו ורחמיש ה יסען כסח עט כחן אשר יעשה ברוח נפשו בחרו לא יגדל עבדו
 למה תשכב יסען חסדו ורחמיש ה יסען כסח עט כחן אשר יעשה ברוח נפשו בחרו לא יגדל עבדו
 ולא תבא י יסען חסדו ורחמיש ה יסען כסח עט כחן אשר יעשה ברוח נפשו בחרו לא יגדל עבדו
 חסדו ורחמיש ה יסען כסח עט כחן אשר יעשה ברוח נפשו בחרו לא יגדל עבדו

THE

עמר בשדה לא תשוב
לקחתו לצר ליתוסול אלמנה
יהיה למען יברכך יהוה
אלהיך בכל מעשה ידיך
בית חבט זיתך
לא תפאר אחריו לצר
ליתוסול אלמנה יהיה כי
תבצר סרסך לא תעולל
אחריו לצר ליתוסול אלמנה
יהיה ויזכרת כי עבר היית
בארץ מצרים על בן אבני
מיעד לעשות את הדבר
הזה כי יהיה ריב
בין אנשים ונגשו אל
המשפט וישפטו וסוה צדיקו
את הצדיק ודריש יעו את
הרשע ויהיה אם בן חבת
הרשע וחסלו השפט

[illegible]

לא אבה 4 וסימנהון
והחזיקה ב 3 וסימנה

לא אבה והשחיתך לא אבה כמי לא שמע עמי חלון ב וסימ
כלחזיק צבא חלון העל
והחזיקה במבואיו והחזיקה בו ונשקה לו 3 כפה ב וסימ וקצתה פרשה לנע י

לא אחי שם ב ישראל לא
אבה כמי וקד אולוזקני
עירו ודברו אליו ועמד
ואמר לא חפצתי לקחתה
ונגשה יבמתו אליו לעיני
הזקנים וחיצה נעלומיה
רגלו וירקה בפניו וענתה
ואמרה ככה יעשה לאיש
אשר לא יבנה את בית
אחיו ונקרא שמו בישראל
בית חלון הנעלי כי
יעצו אנשים יחדו איש
ואחיו וקרבה אשתה אחד
לה ציל את אישה מיד
מבתו ושלחה ידה וחזקה
במבטיו וקצתה את כפה
לא תחוס עיני לא
יהיה לך בכיסך אבן ואבן

נחלה וקטנה ולא יחיה
לך בביתך איפה ואיפה
נחלה וקטנה אבן שלמה
וערקה יהיה לך איפה שלמה
וערקה יהיה לך למען יארינו
ימך על הארמה אשר
יהוה אלהיך נתן לך כי
תועבת יהוה אלהיך כל
עשה אלה כל עשה עול
זכור את אשר עשה לך
עמלק בדרך בעצאתכם
ממצרים אשר קרך
בדרך ויונכבדך עמי שלם
אחריו ואתה יצף ויגע
ולא ידא אלהים והיה
בהנחיה יהוה אלהיך לך
מכל איבך מסביב בארץ

נחלה ד כף כסודה וסימנהון לעשות קטנה את השוה ודרכה וכל נכס יבנות נכס חס יסע
וינס אמר ליה המורה נחלה וכל נכס חס בלע והקדן הנחלה 3 וצדק ד וסימ אבן שלמה יצדק ב בפס
עשית מוספס יצדק אם עשק הלש וטל מטפט וצדק 3 כהנה 4 וחר ביום העתה יצדק 3

ובמפתיו יכאנו אל
 חסוקסוקיה ויתן לנו את
 הארץ הזאת ארץ זבת
 חלב ודבש ועתה חנה
 תבאתי את ראשית פרי
 האדמה אשר נתתה לי
 יהוה והנחרתו " לפני
 יהוה אלהיך וחשתחות
 לפני יהוה אלהיך וישמחה
 בכל הטוב אשר נתן לך
 יהוה אלהיך ולביתך אתה
 וחליו וחצר אשר בקרבך
 כי תבילה לעשר
 אתם לעשר תבואתך
 בשנה השלישית שנת
 חסע שר ונתתה ללוי
 לא ליתום ולא למנה
 ואם לו בשעריך ושבעו

בדור ארבע
 עשר ירשת
 שבעה ירשת
 ויחזק

ואמרת לפני יהוה אלהיך
 בערתי חקר שמן הבית
 וגם נתתיו ללוי ולעליתם
 ולאמנה ככל מצותך
 אשר צויתני לא עברתי
 ממצותך ולא שכחתי
 לא אכלתי באני מסמי
 ולא בערתי ממנו בטמא
 ולא נתתי ממנו למת שמני
 בקור יהוה אלהי עשיתי
 ככל אשר צויתני שרעפה
 ממעון קדשך מיהשביני
 וברך את עמך את ישראל
 ואת האדמה אשר נתתה
 לנו כאשר נשבעת לאבותינו
 ארץ זבת חלב ודבש
 היום הזה יהוה
 אלהיך מצוך לעשות

מצותך כל אלה כל חס' ויהי' בארץ כנען ויחזק ויכאנו אל תסוקסוקיה דבאמ' נבחר' פילת' ג' ויהי' ויאמ' אל תסד' -
 לא נתתי ממנו למת שמני בקור יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני שרעפה ממעון קדשך מיהשביני וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש היום הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות

והקמת ב וסימנהו והקמת את המזבח והקמת את המזבח וסימנהו ב וסימנהו ופסל ופסל ופסל ופסל
לכס והיה בעברכם את הירדן ומואתה אבנים סקה כל פתח ברפון חר נער ומינה לאדם י

את החקיסה אלה ואת
המשפטים ושמרת
ועשית אתם ככל לבבך
ובכל נפשך את יהוה
האמרת העם להיות לך
לאלהים וללכת בדרך
ולשמר חקו ומצותיו
ומשפטים ולשמע בקלו
ויהי זה האמירך היום
לחזקת כל לעם סגלה
באשר דבר לך ולשמר
כל מצותיו ולתת עליו
על כל חנוים אשר עשה
לחזקתו ולשם ולתפארת
ולחזקת עסקו של יהוה
אשר דברו
ועמם שחזקו וקני ישראל

את העם לאמר שמר את
כל המצוה אשר אנכי
מצוה אתכם היום ויהי
ביום אשר תעברו את
הירדן אלה ארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך והקמת
לך אבנים גדולות ושרת
אתם כשידיו כתבת עליהן
את כל דברי התורה הזאת
בעבורך למען אשר תכא
אלה ארץ אשר
אלהיך נתן לך ארץ זבת
חלב ודבש כאשר דבר
יהוה אלהי אבותיך לך
וזה עתה בעברכם את הירדן
תקימו את האבנים האלה
אשר אנכי מצוה אתכם
היום כהר עיבל ושרת

ולשם ילדנס התי ולשם ילדנס התי כאשר ידברק האור הנני עשה את כל פועל
כלאורי ואת הנרית כלל והקמת לך אבנים גדולות וכל נביא וכתו כחל כלל גורלות וסימן ועשונאעות
במלך ואמירה שתי תורה בבעברכם את הירדן לדרך את העם עליהם ריוס בעברכם את ברת אלהים י

1990

57

23

[illegible]

המחבר מודה כי הוא לא יכול להעריך את חשיבות המצאתו, אך הוא מאמין כי היא תהיה חשובה מאוד.

ארור מקלח אביו
 ואמו ואמר כל העם אמן
 ארור מסית נכור
 רעה ואמר כל העם אמן
 ארור משנה עוור
 בדרך ואמר כל העם אמן
 ארור מטח מטפס
 צד יתוס ואלמנה ואמר
 כל העם אמן ארור טנב
 עם אשת אביו כל
 כנה אביו ואמר כל העם
 אמן ארור טנב
 עם כל בהמה ואמר כל
 העם אמן ארור
 טנב עם אחתו בת אביו
 אשת אמו ואמר כל העם
 אמן ארור טנב
 עם חתנו ואמר כל העם

אמן ארוד סבה
רע חובס תרואמר כל
העם אמן ארוד
לקח שחר להפוט נפש
דסמקיו אמר כל העם
אמן ארוד אשר
לא יקיס את דברי התורה
הזאת לעשות אותם ואמר
כל העם אמן
והיה אם ישמיע תשמי
במול יהוה אלהיך לשמר
ליצוות את כל מצותיו
אשר אנבי מעד חיים
ונתק יהוה אלהיך עליון
על כל פני הארץ ובא
עליך כל הברכות האלה
והשיעך כיתשבע במקול
יהוה אלהיך ברוך אתה

... ..

כדבזיורא מל עמי
 חארין כי שם יהיה נקרא
 עליך וירא וממך יהיו חתך
 יהיה לטובה בפר כטק
 ובפר כחמתך ובפר
 ארמתך על הארמח אשו
 משבע יהיה לאבתך לתת
 לך יפתח יהיה לך אר
 איצור חטוב את השמים
 לתת מטר ארץ בעריו
 ולכר את כל מעשה יד
 והלית מיסרביס ואתה
 לא תלחץ יתע יהודה
 לדאטולא לזנב ודלד
 תקימ על הולא יהודה
 למטה בית שמי
 מצור יהיה אלהיך אל
 אגלי מיצד הים לשמי

בעד וסרוך אתה בשדה
 סרוך פרי בטן ופרי
 אדמתך ופרי בתותך
 שגור אלפיך ועשרות
 צאנך סרוך טגאר
 ומשארתך סרוך אתה
 כסאך וסרוך אתה ביצאתך
 יתן ידוה את איכך הקמים
 עליך נמים לפניך בדרך
 אתה יצא אלך ובטבחה
 ודבס נסול פמדו יצו
 ידוה אתך את הכרבה
 באסמך ובכל משלה
 יך וברך בארץ אשר
 ידוה אליך פתלך יקמד
 ידוה לילעם קדוש באשר
 משכעלך כיתשמר את
 מיתת ידוה אליך והלכת

שנת ה'תש"ח
 מלך ישראל
 אברהם

וּלְעֲשׂוֹת יוֹלָא תְּסוּד מִכֹּל
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנִי מַעֲשֶׂה
אֶתְכֶם הַיּוֹם יִמְיוֹ שְׂמֹאֹל
לִלְכֹת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים
לְעַבְדָם׃
וְהָיָה אִם לֹא תִשְׁמַע בְּקוֹל
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לְעֲשׂוֹת
אֶת כָּל מִצְוֹתָיו וְחֻקֵּי
אֲשֶׁר אֲנִי מַעֲשֶׂה הַיּוֹם
וּבְאֵינִי לְךָ כָּל הַקְּלָלוֹת
הָאֵלֹהִים שֵׁנִי׃ אֲרוּר
אַתָּה בֵּינֵנו וְאֲרוּר אַתָּה
בְּיִשְׂרָאֵל׃ אֲרוּר טַנְאָךְ
וּמִשְׁאֲרֹתֶיךָ׃ אֲרוּר פְּרִי טַעַם
וּפְרִי אֲרָמָתְךָ׃ טַעַם אֶלְפִּיךָ
וְעִשְׂתָּרֶת צִנְאָתִי׃ אֲרוּר
אַתָּה בְּבֹאֲךָ וְאֲרוּר אַתָּה
בְּעֵצָתְךָ׃ יִשְׁלַח יְהוָה בְּךָ

את המארה את המהומה
ואת המגירת בכל משלה
ידך אשר תעשה עד
השמדך ועד אבדך מהר
מפני רע מעל לך אשר
עזבתני ידבק יהוה בך
את הדבר עד כלתו אתך
מיץ האדמה אשר אתה
באטמה לרשתה ייבשה
יהוה בי שחפת ובקדחת
וברלקת ובחרחר ובחרב
ובשדפח ובירקון וירפון
עד אבדך יהיו שמך
אשר על ראשך נחשת
והארץ אשר תחתך נחל
יתן יהוה את מטר ארצך
אבק וצר מן השמים
ידך עליך עד השמדך

שם כס 6 וכל הדין מושגב ונכסס מן כסס קרפא ואין כסס נכסס כסס כסס
 היה אביבך כסס אביבך כסס אביבך כסס אביבך כסס אביבך כסס אביבך כסס

ובחסר כל ונתת על ברזל
 על צוארך עד השמידו
 אתך יישראל יהוה יגיד נני
 מרחק מקצה הארץ
 כאשר יראה הנשר נני
 אשר לא תשמע לשעוני
 עופנים אשר לא ישא
 פנים לזקן ומע לא יחזי
 ואבל פרי כהמתך ופרי
 ארמך עד השמך
 אשר לא ישא לך רגל
 תיחש ויחש טע אלפיך
 ועשרת צאנך עד
 האכילו את ריוח ירלך
 פל שערך עד רדת
 חסותך תנחת ותכניח
 אף אתה פסח פסח כל
 ארץ ויהי לך בכל

שעריך בכל ארץ אשר
 נתן יהוה אליה לך ואבות
 פרי בטן בשד בגיך
 ובנתיב אשר נתן לך יהוה
 אלוך במצור ובמצוק
 אשר יציק לך איבך
 האישה רך בך והענג
 מאד הרע יציע באחי
 ובאשת חיק ובבת רבנו
 אשר יתיר ומתגל אחו
 מהם מבשר רבנו אשר
 יאכל מכלי השאיר לוכ
 במצור ובמצוק אשר
 יציק לך איבך בכל
 שעריך יחרכה בך והיענה
 אשר לא תסתה כהרצלה
 העל הארץ מהתענג
 ומד תרע יציע באיש

הוא המהרז חס דחל ויחזק ונכסס מן כסס קרפא ואין כסס נכסס כסס כסס
 ייחזק ונכסס מן כסס קרפא ואין כסס נכסס כסס כסס
 השוכה כסס כסס כסס כסס כסס כסס כסס כסס
 השוכה כסס כסס כסס כסס כסס כסס כסס כסס

ספר דברים ו' וס' ונשאתם כספים וזאת חרבה פנה אליה כה ידעך צדוק הכהן הרה"ק
והוא נאמן פשוט סתם דע ידעך וס' א' על כסיתן כסבור

חוקה ובכנה ובכתה יי
ובשלתה חיות מבין
רנליה ובכניה אשר תלד
כיתאכלם בסרכל בסתר
במצור ובמצוק אשר יציק
לך איך בשעריך אם
לא תשמר לעשות את
כל דברי התורה הזאת
הכתבם בספר הזה לראיה
אתה שם הנבכר והנודא
זה את יהוה אלהיך
והפלא יהוה את מכתך
ואת מפתחך מכות
על תונאמנות וחלים
רעים ונאמנים וחסידים
את כל מדות מערים אשר
ערת מפניהם ודבקו
נסמך חליו כל מכה אשר

לא כתוב בספר התורה
הזאת יעלם יהוה עליך
עד השמרך ונשאתם
במתי מעט תחת אשר
הייתם ככוכבי השמים
לדבכילא שמעת בקול
יהוה אלהיך ויהיה באשר
שש יהוה עליכם לחשיב
אתכם ולרבות אתכם
כזישיש יהוה יליכם
להאביר אתכם ולחשמך
אתכם ונסחתם מעל
הארמה אשר אתה בא
שמה לרשתה ויהי עך
יהוה בכל העמים מקצה
הארץ ועד קצה הארץ
ועבדך שם אלהים אחרים
אשר לא ידעת אתה

והוא נאמן פשוט סתם דע ידעך וס' א' על כסיתן כסבור
והוא נאמן פשוט סתם דע ידעך וס' א' על כסיתן כסבור

2555 45

הדפוס
של
הדפוס
של

יח
כא
בשנתו
ונתק
הם ב
מזל
הים.
הנניך
וכ
גד
מ
מד
ל
יח

ויעברו ויחזקו יחיה עליהם שכן חאמד כיתוב בקר חזרתו והשואה אשר בחובם הם גאונות ים שנתהן אימרה אחיה
לכדים סגורות השוכר כידים נאבות ידיו הם יחזקו נאבות ים הלון חזקתם ים חזקתם חזקתם חזקתם
האבר הבודד לזה שכן אמת שלמותו לזה שכן כל כללם הם וזה אימרה אחיה חזרתו והשואה אשר בחובם הם גאונות ים שנתהן אימרה אחיה
וכלם לזה הם ים

[illegible]

וְאֵת אֲשֶׁר עָבַרְנוּ בְּקֶרֶב
הַיָּם אֲשֶׁר עָבַרְתָּ מִיַּתְּדֵינוּ
אֶת שְׁקִינֵינוּ וְאֵת גְּלִילֵינוּ
עֵינֵינוּ אֲבָם בְּסֻמֵּי הַיָּם
עַמֵּהֶם יִפְּתֹחַ וְיִשְׁבְּכֵם
אֵשׁ אוֹמֵי שְׂפָחָה אוֹמֵי
אֲשֶׁר לִבְנוֹ פִּנְחָה יוֹסִיכֵם
יְחֹחַ אֱלֹהֵינוּ לִלְכֹּת לְעָבֵר
אֶת אֱלֹהֵי הַיָּם סָחָהּ פֶּן
יִשְׁבְּכֵם יִשְׁרָשְׁרָה רֹאשׁ
וְלִעֲנֵה יִזְוֶה הַיָּם שְׁמֵנוּ
דְּבַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הַתִּכְנֵן
בְּלִבְנוֹ לֵאמֹר יִשְׁלֹחַ יְיָ
יָדוֹ בְּשִׁדְרוֹת לִבִּי אֶלֶךְ
לִי עֲסָפֹת הַרְוֵה אֶת
הַצִּמְאֹה לֹא יִגְבַּהּ יְיָ
סִלְחֵנוּ לֹא יִעֲשֶׂן אֶת
יְהוָה יִנְאֹוֶב יִשְׁהֻא

וּבְצֶהְסָלְהָאֱלֹהִים
בְּסֵפֶר הַחַיִּים וּמִתְּחֵלָה
יִשְׁמַח מִתְּחֵלָה שְׂמִינִי
יְהוָה לְדִיעָה מְכִיל שְׂבִי
יִשְׂרָאֵל כְּבֹל אֱלֹהֵי הַפְּרִי
חֲכֵתִיבָה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה
הַזֶּה וְאֵמֶר הַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן
בְּנִיכֶם אֲשֶׁר יִקְרָא אֲחֵרִיכֶם
וְהִנֵּכִי אֲשֶׁר יֵבֵא כֹאֲרִי
רְחוּקָה וְרָאוּ אֶת מְכֹרֶת
הָאֶרֶץ הַזֶּה וְאֶת תְּחֵלָתָהּ
אֲשֶׁר הָלַךְ יְהוָה בְּהַצְרִיתָהּ
וּמִלַּח שָׂרְפָהּ כֹּל אֲרֵצָהּ
לֹא תִדְרֹג וְלֹא תִצְמַח וְלֹא
יַעֲלֶה בָּהּ כִּלְעָבִיבָה כְּמִחְפֵּצָהּ
סֶרֶס וְעֵבֶר אֲדָרְכָהּ וְנִבְנִים
אֲשֶׁר הִפְדִּיהָ בְּאֵמוֹן
וְכִחַר תִּיּוֹאֲמֶר וְכִלְהֵנֶיךָ

המחלקה המרכזית לטיפול בנפגעים
המחלקה המרכזית לטיפול בנפגעים

ושוב כיה מל בלכ חס וסנינהו רעא יחישב ארמתי אר בישוב וספדיו בלחיס יבאו כיה חס בלכ
 וסנינהו היגיס האלה ימת באופל כי אשר כל בניס אשר עשית יקרח וסיל ינו לט אלה וסנינהו

וחיתכך והרבך מאבתך
 ומל יהוה אלהיך את לבך
 ואת לבב זרעך לאהבה
 את יהוה אלהיך בכל לבבך
 ובכל נפשך למען חיידך
 ונתן יהוה אלהיך את כל
 האלות האלה על איבך
 ועל שנאיך אשר רדפוך
 ואתה תשוב וישמע בקול
 יהוה ועשית את כל מצותיו
 אשר אנכי מצוך חזים
 וחותיד יהוה אלהיך בכל
 מעשה ירך בפרי בטןך
 ובפרי בהמתך ובפרי
 אדמתך לטבה כיישוב
 יהוה לשוש יליך לטוב
 כאשר שיש על אבתך
 כיתשמע בקול יהוה אלהיך

לשמרת מצותיו וחקרנו
 חבתו בכתב בספר התורה הזה
 כיתשוב אליהו אלהיך
 בכל לבבך ובכל נפשך
 כיתמצוה הזאת
 אשר אנכי מצוך חזים לא
 נפל אתה הוא ממך ולא דוקה
 הוא לאב שמים הוא לאמר
 מי יעלה לנו השמים
 ויקחה לנו וישמענו אתה
 ונעשנה ולא מעבר לים
 הוא לאמר מי יעבר לנו אל
 עבר הים ויקחה לנו וישמענו
 אתה ונעשנה כי קרוב אלך
 חזר מאד בפך וכלבך
 לעשות ראה נתתי
 לפניך רמס את החיים ואת
 חטוב ואת חמדת ואת הרע

וסנינהו ב חרס וסנינהו וסנינהו וסנינהו וסנינהו וסנינהו וסנינהו וסנינהו וסנינהו וסנינהו
 עי אבתך ב יסל כיישוב הנסאספ על אבתך וסיל ינו לט אלה וסנינהו
 חטוב וסנינהו וסנינהו וסנינהו וסנינהו וסנינהו וסנינהו וסנינהו וסנינהו וסנינהו

לכל שם גבור וסוד השם לך יראה שכל המעשים אשר עשית לנו נסים ומוצאות ונפלאות וכל אשר עשית לנו נסים ומוצאות ונפלאות וכל אשר עשית לנו נסים ומוצאות ונפלאות

אשר אנכי מצוך חזק
לאחרי את יהוה אלהיך
ללכת בדרכיו ולשמר
מצותיו וחקתיו וצפטי
וחיותו וביתו וברכך יהוה
אלהיך בארץ אשר אתה
באטמה לרשתה ואם
יפנה לבך ולא תשמע
וצחתה ושתחיות לאלהים
אתה יסוע בדתה גרתי
לכסתי וסכתי אכרתי אכרתי
לאחרי ימים על הארץ
אשר אתה עבד את ה' ורדן
לכסתי וסכתי אכרתי אכרתי
בכסתי וסכתי אכרתי אכרתי
הארץ והים והמזל נתתי
לפניך הבדכה והקללה
ובחרת בזה יסלעך תחיה

אתה וזרעך ילאהכח את
יהוה אלהיך לישמע בקלו
ולדבקה בוכי הוא חייך
ואך ימך לישבת עיר
הארמה אשר נשבעתה
לאבתך לאברהם ליעקב
ודייק בלתי להם
ולד משה וירב אתה וסכתי
האלה אלכלי ישראל
ויאמר אלהים בן מאר
ועשרים שנה יעלה וסכתי
אוכר עור לעצאת ולבוא
ויהוה אמר אלי לא תעב
את ה' ורדן יהוה אלהיך
הוא עבד לפניך הוא ישיב
אתה וסכתי אכרתי אכרתי
ויריתם יהוה וסכתי אכרתי
לפניך באשר דבר יהוה

לכל שם גבור וסוד השם לך יראה שכל המעשים אשר עשית לנו נסים ומוצאות ונפלאות וכל אשר עשית לנו נסים ומוצאות ונפלאות וכל אשר עשית לנו נסים ומוצאות ונפלאות

ועשה ה' הוה להב כאסד
עשה לסיחון ולעוג מלכי
האמרי ולארצם אשר
השמיד אתם ונתנם סיהוה
לפנכם וישיתם להם ככל
המציאה אשר עוית אתכם
חזקו אמר אלפיך אואל
תעריצם מפניהם כי יחום
אלהיך הוא עמך ימך
לא יפרד איש עמך
קדאמרה
לד' ייניאמר אלי יני
ברישו אל חזק ואגיד
אני תבוא את העסחור
אל הארץ אשר נטבע
יחול אבתם יתנו להם
ואת תחילתה אותם
יחולתה ואלה פנך

הוא יהיה עמך לא יפרד
לא יעזבך לא ריקה
תחת ייתכמטיח את
התורה את ויהנה אל
הכחנל בעלוי הנשאים
את ארון פרי יהוה ואל
בזכ יישר אל ייניאמר
את לאמר מקיימת
שנשם את השפחה
בזכרם ואל ייניאמר
לד' אתה ייניאמר
בשם ייניאמר
את התורה ואת
ישאל באונותיהם
את העסחור ואל
חטאונך אשר בטעך
למען ייניאמר
ועל אונותיהם

מאמר זה נכתב על ידי ד"ר יצחק שניידמן, מנהל המכון למחקר ופיתוח תעשייתי במשרד המסחר והתעשייה.

וַיִּשְׁמַע יְהוָה עֲשׂוֹת אֶת כָּל
דְּבַר הַתּוֹרָה הַזֹּאת וַיִּבְנֶה־
אֶת־לְאֵי־עֵן יִשְׁמַע
וַיִּלְדֵּאֱהָאֵת יְהוָה
אֱלֹהֵי כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר
אִתְּחַיִּים עַל־הָאָדָמָה
אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת
חִירְדָן שָׁמָּה לְדִשְׁתָּהּ
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
קֹרְבֵי־מִי לְמֹות קְרָא אֶת
יְהוֹשִׁיעַ וְהָיָה עֹבֵד אַחֲרַי
מִזֶּה וְאֶצְוֶה וְיִלְדֵּ מִשָּׁה
וְיִהְיֶה עֹוִיתִי עִבְדִּי בְּאֶהֱלִי
מִזֶּה וְיִירָא יְהוָה בְּאֶהֱלִי
בְּעַמּוּד עָנָן וְיַעֲמֹד עִמּוֹ
הָעָן עַל־פֶּתַח הָאֹהֶל
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּה

אלהאדמה ו' וסכנה עיטובך אלהאדמה די אריאנוווישיבתיך אל האדמה כי לא תעברך ייהשבת וחסדי •
 וקח ר' נ' בל' וס' את ספר החידה חס' מנדר העצות את הספרים מאת הנזיר כלי יצ' : יאר יר' טבע

ליה שירה הזאת לערבבני
 ישראל כי באנו אל
 האדמה אשר נשבעתני
 לאבותי וזבת חלב ודבש
 ואכל ושבע ורשנו פנה אל
 אלהים אחרים ועבדום
 ונאננו והפר את בריתנו והיה
 כידמעאן את דעות רבות
 ויצרות וזנתה שירה הזאת
 לפניו לערב כי לא תשחמפי
 זרעו כי ירעת את יצרו
 אשר הוא עשה היום בטחם
 אביאנו אלה הארץ אשר
 נשבעתי ויכתב משה את
 השירה הזאת ביום ההוא
 וילמדה את בני ישראל
 ויצאו אתי הושע בן נון ויאמרו
 חזק ואמץ כי אתה תביא

אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לְהַסֹּאנֹכִי
 אֱלֹהֵי־עַמְּךָ וְיִהְיֶה־כְּרוֹת
 מִשָּׁה לִכְתֹּב אֶת־דְּבַר־הַתּוֹרָה
 הַזֹּאתִי עַל־סֵפֶר־עֵרְתְּמָסִי
 וַיַּעַם־מִשָּׁה אֶת־הַלְוִיִּם נְשֵׂאֵי
 אֲרוֹן־בְּרִית־יְהוָה לֵאמֹר
 לָקַח אֶת־סֵפֶר־הַתּוֹרָה
 הַזֹּה וַיִּשְׁמַתֶּם אֹתוֹ מִצֵּד
 אֲרוֹן־בְּרִית־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 וְהָיָה־שֶׁסֶבֶד לְעֵרֹכִי אֹנֹכִי
 יֵדְעֵתִי אֶת־מִרְיָךְ וְאֶת־עֶרְפְּךָ
 הַקָּשָׁה הַזֹּבֵעוֹדִי לִי עִמָּכֶם
 הַיּוֹם מִמֶּרְסֵה־יָתֵס עִבְי
 יְהוָה וְאַף־כִּי־אַחֲרֵי־מֹותַי
 הִקְהִילִי אֵלַי אֶת־כָּל־זִקְנֵי
 יִשְׂרָאֵל כִּי־יִשְׁטַרְכְּסוּ אֶת־בְּרִית־יְהוָה
 בְּאֹנֵיהֶם אֶת־הַבְּרִית־הָאֵלֹהִים

[illegible]

והוא יתן לכם את הארץ הזאת ואת כל אשר בה ואת כל אשר תעשה ואת כל אשר תדבר ואת כל אשר תחשוב ואת כל אשר תעשה ואת כל אשר תדבר ואת כל אשר תחשוב

ואעזרה בכם אתה שמים ואתה ארץ כי ידעת
אחרי מותי כיהטחת תשחתן וסרתם מן
הרד אשר צויתי אתכם וקראת אתכם חרעה
באחריית הים כיתעשו את הרע בעיני יהוה
לחכמים ופמעה ידיכם וידבר משה באוניכל
קול ישראל את דברי השירה הזאת ערומים

חאונו השמים וארבה
יערה במטריקה
בשיערתם עלידי שא
ביטם יהוה אקרא
הינד תמיס פעל
אל אמונה ואין יעול
שחת לו לאבנו מומם
הליהוה תגמל זאת
הלוהוה אביר קט
זכר מותי עלם
שאל אביר ויעד

ותשמעוהו ארץ אמרי פי
תול פטל אמרת
וכרביכים עליעשב
הבונדל לאלהינו
כי כל דרכיו משפט
צד יקוישר הוצא
דור עקש ופתלת
עם נבל ולא חכם
הוא ישר ויכנע
ביני שנות ידוד
זקנד ויאמר לו

והוא יתן לכם את הארץ הזאת ואת כל אשר בה ואת כל אשר תעשה ואת כל אשר תדבר ואת כל אשר תחשוב ואת כל אשר תעשה ואת כל אשר תדבר ואת כל אשר תחשוב

手紙

בהפר ידו בני אדם
 למספר בני ישראל
 יעקב חבל נחלתו
 ובתהו ילל ישמן
 יצרנהו כאישון עינו
 על צוליו ירחק
 ישאחו על אכרתו
 ואין עמו אל נכר
 ויאכל תנובת שרי
 ושמן מחלמיש צור
 עכחלב כריס ואילים
 עכחלב כריס חטה
 וישמן ישרון ויבעט
 ויטש אלוה עשהו
 יקנאו בוזרים
 יזבחולישר ערא אלה
 חרטיס מקרב באו
 צור ילך תש

[illegible]

וְיִרְאֵהוּ וְיִנְאֵץ וְיִאמַר אֶסְתִּירָה לְפָנֵיהֶם
 בִּירְדֹר תִּהְיֶה כֶּתֶהֱמָה
 הֵם קִנְאוּ בְלֹא אֵל
 וְאֵנִי אֶקְנֵא אֶסְבֵּל אֶעֱכֹ
 כִּי אֲשַׁקְרָהּ בְּאִפִּי
 וְתֹאכַל אֶרֶץ וְיִבְלֶה
 אֶסְפָּה עַל יְמֵי דְעוֹת
 מִזִּיר עֹבֵל חֲמִיר שֶׁף
 וְיִשָּׁן בְּהֵמָת אֶשְׁלַח בָּם
 מִחוּץ תִּשְׁכַּל חֶדֶב
 נִסְבַּחֹר נִסְבַּתוּלָה
 אִמְרֵהִי אִפְאִיוֹם
 לֹלֵכִים אֹיֵב אֲנֹר
 פִּן אֲמִרוֹ יִדְנוֹר מָה
 כִּינֹי אֲבָר עֲצוֹת הַמֶּה
 לֹחֲכֵמוֹ יִשְׁכִּילוּ זֹאת
 אִכָּה עֲדָף אַחֵר אֱלֹהִים

וְתִשְׁכַּח אֶל מַחְלָלָךְ
 מִכַּעַס בָּנָיו וּבְנֵתָיו
 אֶרְאֶה מָה אַחֲרֵיהֶם
 בָּנִים לֹא אֲמַן בָּם
 כַּעֲסוֹנֵי כְּהִלָּהֵם
 בְּנֵינִי כָּל אֲכָעִיסָם
 וְתִקַּד עַד שְׁאוֹל תַּחְתִּית
 וְתִלְהֹט מוֹסַר יְהוָה
 חֲצִי אֲכַלֶּה בָם
 וְקִטְבִּי מִרִירִי
 עֲסַחֲמַת זֹחֲלֵי עֶפֶר
 וּמַחְדָּרִים אֵימָה
 יוֹנֵק עֵס אִישׁ שִׁיבָה
 אֲשַׁמְרֶה מֵאֲנִישׁ זִכְרָם
 פִּן יִנְכְּרוּ עֲרִימוֹ
 וְלֹא יִחוּהוּ פֶּעַל כִּלְזָאתִי
 וְאִין בְּחֹסֶת בִּנְיָן
 בֵּשַׁע לֹא אַחֲרֵיהֶם

וְיִרְאֵהוּ וְיִנְאֵץ וְיִאמַר אֶסְתִּירָה לְפָנֵיהֶם
 בִּירְדֹר תִּהְיֶה כֶּתֶהֱמָה
 הֵם קִנְאוּ בְלֹא אֵל
 וְאֵנִי אֶקְנֵא אֶסְבֵּל אֶעֱכֹ
 כִּי אֲשַׁקְרָהּ בְּאִפִּי
 וְתֹאכַל אֶרֶץ וְיִבְלֶה
 אֶסְפָּה עַל יְמֵי דְעוֹת
 מִזִּיר עֹבֵל חֲמִיר שֶׁף
 וְיִשָּׁן בְּהֵמָת אֶשְׁלַח בָּם
 מִחוּץ תִּשְׁכַּל חֶדֶב
 נִסְבַּחֹר נִסְבַּתוּלָה
 אִמְרֵהִי אִפְאִיוֹם
 לֹלֵכִים אֹיֵב אֲנֹר
 פִּן אֲמִרוֹ יִדְנוֹר מָה
 כִּינֹי אֲבָר עֲצוֹת הַמֶּה
 לֹחֲכֵמוֹ יִשְׁכִּילוּ זֹאת
 אִכָּה עֲדָף אַחֵר אֱלֹהִים

וּשְׁנַיִם יָמִים וּרְבֹבָה

ויהיה חסרם

ואיבנו פלילים

ומשדמה יצמרה

אשכנז מרדכי למו

וראש פתנים אבנר

חַתּוֹם בְּאֵיזְרָחִי

לעת המזרח

וְחֵשֶׁב עֲדָרָה לָמוֹ

וּמִלְמַדְרֵי עֲמוּנָה

ואמר גמולך וקמולך

מורחב

100-443887-100

SECRET

SECRET

[illegible]

מחזור א' - חנוכה

TOP SECRET

אם שנהלץ ברכה

אם לא ביצורם מדרם

פילאדלפיה

בִּימוֹתֵינוּ הַיְּמֵינוּ

עורמו צורידמי

חממת מונוקור

הרעיון המרכזי

לְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל

בְּשֵׁם ה' אֱלֹהֵינוּ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

— 122 —

[illegible]

אני אהיה לך

צ"ל חרב ובהימיו אבדו

קובץ חזק

אֶלֶּתְהוּפִי אֶתֶּתְהוּפִי

ועל אמת ואחיה

אין מיר מיט

אֲמַרְתִּי חַי אֲנִי לְעוֹלָם

תֵּאָחֵז בַּמִּשְׁפָּט יְרִי

[illegible]

אֲשִׁיב נַקְלָעִי	וְלִמְשָׁנֵי אֲשֶׁלֶם
אֲשִׁכִּיר הַעֵינַי מִדָּם	וְחִרְבֵי תֹאכַל בָּשָׂר
מִדָּם חֲלָלוֹ וְשִׁכְיָהּ	מִרְאֵי שְׂפָרִיעוֹת אוֹיֵב
הַרְעֵנִי עִינַי עִמּוֹ	כִּי דָם עֲבָדוּ יָקוֹם
וְנַקְלָעִי יִשְׁכַּח עֵצְרוֹ	וְכַפֵּר אֶדְמָתוֹ עִמּוֹ

וַיָּבֹא מִשָּׁהוּי דָּבָר אֶתְּכַל דְּבַר יְהוָה שִׁירָה הוּא אֶתְכַל
הַעֵסָה הוּא וְהוּא שֶׁעָנִין וְיִכְלֵם מִשָּׁה לְדָבָר אֶתְכַל
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי שִׁמּוֹ
לְבַכְכֶּם לְכָל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנִי מַעֲשֶׂה בְּכֶם הַיּוֹם
אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּם אֶתְבַּנְּעֶם לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶתְכַל דְּבַר
הַתּוֹרָה הַזֹּאת כִּי לֹא דָבָר רַק הוּא מְכַסֵּי הוּא חֲמִימִם
וְדָבָר הַזֶּה תֹּאדָרִיכוּ יָמֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים
אֶת הַיַּרְדֵּן שְׂמַח לֵד שְׂתִי
וַיִּדְבַר שָׁהוּי אֶל מִשָּׁה בַּעַצְמֵי הַיּוֹם הַזֶּה לֵאמֹר יְעֹלָה אֱלֹהֵי
הָעֹבְרִים הַזֶּה הָרֹנְכוֹ אֲשֶׁר בָּאָרְץ מִזֹּאנֵי אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יַחַד
וְרָאָה אֶת אֲרִיזָתוֹ אֲשֶׁר אֵין נִמְלָגָה שִׁירָה הוּא מְכַסֵּי
אֲשֶׁר אֶתְהַיָּעֵלָה שְׂמַח הוּא אֶסְף אֶלֶּי מִיךָ כֹּא שְׂרָמָה אַחֵר

וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח עֵצְרוֹ וְנַקְלָעִי יִשְׁכַּח עֵצְרוֹ וְנַקְלָעִי יִשְׁכַּח עֵצְרוֹ
וְנַקְלָעִי יִשְׁכַּח עֵצְרוֹ וְנַקְלָעִי יִשְׁכַּח עֵצְרוֹ וְנַקְלָעִי יִשְׁכַּח עֵצְרוֹ
וְנַקְלָעִי יִשְׁכַּח עֵצְרוֹ וְנַקְלָעִי יִשְׁכַּח עֵצְרוֹ וְנַקְלָעִי יִשְׁכַּח עֵצְרוֹ

אחיך בחרה ויאסרה
אל עמיו על אשר מילתה
ביפתוך בני ישראל בך
מריבת קדש מדבר צן
על אשד לאקרשתם
אות בחרך בני ישראל
כי מנעד תראה את הארץ
ושמה לא תבוא אלה ארץ
אשר אני נתן לבני ישראל

וזאת הברכה אשר ברך
משה איש האלהים את
בני ישראל לפני מותו
ויאמר יהוה מסיני בא
וזרח מי צעד למוה צייל
מהרפארו ואתה מרכבת
קדש מימיו אשדתלמו
אף חבכ עמי בלקדשיו

בידך והסתכלך
ישא מדברתך דתורה צוה
לנו משה מורשה קהלת
יעקב ויהי בישחון מלך
בהתאספא ראשי עמך
טבטיישראל ויחידאוכן
ואלימתו ויהי מתו מספר
וזאת ריהודה
ויאמר שמע יהוה קור
יהודה ואל עמו תבאנו
ידורכלו ועזר מצרים
תהיה
וללוי אמר תמיד ואודין
לאיש חסידך אשר נסיו
במסה תריבהו על כן
מריבה יהאמר יאבין
ולאמור לאר איתנו ואת
אחיך לאהכיר ואת בני

וליוסף אמר מברכת
יהוה ארצו ממנו שמים
מטל ומתהום רבית
תחתיו ממנו תבואת
שמים וממנו נר שירחים
ומראש הררי קדם וממנו

גבעות עולם יוממו ארץ
 ומלאה ורצון שכני סנה
 תבואתה לראש יוסה
 ולקדקד ניר אחיו בבור
 שורו הדר לו וקרני ראם
 קרניו בהם עמים ינוח
 יחרו אפס ארץ והם
 רבבות אפרים והם אלפי
 מנשה ולזבולן
 אמר שמח זבולן ביצאתך
 ויש שכר באהליך יעמי
 הר יקראו שם יובח וזבח
 צדק כי שפע ימים ינקו
 ושפני טמוני חולי
 ולגר אמר ברוך
 מרחיב כרביא שבו
 וטרף זרוע אף קדקד
 וירצא שיתלוצי שם

כל
בית
ישראל

100

4
1000
1000

ואתה נגב ואת הכבר
בקעת ירחו עיר חתמרים
עד צעיריו ואמר יהוה
אליו ואת הארץ אשר
נשבעתי לאברהם ליעקב
וליעקב לאמר לך ער
את ננה הר ארץ בעמך
וישמה ראית עבריו ואת
שם משה עבד יהוה
בארץ מוא ארץ פרי יהוה
ויקבר אתו בגב בארץ
מוא במול בית פער ורא
ידע אלהים את קברתו יד
היום הזה וצויהם סאה
ועשרים שנה החלה לא
תחיה עינו ולא נס לחור
ויבש ביישר אר
בית הברית נהג

של שמים ויהמו ים
בכי אבל משה ויהושע
בזמן מלא רוח חכמה
ביסמך משה את ידיו
עליו וישמעו אליו בני
ישראל ויעשו כאשר
צוה יהוה את משה
ולא קסנריא " עור
בישראל כמשה אשר
ידעו יהוה פנים אל פנים
לכל האתת והמופתים
אשר שלח יהוה לעשות
בארץ מצרים לפריעה
ולבריעבריו ולכל ארצו
ולכל היר החזק הולכ
הם ואתה וזר אשר
עשתה משה יעני כ
ישראל

המסורה

חמשה חומשי תורה

כתב־יד היללי

THE MASSORAH

THE PENTATEUCH

codex Hillely

מ'לשחולמחרסמלאהערפיכנוןלמהאמ

[illegible]

צריך נעדר היוטבים
סימן
 ראש
 הפסוקים
 אשר בשלשלת הפסוקים
 חקוקים תלם ואייב ויטל
 חסוקים אמר אש הטטוק
 באות הנטוק בדנש עסוק
 בדנש נאמז ולמטה טיב
 כלשון יעני מזל לבדלה
 ירדתי כנורבם אבירם
 חנני בשור עניס חללה
 הווא וזהו האסימס ירופי
 יענעם כאשר יהיה בזה הטעם
 באות אשר בדנשה אויהז
 הטעם בראש התענה חרישה
 ואם הטעם הנבד בראש
 התענה בזה הצב נלכזרה
 נקצב כנזמיה אויהז כתר
 לזכנה חסיה ואם באות
 הטעם וזהו יקדם לה
 טוא נכזה כלשון רבוכה
 כשמה ערבה נס הוא לטה
 מלשון ככטה כמות יפה
 טף חלל ידע פחרו פחד
 כנפן מולח פנח והעילוי
 ונאן בדיעת דין כג
 פסוקים על אלו חלקים
 כיהטעם מאות דנש וטעמו
 מכלל יסמחא ואתחלה

אנה יי וכה לא תאמא על
סימן
 סופי פטויק
 תלסואיוביכלחשוקים
 ריעהקורא אשר בשלשה
 ספריםקורא כי סוף הפסוק
 אם יהיה טעם כראשהתנה
 יונעם באות ראשון יוטעם
 לביעה טעמו ובפיו ידבר
 ושור וטבר כיבות לא
 ישב עץ יארץ ואכנאח
 השעם התנה טעמו ושוא
 תברכו לביעה טעמו לחם
 ירכי כמו וקמ כלל לען
 חכר וילד שקר בחר
 ציק יארץ כיס בדרך
 יבחר ואם היה בארץ
 ראשון שוא ותתחה ורשון
 ורטעל סימן ראשון יהי
 לביעה ראשון לחם מלשון
 אכ מלתי אשר פרית
 אשר מנעת אשר לאסע
 עפרתפי עטה מלחמה
 ואם בשתי תנכות טעם
 סוף פסוק תאבד ותבד
 קטנה עפו וישת איתור
 מספרה לטה מאברה
 באות ראשון נאברה נכת
 עתקונם גברוחי כל

1970-1971

הַיְּהוָה אֱלֹהֵינוּ וְלֹא אֱלֹהִים אֲחֵרִים.

למען יתקבלו עליהם חטאיהם

ברפ"ת מכ"ב. וְלֹא יִזְלַח סוֹמְמֵי לְמַדְּעֵי הַתּוֹרָה.

הציון שחר באמת מסחר "כל למה דררפי

סמן

כלתה קטנה בן ספרים
כניה אם בעדה יהיה שומר
למבוטרהא כצויה בטון
לכאבה וכתורה לכל

DN¹

٦

תבנה עירונה ויבנה ארונה
ובנה תבנה פתחיה ויבנה
בהאותה סוד ויבנה
תסוד כפתחיה לא יסוד
כמו בעל ארנה
ולשכמה ארנה
תבנה ויבנה ארנה
תבנה ויבנה ארנה
פסוקים על ארנה
ויבנה ויבנה ארנה
נפשו ארנה לב פסוקים
פסוקים ארנה
הלוי ויבנה ארנה

כל קריה
מקדברים המבקשים
הבחיילים המתעבים
המכרים הכוזבנים המפסידים
המפזזים המלאים רמת
המלאה הורע כאשר תהיה
נעה תחתיה כל אשר
אחריה יהיה פתח חושמא
הנמנע בהם משתעם יחס
הקדברים אלפרעה יקלית
וחבירי הקדברים והשבת
את הכשרים וקבילים
הקצופים בית הקבילים
הכשרים הקשוקו
הקשוקו המזול
המקברים המכשרות
המכשרים המכשרים
מהלך געה
עם תכחשה שבת
ומתה כנן כל המעשה
ויבשו פניו ויבשו
התנות ואמין שוא
ומתה כרכבנות אחרות
כמית ויבשו וירבבו
ויטמע למטה המטה
הכנעני כן ויבנע
מנהם אלו יטב הארץ
הכנעני כן וירדה אל
הקוף והלמה ואם לא

401 101112 401 101112 010 101112

עבדו על מס ישיבתו וסלד עיקמו כנאם

בליקרב ממקראתו ב פפעתח נסמור

תלמוד
טאור הפסק
הפסק יחיד לחמשה זכרים
כאשר תקטל חמשה חיות
האזר להם לאת מחבתת
שהאבות נפלות ורחמיה
לכאור השם בעצמות
לחיות בעולמות ולעלה
ובל יתקדם ימים ומעין
שם
שמות חמשה עשר וחסות
בעולם ימים האלה האה
סכר פכר אמן אמן
המנהל בנר
חלשית
לכאשר לא יסכר שרע
תכונת אלמות העובות
והפלא יתכונות החכמה
ובכל זאת להם בעון
אלה רשע עמים אלהם
רכס ילד אשט
רמית
לחוקה הלא תהיה
ועם חבליה ולהפריד
מעניינם רגלי היות
מחזק בעון עמו כל
שם של האלו
חלשית
לחריד מות גיס שהיו

מספרים איש מאחור ולא	מספרים כגון את פארט
קדמה אלפים במלה אלה	הכנה ויהיה עמלון לעז
אלה	אלה
הליו לכותהון	
בקרית סלע וכל קרית כלה	והשקית
כיהא רץ אשר	לסרת
והאיש אשר	ישרת
ארץ כותהון	רחקה
ואין מניח	הרס
יאצרה הרס לו	צרה
כיהא רץ אשר	מינה
האויב יבנה	ורה
רדיו יורה לאשת	לכה
הטאת כהא	ותאמר
והחזקה בו	ושבה
יעודה עשרה	עורר
מים בעכו	חומה
לו סביב סביב	קדץ עץ
יתן עצב רת	אהב
פסע אהבנה	תחת
געה במבין	שכן
וארנה שמיע	התחננה
יכר רכב	הדענה
ואתכמה אמה	נה
ויאמר לו זקת	אדמה
הקטנה ארץ	

תרג	אמנמלאדרה
וספרלו	וכיסתורחב
יערה	ותאבד שרה
וחרה	והנמידה על
בוקע	מס סנהם
בוצע	באחרות כל
חבו	הכי אפרתי
יסף	ולא יסר עוד
אחו	שכל אבנשותי
ריעה	התרוועעה
הזכר	ואלה דברי ירור
הרשע	ועוד הארע
ישבע	הללוהבעלי
מוט	בריסבוהולאס
והילופ מלדע	
	וכל מרי כיע
הבר	יאכריעקבאלת
כתה	ותאכר אל עת
יוא	ועתה יאפרעה
ויישב	יוסף את אביו
השכר	ואפרת אליו ה
ירובי	אלהים לכבוד
שתי	ויאכר לו אלכסה
יהביאה	וביום השמיני
ישיר	כנכמי שער
בקר	לאנניא אנכי
לחם	יבחר אליהם יד
ארעא	בית ארעא
זרע	היה אכזרע י

מִיָּדְכֶם. מִמֶּנּוּ לְסִיף. לְעַמִּים הָאֵלֶּם הַזֶּה

1. ELG. 1212. 401. 1012, 1112, 1212

גיוה. זעזעוהרפ, יב, זעזעוהקסה. זעזעוהמסרע

スゴロコチのミステリー

נבחר	יש"ש נבחר	יעזר	ויסא מהם	מטרת	לא יערכנה
אלפא ביתא	אלפא ביתא	יתגדלו	אילנות אסלה	מטרת	תרת פטרת כל
בן צב	חדר וחדר	יסעדו	על ערש דוד	פדיעה	ויחנט ויאמר
ולית כל נכל	הקריה	ישעו	בסרם יבנו	מרתו	אלח עבר בו
אריקם	רישמואל	ישר	מדרג נאמר	ופרה	ואם נבחרה
אריקם	רתה לים	ישר	מנבואת מנבי	ופרה	ודב תרענה
בחדרי	עמר נבמת	ישר	חלק לכם עתה	פרה	אלה יסא ישר
בחדרי	לבב קדח	ישר	קל ישרד נחן	פרה	ואמר לו אלהים
הדאה	דויקרא	מספד	חורל רמון	פרה	ינעש נבדיו
וההאה	דכל תורה	מספד	ויקח אליהו	פרה	מן ישבכם אים
תדרי	נשי עכיתגל	לרב	ואל הוזה אחרי	ויפרו	העם את יונתן
הררי	בשרה	לרב	במדרג ההורי	ויפרו	ישבי ישראל
העברו	אם יטבעו	למאר	ויקברוהו דה המ	יגד	ואים אים כנע
ויעברו	יגעשו ינס	למאר	שתה עניתנו	יגד	ועד כנע
וודדנס	ובנין וברא	למאר	דכל המעשה	יגד	דכל הימים
וחדרנס	דכל הימים	למאר	וישמע	יגד	דשפטים
ודמת	דכל הימים	למאר	מזכיר לעדה	יגד	הביאמרנו
ודרשת	דבראשית	למאר	ולתעורה	יגד	אם הדגסידה
וידאה	הנה כנשר	למאר	הסידת מסכל	יגד	מבעד אסרה
וידאה	וינפיל אליה	למאר	מטוב יוספס חציר	יגד	מיתעור אל ער
ידה	חשמי יעאר	למאר	דשט ברור	יגד	אלפא ביתא
ידה	והיה וזה לא	למאר	עיר פרצה אן	יגד	אכת לי ואכתב
יעס	והרחו זקנ	למאר	חכר רשע	יגד	ולתדנות
יעס	ויכר אלה	למאר	ואל מעיר יושל	יגד	יידראף אלהוא
ידה	אסרחן אים	למאר	ינס אנשכעת	יגד	מינבר נאווה
ידה	יסרחוק ירח	למאר	אלבב כידה	יגד	ותפתח הארץ
יענדו	מביר מקשה	למאר	תכלנה ענט	יגד	לכן כאכל מט
		למאר	נתערנסר	יגד	אלתאכיתו דרע

အနုပညာဆိုင်ရာ အကျိုးသက်ရောက်မှု

מלך בתוך ערס עשרות ואם יעזוב

לא כחכמה כען ארר הנה עלה אלהים

מלך	והסירות רמיו	כורע	החכן כורע נר	וככשה	ערהיום חורר
כמלע	רשע עררין	בריעת	וסרה הערת	כערקו	יש ערק אבר
כמלע	ולא יבא ויאות	כדיעת	שחורה אענואה	כערקו	אורה ייכערקו
כמלע	קול רעם	כמלות	ועתה באחריתך	כעלכו	ויבדא אלהים
כמלע	אלהי שיתמו	כמלות	אל תשלכילע	כעלכו	ויחיד ארס אחר
כמלע	ונקם כמחיע	כסרים	ואלס ועתדים	כערין	ספור לס לא
כמלע	ושברת את	ככרים	אורדים נכרים	כערין	ויחד על אפיו
כמלע	קארם מר	כמכבים	הוסר טבים	כקיסר	כי היית כטאר
כמלע	ואמץ אותם	כמכבים	וכערק הרבים	כקיסר	ויסקו על פני
כמלע	ועמם כעפות	כמלע	אין חפץ לפר	כקסם	בהחל לך שוא
כמלע	וזה כמי	כמלע	כקישק	כקסם	והיה לב
כמלע	משעכס	כמלע	ההלכת לפני	כקסם	היבס לא עשות
כמלע	עלות אחר	כמלע	וכפר עליו הכהן	כקסם	ותתנס בר ע
כמלע	שפח כחור	כמלע	או בקבר	כקסם	אל תאמינו ביע
כמלע	המראה	כמלע	אל נא תהי כבת	כקסם	כאח להחללת
כמלע	חנכרים נך	כמלע	השפר כענ	כקסם	ואתה ברחמך
כמלע	הלכות	כמלע	נראה לבכר	כקסם	וכנוה להם
כמלע	וסכית פתר	כמלע	יהורה ארתה	כקסם	וכית כרכבות
כמלע	לשנים כעטן	כמלע	ולא שכעו	כקסם	תריקע עביו
כמלע	ארע ככל עק	כמלע	אכרים ובעו	כקסם	והתנבי חני
כמלע	לא כחכמה יע	כמלע	ויכע כעמל	כקסם	ועד אחרן על
כמלע	לא יקע ולא	כמלע	יחשכו כוכבו	כקסם	שיע על קרת
כמלע	נחשך לא	כמלע	עטמות ותחל	כקסם	את הער
כמלע	שלה ידו	כמלע	זקף את הכד	כקסם	עלן נבהא
כמלע	על קסמית	כמלע	הוא סא על לח	כקסם	כלה גרש ישר
כמלע	עמו כיעם	כמלע	וכענתו	כקסם	הנכשיכ את
כמלע	הלאסר כחנע	כמלע	לא כחכמה	כקסם	ורעו לעולם
כמלע	מתערבין להון	כמלע	תכל כעשרה	כקסם	כבה עשה לכם

והם ואלה ואלה ואלה ואלה ואלה

הוא הנה הנה הנה הנה הנה הנה

ספר חסידים

לפניהם לאוסר באש ופניהם שאול ופניהם

הענין כדלויא כדלויא
הוארין כדלויא ויעני
אלהיך וקרא אתה וקרא
פניהם כדלויא וקרא
שמו חסיד וקרא שמו
פניהם וקרא שמו וקרא
קבו להבלי וקרא
הוארין כדלויא וקרא
זאול וקרא שמו וקרא
הוארין כדלויא וקרא
שמו חסיד וקרא שמו
פניהם וקרא שמו וקרא
קבו להבלי וקרא
הוארין כדלויא וקרא
זאול וקרא שמו וקרא
הוארין כדלויא וקרא
שמו חסיד וקרא שמו
פניהם וקרא שמו וקרא
קבו להבלי וקרא

שכח כל חסיד וקרא
שמו חסיד וקרא שמו
פניהם וקרא שמו וקרא
קבו להבלי וקרא
הוארין כדלויא וקרא
זאול וקרא שמו וקרא
הוארין כדלויא וקרא
שמו חסיד וקרא שמו
פניהם וקרא שמו וקרא
קבו להבלי וקרא
הוארין כדלויא וקרא
זאול וקרא שמו וקרא
הוארין כדלויא וקרא
שמו חסיד וקרא שמו
פניהם וקרא שמו וקרא
קבו להבלי וקרא

הוארין כדלויא וקרא
זאול וקרא שמו וקרא
הוארין כדלויא וקרא
שמו חסיד וקרא שמו
פניהם וקרא שמו וקרא
קבו להבלי וקרא
הוארין כדלויא וקרא
זאול וקרא שמו וקרא
הוארין כדלויא וקרא
שמו חסיד וקרא שמו
פניהם וקרא שמו וקרא
קבו להבלי וקרא
הוארין כדלויא וקרא
זאול וקרא שמו וקרא
הוארין כדלויא וקרא
שמו חסיד וקרא שמו
פניהם וקרא שמו וקרא
קבו להבלי וקרא

לפניהם לאוסר באש ופניהם שאול ופניהם

ספר חסידים

הביאני אל בית היין ושכב בניה חתמרודך

התאחדות הסטודנטים

עוֹלָם עוֹלָם עוֹלָם עוֹלָם
וְעוֹלָם עוֹלָם עוֹלָם עוֹלָם
אֲנִי מֵיְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְעוֹלָם עוֹלָם עוֹלָם עוֹלָם
הַיּוֹמָה לְהַנְפִּילָהּ
הַיּוֹמָה !

חליץ קמח

[illegible][illegible]

מלכך

דגאס פארשיידענע
פארשיידענע
דגאס פארשיידענע
פארשיידענע
דגאס פארשיידענע
פארשיידענע

מלך

1. התאחדות העובדים
 2. התאחדות העובדים
 3. התאחדות העובדים
 4. התאחדות העובדים
 5. התאחדות העובדים
 6. התאחדות העובדים
 7. התאחדות העובדים
 8. התאחדות העובדים
 9. התאחדות העובדים
 10. התאחדות העובדים

[illegible]

DECLASSIFICATION

החזין שם אל וזנעו במשיחי ויגדול מדרג

ידי אמת על שם כהן
גשריב יצחק שנים

ספר שמואל

מסובכנני על שפס
השלה ער שכיח
ישראל השעים ושל
טנה ארבעים לעל יאה
קטרה שכיח ויטתם
ללאר וארבעים שנה
יחד יד

ספר מלכים

כשנדר שילח בן דוד
 ער מלכ הבת הראשון
 ארבע מאות יערה
 ושיטה לרוב יערה
 עים. אלה אמות
 נבחרים טכני הוסיף
 גורם יושב טענה
 הכח הארון יעו ב
 גיל יושב יערה
 השבעה חללי נש
 שלם נשם נשם יערה
 הכח יערה יערה
 כ. ע. אחת יערה
 יערה יערה יערה
 יערה יערה יערה

בשנה השמינית העיר
דיר את הארז מכרית
ערים לירושם ככ
אבל ארז הארזים העיר
ורמרת יערים יע
הכיר במעז ארבע
וארבעה עה
הארז בני ישראל יושב
שעם עיר העיר העיר
ארבת העירם ככ
והכיר לעירם
עיר ישראל יוש
הכרם את ארז העיר
אלמקום יוש ואר
לעיר העיר העיר
ככת יעיר את ארז
אחרי העיר העיר
הכרם את ארז

ספריישיערה

מן עיר ויהם אחו יחזקיה
 עד שנת אחת למנשה
 באה ירכש עשרה שנה
 לא חננאל שנים הרבה
 כי אם ישיעו יחזקיה
 וכיכה

ספר יצירה

כו' ורש' עשרה טנה
 האשה הא' עד
 שרבה בת הראיין
 ארבע מאות טנה
 טנה רד'ים ועשרה
 מ'ס' ואומר אחר
 רבובות בטנה שמה
 עשרה רבובות רב
 בת הנדה עד קו' ונכל
 הא' ושלשים טונות
 טנה נדות ה' טנה
 חדר הא' וק' טנה
 הא' ונדה ח' טנה
 מ' טנה עשרה טנה
 ו' טנה
 טנה טנה טנה

ספר החזקא

וְשֵׁנָה הַחֲמִישִׁית לַגְּדֻלַּת
 מִלְּךְ הָיִים יִצְרָאֵל
 וְשֵׁנָה לַגְּדֻלַּת מִלְּךְ הָיִים

ספר החושן

הוא כמסר שנים יעשר
באז'ה לזמנא דההוא
עבד עבד כד יעדר

הַיְצִיחַ בְּתוֹךְ הַמַּלְאָכִים אֶת־אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

הנהגתו של המושל

1944

דכות פת במג קמץ ועם כחול שעל שפת

ילשבו עליו שנים ביום
 ליום כיהתם עליו שנים עת
 וצמורו וכו' וכו' וכו' וכו'
 אלשיך העיר כההלך וכו'
 בהנהיגו אלך מראשית
 נלמי הארמה ועשת ואמרת
 וכתבת עליה הסכת ושמע
 מתה יהיה ישיהו יתקלה
 מתת היוצת והשיב לו כי
 והורק י בבו היום ידחיה
 ואבצו הוא עבר מקושבו
 שנים יתר שוכב ככי כי
 אביאנו ויהי בכלית ראועה
 אתנו וכו' וכו' וכו' וכו'
 כשר שכתב העלילתם

הוא מפורסם דמסר רוסא
בראליה כראמסו דקבל
מל יהודה בלח דקבל
כראמסו אבוה והוא קביל
כראמסו ויב ארא מרג
המנוט דראמסו כראמסו
והוא קביל כראמסו דקבל
מאמסו דראמסו אבוה
דראמסו דראמסו אבוה
דראמסו דראמסו אבוה

יב"א יס' יכסובים ע"י י"א יב"א

יי כפרו דימככו כר לאטען
 יי תריתו רבון תריתו אלפין
 יי רטבן מאה וארבע עשרה
 לאמחול לא תיר רבית אלפין
 וכיזן המן העמסו
 רפלי עליהן כיפרי נהרדע
 לא כרכככו יודעת כי יי

פּוֹלֶנְדְּסִיף

בַּאֵל טַבַּחְדֵּד נֶגַם
 בַּאֵל וְלֹא תִרְאֶינִי נֶפֶת וְלֹא
 בַּאֵל וְעִלְדִּכֵּנוּ נֶפֶת וְעִרְתִּי
 בַּאֵל וְיִידִי כֹאשֶׁר נֶפֶת כֹּאשֶׁר
 בַּאֵל וְיִכְתִּי נֶפֶת וְיִכְתִּי
 בַּאֵל אֲשֶׁר אֲשֶׁר נֶפֶת אֲשֶׁר
 בַּאֵל אֶת עִלְדֶּךָ נֶפֶת אֶת
 בַּאֵל כִּמְעִסְךָ נֶפֶת כִּמְעִסְךָ
 בַּאֵל קִיָּא תִעֲבֹר נֶפֶת כִּי
 בַּאֵל אֶת חֲדַבְרֵי נֶפֶת אֶת
 בַּאֵל אֲשֶׁר יִנְאֵת נֶפֶת אֲשֶׁר
 בַּאֵל יִקְהֵי בִּאֲרֹף וְיִידִי
 בַּאֵל וְסַלְוֵי נֶפֶת בַּאֵל
 בַּאֵל חֲדַבְרֵי וְיִקְהֵי בִּי
 בַּאֵל וְיִקְהֵי נֶפֶת יִידִי
 בַּאֵל בִּלְבָּד נֶפֶת בִּלְבָּד
 בַּאֵל אֶת אֲשֶׁר בִּלְבָּד בִּלְבָּד
 בַּאֵל עֲבַד לֹוֹרֵב נֶפֶת עֲבַד
 בַּאֵל אֲשֶׁר יִקְהֵי בִּי אֲשֶׁר

[illegible]

וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל

מסכת מנחות פרק א' הלכה א'

Seu tal dat. Cyael na. unau